

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

57. vuosikerta

29. huhtikuuta 2014

Sisältö

I Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset

DIREKTIIVIT

- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/40/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 1
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/42/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan unionissa 39
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/45/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen määräaikaikatsastuksista sekä direktiivin 2009/40/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 51
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/46/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, ajoneuvojen rekisteröintiasiakirjoista annetun neuvoston direktiivin 1999/37/EY muuttamisesta 129
- ★ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/47/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, unionissa liikennöivien hyötyajoneuvojen liikennekelpoisuutta koskevista teknisistä tienvarsitarkastuksista ja direktiivin 2000/30/EY kumoamisesta ⁽¹⁾ 134

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyypillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyypillä ja merkitty tähdellä.

I

(Lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttävät säädökset)

DIREKTIIVIT

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/40/EU,

annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014,

tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä direktiivin 2001/37/EY kumoamisesta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 53 artiklan 1 kohdan, 62 artiklan ja 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyjärjestystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/37/EY ⁽⁴⁾ vahvistetaan tupakkatuotteita koskevat unionin tason säännöt. Tieteen, markkinoiden ja kansainvälisen kehityksen ottamiseksi huomioon kyseiseen direktiiviin olisi syytä tehdä merkittäviä muutoksia, ja se olisi sen vuoksi kumottava ja korvattava uudella direktiivillä.
- (2) Direktiivin 2001/37/EY soveltamista koskevissa vuosina 2005 ja 2007 annetuissa kertomuksissa komissio kartoitti aloja, joilla lisätoimia pidettiin hyödyllisinä sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle. Kehittymässä olevia ja vastikään havaittuja terveysriskejä käsittelevä tiedekomitea (SCENIHR) antoi vuosina 2008 ja 2010 komissiolle tieteellisiä neuvoja savuttomista tupakkatuotteista ja tupakan lisäaineista. Vuonna 2010 järjestettiin laaja sidosryhmien kuuleminen, jonka jälkeen järjestettiin kohdennettuja sidosryhmien kuulemisia ja johon liittyi riippumattomien konsulttien tekemiä tutkimuksia. Jäsenvaltioita kuultiin koko prosessin ajan. Euroopan parlamentti ja neuvosto ovat toistuvasti kehottaneet komissiota tarkistamaan ja päivittämään direktiiviä 2001/37/EY.
- (3) Joillakin direktiivin 2001/37/EY kattamilla aloilla jäsenvaltioita on oikeudellisesti tai tosiasiallisesti estetty mukauttamasta lainsäädäntöään uuteen kehitykseen. Tämä koskee erityisesti pakkausmerkintäsääntöjä, joiden osalta jäsenvaltiot eivät ole voineet suurentaa terveysvaroitusten kokoa, muuttaa niiden sijaintia yksittäispakkauksessa, jäljempänä 'vähittäismyyntipakkaus', tai korvata harhaanjohtavia varoituksia terva-, nikotiini- ja hiilimonoksidipäästömäristä.

⁽¹⁾ EUVL C 327, 12.11.2013, s. 65.

⁽²⁾ EUVL C 280, 27.9.2013, s. 57.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 26. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. maaliskuuta 2014.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/37/EY, annettu 5 päivänä kesäkuuta 2001, tupakkatuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä (EYVL L 194, 18.7.2001, s. 26).

- (4) Tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten välillä on muilla pakkausmerkintöjä koskevalla aloilla yhä merkittäviä eroja, mikä asettaa esteitä sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle. Kun otetaan huomioon tieteen, markkinoiden ja kansainvälinen kehitys, näiden eroavuuksien odotetaan lisääntyvän. Tämä koskee myös sähkösavukkeita ja sähkösavukkeiden täytettäviä säiliöitä, jäljempänä 'täyttösäiliöt', poltettavaksi tarkoitettuja kasviperäisiä tuotteita, ainesosia ja tupakkatuotteiden päästöjä, pakkausmerkintöjen ja pakkausten tiettyjä näkökohtia sekä tupakkatuotteiden rajatylittävää etämyyntiä.
- (5) Tällaiset esteet olisi poistettava, mitä varten tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevia sääntöjä olisi entisestään lähennettävä toisiinsa.
- (6) Tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden sisämarkkinoiden koko, tupakkatuotteiden valmistajien yhä kasvava pyrkimys keskittää koko unioniin suunnattu tuotanto vain muutamiin tuotantolaitoksiin jäsenvaltioissa sekä tästä seuraava tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden merkittävä rajatylittävä kauppa edellyttävät lainsäädännön tehostamista unionin eikä niinkään jäsenvaltioiden tasolla, jotta taattaisiin sisämarkkinoiden moitteeton toiminta.
- (7) Unionin tason lainsäädäntö on tarpeen myös, jotta voidaan panna täytäntöön tupakoinnin torjuntaa koskeva toukokuussa 2003 tehty WHO:n puitesopimus, jäljempänä 'puitesopimus', jonka määräykset sitovat unionia ja sen jäsenvaltioita. Erityisen merkityksellisiä ovat puitesopimuksen määräykset, jotka koskevat tupakkatuotteiden sisällön sääntelyä, tupakkatuotteita koskevien tietojen antamisen sääntelyä, tupakkatuotteiden pakkauksia ja pakkausmerkintöjä, mainontaa ja tupakkatuotteiden laitonta kauppaa. Puitesopimuksen sopimuspuolet, mukaan lukien unioni ja sen jäsenvaltiot, ovat yksimielisesti sopimuspuolten eri kokouksissa hyväksyneet puitesopimuksen täytäntöönpanoa varten ohjeita.
- (8) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 114 artiklan 3 kohdan mukaisesti terveyttä koskevien lainsäädäntöehdotusten olisi perustuttava suojelun korkeaan tasoon niin, että otetaan erityisesti huomioon kaikki tieteelliseen tietoon perustuva uusi kehitys. Tupakkatuotteet eivät ole tavallisia hyödykkeitä, ja kun otetaan huomioon tupakan erityisen haitalliset vaikutukset ihmisten terveydelle, terveyden suojelulle olisi annettava suuri merkitys, erityisesti pyrkimällä vähentämään tupakointia nuorten keskuudessa.
- (9) On tarpeen lisätä useita määritelmiä, jotta varmistetaan tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen jäsenvaltioissa. Kun sovelletaan tällä direktiivillä säädettyjä eri velvollisuuksia eri tuoteluokkiin ja asianomainen tuote kuuluu useampaan kuin yhteen luokkaan (esimerkiksi piipputupakka tai kääretupakka), olisi sovellettava niitä velvollisuuksia, jotka ovat tiukempia.
- (10) Direktiivissä 2001/37/EY vahvistettiin savukkeista poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin enimmäismäärät, joita olisi sovellettava myös unionista vietäviin savukkeisiin. Nämä enimmäismäärät ja mainittu lähestymistapa ovat edelleen perusteltuja.
- (11) Savukkeiden poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin määrien, jäljempänä 'päästötasot', mittamista varten olisi viitattava asiaa koskeviin, kansainvälisesti tunnustettuihin ISO-standardeihin. Varmistusprosessi olisi suojattava tupakkateollisuuden vaikutukselta käyttämällä riippumattomia laboratorioita, valtion laboratoriot mukaan lukien. Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää unionin muissa jäsenvaltioissa sijaitsevia laboratorioita. Tupakkatuotteiden muista päästöistä ei ole kansainvälisesti sovittuja standardeja tai testejä, joilla voitaisiin mitata määrien enimmäistasoja. Tällaisten standardien tai testien kehittämiseen tähtäviä nykyisiä kansainvälisiä pyrkimyksiä olisi kannustettava.
- (12) Poltettaessa syntyvien enimmäispäästötasojen vahvistamiseen liittyen myöhemmin voisi olla tarpeen ja asianmukaista vähentää poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin enimmäispäästötasoja tai asettaa tupakkatuotteiden muille päästöille enimmäisrajat ottaen huomioon niiden toksisuus tai riippuvuutta aiheuttava vaikutus.

- (13) Voidakseen harjoittaa sääntelytehtävänsä jäsenvaltiot ja komissio tarvitsevat kattavat tiedot tupakkatuotteiden ainesosista ja päästöistä tupakkatuotteiden houkuttelevuuden, riippuvuutta aiheuttavien vaikutusten ja toksisuuden sekä näiden tuotteiden kulutukseen liittyvien terveysriskien arviointia varten. Tätä varten olisi tiukennettava ainesosia ja päästöjä koskevia nykyisiä ilmoitusvelvollisuuksia. Tiukemmat ilmoitusvelvollisuudet olisi säädettävä tärkeimpien ainesosien luetteloon sisällytettävälle lisäaineille muun muassa niiden toksisuuden, riippuvuutta aiheuttavien vaikutusten sekä karsinogeenisten, mutageenisten ja lisääntymistoksisten ominaisuuksien, jäljempänä 'CMR-ominaisuudet', arvioimiseksi myös poltetussa muodossa käytettynä. Pk-yrityksille näistä tiukemmista ilmoitusvelvollisuuksista koituvia rasitteita olisi rajoitettava mahdollisuuksien mukaan. Tällaiset tiukennetut ilmoitusvelvollisuudet ovat johdonmukaisia sen kanssa, että unionilla on velvollisuus varmistaa ihmisten terveyden suojelun korkea taso.
- (14) Nykyisen erilaisten ilmoitusmallien käytön vuoksi valmistajien ja tuojien on vaikea täyttää ilmoitusvelvollisuutensa ja jäsenvaltioiden ja komission on hankala verrata ja analysoida toimitettuja tietoja ja tehdä niistä päätelmiä. Sen vuoksi ainesosat ja päästöt olisi ilmoitettava yhteisen pakollisen mallin mukaisesti. On syytä varmistaa näitä tuotteita koskevien tietojen mahdollisimman suuri avoimuus kansalaisten kannalta ja samalla varmistaa, että tupakkatuotteiden valmistajien liikesalaisuudet otetaan asianmukaisesti huomioon. Olemassa olevat ainesosien ilmoittamisjärjestelmät olisi otettava huomioon.
- (15) Ainesosien sääntelyä koskevan yhdenmukaistetun lähestymistavan puute vaikuttaa sisämarkkinoiden moitteettomaan toimintaan ja tavaroiden vapaaseen liikkuvuuteen unionissa. Eräät jäsenvaltiot ovat hyväksyneet lainsäädäntöä tai tehneet teollisuuden kanssa sitovia sopimuksia, joissa sallitaan tai kielletään tietyt ainesosat. Tämän tuloksena joitakin ainesosia säännellään eräissä jäsenvaltioissa muttei kaikissa. Jäsenvaltiot ovat myös omaksuneet erilaisia lähestymistapoja, siltä osin kuin on kyse savukkeiden suodattimiin sisällytettävistä lisäaineista tai tupakan savun värjäävistä lisäaineista. Ilman yhdenmukaistamista sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa koskevien esteiden odotetaan lisääntyvän tulevana vuosina, kun otetaan huomioon puitesopimuksen ja sen asiaa koskevien ohjeiden täytäntöönpano koko unionin alueella ja unionin ulkopuolelta saadut kokemukset. Puitesopimuksen täytäntöönpano-ohjeissa, jotka koskevat tupakkatuotteiden sisällön sääntelyä ja tupakkatuotteita koskevien tietojen antamisen sääntelyä, kehoitetaan poistamaan ainesosat, jotka lisäävät hyvää makua, antavat sellaisen vaikutelman, että tupakkatuotteilla olisi terveysvaikutuksia, tai liittyvät energisyyteen tai elinvoimaan taikka joilla on värjääviä ominaisuuksia.
- (16) Sääntelyn erilaistuminen on sitäkin todennäköisempää, kun otetaan huomioon tupakkatuotteet, joissa tunnusomaisena makuna on muu kuin tupakan maku, mikä saattaisi helpottaa tupakan käytön aloittamista tai vaikuttaa kulutustottumuksiin. Olisi vältettävä toimenpiteitä, joilla otetaan käyttöön perusteettomia kohtelueroja erityyppisten maustettujen savukkeiden välillä. Sellaiset tuotteet, joissa on tunnusomaisia makuja ja joiden myyntimäärät ovat suhteellisen suuria, olisi kuitenkin poistettava asteittain pitkän ajanjakson kuluessa, jotta kuluttajilla olisi riittävästi aikaa siirtyä käyttämään muita tuotteita.
- (17) Sellaisten tupakkatuotteiden kieltäminen, joissa on tunnusomaisia makuja, ei sulje pois yksittäisten lisäaineiden käyttöä kokonaan, vaan sillä veloitetaan valmistajat vähentämään lisäainetta tai lisäaineiden yhdistelmää siinä määrin, että lisäaineet eivät enää saa aikaan tunnusomaista makua. Tupakkatuotteiden valmistukseen tarvittavien lisäaineiden käyttö olisi sallittava, esimerkiksi sokerin käyttö korvaamassa kypsytyssprosessin aikana haihtunutta hävinnyttä sokeria, kunhan ne eivät saa aikaan tunnusomaista makua eivätkä lisää tuotteen riippuvuutta aiheuttavia ominaisuuksia, toksisuutta tai CMR-ominaisuuksia. Tällaisia asioita koskevan päätöksenteon apuna olisi käytettävä riippumatonta eurooppalaista neuvoa-antavaa paneelia. Tämän direktiivin soveltamisella ei pitäisi tehdä eroa eri tupakkalajikkeiden välille eikä myöskään estää tuotteiden erilaistamista.
- (18) Joitakin lisäaineita käytetään luomaan vaikutelma, että tupakkatuotteet vaikuttaisivat edullisesti terveyteen, aiheuttaisivat vähemmän terveysriskejä tai lisääisivät henkistä valppautta ja fyysistä suorituskkyä. Tällaiset lisäaineet sekä CMR-lisäaineet olisi kieltettävä, jotta varmistetaan yhdenmukaiset säännöt koko unionissa ja ihmisten terveyden suojelun korkea taso. Myös riippuvuutta ja toksisuutta lisäävät lisäaineet olisi kieltettävä.

- (19) Kun otetaan huomioon direktiivin keskittyminen nuoriin, muille tupakkatuotteille kuin savukkeille ja kääretupakalle olisi myönnettävä vapautus tietyistä ainesosia koskevista vaatimuksista, kunhan olosuhteissa ei tapahdu merkittävää muutosta myyntimäärien tai kulutustottumusten osalta nuorten parissa.
- (20) Koska suussa käytettäväksi tarkoitettun tupakan myynti on yleisesti kielletty unionissa, vastuun kyseisen tuotteen ainesosien sääntelystä, mikä edellyttää tuotteen erityisominaisuuksien ja kulutusmallien tarkkaa tuntemusta, olisi toissijaisuusperiaatteen mukaisesti oltava edelleen Ruotsilla, jossa tuotteen myynti on sallittua Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan 151 artiklan mukaisesti.
- (21) Tämän direktiivin tarkoitusta, joka on tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan helpottaminen lähtökohtana varsinkin nuorten korkeatasoinen terveyden suojeleminen, sekä neuvoston suositusta 2003/54/EY ⁽¹⁾ noudattaen jäsenvaltioita olisi kannustettava estämään tällaisten tuotteiden myynti lapsille ja nuorille ja toteuttamaan asianmukaisia toimenpiteitä, joilla asetetaan ja sovelletaan ikärajoituksia.
- (22) Tupakkatuotteiden pakkausmerkintöjä koskevissa kansallisissa säännöksissä on edelleen eroavuuksia, erityisesti siltä osin kuin on kyse kuvasta ja tekstistä koostuvista yhdistetyistä terveysvaroituksista, tupakoinnin lopettamisessa auttavia palveluja koskevista tiedoista sekä vähittäismyyntipakkausten sisällä ja päällä olevista myynninedistämiskeinoista.
- (23) Tällaiset eroavuudet ovat omiaan muodostamaan kaupan esteitä ja haittaamaan tupakkatuotteiden sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa, ja siksi ne olisi poistettava. On myös mahdollista, että kuluttajat joissakin jäsenvaltioissa saavat tupakkatuotteiden terveysriskeistä paremmin tietoa kuin kuluttajat toisissa jäsenvaltioissa. Jos unionin tasolla ei toteuteta lisätoimia, nykyiset erot todennäköisesti kasvavat tulevinä vuosina.
- (24) Pakkausmerkintöjä koskevien säännösten mukauttaminen on tarpeen myös siksi, että saatetaan unionin tasolla sovellettavat säännöt vastaamaan kansainvälistä kehitystä. Esimerkiksi puitesopimuksen täytäntöönpano-ohjeissa, jotka koskevat tupakkatuotteiden pakkauksia ja pakkausmerkintöjä, esitetään suuria kuvavaroituksia molemmille näkyvimmillä pinoille, pakollista tietoa tupakoinnin lopettamisesta ja tiukkoja sääntöjä harhaanjohtavista tiedoista. Harhaanjohtavia tietoja koskevilla säännöksillä täydennetään yleistä kieltä, joka koskee harhaanjohtavia käytäntöjä elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välillä ja josta säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2005/29/EY ⁽²⁾.

Jäsenvaltiot, jotka käyttävät veromerkkejä tai verotustarkoituksessa käytettäviä kansallisia tunnistemerkkejä tupakkatuotteiden pakkauksissa, saattavat joutua joissakin tapauksissa säätämään näiden merkkien siirtämisestä, jotta yhdistetyt terveysvaroitukset olisivat näkyvimpien pintojen yläreunassa tämän direktiivin sekä puitesopimuksen täytäntöönpano-ohjeiden mukaisesti. Olisi otettava käyttöön siirtymäjärjestelyjä, jotta jäsenvaltiot voivat pitää edelleen veromerkkit tai verotustarkoituksessa käytettävät kansalliset tunnistemerkkit vähittäismyyntipakkausten yläosassa tietyn ajanjakson sen jälkeen, kun direktiivi on saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä.

- (25) Myös pakkausmerkintäsäännöksiä olisi mukautettava uuden tieteellisen näytön perusteella. Esimerkiksi tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin päästötasojen ilmoittaminen savukkeiden vähittäismyyntipakkauksissa on osoittautunut harhaanjohtavaksi, koska se saa kuluttajat uskomaan, että tietyt savukkeet ovat vähemmän haitallisia kuin toiset. Näyttö myös vaikuttaisi osoittavan, että suuret yhdistetyt tekstistä ja sitä vastaavasta värikuvasta koostuvat terveysvaroitukset ovat tehokkaampia kuin pelkät tekstivaroitukset. Tämän vuoksi yhdistetyistä terveysvaroituksista olisi tehtävä pakollisia kaikkialla unionissa, ja niiden olisi katettava merkittävä ja näkyvä osa vähittäismyyntipakkauksen pinnasta. Kaikille terveysvaroituksille olisi asetettava vähimmäismitat, jotta taataan niiden näkyvyys ja tehokkuus.

⁽¹⁾ Neuvoston suositus 2003/54/EY, annettu 2 päivänä joulukuuta 2002, tupakoinnin ehkäisemisestä ja aloitteista tupakoinnin torjunnan tehostamiseksi (EYVL L 22, 25.1.2003, s. 31).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

- (26) Muille sellaisille poltettavaksi tarkoitetuille tupakkatuotteille kuin savukkeille ja kääretupakalle, joita käyttävät pääasiassa vanhemmat kuluttajat ja pienet väestöryhmät, olisi edelleen voitava myöntää vapautus tietyistä merkintävaa-
timuksista, kunhan olosuhteissa ei tapahdu merkittävää muutosta myyntimäärien tai kulutustottumusten osalta
nuorten parissa. Näiden muiden tupakkatuotteiden pakkausmerkinnöissä olisi noudatettava niitä koskevia erityisiä
sääntöjä. Savuttomien tupakkatuotteiden terveystietojen näkyvyys olisi varmistettava. Terveystietojen olisi
tämän vuoksi asetettava savuttomien tupakkatuotteiden pakkauksen kahdelle näkyvimmälle pinnalle. Vesipiippu-
upakkaan, jota pidetään usein vähemmän haitallisena kuin perinteisiä poltettavaksi tarkoitettuja tupakkatuotteita,
olisi sovellettava koko merkintäjärjestelmää, jotta vältetään kuluttajien harhaanjohtaminen.
- (27) Tupakkatuotteet ja niiden pakkaus voisivat johtaa harhaan etenkin nuoria kuluttajia, jos ne antavat vaikutelman,
että nämä tuotteet ovat vähemmän haitallisia. Tämä koskee esimerkiksi sellaisten sanojen käyttöä kuin "vähän
tervää", "kevyt", "ultrakevyt", "mieto", "luonnollinen", "orgaaninen", "ei lisäaineita", "ei makuaineita" ja "ohut" tai
tiettyjä ominaisuuksia, kuten nimet, kuvat ja kuvalliset tai muut merkit. Muita harhaanjohtavia tekijöitä saattavat
olla muun muassa irtolehdistet tai muu lisämateriaali, kuten liimalaput, tarrat, kiinnitetyt lehdistet, raaputusmerkit ja
taskut, tai tällaiset tekijät voivat liittyä itse tupakkatuotteen muotoon. Eräät pakkaukset ja tupakkatuotteet saattavat
myös johtaa kuluttajaa harhaan antamalla vaikutelman, että niistä on painonvähennykseen, seksuaaliseen vetovoii-
maan, sosiaaliseen asemaan, sosiaaliseen elämään tai sellaisiin ominaisuuksiin kuin naisellisuus, miehekkyyys tai
tyylikkyys liittyvää hyötyä. Samoin yksittäisten savukkeiden koko ja ulkonäkö voisivat johtaa kuluttajia harhaan
antamalla vaikutelman, että ne ovat vähemmän haitallisia. Tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkauksissa tai nii-
den myyntipäilyksessä ei saisi tarjota taloudellista etua esimerkiksi painatetuilla kupongeilla, joissa esitetään alen-
nuksia, maksutonta jakelua, kaksi yhden hinnalla -tarjouksia tai vastaavia tarjouksia, jotka antavat vaikutelman, että
tuote on kuluttajalle taloudellisesti edullinen, ja siten houkuttelevat ostamaan tällaisia tupakkatuotteita.
- (28) Jotta varmistetaan terveystietojen koskemattomuus ja näkyvyys ja maksimoidaan niiden tehokkuus, olisi sää-
dettävä terveystietojen mittasuhteista sekä tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkausten ulkonäköön liittyvistä
tietyistä seikoista, kuten niiden muodosta ja avausmekanismista. Jos edellytetään vähittäismyyntipakkauksilta suo-
rakulmaista muotoa, pyörästettyjä tai viistoja reunoja olisi pidettävä hyväksyttävänä edellyttäen, että terveystieto
kattaa vastaavan alan kuin vähittäismyyntipakkaus ilman tällaisia reunoja. Jäsenvaltiot soveltavat eri sääntöjä
vähittäismyyntipakkauksessa olevien savukkeiden vähimmäismäärään. Nämä säännöt olisi yhdenmukaistettava, jotta
varmistetaan kyseisten tuotteiden vapaa liikkuvuus.
- (29) Markkinoille saatetaan merkittäviä määriä laittomia tuotteita, jotka eivät täytä direktiivissä 2001/37/EY säädettyjä
vaatimuksia, ja on merkkejä siitä, että nämä määrät saattaisivat olla kasvussa. Tällaiset laittomat tuotteet vaarantavat
vaatimustenmukaisten tuotteiden vapaan liikkuvuuden ja tupakoinnin torjuntaa koskevan lainsäädännön tarjoaman
suojelun. Lisäksi tupakoinnin torjuntaa koskevassa puitesopimuksessa vaaditaan unionia torjumaan laittomia tu-
pakkatuotteita, mukaan lukien unioniin laittomasti tuodut tuotteet, osana kattavaa unionin tupakoinnintorjunta-
politiikkaa. Sen vuoksi olisi säädettävä tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkausten merkitsemisestä yksilöllisellä ja
turvallisella tavalla ja niiden liikkeiden rekisteröinnistä niin, että tällaiset tuotteet voidaan paikantaa ja jäljittää koko
unionissa ja että voidaan seurata, ovatko ne tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, ja tehostaa vaatimustenmu-
kaisuuden täytäntöönpanoa. Lisäksi olisi säädettävä sellaisten turvaominaisuuksien käyttöön otosta, jotka auttavat
tupakkatuotteiden aitouden varmistamisessa.
- (30) Olisi kehitettävä yhteentoimiva paikannus- ja jäljitysjärjestelmä ja turvaominaisuudet unionin tasolla. Alkuvaiheessa
paikannus- ja jäljitysjärjestelmää ja turvaominaisuuksia olisi sovellettava ainoastaan savukkeisiin ja kääretupakkaan.
Tämä antaisi muiden tupakkatuotteiden valmistajille mahdollisuuden hyödyntää saatuja kokemuksia, ennen kuin
paikannus- ja jäljitysjärjestelmä ja yhteiset turvaominaisuudet tulevat sovellettaviksi näihin muihin tuotteisiin.
- (31) Paikannus- ja jäljitysjärjestelmän riippumattomuuden ja avoimuuden varmistamiseksi tupakkatuotteiden valmista-
jien olisi tehtävä riippumattomien kolmansien osapuolien kanssa tiedontallennussopimuksia. Komission olisi hy-
väksyttävä näiden riippumattomien kolmansien osapuolten soveltuvuus, ja riippumattoman ulkopuolisen tarkasta-
jan olisi tarkkailtava niiden toimintaa. Paikannus- ja jäljitysjärjestelmään liittyvät tiedot olisi pidettävä erillään
muista yritykseen liittyvistä tiedoista, ja niiden olisi oltava jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten ja komis-
sion valvonnassa ja saatavilla kaiken aikaa.

- (32) Neuvoston direktiivillä 89/622/ETY⁽¹⁾ kiellettiin tietyn tyyppisen suussa käytettäväksi tarkoitetun tupakan myynti jäsenvaltioissa. Direktiivillä 2001/37/EY vahvistettiin tämä kiello. Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan 151 artiklassa myönnetään Ruotsille poikkeus kiellosta. Suussa käytettäväksi tarkoitetun tupakan myyntiä koskeva kiello olisi pidettävä voimassa, jotta estettäisiin sellaisen tuotteen tulo unioniin (Ruotsia lukuun ottamatta), joka aiheuttaa riippuvuutta ja haitallisia terveysvaikutuksia. Sellaisten muiden savuttomien tupakkatuotteiden osalta, joita ei tuoteta massamarkkinoita varten, tiukat säännökset pakkausmerkinnöistä ja niiden ainesosia koskevat tietyt säännökset ovat riittäviä, jotta niiden markkinat eivät kasva perinteistä käyttöä laajemmaksi.
- (33) Tupakan rajatylittävä etämyynti voisi helpottaa sellaisten tupakkatuotteiden saantia, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia. Se myös lisää riskiä tupakkatuotteiden saattamisesta nuorten ulottuville. Näin ollen on vaarana, että tupakoinnin valvomista koskeva lainsäädäntö heikkenisi. Siksi jäsenvaltioiden olisi voitava kieltää rajatylittävä etämyynti. Jos rajatylittävää etämyyntiä ei kielletä, tällaista myyntiä harjoittavien vähittäismyyntiliikkeiden yhteiset rekisteröintisäännöt ovat asianmukaisia tämän direktiivin tehokkuuden varmistamiseksi. Jäsenvaltioiden tulisi Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti tehdä yhteistyötä keskenään tämän direktiivin täytäntöönpanon helpottamiseksi erityisesti tupakkatuotteiden rajatylittävää etämyyntiä koskevien toimenpiteiden osalta.
- (34) Kaikki tupakkatuotteet voivat aiheuttaa kuolleisuutta, sairastuvuutta ja toimintarajoitteisuutta. Sen vuoksi niiden valmistusta, jakelua ja kulutusta olisi säänneltävä. Sen vuoksi on tärkeää seurata uusiin tupakkatuoteryhmiin liittyvää kehitystä. Valmistajille ja tuojille olisi asetettava uusia tupakkatuoteryhmiä koskeva ilmoitusvelvollisuus, sanotun kuitenkin rajoittamatta jäsenvaltioiden valtuuksia kieltää tai sallia tällaiset uudet tuoteryhmät.
- (35) Tasapuolisten toimintaedellytysten varmistamiseksi uusien tupakkatuoteryhmien, jotka ovat tässä direktiivissä määriteltäviä tupakkatuotteita, olisi täytettävä tämän direktiivin vaatimukset.
- (36) Sähkösavukkeita ja sähkösavukkeiden täyttösäiliöitä olisi säänneltävä tällä direktiivillä, jolleivät ne kuulu esittämistapansa tai toimintansa puolesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY⁽²⁾ tai neuvoston direktiivin 93/42/ETY⁽³⁾ soveltamisalan piiriin. Kansallinen lainsäädäntö ja käytännöt eroavat näiden tuotteiden, muun muassa niihin liittyvien turvallisuusvaatimusten, osalta, mikä edellyttää unionin tason toimia sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan parantamiseksi. Näitä tuotteita koskevassa sääntelyssä olisi otettava huomioon kansanterveyden suojelun korkea taso. Jotta jäsenvaltiot voivat harjoittaa valvonta- ja tarkastustoimintojaan, sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden valmistajia ja tuojia olisi vaadittava tekemään kyseisistä tuotteista ilmoitus ennen niiden markkinoille saattamista.
- (37) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että sähkösavukkeet ja täyttösäiliöt ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia. Jolleivät asianomaisen tuotteenvalmistajat ole sijoittautuneet unioniin, vastuun siitä, että nämä tuotteet ovat tämän direktiivin vaatimusten mukaisia, olisi oltava kyseisen tuotteen maahantuojalla.
- (38) Nikotiinia sisältävän nesteen saattaminen markkinoille olisi sallittava tämän direktiivin nojalla vain siinä tapauksessa, että nikotiinipitoisuus on enintään 20 mg/ml. Tämä pitoisuus vastaa sallittua nikotiiniannosta, joka vapautuu vakiomallisesta savukkeesta poltettaessa samanpituisena aikana. Täyttösäiliöille, säiliöille ja patruunoille olisi vahvistettava enimmäiskoot nikotiiniin liittyvien riskien rajoittamiseksi.
- (39) Tämän direktiivin nojalla olisi sallittava vain sellaisten sähkösavukkeiden saattaminen markkinoille, joissa nikotiinin annostus on tasaista. Tasainen nikotiinin annostus tavanomaisessa käytössä on tarpeen terveydensuojelun, turvallisuuden ja laadun kannalta, minkä lisäksi sillä vältetään vaara suurten annosten kulutuksesta vahingossa.
- (40) Sähkösavukkeet ja täyttösäiliöt voivat olla terveydelle vaarallisia, jos lapset pääsevät niihin käsiksi. Siksi on tärkeää varmistaa, että tällaiset tuotteet suojataan lapsilta ja väärinkäytöltä, myös lapsiturvallisten merkintöjen, sulkimien ja avausmekanismien avulla.

(1) Neuvoston direktiivi 89/622/ETY, annettu 13 päivänä marraskuuta 1989, tupakkatuotteiden merkintöjä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä sekä tiettyjen suussa käytettäväksi tarkoitettujen tupakkavalmistajien kieltämiseksi (EYVL L 359, 8.12.1989, s. 1).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67).

(3) Neuvoston direktiivi 93/42/ETY, annettu 14 päivänä kesäkuuta 1993, lääkinnällisistä laitteista (EYVL L 169, 12.7.1993, s. 1).

- (41) Koska nikotiini on myrkyllinen aine, jonka terveysriskit saattavat kohdistua myös henkilöihin, joille tuote ei ole tarkoitettu, nikotiinia sisältävä neste olisi saatettava markkinoille vain sellaisissa sähkösavukkeissa tai täyttösäiliöissä, jotka täyttävät tietyt turvallisuus- ja laatuvaatimukset. On tärkeää varmistaa, että sähkösavukkeet eivät rikkoudu tai vuoda käytön ja täytön aikana.
- (42) Näiden tuotteiden pakkausmerkinnöistä ja pakkauksista olisi käytävä ilmi riittävät ja asianmukaiset tiedot niiden turvallista käyttöä varten ihmisten terveyden ja turvallisuuden suojelemiseksi, niissä olisi oltava asianmukaiset terveysvaroitukset, eikä niihin saisi kuulua harhaanjohtavia tekijöitä tai ominaisuuksia.
- (43) Kansallisten lainsäädäntöjen ja käytäntöjen erot, jotka koskevat sähkösavukkeiden mainostamista ja sponsorointia, haittaavat tavaroiden vapaata liikkuvuutta ja palvelun tarjonnan vapautta aiheuttaen merkittävää kilpailun vääristymisriskiä. Jollei unionin tasolla toteuteta lisätoimia, erot todennäköisesti vain kasvavat tulevina vuosina, ottaen huomioon myös sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden kasvavat markkinat. Sen vuoksi näiden tuotteiden, joilla on rajatylittäviä vaikutuksia, kansallisia mainontaa ja sponsorointia koskevia määräyksiä on tarpeen lähentää lähtökohtana ihmisten terveyden suojelun korkea taso. Sähkösavukkeet voivat johtaa nikotiiniriippuvuuteen ja viime kädessä lisätä perinteisen tupakan kulutusta, koska niitä polttamalla imitoidaan tupakointia ja saadaan se näyttämään normaalilta. Sen vuoksi on asianmukaista omaksua tiukka lähestymistapa sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden mainontaan.
- (44) Jäsenvaltiot ja komissio tarvitsevat sääntelytoimintansa harjoittamiseksi kattavia tietoja sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden markkinoiden kehityksestä. Siksi näiden tuotteiden valmistajia ja tuojia varten olisi säädettävä velvollisuuksista ilmoittaa myyntimäärät, eri kuluttajaryhmien mieltymykset ja myyntitavat. Olisi varmistettava, että nämä tiedot asetetaan yleisön saataville samalla, kun otetaan asianmukaisesti huomioon tarve suojata liikesalaisuudet.
- (45) Jotta jäsenvaltiot voivat valvoa markkinoita asianmukaisesti, valmistajilla, tuojilla ja jakelijoilla on tarpeen olla käytössään soveltuva järjestelmä, jonka avulla ne seuraavat ja rekisteröivät epäiltyjä haittavaikutuksia ja ilmoittavat niistä toimivaltaisille viranomaisille, jotta voidaan ryhtyä asianmukaisiin toimiin. Suojalausekkeella taataan, että jäsenvaltiot voivat torjua vakavia riskejä kansanterveydelle.
- (46) Koska sähkösavukkeiden markkinat kasvavat, on mahdollista, että jotkin tai jonkin tyyppiset markkinoille saatetut sähkösavukkeet tai täyttösäiliöt aiheuttavat ennalta arvaamattoman riskin ihmisten terveydelle, vaikka ne olisivatkin tämän direktiivin mukaisia. Siksi on suositeltavaa säätää menettelystä, jonka mukaan tätä riskiä käsitellään ja johon kuuluu jäsenvaltion mahdollisuus toteuttaa tarvittavia tilapäisiä toimenpiteitä. Näihin tarvittaviin tilapäisiin toimenpiteisiin voisi kuulua kielto saattaa markkinoille tietyt tai tietyt tyyppiset sähkösavukkeet tai täyttösäiliöt. Komissiolle olisi tässä yhteydessä siirrettävä valta antaa delegoituja säädöksiä joidenkin tai jonkin tyyppisten sähkösavukkeiden tai täyttösäiliöiden markkinoille saattamisen kieltämisestä. Komissiolle olisi siirrettävä tämä valta, jos vähintään kolme jäsenvaltiota on kieltänyt kyseiset tuotteet asianmukaisin perustein ja jos kielto on tarpeen ulottaa koskemaan kaikkia jäsenvaltioita sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan varmistamiseksi sellaisia vaatimustenmukaisia tuotteita varten, joihin ei liity vastaavia terveysriskejä. Komission olisi raportoitava täytettäviin sähkösavukkeisiin liittyvistä mahdollisista riskeistä viimeistään 20 päivänä toukokuuta 2016.
- (47) Tällä direktiivillä ei yhdenmukaisteta kaikkia sähkösavukkeisiin tai täyttösäiliöihin liittyviä näkökohtia. Esimerkiksi makuaineisiin liittyvä sääntely jää jäsenvaltioille. Voisi olla hyödyllistä, että jäsenvaltiot harkitsevat sen sallimista, että maustettuja tuotteita asetetaan saataville markkinoilla. Niiden olisi erityisesti otettava huomioon tällaisten tuotteiden mahdollinen houkuttelevuus nuorille ja tupakoimattomille. Tällaisten maustettujen tuotteiden kieltäminen olisi perusteltava ja siitä olisi annettava ilmoitus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/34/EY⁽¹⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/34/EY, annettu 22 päivänä kesäkuuta 1998, teknisiä standardeja ja määräyksiä koskevien tietojen toimittamisesta noudatettavasta menettelystä (EYVL L 204, 21.7.1998, s. 37).

- (48) Tällä direktiivillä ei myöskään yhdenmukaisteta savuttomia tiloja koskevia sääntöjä eikä kotimaisia myyntijärjestelyjä tai kotimaista mainontaa taikka tupakkamerkkien käyttämistä muissa kuin tupakkatuotteissa tai -palveluissa ("brand-stretching"), eikä sillä oteta käyttöön sähkösavukkeita tai täyttösäiliöitä koskevaa ikärajoitusta. Näiden tuotteiden esittämistavan ja mainonnan ei olisi missään tapauksessa edistettävä tupakan kulutusta eikä aiheutettava sekaannusta tupakkatuotteisiin nähden. Jäsenvaltiot voivat säännellä ja niitä kannustetaan sääntelemään tällaisia asioita oman lainkäyttövaltansa rajoissa.
- (49) Poltettavaksi tarkoitettuja kasviperäisiä tuotteita koskevassa sääntelyssä on eroja jäsenvaltioiden välillä, ja näitä tuotteita pidetään usein vaarattomina tai vähemmän vaarallisina huolimatta niiden polttamisen aiheuttamista terveysriskeistä. Monissa tapauksissa kuluttajat eivät tunne tällaisten tuotteiden sisältöä. Sisämarkkinoiden moitteetoman toiminnan varmistamiseksi ja kuluttajille annettavan tiedotuksen parantamiseksi unionin tasolla olisi otettava käyttöön yhteisiä pakkausmerkintää koskevia säännöksiä ja näiden tuotteiden ainesosista ilmoittaminen.
- (50) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, siltä osin kuin on kyse tärkeimpien lisäaineiden luettelon laatimisesta ja päivittämisestä tiukennettua ilmoittamista varten, ainesosien ilmoittamismallin laatimisesta ja mainitun tiedon jakamisesta, sen määrittämisestä, onko tupakkatuotteella tunnusomainen maku tai suuremmat toksisuustasot, riippuvuutta aiheuttavia vaikutuksia tai CMR-ominaisuuksia, menetelmistä sen määrittämiseksi, onko tupakkatuotteessa tunnusomainen maku, menettelyistä riippumattoman neuvoa-antavan paneelin perustamiseksi sellaisten tupakkatuotteiden määrittämiseksi, joissa on tunnusomaisia makuja, yleisvaroituksen ja tiedotusviestin täsmällisestä paikasta pussimaisissa pakkauksissa markkinoidun kääretupakan osalta, yhdistettyjen terveysvaroitusten teknisistä eritelmistä ulkoasun, suunnittelun ja muodon osalta, teknisistä standardeista paikannus- ja jäljitysjärjestelmien perustamista ja toimintaa varten ja sen varmistamiseksi, että yksilöllisissä tunnisteissa ja turvaominaisuuksissa käytetyt järjestelmät ovat toistensa kanssa täysin yhteensopivia, sekä sähkösavukkeita ja täyttösäiliöitä koskevan ilmoituksen yhteisen mallin vahvistamisesta ja tällaisten tuotteiden täyttömekanismin teknisistä standardeista, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä täytäntöönpanovaltaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011⁽¹⁾ mukaisesti.
- (51) Jotta varmistetaan, että tämä direktiivi olisi täysin toimintakykyinen ja jotta se voitaisiin mukauttaa tupakan tuotannon, kulutuksen ja sääntelyn tekniseen, tieteelliseen ja kansainväliseen kehitykseen, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat poltettaessa syntyvien päästöjen enimmäismäärien ja näiden päästöjen mittaamenetelmien hyväksymistä ja mukauttamista, ominaismakua aiheuttavien tai toksisuutta tai riippuvuutta lisäävien lisäainekomponenttien enimmäismäärien asettamista, eräiden muille tupakkatuotteille kuin savukkeille ja kääretupakalle myönnettyjen poikkeusten peruuttamista, terveysvaroitusten mukauttamista, kuva-arkiston perustamista ja mukauttamista, paikannus- ja jäljitysjärjestelmien yhteydessä tehtävien tiedontallennussopimusten keskeisten osien määrittelemistä sekä tiettyjä tai tietyn tyyppisiä sähkösavukkeita tai täyttösäiliöitä koskevien jäsenvaltioiden hyväksymien toimenpiteiden laajentamista koko unioniin. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (52) Komission tulisi seurata kehitystä tämän direktiivin täytäntöönpanon ja vaikutusten osalta ja laatia viimeistään 21 päivänä toukokuuta 2021 ja sen jälkeen tarvittaessa kertomus, jossa arvioidaan, onko direktiiviä tarpeen muuttaa. Kertomuksessa olisi oltava tietoja tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomista vähittäismyyntipaikkojen pinnoista, uusien tupakkatuotteiden markkinakehityksestä, merkittäviin olosuhteiden muutoksiin johtavasta markkinakehityksestä, ohuiden savukkeiden, vesipiipputupakan sekä sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden markkinakehityksestä ja niitä koskevista kuluttajien käsityksistä.

Komission olisi laadittava kertomus siitä, miten tupakkatuotteiden ainesosien sääntelyä koskeva eurooppalainen järjestelmä olisi toteutettavissa ja millaisia hyötyjä ja mahdollisia vaikutuksia sillä olisi, mukaan lukien unionin

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovaltaa (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

tason luettelon laatiminen ainesosista, joita saa käyttää tai esiintyä tupakkatuotteissa tai lisätä niihin (ns. positiivinen luettelo). Kertomusta laatiessaan komission olisi arvioitava muun muassa saatavilla olevaa tieteellistä näyttöä ainesosien toksisuudesta ja riippuvuutta aiheuttavista vaikutuksista.

- (53) Tämän direktiivin mukaisten tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden olisi kuuluttava tavaroiden vapaan liikkuvuuden piiriin. Ottaen huomioon tällä direktiivillä saavutetun yhdenmukaistamisen eriateisuus jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava valtuudet asettaa eräissä suhteissa tietyin edellytyksin lisävaatimuksia kansanterveyden suojelemiseksi. Tämä koskee tupakkatuotteiden esittämistapaa ja pakkauksia, mukaan lukien värejä, niissä olevien terveysvaroitusten lisäksi, joiden osalta tässä direktiivissä annetaan ensimmäiset yhteiset perussäännöt. Jäsenvaltiot voisivat siis ottaa käyttöön esimerkiksi säännöksiä tupakkatuotteiden pakkausten lisästandardoinnista, kunhan nämä säännökset ovat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja WTO:n velvoitteiden mukaisia eivätkä vaikuta tämän direktiivin täysimääräiseen soveltamiseen.
- (54) Lisäksi jotta voidaan ottaa huomioon markkinoiden mahdollinen tuleva kehitys, jäsenvaltioiden olisi voitava kieltää tietyt tupakkatuoteluokat tai niihin liittyvät tuotteet kyseisen jäsenvaltion erityistilanteeseen liittyvistä syistä ja edellyttäen, että säännökset ovat perusteltuja kansanterveyden suojelemisen kannalta, ottaen huomioon tällä direktiivillä saavutettu suojelun korkea taso. Jäsenvaltioiden olisi annettava tällaiset tiukemmat säännöksensä tiedoksi komissiolle.
- (55) Jäsenvaltion olisi voitava edelleen pitää voimassa tai ottaa käyttöön kansallista lainsäädäntöä, jota sovelletaan kaikkiin sen kansallisille markkinoille saatettuihin tuotteisiin yhtäläisesti, sellaisten näkökohtien osalta, joita ei säännellä tällä direktiivillä, kunhan kyseinen lainsäädäntö on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen mukaista eikä sillä vaaranneta tämän direktiivin täysimääräistä soveltamista. Näin ollen ja näillä edellytyksillä jäsenvaltiot voivat muun muassa säännellä tai kieltää tupakkatuotteiden (mukaan lukien vesipiiput) ja kasviperäisten poltettavaksi tarkoitettujen tuotteiden yhteydessä käytettäviä tarvikkeita sekä säännellä tai kieltää tuotteita, jotka muistuttavat ulkonäöltään tupakkatuotetyyppejä tai siihen liittyvää tuotetta. Kansallisista teknisistä määräyksistä edellytetään ennakoilmoitusta direktiivin 98/34/EY mukaisesti.
- (56) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että henkilötietoja käsitellään vain Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/46/EY⁽¹⁾ säädettyjen sääntöjen ja takeiden mukaisesti.
- (57) Tämä direktiivi ei rajoita muuntogeenisten organismien käyttöä ja merkitsemistä koskevan unionin oikeuden soveltamista.
- (58) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman⁽²⁾ mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, joista käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (59) Tällä direktiivillä ei muuteta velvoitetta kunnioittaa Euroopan unionin perusoikeuskirjassa vahvistettuja perusoikeuksia ja oikeusperiaatteita. Tämä direktiivi koskee useita perusoikeuksia. Sen vuoksi on varmistettava, että tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistajille, tuojille ja jakelijoille asetettujen velvoitteiden avulla taataan terveyden suojelun ja kuluttajansuojan korkea taso ja sen lisäksi kaikkien muiden perusoikeuksien suojelu ja että kyseiset velvoitteet ovat oikeasuhteisia sisämarkkinoiden toiminnan kannalta. Tämän direktiivin soveltamisessa olisi noudatettava unionin lainsäädäntöä ja asiaan liittyviä kansainvälisiä velvoitteita.
- (60) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitteita eli lähentää tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistamista, esittämistapaa ja myyntiä koskevia jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, vaan ne voidaan niiden laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I OSASTO

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Kohde

Tämän direktiivin tarkoituksena on lähentää jäsenvaltioiden lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, jotka koskevat seuraavia:

- a) tupakkatuotteiden ainesosat ja päästöt ja niihin liittyvät ilmoitusvelvollisuudet, mukaan luettuna savukkeiden poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin enimmäispäästömäärät;
- b) tupakkatuotteiden pakkausmerkintöjen ja pakkausten tietyt näkökohdat, mukaan luettuina terveysvaroitukset, jotka esitetään tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkauksissa ja mahdollisissa myyntipäällyksissä, sekä tupakkatuotteisiin sovellettavat jäljitettävyyss- ja turvaominaisuudet, joilla niiden tämän direktiivin mukaisuus varmistetaan;
- c) kielto saattaa markkinoille suussa käytettäväksi tarkoitettua tupakkaa;
- d) tupakkatuotteiden rajatylittävä etämyynti;
- e) uusia tupakkatuoteryhmiä koskeva ilmoitusvelvollisuus;
- f) tiettyjen tupakkatuotteita vastaavien tuotteiden, kuten sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden sekä poltettavaksi tarkoitettujen kasvipöytäisten tuotteiden, markkinoille saattaminen ja pakkausmerkinnät,

jotta helpotetaan tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa pitäen lähtökohtana varsinkin nuorten terveyden suojelun korkeaa tasoa, ja täytetään tupakoinnin torjuntaa koskevan WHO:n puitesopimuksen, jäljempänä 'puitesopimus', mukaiset unionin velvoitteet.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'tupakalla' lehtiä ja muita tupakkakasvien luonnollisia, käsiteltyjä tai käsittelemättömiä osia, mukaan luettuna paisutettu ja rekonstruoitu tupakka;
- 2) 'piipputupakalla' poltettavaksi tarkoitettua tupakkaa, joka on tarkoitettu käytettäväksi yksinomaan piipussa;
- 3) 'kääretupakalla' tupakkaa, jota kuluttajat tai vähittäismyyntiliikkeet voivat käyttää savukkeiden tekemiseen;
- 4) 'tupakkatuotteilla' tupakasta kokonaan tai osittain koostuvia tuotteita, joita kuluttajat voivat käyttää, riippumatta siitä, onko tupakka muuntogeenistä vai ei;
- 5) 'savuttomalla tupakkatuotteella' tupakkatuotetta, jota ei polteta, mukaan luettuna purutupakka, nenänuuska ja suussa käytettäväksi tarkoitettu tupakka;
- 6) 'purutupakalla' savutonta tupakkatuotetta, joka on yksinomaaisesti tarkoitettu pureskeltavaksi;
- 7) 'nenänuuskalla' nenän kautta käytettäväksi tarkoitettua savutonta tupakkatuotetta;
- 8) 'suussa käytettäväksi tarkoitettulla tupakalla' kaikkia suussa käytettäväksi tarkoitettuja, kokonaan tai osittain tupakasta valmistettuja tupakkatuotteita, jauheena tai pieninä paloina tai jonakin näiden muotojen yhdistelmänä, varsinkin annospusseissa tai huokoisissa pusseissa tarjottavia, lukuun ottamatta hengitettäväksi tai pureskeltavaksi tarkoitettuja tuotteita;
- 9) 'poltettavaksi tarkoitetuilla tupakkatuotteilla' muita tupakkatuotteita kuin savuttomia tupakkatuotteita;

- 10) 'savukkeella' poltettavaksi tarkoitettua tupakkakääröä, joka on määritelty tarkemmin neuvoston direktiivin 2011/64/EU ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdassa;
- 11) 'sikarilla' poltettavaksi tarkoitettua tupakkakääröä, joka on määritelty direktiivin 2011/64/EU 4 artiklan 1 kohdassa;
- 12) 'pikkusikarilla' pientä sikaria, joka on määritelty tarkemmin neuvoston direktiivin 2007/74/EY ⁽²⁾ 8 artiklan 1 kohdassa;
- 13) 'vesipiipputupakalla' tupakkatuotetta, jota voi käyttää tupakointiin vesipiipun avulla. Tätä direktiiviä sovellettaessa vesipiipputupakka katsotaan poltettavaksi tarkoitetuksi tupakkatuotteeksi. Jos tuotetta voidaan käyttää sekä vesipiipuissa että kääretupakkana, sitä pidetään kääretupakkana;
- 14) 'uudella tupakkatuoteryhmällä' tupakkatuotetta, joka
 - a) ei ole mikään seuraavista: savuke, kääretupakka, piipputupakka, vesipiipputupakka, sikari, pikkusikari, purutupakka, nenänuuska tai suussa käytettäväksi tarkoitettu tupakka, ja
 - b) saatetaan markkinoille 19 päivän toukokuuta 2014 jälkeen;
- 15) 'poltettavaksi tarkoitettulla kasviperäisellä tuotteella' kasveihin, yrtteihin tai hedelmiin perustuvaa tuotetta, joka ei sisällä tupakkaa ja joka on tarkoitettu poltettavaksi;
- 16) 'sähkösavukkeella' tuotetta, jonka avulla voidaan kuluttaa nikotiinipitoista höyryä suukappaleen kautta, tai kyseisen tuotteen komponenttia, mukaan lukien patruunat, säiliö ja patruunaton tai säiliötön osa. Sähkösavukkeet voivat olla joko kertakäyttöisiä taikka täyttösäiliöllä ja säiliöllä täytettäviä tai kertakäyttöisillä patruunoilla uudelleentäytettäviä;
- 17) 'täyttösäiliöllä' nikotiinipitoista nestettä sisältävää astiaa, jota voidaan käyttää sähkösavukkeen täyttämiseen;
- 18) 'ainesosalla' tupakkaa, lisäainetta sekä muita aineita tai osatekijöitä, joita on lopullisessa tupakkatuotteessa tai vastaavassa tuotteessa, mukaan lukien paperi, suodatin, musteet, patruunat ja liimat;
- 19) 'nikotiinilla' nikotiinialkaloideja;
- 20) 'tervalla' raakaa, vedetöntä ja nikotiinitonta savun tiivistymää;
- 21) 'päästöillä' aineita, joita vapautuu, kun tupakkatuotetta tai vastaavaa tuotetta käytetään tarkoitettulla tavalla, kuten savussa olevia aineita tai savuttomien tupakkatuotteiden käyttöprosessin aikana vapautuvia aineita;
- 22) 'enimmäismäärällä' tai 'poltettaessa syntyvällä enimmäispäästömäärällä' aineen enimmäispitoisuutta tai -päästöä, mukaan luettuna nolla, tupakkatuotteessa mitattuna milligrammoina;
- 23) 'lisäaineella' muuta tupakkatuotteeseen, sen vähittäismyyntipakkaukseen tai myyntipäällykseen lisättyä ainetta kuin tupakkaa;
- 24) 'maku- ja aromiaineilla' lisäaineita, jotka antavat tuoksua ja/tai makua;
- 25) 'tunnusomaisella maulla' selvästi havaittavaa muuta kuin tupakan tuoksua tai makua, joka on tulosta lisäaineesta tai lisäaineiden yhdistelmästä, mukaan lukien mutta ei yksinomaisesti hedelmän, yrttien, alkoholin, makeisen, mentolin tai vaniljan tuoksu tai maku, joka on havaittavissa ennen tupakkatuotteen käyttöä tai sen aikana;
- 26) 'riippuvuuden aiheuttamisella' ainesosan farmakologista potentiaalia aiheuttaa riippuvuutta eli tila, joka vaikuttaa yksilön kykyyn hallita käytöstään, yleensä palkitsevalla tai vierotusoireita helpottavalla tavalla tai molemmilla tavoilla;

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 2011/64/EU, annettu 21 päivänä kesäkuuta 2011, valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista (EUVL L 176, 5.7.2011, s. 24).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2007/74/EY, annettu 20 päivänä joulukuuta 2007, kolmansista maista tulevien matkustajien tuomien tavaroiden vapauttamisesta arvonlisä- ja valmisteverosta (EUVL L 346, 29.12.2007, s. 6).

- 27) 'toksisuudella' aineen kykyä aiheuttaa haitallisia vaikutuksia ihmisen elimistössä, mukaan luettuna ajan mittaan esiintyvät vaikutukset, yleensä toistuvan tai jatkuvan käytön tai altistumisen seurauksena;
- 28) 'olosuhteiden merkittävällä muutoksella' jonkin tuoteluokan myyntimäärien kasvua vähintään 10 prosentilla vähintään viidessä jäsenvaltiossa 5 artiklan 6 kohdan mukaisesti toimitettujen myyntitietojen perusteella tai käytön yleisyyden kasvua alle 25-vuotiaiden kuluttajaryhmässä vähintään viidellä prosenttiyksiköllä vähintään viidessä jäsenvaltiossa kunkin tuoteluokan osalta toukokuussa 2012 julkaistun erityisen Eurobarometriraportin 385 tai vastaavien käytön yleisyyttä koskevien tutkimusten perusteella; olosuhteiden merkittävää muutosta ei kuitenkaan katsota tapahtuneen, jos tuoteluokan myyntimäärä vähittäistasolla ei ylitä 2,5:tä prosenttia tupakkatuotteiden kokonaismyynnistä unionin tasolla;
- 29) 'myyntipäälyksellä' pakkausta, jossa tupakkatuotteet tai vastaavat tuotteet saatetaan markkinoille ja joka sisältää vähittäismyyntipakkauksen tai useita vähittäismyyntipakkauksia; läpinäkyviä kääreitä ei pidetä myyntipäälyksenä;
- 30) 'vähittäismyyntipakkauksella' tupakkatuotteen tai vastaavan tuotteen pienintä yksittäispakkausta, joka on saatettu markkinoille;
- 31) 'pussilla' kääretupakan vähittäismyyntipakkausta, joka on muodoltaan joko suorakaiteen muotoinen tasku, jossa on suuaukon peittävä läppä, tai seisova pussi;
- 32) 'terveysvaroituksella' tuotteen haitallisia vaikutuksia ihmisten terveydelle koskevaa tai tuotteen kulutuksen muuta ei-toivottua seurausta koskevaa varoitusta, mukaan luettuna tekstivaroitukset, yhdistetyt terveysvaroitukset, yleiset varoitukset ja tiedotusviesti, siten kuin tässä direktiivissä säädetään;
- 33) 'yhdistetyllä terveysvaroituksella' terveysvaroitusta, joka koostuu tekstivaroituksen ja sitä vastaavan valokuvan tai kuvituksen yhdistelmästä, siten kuin tässä direktiivissä säädetään;
- 34) 'rajatylittävällä etämyynillä' sellaista etämyyntiä kuluttajille, jossa kuluttaja on tuotetta vähittäismyyntiliikkeestä tilatessaan muussa jäsenvaltiossa kuin siinä jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, johon vähittäismyyntiliike on sijoittautuneena; vähittäismyyntiliikkeen katsotaan olevan sijoittautuneena jäsenvaltiossa
- a) luonnollisen henkilön tapauksessa: jos liiketoimipaikka on kyseisessä jäsenvaltiossa;
- b) muussa tapauksessa: jos vähittäismyyntiliikkeellä on sääntömääräinen kotipaikka, hallinnollinen päätoimipaikka tai liiketoimipaikka, mukaan luettuna sivutoimipaikka, edustaja tai jokin muu toimipaikka, kyseisessä jäsenvaltiossa;
- 35) 'kuluttajalla' luonnollista henkilöä, joka toimii tarkoituksessa, joka ei kuulu hänen elinkeino- tai ammattitoimintaansa;
- 36) 'iänvarmistusjärjestelmällä' tietokonejärjestelmää, jolla yksiselitteisesti vahvistetaan kuluttajan ikä sähköisessä muodossa kansallisten vaatimusten mukaisesti;
- 37) 'valmistajalla' luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka valmistaa taikka suunnitteluttaa tai valmistuttaa tuotetta ja markkinoi sitä omalla nimellään tai tavaramerkillä;
- 38) 'tupakkatuotteiden tai vastaavien tuotteiden tuonnilla' tällaisten tuotteiden saapumista unionin alueelle, paitsi jos näihin tuotteisiin sovelletaan niiden unionin alueelle saapumisen yhteydessä tullisuspensiomenettelyä tai -järjestelmää, sekä niiden luovuttamista tullisuspensiomenettelystä tai -järjestelmästä;

- 39) 'tupakkatuotteiden tai vastaavien tuotteiden maahantuojalla' omistajaa tai henkilöä, jolla on määräämisoikeus tupakkatuotteisiin tai vastaaviin tuotteisiin, jotka on tuotu unionin alueelle;
- 40) 'markkinoille saattamisella' tuotteiden asettamista unionissa sijaitsevien kuluttajien saataville, niiden valmistuspaikasta riippumatta, maksusta tai ilman maksua, mukaan luettuna etämyynnin kautta. Rajatylittävän etämyynnin tapauksessa katsotaan, että tuote on saatettu markkinoille siinä jäsenvaltiossa, jossa kuluttaja sijaitsee;
- 41) 'vähittäismyyntiliikkeellä' liikettä, jossa tupakkatuotteet saatetaan markkinoille, mukaan luettuna luonnollisen henkilön toimesta.

II OSASTO

TUPAKKATUOTTEET

I LUKU

Ainesosat ja päästöt

3 artikla

Poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin ja muut enimmäispäästötasot

1. Jäsenvaltioissa markkinoille saatettavista tai valmistettavista savukkeista poltettaessa syntyvät enimmäispäästötasot, jäljempänä 'enimmäispäästötasot', voivat olla enintään:
- a) tervan osalta 10 mg savuketta kohden,
 - b) nikotiinin osalta 1 mg savuketta kohden,
 - c) hiilimonoksidin osalta 10 mg savuketta kohden.
2. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti 1 kohdassa säädettyjen poltettaessa syntyvien enimmäispäästötasojen vähentämiseksi, jos tämä on tarpeellista kansainvälisesti sovittujen standardien perusteella.
3. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisista poltettaessa syntyvistä enimmäispäästötasoista, joita ne asettavat savukkeiden muille kuin 1 kohdassa tarkoitetuille päästöille ja muiden tupakkatuotteiden kuin savukkeiden päästöille.
4. Komissio antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti, jotta poltettaessa syntyviin savukkeiden muiden kuin 1 kohdassa tarkoitettujen päästöjen ja muiden tupakkatuotteiden kuin savukkeiden päästöjen enimmäistasoihin liittyvät tupakoinnin torjuntaa koskevan puitesopimuksen tai WHO:n osapuolten hyväksymät standardit sisällytetään unionin lainsäädäntöön.

4 artikla

Mittausmenetelmät

1. Savukkeista poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin päästömäärät on mitattava ISO-standardien 4387 (terva), 10315 (nikotiini) ja 8454 (hiilimonoksidi) mukaisesti.

Tervaa, nikotiinia ja hiilimonoksidia koskevien mittausmerkintöjen paikkansapitävyys on määritettävä ISO-standardin 8243 mukaisesti.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettut mittaukset on varmistettava jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten hyväksymissä ja valvomissa laboratorioissa.

Nämä laboratoriot eivät saa olla suoraan tai välillisesti tupakkateollisuuden omistuksessa tai määräysvallassa.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle hyväksytyjen laboratorioiden luettelo, jossa mainitaan hyväksymisperusteet ja käytetyt valvontakeinot, ja niiden on päivitettävä kyseinen luettelo aina, kun tiedot muuttuvat. Komissio asettaa nämä hyväksytyjen laboratorioiden luettelot julkisesti saataville.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti poltettaessa syntyvän tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin päästömäärien mittausmenetelmien mukauttamiseksi, jos tämä on tarpeellista tieteen ja tekniikan kehityksen tai kansainvälisesti sovittujen standardien perusteella.

4. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle mahdollisista mittausmenetelmistä, joita ne käyttävät savukkeiden muiden kuin 3 kohdassa tarkoitettujen päästöjen ja muiden tupakkatuotteiden kuin savukkeiden päästöjen mittaamiseen.
5. Komissio antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti, jotta mittausmenetelmiin liittyvät, tupakoinnin torjuntaa koskevan puitesopimuksen tai WHO:n osapuolten hyväksymät standardit sisällytetään unionin lainsäädäntöön.
6. Jäsenvaltiot voivat veloittaa tupakkatuotteiden valmistajilta ja tuojilta oikeasuhteisia maksuja tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen mittausten varmistamisesta.

5 artikla

Ainesosista ja päästöistä ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava kaikkia tupakkatuotteiden valmistajia ja tuojia toimittamaan toimivaltaisille viranomaisille seuraavat tiedot tuotemerkki- ja tyyppikohtaisesti:
 - a) tuotemerkki- ja tyyppikohtainen luettelo kaikista tupakkatuotteiden valmistamisessa käytetyistä ainesosista ja niiden määristä, kunkin tupakkatuotteeseen sisältyvän ainesosan painon mukaisessa alenevassa järjestyksessä,
 - b) 3 artiklan 1 ja 4 kohdassa tarkoitettujen päästömäärät,
 - c) tiedot muista päästömääristä sikäli kuin ne ovat saatavilla.

Jo markkinoille tuotetuista tuotteista tiedot on toimitettava viimeistään 20 päivänä marraskuuta 2016.

Valmistajien tai tuojien on myös ilmoitettava kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jos tuotteen koostumusta muutetaan niin, että se vaikuttaa tämän artiklan mukaisesti toimitettaviin tietoihin.

Uuden tai muutetun tupakkatuotteen osalta tämän artiklan mukaisesti vaaditut tiedot on toimitettava ennen näiden tuotteiden saattamista markkinoille.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun ainesosien luetteloon on liitettävä selvitys syistä, joiden vuoksi ainesosat on sisällytetty kyseisiin tupakkatuotteisiin. Mainitussa luettelossa on myös ilmoitettava ainesosien asema, mukaan luettuna se, onko ne rekisteröity Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 ⁽¹⁾ mukaisesti, ja niiden luokitus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1272/2008 ⁽²⁾ mukaisesti.

3. 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuun luetteloon on myös liitettävä asiaankuuluvat toksikologiset tiedot, jotka koskevat ainesosia tapauksen mukaan poltettuna tai polttamattomassa muodossa ja jotka liittyvät erityisesti niiden vaikutuksiin kuluttajien terveyteen, ottaen huomioon muun muassa niiden riippuvuutta aiheuttavat vaikutukset.

Lisäksi valmistajan tai maahantuojan on toimitettava savukkeiden ja kääretupakan osalta tekninen asiakirja, jossa annetaan yleinen kuvaus käytetyistä lisäaineista ja niiden ominaisuuksista.

Valmistajien ja tuojien on ilmoitettava käytetyt päästöjen mittausmenetelmät muiden kuin tervan, nikotiinin ja hiilimonoksidin ja 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen päästöjen osalta. Jäsenvaltiot voivat myös vaatia valmistajia tai tuojia suorittamaan toimivaltaisten viranomaisten mahdollisesti määräämiä tutkimuksia, jotta voidaan arvioida ainesosien vaikutusta terveyteen, ottaen huomioon muun muassa niiden riippuvuutta aiheuttavat ominaisuudet ja toksisuus.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava tämän artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan mukaisesti toimitettujen tietojen asettaminen yleisön saatavilla olevalle verkkosivustolle. Jäsenvaltioiden on otettava asianmukaisesti huomioon tarve suojata liikesalaisuudet, kun ne asettavat nämä tiedot julkisesti saataville. Kun valmistajat ja maahantuojat toimittavat tietoja tämän artiklan 1 kohdan ja 6 artiklan mukaisesti, jäsenvaltioiden on pyydyttävä niitä erittelemään tiedot, joita ne pitävät liikesalaisuuksina.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006, annettu 18 päivänä joulukuuta 2006, kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/ETY ja 2000/21/EY kumoamisesta (EUVL L 396, 30.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1272/2008, annettu 16 päivänä joulukuuta 2008, aineiden ja seosten luokituksesta, merkinnöistä ja pakkaamisesta sekä direktiivien 67/548/ETY ja 1999/45/EY muuttamisesta ja kumoamisesta ja asetuksen (EY) N:o 1907/2006 muuttamisesta (EUVL L 353, 31.12.2008, s. 1).

5. Komissio säätää täytäntöönpanosäädöksillä tämän artiklan 1 ja 6 kohdassa ja 6 artiklassa tarkoitettujen tietojen toimittamisen ja saataville asettamisen mallista ja tarvittaessa päivittää sitä. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

6. Jäsenvaltioiden on vaadittava valmistajia ja tuojia toimittamaan niiden saatavilla olevia ainesosiin ja päästöihin liittyviä sisäisiä ja ulkoisia tutkimuksia, jotka koskevat markkinatutkimuksia ja eri kuluttajaryhmien, mukaan lukien nuorten sekä nykyisten tupakoiden, mieltymyksiä, sekä tiivistelmiä kaikista markkinatutkimuksista, joita ne suorittavat tuodessaan markkinoille uusia tuotteita. Jäsenvaltioiden on myös vaadittava valmistajia ja tuojia ilmoittamaan tuote- ja tyyppikohtaisista myyntimääristä, yksittäisinä savukkeina tai kilogrammoina, ja jäsenvaltiokohtaisista myyntimääristä vuosittain alkaen 1 päivästä tammikuuta 2015. Jäsenvaltioiden on toimitettava muut niiden saatavilla olevat tiedot myyntimääristä.

7. Kaikki tämän artiklan ja 6 artiklan mukaisesti jäsenvaltioille toimitettavat ja jäsenvaltioiden toimittamat tiedot on toimitettava sähköisessä muodossa. Jäsenvaltioiden on tallennettava tiedot sähköisesti ja varmistettava, että komissiolla ja muilla jäsenvaltioilla on pääsy näihin tietoihin tämän direktiivin soveltamiseksi. Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että liikesalaisuuksia ja muita luottamuksellisia tietoja käsitellään luottamuksellisesti.

8. Jäsenvaltiot voivat veloittaa tupakkatuotteiden valmistajilta ja tuojilta oikeasuhteisia maksuja niille tämän artiklan mukaisesti toimitettujen tietojen vastaanottamisesta, tallettamisesta, käsittelystä, analysoinnista ja julkaisemisesta.

6 artikla

Tärkeimpien lisäaineiden luettelo ja tiukennettu ilmoitusvelvollisuus

1. Edellä 5 artiklassa säädettyjen ilmoitusvelvollisuuksien lisäksi tiukennettuja ilmoitusvelvollisuuksia sovelletaan tiettyihin savukkeiden ja kääretupakan lisäaineisiin, jotka sisältyvät tärkeimpien lisäaineiden luetteloon. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan ja myöhemmin pidetään ajan tasalla luettelo savukkeiden ja kääretupakan sisältämistä tärkeimmistä lisäaineista. Tähän luetteloon sisältyvät lisäaineet,

- a) joiden osalta on olemassa sellaisia alustavia tietoja, tutkimuksia tai sääntelyä muilla lainkäyttöalueilla, joiden mukaan niillä on jokin tämän artiklan 2 kohdan a–d alakohdassa esitetystä ominaisuuksista, ja
- b) jotka ovat painon tai lukumäärän perusteella yleisimmin käytettyjen lisäaineiden joukossa 5 artiklan 1 ja 3 kohdan nojalla suoritettujen ainesosien ilmoittamisen mukaan.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Ensimmäinen lisäaineiden luettelo on hyväksyttävä viimeistään 20 päivänä toukokuuta 2016 ja siinä on oltava vähintään 15 lisäainetta.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että 1 kohdassa säädettyssä luettelossa olevaa lisäainetta sisältävien savukkeiden ja kääretupakan valmistajat ja maahantuojaat toteuttavat kattavia tutkimuksia, joissa tutkitaan kunkin lisäaineen osalta:

- a) edistääkö lisäaine kyseisten tuotteiden toksisuutta tai niistä riippuvuutta ja lisääkö tämä merkittäväällä tai mitattavissa olevalla tavalla kyseisten tuotteiden toksisuutta ja niistä riippuvuutta;
- b) saako lisäaine aikaan tunnusomaisen maun;
- c) edistääkö lisäaine savun hengittämistä keuhkoihin tai nikotiinin imeytymistä; tai
- d) johtaako lisäaine CMR-aineiden muodostumiseen ja missä määrin ja lisääkö tämä merkittäväällä tai mitattavissa olevalla tavalla CMR-ominaisuuksia kyseisissä tuotteissa.

3. Näissä tutkimuksissa on otettava huomioon tuotteiden tarkoitettu käyttö ja tarkasteltava erityisesti päästöjä, jotka johtuvat kyseisten lisäaineiden palamisprosessista. Lisäksi on tarkasteltava kyseisen lisäaineen yhteisvaikutusta muiden kyseisten tuotteiden sisältämien ainesosien kanssa. Samaa lisäainetta tupakkatuotteissaan käyttävät valmistajat tai maahantuojaat voivat toteuttaa yhteisen tutkimuksen käyttäessään lisäainetta verrattavissa olevassa tuotekoostumuksessa.

4. Valmistajien tai tuojien on laadittava raportti näiden tutkimusten tuloksista. Kyseisen raportin on sisällettävä tiivistelmä ja kattava yleiskatsaus, jossa luetellaan kyseistä lisäainetta koskeva tieteellinen kirjallisuus ja esitetään yhteenveto lisäaineen vaikutuksia koskevista sisäisistä tiedoista.

Valmistajien tai tuojien on toimitettava nämä raportit komissiolle ja niiden kopio niiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille, joissa tätä lisäainetta sisältävä tupakkatuote on saatettu markkinoille, viimeistään 18 kuukauden kuluttua siitä, kun kyseinen lisäaine on lisätty 1 kohdan mukaisesti laadittuun tärkeimpien lisäaineiden luetteloon. Lisäksi komissio ja asianomaiset jäsenvaltiot voivat pyytää valmistajilta tai tuojilta lisätietoja kyseisestä lisäaineesta. Nämä lisätiedot kuuluvat osana raporttiin.

Komissio ja asianomaiset jäsenvaltiot voivat pyytää riippumatonta tieteellistä elintä tekemään tällaisista raporteista vertaisarvioinnin varsinkin niiden kattavuuden, metodologian ja päätelmien osalta. Saaduilla tiedoilla edistetään komission ja jäsenvaltioiden päätöksentekoa 7 artiklan mukaisesti. Jäsenvaltiot ja komissio voivat veloittaa tupakkatuotteiden valmistajilta ja tuojilta oikeasuhteisia maksuja vertaisarvioinneista.

5. Komission suosituksessa 2003/361/EY⁽¹⁾ määriteltyt pienet ja keskisuuret yritykset vapautetaan tämän artiklan mukaisista velvollisuuksista, jos jokin muu valmistaja tai maahantuoja laatii raportin lisäaineesta.

7 artikla

Ainesosien sääntely

1. Jäsenvaltioiden on kiellettävä sellaisten tupakkatuotteiden markkinoille saattaminen, joissa on jokin tunnusomainen maku.

Jäsenvaltiot eivät saa kieltää sellaisten lisäaineiden käyttöä, jotka ovat olennaisia tupakkatuotteiden valmistuksessa, esimerkiksi sokerin käyttöä korvaamassa kypsytyssprosessissa hävinnyttä sokeria, edellyttäen että näiden lisäaineiden käytön tuloksena ei synny tuotetta, jossa on tunnusomainen maku, eivätkä tupakkatuotteen riippuvuutta aiheuttavat vaikutukset, toksisuus taikka CMR-ominaisuudet merkittäväällä tai mitattavissa olevalla tavalla lisäänty.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan mukaisesti toteuttamansa toimenpiteet.

2. Komissio määrittää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan täytäntöönpanosäädöksillä, kuuluuko tupakkatuote 1 kohdan soveltamisalaan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan yhtenäisiä sääntöjä menettelyistä, joilla määritetään, kuuluuko tupakkatuote 1 kohdan soveltamisalaan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

4. Perustetaan riippumaton neuvoa-antava paneeli unionin tasolla. Jäsenvaltiot ja komissio voivat kuulla tätä paneelia ennen tämän artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisten toimenpiteiden hyväksymistä. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joilla vahvistetaan tämän paneelin perustamiseen ja toimintaan liittyvät menettelyt.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

5. Jos tiettyjen lisäaineiden määrästä, pitoisuudesta tai yhdistelmästä on ollut seurauksena kieltoja tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti vähintään kolmessa jäsenvaltiossa, komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti sellaisten lisäaineiden tai lisäaineiden yhdistelmien enimmäistasojen asettamiseksi, jotka saavat aikaan tunnusomaisen maun.

6. Jäsenvaltioiden on kiellettävä sellaisten tupakkatuotteiden markkinoille saattaminen, jotka sisältävät seuraavia lisäaineita:

- a) vitamiinit tai muut lisäaineet, jotka luovat vaikutelman, että tupakkatuotteella on terveysvaikutuksia tai sen aiheuttama terveysriski on alhaisempi;
- b) kofeiini tai tauriini sekä muut lisäaineet ja piristeet, jotka yhdistetään energiaan ja elinvoimaan;
- c) lisäaineet, joilla on päästöjä värjääviä ominaisuuksia;

⁽¹⁾ Komission suositus 2003/361/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2003, mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

d) poltettavaksi tarkoitettujen tupakkatuotteiden osalta lisäaineet, jotka edistävät savun hengittämistä keuhkoihin tai nikotiinin imeytymistä; ja

e) lisäaineet, joilla on CMR-ominaisuuksia polttamattomassa muodossa.

7. Jäsenvaltioiden on kiellettävä sellaisten tupakkatuotteiden saattaminen markkinoille, jotka sisältävät makuaineita jossain komponentissa, kuten suodattimissa, papereissa, pakkauksissa, patruunoissa tai muissa teknisissä ominaisuuksissa, jotka mahdollistavat kyseisten tupakkatuotteiden tuoksun tai maun tai niiden savun voimakkuuden muuttamisen. Suodattimet, paperit ja patruunat eivät saa sisältää tupakkaa tai nikotiinia.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että asetuksessa (EY) N:o 1907/2006 säädettyjä säännöksiä ja edellytyksiä sovelletaan tupakkatuotteisiin tarpeen mukaan.

9. Jäsenvaltioiden on tieteellisen näytön perusteella kiellettävä sellaisten tupakkatuotteiden saattaminen markkinoille, joissa on lisäaineita sellaisia määriä, että ne lisäävät merkittävästi tai mitattavissa olevalla tavalla tupakkatuotteen toksisia tai riippuvuutta aiheuttavia vaikutuksia tai CMR-ominaisuuksia käyttövaiheessa.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan mukaisesti toteuttamansa toimenpiteet.

10. Komissio määrittää jäsenvaltion pyynnöstä tai omasta aloitteestaan täytäntöönpanosäädöksellä, kuuluuko tupakkatuote 9 kohdan soveltamisalaan. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen, ja ne perustuvat tuoreimpaan tieteelliseen näyttöön.

11. Jos on osoittautunut, että lisäaine tai sen tietty määrä lisää tupakkatuotteen toksisia tai riippuvuutta aiheuttavia vaikutuksia, mistä on ollut seurauksena kieltoja tämän artiklan 9 kohdan mukaisesti vähintään kolmessa jäsenvaltiossa, komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti näiden lisäaineiden enimmäismäärien asettamiseksi. Tässä tapauksessa enimmäistaso asetetaan alhaisimmalle enimmäistasolle niistä tasoista, jotka johtivat johonkin tässä kohdassa tarkoitettuun kansalliseen kieltoon.

12. Muut tupakkatuotteet kuin savukkeet ja kääretupakka vapautetaan 1 ja 7 kohdassa säädetystä kielloista. Komissio antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti tämän vapautuksen lopettamiseksi tietyn tuoteluokan osalta, jos olosuhteissa tapahtuu merkittävä muutos, joka vahvistetaan komission kertomuksessa.

13. Jäsenvaltiot ja komissio voivat veloittaa tupakkatuotteiden valmistajilta ja tuojilta oikeasuhteisia maksuja sen arvioimiseksi, onko tupakkatuotteessa tunnusomainen maku, onko siinä käytetty kiellettyjä lisä- tai makuaineita ja sisältääkö tupakkatuote lisäaineita sellaisessa määrin, että se lisää merkittävästi tai mitattavissa olevalla tavalla kyseisen tupakkatuotteen toksisia tai riippuvuutta aiheuttavia vaikutuksia taikka CMR-ominaisuuksia.

14. Sellaisten tupakkatuotteiden osalta, joissa on tunnusomainen maku ja joiden myyntimäärä unionin laajuisesti on vähintään kolme prosenttia myynnistä tietyssä tuoteluokassa, tämän artiklan säännöksiä sovelletaan 20 päivästä toukokuuta 2020.

15. Tätä artiklaa ei sovelleta suussa käytettäväksi tarkoitettuun tupakkaan.

II LUKU

Pakkausmerkinnät ja pakkaukset

8 artikla

Yleiset määräykset

1. Kussakin tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkauksessa ja mahdollisessa myyntipäälyksessä on oltava tässä luvussa säädetyt terveysvaroitukset sen jäsenvaltion virallisella kielellä tai kielillä, jossa tuote on saatettu markkinoille.

2. Terveysvaroitusten on peitettävä kokonaan niille varattu vähittäismyyntipakkauksen tai myyntipäälyksen pinta, eikä niitä saa kommentoida, muuttaa tai esittää viittauksenomaisesti.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähittäismyyntipakkauksessa ja mahdollisissa myyntipäälyksissä olevat terveysvaroitukset on painettu pysyvästi niin, että niitä ei voi irrottaa, ja että ne ovat täysin näkyvissä, myös niin, että mikään veromerkki, hintamerkintä, turvaominaisuus, kääre, päällys, laatikko tai muu seikka ei peitä näitä merkintöjä osittain tai kokonaan taikka häiritse niiden lukemista, kun tupakkatuotteet saatetaan markkinoille. Muiden tupakkatuotteiden kuin savukkeiden ja kääretupakan pussimaisissa vähittäismyyntipakkauksissa terveysvaroitukset voidaan kiinnittää tarroilla edellyttäen, ettei näitä tarroja voida irrottaa. Terveysvaroitukset eivät saa rikkoutua vähittäismyyntipakkauksen avaamisen

yhteydessä lukuun ottamatta pakkausta, jossa on läppäkansi, joiden osalta terveysvaroitukset saavat pakkausta avattaessa rikkoutua mutta ainoastaan niin, että tekstin, valokuvien ja tupakoinnin lopettamista koskevien tietojen graafinen koskemattomuus ja näkyvyys on varmistettu.

4. Terveysvaroitukset eivät saa millään tavalla peittää vähittäismyyntipakkausten veromerkkejä, hintamerkintöjä, paikannus- ja jäljitysmerkintöjä tai turvaominaisuuksia eivätkä häiritä niiden lukemista.

5. Jäljempänä 9, 10, 11 ja 12 artiklassa säädettyjen terveysvaroitusten koko on laskettava suhteessa kyseiseen pintaan pakkauksen ollessa suljettuna.

6. Terveysvaroitukset on kehystettävä mustalla rajauksella, joka on leveydeltään yksi millimetri; kyseisen rajauksen on oltava näille varoituksille varatun pinta-alan sisäpuolella, lukuun ottamatta 11 artiklan nojalla annettavia terveysvaroituksia.

7. Mukauttaessaan 9 artiklan 5 kohdan, 10 artiklan 3 kohdan ja 12 artiklan 3 kohdan mukaisia terveysvaroituksia komissio varmistaa, että ne ovat tosiasioihin perustuvia, tai huolehtii siitä, että jäsenvaltiot voivat valita kahdesta varoituksesta toisen, joista toinen on tosiasioihin perustuva.

8. Vähittäismyyntipakkausten ja mahdollisten myyntipäällysten, jotka on suunnattu kuluttajille unionissa, kuvissa on noudatettava tämän luvun säännöksiä.

9 artikla

Poltettavaksi tarkoitettuja tupakkatuotteita koskevat yleisvaroitukset ja tiedotusviesti

1. Kussakin poltettavaksi tarkoitettujen tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkauksessa ja mahdollisessa myyntipäällyksessä on oltava jompikumpi seuraavista yleisvaroituksista:

”Tupakointi tappaa – lopeta nyt”

tai

”Tupakointi tappaa”.

Jäsenvaltioiden on säädettävä, kumpaa ensimmäisessä kohdassa tarkoitettua yleisvaroitusta on käytettävä.

2. Kussakin poltettavaksi tarkoitettujen tupakkatuotteen vähittäismyyntipakkauksessa ja mahdollisessa myyntipäällyksessä on oltava seuraava tiedotusviesti:

”Tupakansavussa on yli 70 tunnetusti syöpää aiheuttavaa ainetta”.

3. Savukepakkauksissa ja kääretupakan suorakulmaisissa pakkauksissa yleisvaroituksen on näyttävä vähittäismyyntipakkauksen jonkin sivupinnan alaosassa ja tiedotusviestin on näyttävä toisen lateraalipinnan alaosassa. Näiden terveysvaroitusten on oltava vähintään 20 mm leveitä.

Saranoidulla läppäkannella varustetuissa kovissa savukerasioissa, joita avatessa rasian sivupinta jakautuu kahtia, yleisvaroituksen ja tiedotusviestin on kokonaisuudessaan näyttävä jakautuvan pinnan tilavammassa osassa. Yleisvaroituksen on näyttävä myös yläosan pinnan sisäpuolella, joka on näkyvissä pakkauksen ollessa avattuna.

Tämän tyyppisen rasian sivupintojen korkeuden on oltava vähintään 16 mm.

Pussimaisissa pakkauksissa markkinoidun kääretupakan yleisvaroituksen ja tiedotusviestin on näyttävä niillä pinnoilla, joilla nämä terveysvaroitukset varmasti näkyvät kokonaan. Kääretupakan lieriömäisissä pakkauksissa yleisvaroituksen on näyttävä kannen ulkopinnassa ja tiedotusviestin kannen sisäpinnassa.

Sekä yleisvaroituksen että tiedotusviestin on katettava 50 prosenttia siitä pinnasta, jolle ne painetaan.

4. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitetut yleisvaroitukset ja tiedotusviesti on
- a) painettava mustalla lihavoidulla Helvetica-kirjasimella valkoiselle taustalle. Jäsenvaltiot voivat kielivaatimusten täyttämiseksi määrittää kirjasimen koon edellyttäen, että kansallisessa oikeudessa täsmennetty kirjasinkoko varmistaa sen, että asiaan kuuluva teksti peittää mahdollisimman suuren osan näille terveysvaroituksille varatusta alueesta, ja
 - b) niiden on oltava keskellä niille varattua aluetta, ja suorakulmaisissa pakkauksissa ja mahdollisessa myyntipäällyksessä niiden on oltava yhdensuuntaiset vähittäismyyntipakkauksen tai myyntipäällyksen sivulaidan kanssa.
5. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti 2 kohdassa säädetyn tiedotusviestin sanamuodon mukauttamiseksi tieteen ja markkinoiden kehitykseen.
6. Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä yleisvaroituksen ja tiedotusviestin täsmällisen paikan pussimaisissa pakkauksissa markkinoidun kääretupakan osalta, ottaen huomioon pakkausten eri muodot.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

10 artikla

Poltettavaksi tarkoitettuja tupakkatuotteita koskevat yhdistetyt terveysvaroitukset

1. Kussakin poltettavaksi tarkoitettujen tupakkatuotteen vähittäismyyntipakkauksessa ja mahdollisessa myyntipäällyksessä on oltava yhdistetyt terveysvaroitukset. Yhdistettyjen terveysvaroitusten on oltava seuraavanlaisia:
- a) niissä on oltava jokin liitteessä I lueteltu tekstivaroitus ja vastaava värivalokuva, joka on täsmennetty liitteessä II olevassa kuva-arkistossa;
 - b) niihin on sisällyttävä tupakoinnin lopettamista koskevia tietoja, kuten puhelinnumero, sähköpostiosoite tai internetosoite, josta kuluttajat saavat tietoa ohjelmista, joita on tarjolla niiden tueksi, jotka haluavat lopettaa tupakoinnin;
 - c) niiden on katettava 65 prosenttia vähittäismyyntipakkauksen ja mahdollisen myyntipäällyksen etu- ja takapuolen ulkopinnasta. Lieriömäisissä pakkauksissa on oltava näkyvissä kaksi yhdistettyä terveysvaroitusta tasaisen välimatkan päässä toisistaan, ja kummankin terveysvaroituksen on katettava 65 prosenttia kaarevan pinnan puoliskosta;
 - d) niiden on oltava muodoltaan samanlaisia vähittäismyyntipakkauksen ja mahdollisen myyntipäällyksen molemmilla puolilla;
 - e) ne on sijoitettava vähittäismyyntipakkauksen ja mahdollisen myyntipäällyksen ylälaitaan samansuuntaisesti kuin muut pakkauksen tuolla pinnalla olevat tiedot. Siirtymäajan poikkeuksia kyseistä terveysvaroitusten sijoittamista koskevaan velvollisuuteen voidaan soveltaa niissä jäsenvaltioissa, joissa veromerkki tai verotustarkoituksessa käytettävät kansalliset tunnistemerkit pysyvät pakollisina, seuraavasti:
 - i) Jos veromerkki tai verotustarkoituksessa käytettävä kansallinen tunnistemerkki on kiinnitetty kartongista tehdyn vähittäismyyntipakkauksen ylälaitaan, yhdistetty terveysvaroitusta, jonka on näyttävä takapinnalla, voidaan sijoittaa suoraan veromerkkin tai verotustarkoituksessa käytettävän kansallisen tunnistemerkin alle.
 - ii) Jos vähittäispakkaus on pehmeää materiaalia, jäsenvaltiot voivat sallia suorakaiteen muotoisen, korkeudeltaan enintään 13 millimetrin suuruisen veromerkille tai verotustarkoituksessa käytettävälle kansalliselle tunnistemerkille varatun alueen pakkauksen ylälaidan ja yhdistettyjen terveysvaroitusten yläreunan välissä.

Edellä i ja ii alakohdassa tarkoitettuja poikkeuksia sovelletaan kolmen vuoden ajan 20 päivästä toukokuuta 2016. Tuotemerkkejä tai logoja ei saa sijoittaa terveysvaroitusten ylle;

- f) ne on esitettävä komission 3 kohdan nojalla täsmentämien muodon, ulkoasun, suunnittelun ja mittasuhteiden mukaisesti;

g) niiden on savukkeiden vähittäismyyntipakkausten osalta noudatettava seuraavia mittoja:

i) korkeus: vähintään 44 mm;

ii) leveys: vähintään 52 mm.

2. Yhdistetyt terveysvaroitukset ryhmitellään kolmeen liitteessä II esitettyyn kokonaisuuteen, ja kutakin kokonaisuutta on käytettävä tietyssä vuonna ja niitä on vuoroteltava vuosittain. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin tietyssä vuonna käytettävä yhdistetty terveysvaroitusta esiintyy kussakin tupakkatuotteen tuotemerkissä mahdollisimman täsmällisesti yhtä monta kertaa.

3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti

a) liitteessä I lueteltujen tekstivaroitusten mukauttamiseksi tieteen ja markkinoiden kehitykseen;

b) tämän artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetun kuva-arkiston hyväksymiseksi ja mukauttamiseksi tieteen ja markkinoiden kehitykseen.

4. Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä yhdistettyjen terveysvaroitusten tekniset eritelmät, ulkoasun, suunnittelun ja muodon ottamalla huomioon erimuotoiset pakkaukset.

Nämä täytäntöönpanosäädökset annetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

11 artikla

Muiden poltettavaksi tarkoitettujen tupakkatuotteiden kuin savukkeiden, kääretupakan ja vesipiipputupakan pakkausmerkinnät

1. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa muut poltettavaksi tarkoitetut tupakkatuotteet kuin savukkeet, kääretupakan ja vesipiipputupakan velvoitteesta, joka koskee 9 artiklan 2 kohdan mukaisen tiedotusviestin ja 10 artiklan mukaisten yhdistettyjen terveysvaroitusten esittämistä. Tällöin kussakin tällaisten tuotteiden vähittäismyyntipakkauksessa ja mahdollisessa myyntipäällyksessä on esitettävä 9 artiklan 1 kohdassa säädetyn yleisvaroituksen lisäksi jokin tämän direktiivin liitteessä I lueteltu tekstivaroitus. Edellä 9 artiklan 1 kohdassa mainitussa yleisvaroituksessa on oltava viittaus 10 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin lopettamista koskeviin palveluihin.

Yleisvaroituksen on näyttävä vähittäismyyntipakkauksen ja mahdollisen myyntipäällyksen kaikkein näkyvimmillä pinnalla.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kukin tekstivaroitus esiintyy kussakin näiden tuotteiden tuotemerkissä mahdollisimman täsmällisesti yhtä monta kertaa. Tekstivaroituksen on näyttävä vähittäismyyntipakkauksen ja mahdollisen myyntipäällyksen toiseksi näkyvimmillä pinnalla.

Saranoidulla läppäkannella varustetuissa vähittäismyyntipakkausissa toiseksi näkyvin pinta on se, joka tulee näkyviin, kun pakkaus avataan.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun yleisvaroituksen on katettava 30 prosenttia vähittäismyyntipakkauksen ja mahdollisen myyntipäällyksen asianomaisesta pinnasta. Tämän osuuden on oltava 32 prosenttia, jos jäsenvaltiossa on kaksi virallista kieltä, ja 35 prosenttia, jos jäsenvaltiossa on enemmän kuin kaksi virallista kieltä.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tekstivaroituksen on katettava 40 prosenttia vähittäismyyntipakkauksen ja mahdollisen myyntipäällyksen asianomaisesta pinnasta. Tämän osuuden on oltava 45 prosenttia, jos jäsenvaltiossa on kaksi virallista kieltä, ja 50 prosenttia, jos jäsenvaltiossa on enemmän kuin kaksi virallista kieltä.

4. Kun 1 kohdassa tarkoitetut terveysvaroitukset on painettava pinnalle, jonka ala on yli 150 cm², varoitusten on katettava 45 cm². Tämän alan on oltava 48 cm², jos jäsenvaltiossa on kaksi virallista kieltä, ja 52,5 cm², jos jäsenvaltiossa on enemmän kuin kaksi virallista kieltä.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen terveysvaroitusten on täytettävä 9 artiklan 4 kohdassa esitetyt vaatimukset. Terveysvaroitusten tekstin on oltava yhdensuuntainen näille terveysvaroituksille varatulla pinnalla olevan painetun päätekstin kanssa.

Terveysvaroitukset on kehystettävä mustalla rajauksella, joka on leveydeltään vähintään 3 millimetriä ja enintään 4 millimetriä. Tämän rajauksen on oltava sen pinta-alan ulkopuolella, joka on varattu terveysvaroituksille.

6. Komissio antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti 1 kohdassa tarkoitetun vapautuksen myöntämismahdollisuuden lopettamiseksi jonkin tuoteluokan osalta, jos kyseistä tuoteluokkaa koskevissa olosuhteissa tapahtuu merkittävä muutos, joka vahvistetaan komission kertomuksessa.

12 artikla

Savuttomien tupakkatuotteiden pakkausmerkinnät

1. Kussakin savuttomien tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkauksessa ja mahdollisessa myyntipäällyksessä on oltava seuraava terveysvaroitusta:

”Tämä tupakkatuote vaarantaa terveytesi ja aiheuttaa riippuvuutta”.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen terveysvaroitusten on täytettävä 9 artiklan 4 kohdassa esitetyt vaatimukset. Varoitusten tekstin on oltava yhdensuuntainen näille varoituksille varatulla pinnalla olevan päätöksen kanssa.

Lisäksi sen on täytettävä seuraavat vaatimukset:

- a) se on näytävä vähittäismyyntipakkauksen ja mahdollisen myyntipäällyksen kahdella suurimmalla pinnalla;
- b) sen on katettava 30 prosenttia vähittäismyyntipakkauksen ja mahdollisen myyntipäällyksen pinnasta. Tämän osuuden on oltava 32 prosenttia, jos jäsenvaltiossa on kaksi virallista kieltä, ja 35 prosenttia, jos jäsenvaltiossa on enemmän kuin kaksi virallista kieltä.
- 3. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti 1 kohdassa säädetyn terveysvaroituksen sanamuodon mukauttamiseksi tieteen kehitykseen.

13 artikla

Tuotteen esittämistapa

1. Vähittäismyyntipakkauksen, mahdollisen myyntipäällyksen ja itse tupakkatuotteen pakkausmerkinnöissä ei saa olla mitään tekijää tai ominaisuutta, joka

- a) edistää tupakkatuotteen myyntiä tai kannustaa sen kulutukseen antamalla väärän vaikutelman tuotteen ominaisuuksista, terveysvaikutuksista, riskeistä tai päästöistä; merkinnät eivät saa sisältää mitään tietoja tupakkatuotteen sisältämästä nikotiinista, tervasta tai hiilimonoksidista;
- b) antaa ymmärtää, että tietty tupakkatuote on vähemmän haitallinen kuin muut tai pyrkii vähentämään joidenkin savun haitallisten osien vaikutusta, tai antaa ymmärtää, että sillä on elinvoimaa ja energiaa lisääviä, parantavia, nuorentavia, luonnollisia tai orgaanisia ominaisuuksia tai että siitä on muuta terveyteen tai elämäntapoihin liittyvää hyötyä;
- c) viittaa makuun, tuoksuun, joihinkin aromi- tai makuaineisiin tai muihin lisäaineisiin tai niiden puutteeseen;
- d) muistuttaa elintarviketta tai kosmeettista tuotetta;
- e) antaa ymmärtää, että tietty tupakkatuote on parantanut biologista hajoavuutta tai että sillä on muita ympäristöetuja.

2. Vähittäismyyntipakkauksissa ja myyntipäällyksissä ei saa tarjota taloudellista etua esimerkiksi painatetuina kupongeina, joissa esitetään alennuksia, maksutonta jakelua, kaksi yhden hinnalla -tarjouksia tai vastaavia tarjouksia.

3. Edellä olevien 1 ja 2 kohdan nojalla kiellettyjä tekijöitä ja piirteitä voivat olla muun muassa tekstit, symbolit, nimet, tavaramerkit taikka kuvalliset tai muut merkit.

14 artikla

Vähittäismyyntipakkausten ulkonäkö ja sisältö

1. Savukkeiden vähittäismyyntipakkausten on oltava muodoltaan suorakulmainen särmiö. Kääretupakan vähittäismyyntipakkausten on oltava muodoltaan suorakulmainen särmiö tai lieriömäinen taikka pussimainen. Savukkeiden vähittäismyyntipakkauksessa on oltava vähintään 20 savuketta. Kääretupakan vähittäismyyntipakkauksessa on oltava tupakkaa vähintään 30 g.
2. Savukkeiden vähittäismyyntipakkaus voi olla kartonkia tai pehmeää materiaalia, eikä siinä saa olla avausmekanismeja, joka voidaan sulkea tai sinetöidä uudelleen ensimmäisen avauskerran jälkeen, läppäkanta ja kovan rasian saranoitua läppäkanta lukuun ottamatta. Pakkauksissa, joissa on läppäkansi ja saranoitu läppäkansi, läppäkansi saa olla saranoitu vain pakkauksen takapuolella.

15 artikla

Jäljitettävyys

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkaukset merkitään yksilöllisellä tunnisteella. Yksilöllisten tunnisteiden koskemattomuuden varmistamiseksi ne on painettava tai kiinnitettävä pysyvästi niin, että niitä ei voida irrottaa, eivätkä esimerkiksi veromerkit tai hintalaput tai vähittäismyyntipakkauksen avaaminen peitä näitä merkintöjä tai häiritse niiden lukemista. Unionin ulkopuolella valmistettujen tupakkatuotteiden osalta tässä artiklassa säädettyjä velvoitteita sovelletaan vain niihin tuotteisiin, jotka on suunnattu tai saatettu unionin markkinoille.
2. Yksilöllisten tunnisteiden avulla on voitava määrittää seuraavat:
 - a) valmistuspäivä ja -paikka;
 - b) valmistuslaitos;
 - c) tupakkatuotteiden valmistukseen käytetty kone;
 - d) työvuoro tai valmistusaika;
 - e) tuotteen kuvaus;
 - f) tarkoitetut vähittäismyyntimarkkinat;
 - g) tarkoitettu kuljetusreitti;
 - h) tapauksen mukaan unioniin maahantuoja;
 - i) tosiasiallinen kuljetusreitti valmistuslaitoksesta ensimmäiseen vähittäismyyntipaikkaan, mukaan lukien kaikki käytetyt varastot, sekä kuljetuksen päivämäärä, määränpää, lähtöpiste ja vastaanottaja;
 - j) kaikkien ostajien (valmistuksesta ensimmäiseen vähittäismyyntipaikkaan) tunnistetiedot; ja
 - k) kaikkien ostajien (valmistuksesta ensimmäiseen ostajaan) laskutus-, tilausnumero- ja maksutiedot.
3. Edellä 2 kohdan a–g alakohdassa ja tapauksen mukaan h alakohdassa tarkoitetut tiedot kuuluvat yksilölliseen tunnisteeseen.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdan i, j ja k alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin pääsee sähköisesti yksiköllisen tunnisteiden välityksellä.
5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tupakkatuotteiden kauppaan osallistuvat talouden toimijat – valmistajasta viimeiseen talouden toimijaan ennen ensimmäistä vähittäismyyntiliikettä – pitävät kirjaa siitä, koska ne ovat saaneet kaikki vähittäismyyntipakkaukset haltuunsa, samoin kuin vähimmäismyyntipakkausten myöhemmistä liikkeistä ja siitä, koska vähimmäismyyntipakkaukset lopullisesti poistuvat niiden hallusta. Tämä velvoite voidaan täyttää merkitsemällä tukkupakkaukset, kuten kartongit, laatikot tai kuormalavat, ja pitämällä niistä kirjaa, edellyttäen että vähittäismyyntipakkausten paikannus ja jäljitys on edelleen mahdollista.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki tupakkatuotteiden toimitusketjuun osallistuvat luonnolliset henkilöt ja oikeushenkilöt pitävät täydellisesti ja tarkasti kirjaa kaikista asiaankuuluvista liiketapahtumista.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tupakkatuotteiden valmistajat antavat kaikkien tupakkatuotteiden kauppaan osallistuvien talouden toimijoiden – valmistajasta viimeiseen talouden toimijaan ennen ensimmäistä vähittäismyyntipaikkaa, mukaan luettuina maahantuojat, varastot ja kuljetusliikkeet – käyttöön laitteet, joita tarvitaan ostettujen, myytyjen, varastoitujen, kuljetettujen tai muutoin käsiteltyjen tupakkatuotteiden kirjaamiseen. Kyseisillä laitteilla on pystyttävä lukemaan ja siirtämään kirjatut tiedot sähköisesti tiedontallennusjärjestelmään 8 kohdan mukaisesti.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tupakkatuotteiden valmistajat ja maahantuojat tekevät tiedontallennussopimuksia riippumattoman kolmannen osapuolen kanssa, jotta tämä huolehtii kaikkien merkityksellisten tietojen tiedontallennusjärjestelmästä. Tiedontallennusjärjestelmän on sijoitettava fyysisesti unionin alueella. Kolmannen osapuolen soveltuvuuden, erityisesti sen riippumattomuuden ja teknisten valmiuksien osalta, samoin kuin tiedontallennussopimuksen hyväksyy komissio.

Kolmannen osapuolen toimintaa seuraa ulkoinen tarkastaja, jota ehdottaa ja jonka maksaa tupakan valmistaja ja jonka hyväksyy komissio. Ulkoinen tarkastaja esittää toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle vuosikertomuksen, jossa se arvioi erityisesti tietojen luvattomaan saatavuuteen mahdollisesti kohdistuneita väärinkäytöksiä.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että komissiolla, jäsenvaltioiden toimivaltaisilla viranomaisilla sekä ulkoisella tarkastajalla on täydellinen pääsy tiedontallennusjärjestelmiin. Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa komissio tai jäsenvaltiot voivat antaa valmistajille tai tuojille pääsyn tallennettuihin tietoihin, kunhan kaupallisesti arkaluonteiset tiedot suojataan riittävästi asiaa koskevan unionin ja jäsenvaltioiden oikeuden mukaisesti.

9. Tupakkatuotteiden kauppaan osallistuva talouden toimija ei voi muuttaa tai poistaa kirjattuja tietoja.

10. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että henkilötietoja käsitellään ainoastaan direktiivissä 95/46/EY säädettyjen sääntöjen ja takeiden mukaisesti.

11. Täytäntöönpanosäädöksillä komissio

a) vahvistaa tekniset standardit tässä artiklassa säädettyjen paikannus- ja jäljitysjärjestelmien perustamista ja toimintaa varten, mukaan lukien yksilölliset tunnisteet ja kirjanpito sekä tietojen välitys, käsittely, tallennus ja tallennettujen tietojen saatavuus;

b) vahvistaa tekniset standardit sen varmistamiseksi, että yksilöllisessä tunnisteessa ja siihen liittyvissä toiminnoissa käytetyt järjestelmät ovat toistensa kanssa täysin yhteensopivia koko unionissa.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

12. Siirretään komissiolle valta antaa 27 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän artiklan 8 kohdassa tarkoitettua tiedontallennussopimuksen keskeisten tekijöiden, kuten keston, uusittavuuden, vaaditun asiantuntemuksen tai luotamuksellisuuden määrittelemiseksi, mukaan lukien näiden sopimusten säännöllinen seuranta ja arviointi.

13. Edellä olevia 1–10 kohtaa sovelletaan savukkeisiin ja kääretupakkaan 20 päivästä toukokuuta 2019 ja muihin tupakkatuotteisiin kuin savukkeisiin ja kääretupakkaan 20 päivästä toukokuuta 2024.

16 artikla

Turvaominaisuudet

1. Edellä 15 artiklassa tarkoitettua yksilöllisen tunnisteen lisäksi jäsenvaltioiden on vaadittava, että kaikkien markkinoille saatettujen tupakkatuotteiden vähittäismyyntipakkauksissa on näkyvistä ja näkymättömistä tekijöistä koostuva, väärinkäytöltä suojaava turvaominaisuus. Turvaominaisuus on painettava tai kiinnitettävä pysyvästi niin, että sitä ei voida irrottaa, eivätkä esimerkiksi veromerkit ja hintamerkinnot tai muut lainsäädännössä edellytetyt pakolliset tekijät peitä näitä merkintöjä.

Veromerkkejä tai verotustarkoituksessa käytettäviä kansallisia tunnistemerkkejä vaativat jäsenvaltiot voivat sallia niiden käytön turvaominaisuutena edellyttäen, että veromerkit tai verotustarkoituksessa käytettävät kansalliset tunnistemerkit täyttävät kaikki tässä artiklassa edellytetyt tekniset standardit ja toiminnot.

2. Komissio määrittelee täytäntöönpanosäädöksillä turvaominaisuuksia koskevat tekniset standardit ja niiden mahdollisen vuorottelun sekä mukauttaa ne tieteen, markkinoiden ja tekniikan kehitykseen.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

3. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan savukkeisiin ja kääretupakkaan 20 päivästä toukokuuta 2019 ja muihin tupakkatuotteisiin kuin savukkeisiin ja kääretupakkaan 20 päivästä toukokuuta 2024.

III LUKU

Suussa käytettäväksi tarkoitettu tupakka, tupakkatuotteiden rajatylittävä etämyynti ja uudet tupakkatuotteet

17 artikla

Suussa käytettäväksi tarkoitettu tupakka

Jäsenvaltioiden on kiellettävä suussa käytettäväksi tarkoitettun tupakan markkinoille saattaminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta Itävallan, Suomen ja Ruotsin liittymisasiakirjan 151 artiklan soveltamista.

18 artikla

Tupakkatuotteiden rajatylittävä etämyynti

1. Jäsenvaltiot voivat kieltää tupakkatuotteiden rajatylittävän etämyynnin kuluttajille. Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteistyötä tällaisen myynnin ehkäisemiseksi. Tupakkatuotteiden rajatylittävää etämyyntiä harjoittavat vähittäismyyntiliikkeet voivat olla toimittamatta tällaisia tuotteita kuluttajille niissä jäsenvaltioissa, joissa tällainen myynti on kielletty. Jäsenvaltioiden, jotka eivät kiellä tällaista myyntiä, on veloitettava vähittäismyyntiliikkeet, jotka aikovat harjoittaa rajatylittävää etämyyntiä unionissa sijaitseville kuluttajille, ilmoittautumaan toimivaltaisten viranomaisten rekisteriin siinä jäsenvaltiossa, johon vähittäismyyntiliike on sijoittautunut, ja siinä jäsenvaltiossa, jossa tosiasialliset tai mahdolliset asiakkaat sijaitsevat. Unionin ulkopuolelle sijoittautuneita vähittäismyyntiliikkeitä on vaadittava ilmoittautumaan toimivaltaisten viranomaisten rekisteriin siinä jäsenvaltiossa, jossa tosiasialliset tai mahdolliset asiakkaat sijaitsevat. Kaikkien vähittäismyyntiliikkeiden, jotka aikovat ryhtyä harjoittamaan rajatylittävää etämyyntiä, on rekisteröityessään toimitettava vähintään seuraavat tiedot toimivaltaisille viranomaisille:

- a) nimi tai toiminimi sekä sen toimipaikan pysyvä osoite, josta tupakkatuotteita toimitetaan;
- b) päivä, jona tupakkatuotteiden toimittaminen kuluttajille rajatylittävään etämyyntiin tietoyhteiskunnan palvelujen kautta on aloitettu, sellaisena kuin se on määriteltyä direktiivin 98/34/EY 1 artiklan 2 kohdassa;
- c) tarkoitukseen käytettävän verkkosivuston tai verkkosivustojen osoite sekä kaikki verkkosivuston tunnistamiseen tarvittavat tiedot.

2. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kuluttajien saatavilla on luettelo kaikista vähittäismyyntiliikkeistä, jotka ovat ilmoittautuneet niiden rekisteriin. Asettaessaan mainitun luettelon saataville jäsenmaiden on varmistettava, että direktiivissä 95/46/EY säädetyt sääntöjä ja takeita noudatetaan. Vähittäismyyntiliikkeet saavat ryhtyä saattamaan tupakkatuotteita markkinoille rajatylittävällä etämyynnillä vasta, kun ne ovat saaneet vahvistuksen rekisteröinnistään asianomaisessa toimivaltaisessa viranomaisessa.

3. Jos se on tarpeen noudattamisen varmistamiseksi ja täytäntöönpanon valvonnan helpottamiseksi, rajatylittävää etämyyntiä käyttäen myytyjen tupakkatuotteiden määräjäsenvaltiot voivat vaatia, että toimituksen suorittava vähittäismyyntiliike nimeää luonnollisen henkilön, joka vastaa sen varmentamisesta, että kuluttajalle lähetetyt tupakkatuotteet ovat tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisten säännösten mukaisia määräjäsenvaltiossa, ennen kuin kuluttaja saa tupakkatuotteen.

4. Rajatylittävää etämyyntiä harjoittavien vähittäismyyntiliikkeiden on käytettävä iänvarmistusjärjestelmää, jolla varmistetaan myyntihetkellä, että ostava kuluttaja täyttää vähimmäisikää koskevan vaatimuksen, josta säädetään määräjäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä. Vähittäismyyntiliikkeen tai 3 kohdan mukaisesti nimetyn luonnollisen henkilön on annettava jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kuvaus iänvarmistusjärjestelmän yksityiskohdista ja toiminnasta.

5. Vähittäismyyntiliike saa käsitellä kuluttajan henkilötietoja ainoastaan direktiivin 95/46/EY mukaisesti, eikä kyseessä olevia tietoja saa paljastaa tupakkatuotteiden valmistajalle tai samaan yritysryhmään kuuluville yrityksille taikka muille kolmansille osapuolille. Henkilötietoja ei saa käyttää tai siirtää muuta tarkoitusta kuin varsinaista ostotapahtumaa varten. Sama koskee myös tapausta, jossa vähittäismyyntiliike on osa tupakkatuotteiden valmistajaa.

19 artikla

Uusista tupakkatuotteista ilmoittaminen

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava uusien tupakkatuotteiden valmistajia ja tuojia ilmoittamaan jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille mahdollisista sellaisista tuotteista, joita ne aikovat saattaa kyseisille kansallisille markkinoille. Tämä ilmoitus on toimitettava sähköisessä muodossa kuusi kuukautta ennen aiottua markkinoille saattamista. Siihen on liitettävä yksityiskohtainen kuvaus kyseisestä uudesta tupakkatuotteesta sekä sen käyttöohjeet ja tiedot ainesosista ja päästöistä 5 artiklan mukaisesti. Uudesta tupakkatuoteryhmästä ilmoittavien valmistajien ja tuojien on myös toimitettava toimivaltaisille viranomaisille seuraavat:

- a) saatavilla olevat tieteelliset tutkimukset uuden tupakkatuotteen toksisuudesta ja riippuvuutta aiheuttavista ominaisuuksista ja houkuttelevuudesta, erityisesti sen ainesosien ja päästöjen osalta;
- b) saatavilla olevat tutkimukset, niiden tiivistelmät ja markkinatutkimukset eri kuluttajaryhmien, muun muassa nuorten ja nykyisten tupakojien, mieltymyksistä;
- c) muut käytettävissä olevat ja asiaankuuluvat tiedot, mukaan lukien tuotetta koskeva riski-hyötyanalyysi, sen odotettavissa olevat vaikutukset tupakan käytön lopettamiseen, sen odotettavissa olevat vaikutukset tupakan käytön aloittamiseen ja ennakoidut kuluttajien käsitykset.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava uusien tupakkatuotteiden valmistajia ja tuojia toimittamaan maansa toimivaltaisille viranomaisille uudet tai päivitettyt tutkimukset ja muut tiedot, joita tarkoitetaan 1 kohdan a–c alakohdassa. Jäsenvaltiot voivat vaatia uusien tupakkatuotteiden valmistajia tai tuojia tekemään lisätestejä tai toimittamaan lisätietoja. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kaikki tämän artiklan nojalla saamansa tiedot.

3. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön uusien tupakkatuotteiden lupajärjestelmän. Jäsenvaltiot voivat periä valmistajilta ja tuojilta oikeasuhteisen maksun kyseisen luvan myöntämisestä.

4. Uusien markkinoille saatettavien tupakkatuoteryhmien on täytettävä tämän direktiivin vaatimukset. Mitä tämän direktiivin säännöksiä sovelletaan uusiin tupakkatuotteisiin, riippuu siitä, kuuluvatko tuotteet savuttomien tupakkatuotteiden määritelmään vai poltettavaksi tarkoitettujen tupakkatuotteen määritelmään.

III OSASTO

SÄHKÖSAVUKKEET JA POLTETTAVAKSI TARKOITETUT KASVIPERÄISET TUOTTEET

20 artikla

Sähkösavukkeet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että sähkösavukkeita ja täyttösäiliöitä saatetaan markkinoille ainoastaan, jos ne ovat tämän direktiivin ja kaiken muun asiaankuuluvan unionin lainsäädännön mukaisia.

Tätä direktiiviä ei sovelleta sähkösavukkeisiin ja täyttösäiliöihin, joita koskevat direktiivin 2001/83/EY mukainen lupavaatimus tai direktiivissä 93/42/ETY säädetty vaatimukset.

2. Sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden valmistajien ja maahantuojajen on ilmoitettava jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille kaikista tuotteista, joita ne aikovat saattaa markkinoille. Ilmoitus on toimitettava sähköisessä muodossa kuusi kuukautta ennen aiottua markkinoille saattamista. Jo 20 päivänä toukokuuta 2016 markkinoille saatetuista sähkösavukkeista ja täyttösäiliöistä on toimitettava ilmoitus kuuden kuukauden kuluessa kyseisestä päivästä. Tuotteen kustakin merkittävästä muutoksesta on toimitettava uusi ilmoitus.

Riippuen siitä, onko tuote sähkösavuke vai täyttösäiliö, ilmoituksessa on annettava seuraavat tiedot:

- a) valmistajan nimi ja yhteystiedot, tuotteesta vastaava oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö unionissa ja tapauksen mukaan tuotteen maahantuoja unioniin;
- b) luettelo kaikista tuotteen sisältämistä ainesosista ja sen käytöstä aiheutuvista päästöistä tuotemerkin ja -tyypin mukaan, mukaan lukien ainesosien ja päästöjen määrät;
- c) tuotteen ainesosien ja päästöjen toksikologiset tiedot, myös kuumennettujen ainesosien tapauksessa, viitaten erityisesti vaikutuksiin, joita niistä aiheutuu kuluttajien terveydelle niitä hengitettäessä, ja ottaen huomioon muun muassa mahdollinen riippuvuutta aiheuttava vaikutus;
- d) tiedot nikotiinin annostuksesta ja imeytymisestä, kun tuotetta käytetään tavanomaisissa tai kohtuudella ennakoitavissa olevissa oloissa;
- e) kuvaus tuotteen komponenteista, mukaan lukien tarvittaessa sähkösavukkeen tai täyttösäiliön avaus- ja täyttömekanismit;
- f) kuvaus tuotantoprosessista, mukaan lukien tieto siitä, onko kyseessä sarjatuotanto, ja ilmoitus siitä, että tuotantoprosessissa varmistetaan tämän artiklan vaatimusten noudattaminen;
- g) ilmoitus siitä, että valmistaja tai maahantuoja kantaa täyden vastuun tuotteen laadusta ja turvallisuudesta, kun se saatetaan markkinoille ja kun sitä käytetään tavanomaisissa tai kohtuudella ennakoitavissa olevissa oloissa.

Jos jäsenvaltiot pitävät toimitettuja tietoja epätäydellisinä, niillä on oikeus pyytää kyseisten tietojen täydentämistä.

Jäsenvaltiot voivat veloittaa tupakkatuotteiden valmistajilta ja maahantuojilta oikeasuhteisia maksuja niille tämän artiklan mukaisesti toimitettujen tietojen vastaanottamisesta, tallentamisesta, käsittelystä ja analysoinnista.

3. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että

- a) nikotiinia sisältävä neste saatetaan markkinoille vain sitä varten tarkoitetuissa tilavuudeltaan enintään 10 ml:n täyttösäiliöissä, kertakäyttöisissä sähkösavukkeissa tai tilavuudeltaan enintään 2 ml:n kertakäyttöisissä patruunoissa tai säiliöissä;
- b) nikotiinia sisältävän nesteen nikotiinipitoisuus on enintään 20 mg/ml;
- c) nikotiinia sisältävä neste ei sisällä 7 artiklan 6 kohdassa lueteltuja lisäaineita;
- d) nikotiinia sisältävän nesteen valmistuksessa käytetään vain puhtaita ainesosia. Muita kuin tämän artiklan 2 kohdan toisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettuja ainesosia esiintyy nikotiinia sisältävässä nesteessä ainoastaan jääminä, jollei jäämiä voida teknisesti välttää valmistuksen aikana;

- e) nikotiinia lukuun ottamatta nikotiinia sisältävässä nesteessä käytetään ainoastaan ihmisten terveydelle vaarattomia ainesosia kuumennetussa tai kuumentamattomassa muodossa;
- f) nikotiini vapautuu tasaisesti sähkösavukkeista tavanomaisissa käyttöolosuhteissa;
- g) sähkösavukkeet ja täyttösäiliöt suojataan lapsilta ja väärinkäytöltä, ne suojataan rikkoutumiselta ja vuodoilta ja niissä on vuotamattoman täytön varmistava mekanismi.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava että:

a) sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden vähittäismyyntipakkauksissa on lehtinen, jossa on tietoa seuraavista:

- i) tuotteen käyttö- ja varastointiohjeet, mukaan lukien viittaus siihen, että tuotetta ei suositella nuorille ja tupakointimattomille;
- ii) kontraindikaatiot;
- iii) erityisille riskiryhmille suunnatut varoitukset;
- iv) mahdolliset haittavaikutukset;
- v) riippuvuuden aiheuttaminen ja toksisuus; sekä
- vi) valmistajan ja maahantuojaan ja unionissa olevan oikeushenkilön tai luonnollisen henkilön yhteystiedot;

b) sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden vähittäismyyntipakkauksissa ja mahdollisissa myyntipäällysteissä

- i) on luettelo kaikista tuotteen sisältämistä ainesosista alenevassa painojärjestyksessä, maininta tuotteen nikotiinipitoisuudesta ja annostuksesta, valmistajan eränumero sekä suositus tuotteen pitämisestä lasten ulottumattomissa;
- ii) ei ole 13 artiklassa tarkoitettuja tekijöitä tai ominaisuuksia, lukuun ottamatta 13 artiklan 1 kohdan a ja c alakohtaa, jotka koskevat tietoja nikotiinipitoisuudesta sekä aromi- tai makuaineista, sanotun kuitenkin rajoittamatta tämän alakohdan i alakohdan soveltamista; ja

iii) että niissä on seuraavat terveysvaroitukset:

"Tämä tuote sisältää nikotiinia, joka on voimakkaasti riippuvuutta aiheuttava aine. Sitä ei suositella tupakointimattomille."

tai

"Tämä tuote sisältää nikotiinia, joka on voimakkaasti riippuvuutta aiheuttava aine".

Jäsenvaltioiden on säädettävä, kumpaa terveysvaroitusta on käytettävä;

c) terveysvaroitusten on oltava 12 artiklan 2 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisia.

5. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että

- a) kaupallinen viestintä tietoyhteiskunnan palveluissa, lehdistössä ja muissa painotuotteissa, jonka tavoitteena taikka suorana tai epäsuorana vaikutuksena on sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden myynninedistäminen, on kielletty, lukuun ottamatta julkaisuja, jotka on tarkoitettu yksinomaan sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden kaupan ammattilaisille tai joita painetaan ja julkaistaan kolmansissa maissa, jos niitä ei pääosin ole tarkoitettu unionin markkinoita varten;
- b) kaupallinen viestintä radiossa, jonka tavoitteena taikka suorana tai epäsuorana vaikutuksena on sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden myynninedistäminen, on kielletty;

- c) kaikki sellainen julkinen tai yksityinen tuki radio-ohjelmille, jonka tavoitteena taikka suorana tai epäsuorana vaikutuksena on sähkösavukkeiden tai täyttösäiliöiden myynninedistäminen, on kielletty;
 - d) kaikki sellainen julkinen tai yksityinen tapahtumalle, toiminnalle tai yksittäiselle henkilölle annettava tuki, jonka tavoitteena taikka suorana tai epäsuorana vaikutuksena on sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden myynninedistäminen ja johon osallistuu useita jäsenvaltioita tai jota annetaan useissa jäsenvaltioissa tai jolla on muuten rajatylittäviä vaikutuksia, on kielletty;
 - e) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/13/EU ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluva audiovisuaalinen kaupallinen viestintä on kielletty sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden osalta.
6. Tämän direktiivin 18 artiklaa sovelletaan sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden rajatylittävään etämyyntiin.
7. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden valmistajat ja maahantuojat toimittavat toimivaltaisille viranomaisille vuosittain:
- i) kattavat tiedot myyntimääristä tuotemerkin ja -tyypin mukaan;
 - ii) tiedot eri kuluttajaryhmien, muun muassa nuorten, tupakoimattomien ja tärkeimpien nykyisten käyttäjätyyppien mieltymyksistä;
 - iii) tiedot tuotteiden myyntitavoista; sekä
 - iv) tiivistelmät edellä mainittuja seikkoja koskevista mahdollisista markkinatutkimuksista sekä tiivistelmien englanninkielinen käännös.

Jäsenvaltioiden on seurattava sähkösavukemarkkinoiden ja täyttösäiliöiden markkinoiden kehitystä, mukaan lukien mahdollista näyttöä siitä, että niiden käyttö houkuttelee nuoria ja tupakoimattomia nikotiiniriippuvuuteen ja lopulta kuluttamaan perinteistä tupakkaa.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava 2 kohdan nojalla saatujen tietojen asettaminen saataville verkkosivustolla. Jäsenvaltioiden on kiinnitettävä asianmukaista huomiota liikesalaisuuksien suojeluun saattaessaan nämä tiedot julkisesti saataville.

Jäsenvaltioiden on pyynnöstä toimitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille kaikki tämän artiklan nojalla saadut tiedot. Jäsenvaltiot ja komissio varmistavat, että liikesalaisuuksia ja muita luottamuksellisia tietoja käsitellään luottamuksellisesti.

9. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden valmistajat, maahantuojat ja jakelijat perustavat järjestelmän, jonka avulla ne keräävät tietoja kaikista näiden tuotteiden epäillyistä haittavaikutuksista ihmisten terveydelle, ja pitävät sitä yllä.

Jos jokin näistä talouden toimijoista katsoo tai sillä on syytä uskoa, että sen hallussa olevat ja markkinoille saatettavaksi tarkoitetut tai markkinoille saatetut sähkösavukkeet tai täyttösäiliöt eivät ole turvallisia tai laadukkaita tai muuten tämän direktiivin mukaisia, kyseisen talouden toimijan on ryhdyttävä välittömästi tapauksen mukaan tarpeellisiin korjaaviin toimiin kyseisen tuotteen saattamiseksi tämän direktiivin vaatimusten mukaiseksi, sen poistamiseksi markkinoilta tai sitä koskevan palautusmenettelyn järjestämiseksi. Sellaisissa tapauksissa talouden toimijan on myös välittömästi ilmoitettava asiasta niiden jäsenvaltioiden markkinavalvontaviranomaisille, joissa tuote on asetettu saataville tai tarkoitus asettaa saataville, ja annettava yksityiskohtaiset tiedot erityisesti ihmisten terveyttä ja turvallisuutta koskevista riskeistä sekä mahdollisesta korjaavasta toimesta ja sen tuloksista.

Lisäksi jäsenvaltiot voivat pyytää talouden toimijalta lisätietoja esimerkiksi sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden turvallisuus- ja laatuäkökohdista tai mahdollisista haittavaikutuksista.

10. Komissio raportoi täytettäviin sähkösavukkeisiin liittyvistä mahdollisista kansanterveysriskeistä viimeistään 20 päivänä toukokuuta 2016 ja sen jälkeen tarpeen mukaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1).

11. Jos sähkösavukkeet ja täyttösäiliöt ovat tämän artiklan vaatimusten mukaiset ja silti toimivaltainen viranomainen toteaa tai sillä on perusteltua syytä uskoa, että tietty sähkösavuke tai täyttösäiliö tai tietyn tyyppinen sähkösavuke tai täyttösäiliö voisi muodostaa vakavan riskin ihmisterveydelle, se voi toteuttaa asianmukaisia tilapäisiä toimenpiteitä. Sen on ilmoitettava välittömästi komissiolle ja muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille toteutettavat toimenpiteet ja mahdolliset niistä tukevat tiedot. Komissio päättää mahdollisimman pian nämä tiedot saatuaan, onko tilapäinen toimenpide perusteltu. Komissio ilmoittaa kyseiselle jäsenvaltiolle päätelmistään, jotta tämä voi varmistaa asianmukaiset jatko-toimet.

Jos tämän kohdan ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa vähintään kolme jäsenvaltiota kieltää perustellusti tiettyjen sähkösavukkeiden tai täyttösäiliöiden markkinoille saattamisen tai tietyn tyyppiset sähkösavukkeet tai täyttösäiliöt, komissiolle siirretään valta antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti kiellon ulottamiseksi kaikkiin jäsenvaltioihin, jos sellainen laajentaminen on perusteltu ja oikeasuhteinen.

12. Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 27 artiklan mukaisesti tämän artiklan 4 kohdan b alakohdassa säädetyn terveysvaroituksen sanamuodon mukauttamiseksi. Mukauttaessaan terveysvaroituksen komissio varmistaa, että se perustuu tosiasioihin.

13. Komissio antaa täytäntöönpanosäädöksen, jolla vahvistetaan 2 kohdan mukaisen ilmoituksen yhteinen malli ja 3 kohdan g alakohdan mukaisen täyttömekanismien tekniset standardit.

Nämä täytäntöönpanosäädökset annetaan 25 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

21 artikla

Poltettavaksi tarkoitetut kasviperäiset tuotteet

1. Kussakin poltettavaksi tarkoitetun kasviperäisen tuotteen vähittäismyyntipakkauksessa ja mahdollisessa myyntipäilyksessä on oltava seuraava terveysvaroitusta:

”Tämän tuotteen polttaminen vaarantaa terveytesi”.

2. Terveysvaroitusta on painettava vähittäismyyntipakkauksen ja mahdollisen myyntipäilyksen etu- ja takapinnalle.

3. Terveysvaroituksen on täytettävä 9 artiklan 4 kohdan mukaiset vaatimukset. Sen on katettava 30 prosenttia vähittäismyyntipakkauksen ja mahdollisen myyntipäilyksen pinnasta. Tämän osuuden on oltava 32 prosenttia, jos jäsenvaltiossa on kaksi virallista kieltä, ja 35 prosenttia, jos jäsenvaltiossa on enemmän kuin kaksi virallista kieltä.

4. Poltettavaksi tarkoitettujen kasviperäisten tuotteiden vähittäismyyntipakkauksiin ja mahdollisiin myyntipäilyksiin ei saa sisältyä mitään 13 artiklan 1 kohdan a, b ja d alakohdassa tarkoitettuja tekijöitä tai ominaisuuksia eikä niissä saa todeta, että tuotteessa ei ole lisäaineita tai maku- ja aromiaineita.

22 artikla

Ainesosista ilmoittaminen ja poltettavaksi tarkoitetut kasviperäiset tuotteet

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava kaikkia poltettavaksi tarkoitettujen kasviperäisten tuotteiden valmistajia ja tuojia toimittamaan toimivaltaisille viranomaisilleen tuotenimi- ja tyyppikohtainen luettelo kaikista tällaisten tuotteiden valmistamisessa käytetyistä ainesosista ja niiden määristä. Valmistajien tai tuojien on myös ilmoitettava kyseisten jäsenvaltioiden toimivaltaisille kansallisille viranomaisille, jos tuotteen koostumusta muutetaan niin, että se vaikuttaa tämän artiklan mukaisesti toimitettuihin tietoihin. Tämän artiklan mukaisesti vaaditut tiedot on toimitettava ennen uuden tai muutetun poltettavaksi tarkoitetun kasviperäisen tuotteen saattamista markkinoille.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava 1 kohdan mukaisesti toimitettujen tietojen asettaminen saataville verkkosivustolla. Jäsenvaltioiden on otettava huomioon tarve suojata asianmukaisesti liikesalaisuudet asettaessaan näitä tietoja julkisesti saataville. Talouden toimijoiden on täsmennettävä tarkoin, mitä tietoja ne pitävät liikesalaisuuksina.

IV OSASTO

LOPPUSÄÄNNÖKSET

23 artikla

Yhteistyö ja täytäntöönpano

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden valmistajat ja maahantuoja antavat komissiolle ja jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille tässä direktiivissä edellytetyt täydelliset ja oikeat tiedot siinä asetetuissa määräaajoissa. Velvoite toimittaa vaaditut tiedot on ensisijaisesti valmistajalla, jos valmistaja on sijoittautunut unioniin. Velvoite toimittaa vaaditut tiedot on ensisijaisesti maahantuojalla, jos valmistaja on sijoittautunut unionin ulkopuolelle ja maahantuoja on sijoittautunut unioniin. Velvoite toimittaa vaaditut tiedot on yhteisesti valmistajalla ja maahantuojalla, jos ne molemmat ovat sijoittautuneet unionin ulkopuolelle.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin, sen mukaiset täytäntöönpano- ja delegoidut säädökset mukaan lukien, vastaisia tupakkatuotteita ja vastaavia tuotteita ei saateta markkinoille. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tupakkatuotteita ja vastaavia tuotteita ei saateta markkinoille, ellei tässä direktiivissä säädettyjä ilmoitusvelvollisuuksia ole noudatettu.

3. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamuksista, joita sovelletaan tämän direktiivin nojalla annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen, ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet näiden seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Säädettyjen seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Tahalliseen rikkomiseen sovellettavat määrättävät taloudelliset hallinnolliset seuraamukset voivat olla sellaisia, että ne vastaavat rikkomisella tavoiteltua taloudellista hyötyä.

4. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on toimittava yhteistyössä keskenään ja komission kanssa varmistaakseen tämän direktiivin asianmukaisen soveltamisen ja täytäntöönpanon ja toimitettava toisilleen kaikki tarvittavat tiedot, jotka ovat tarpeen tämän direktiivin yhdenmukaista soveltamista varten.

24 artikla

Vapaa liikkuvuus

1. Jäsenvaltiot eivät saa kieltää tai rajoittaa tämän direktiivin mukaisten tupakkatuotteiden tai vastaavien tuotteiden markkinoille saattamista perusteita, jotka liittyvät tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluviin näkökohtiin, ellei tämän artiklan 2 ja 3 kohdasta muuta johdu.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltion oikeuteen pitää voimassa tai ottaa käyttöön muita vaatimuksia, joita sovelletaan kaikkiin sen markkinoille saatettuihin tuotteisiin tupakkatuotteiden pakkausten standardoinnin osalta, jos se on kansanterveydellisesti perusteltua, ottaen huomioon tällä direktiivillä saavutettava ihmisten terveyden suojelun korkea taso. Näitä toimenpiteitä ei kuitenkaan saa käyttää mielivaltaisen syrjinnän keinona eikä jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen. Näistä toimenpiteistä sekä niiden voimassa pitämisen tai käyttöönoton perusteista on ilmoitettava komissiolle.

3. Jäsenvaltio voi myös kieltää tietyn tupakkatuoteluokan tai siihen liittyvät tuotteet kyseisen jäsenvaltion erityistilanteeseen liittyvistä syistä ja edellyttäen, että säännökset ovat perusteltuja kansanterveyden suojelemisen kannalta, ottaen huomioon tällä direktiivillä saavutettava ihmisten terveyden suojelun korkea taso. Tällaisista kansallisista säännöksistä ja niiden käyttöönoton perusteista on ilmoitettava komissiolle. Komissio hyväksyy tai hylkää tällaiset kansalliset säännökset kuuden kuukauden kuluessa tässä kohdassa säädetyn ilmoituksen vastaanottamispäivästä varmistettuaan – ottaen huomioon tällä direktiivillä saavutettu terveyden suojelun korkea taso –, ovatko ne perusteltuja, välttämättömiä ja oikeasuhteisia tavoitteeseensa nähden ja toimivatko ne välineenä mielivaltaiseen syrjintään tai jäsenvaltioiden välisen kaupan peiteltyyn rajoittamiseen. Jos komissio ei tee päätöstä mainitussa kuuden kuukauden määräajassa, kansalliset säännökset katsotaan hyväksytyiksi.

25 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.
3. Kun komitean lausunto on määrä hankkia kirjallista menettelyä noudattaen, tämä menettely päätetään tuloksettomana, jos komitean puheenjohtaja lausunnon antamiselle asetetussa määräajassa niin päättää tai komitean jäsenten yksinkertainen enemmistö sitä pyytää.
4. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

26 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

Jäsenvaltioiden on nimettävä kolmen kuukauden kuluessa 20 päivästä toukokuuta 2016 toimivaltaiset viranomaiset, jotka vastaavat tässä direktiivissä säädettyjen velvollisuuksien täytäntöönpanosta ja soveltamisen valvonnasta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava viipymättä komissiolle tiedot nimetyistä viranomaisista. Komissio julkaisee nämä tiedot *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

27 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle viiden vuoden ajaksi 19 päivästä toukokuuta 2014 3 artiklan 2 ja 4 kohdassa, 4 artiklan 3 ja 5 kohdassa, 7 artiklan 5, 11 ja 12 kohdassa, 9 artiklan 5 kohdassa, 10 artiklan 3 kohdassa, 11 artiklan 6 kohdassa, 12 artiklan 3 kohdassa, 15 artiklan 12 kohdassa, 20 artiklan 11 ja 12 kohdassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 3 artiklan 2 ja 4 kohdassa, 4 artiklan 3 ja 5 kohdassa, 7 artiklan 5, 11 ja 12 kohdassa, 9 artiklan 5 kohdassa, 10 artiklan 3 kohdassa, 11 artiklan 6 kohdassa, 12 artiklan 3 kohdassa, 15 artiklan 12 kohdassa, 20 artiklan 11 ja 12 kohdassa tarkoitettua säädösvallan siirtoa. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhempäpä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevien 3 artiklan 2 ja 4 kohdan, 4 artiklan 3 ja 5 kohdan, 7 artiklan 5, 11 ja 12 kohdan, 9 artiklan 5 kohdan, 10 artiklan 3 kohdan, 11 artiklan 6 kohdan, 12 artiklan 3 kohdan, 15 artiklan 12 kohdan, 20 artiklan 11 ja 12 kohdan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

28 artikla

Kertomus

1. Komissio antaa viimeistään 20 päivänä toukokuuta 2016 ja sen jälkeen tarvittaessa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä alueiden komitealle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta.

Komissiota avustavat tieteen ja tekniikan asiantuntijat, jotta se saisi kaikki kertomuksen laatimiseen tarvittavat tiedot.

2. Kertomuksessa komissio mainitsee erityisesti direktiivin tekijät, joita olisi tarkasteltava uudelleen tai mukautettava tieteellisen ja teknisen tietämyksen kehitykseen, mukaan lukien kansainvälisesti sovittujen tupakkatuotteita ja vastaavia tuotteita koskevien normien ja standardien kehittyminen. Komissio kiinnittää erityisesti huomiota seuraaviin:

- a) pakkausten pintojen, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, suunnittelusta saadut kokemukset ottaen huomioon kansallinen, kansainvälinen, oikeudellinen, taloudellinen ja tieteellinen kehitys;
- b) uusien tupakkatuotteiden markkinoiden kehitys, ottaen huomioon muun muassa 19 artiklan mukaisesti saadut ilmoitukset;
- c) markkinoiden kehitys, joka muodostaa olosuhteiden merkittävän muutoksen;
- d) tupakkatuotteiden ainesosien sääntelyä koskevan eurooppalaisen järjestelmän toteutettavuus, hyödyt ja mahdolliset vaikutukset, mukaan lukien luettelon laatiminen unionin tasolla ainesosista, joita saa käyttää tai esiintyä tupakkatuotteissa tai lisätä niihin, ottaen huomioon muun muassa 5 ja 6 artiklan mukaisesti kerätyt tiedot;
- e) halkaisijaltaan alle 7,5 mm:n savukkeiden markkinoiden kehitys sekä kuluttajien näkemys tällaisten savukkeiden haitallisuudesta ja tällaisten savukkeiden harhaanjohtava luonne;
- f) edellä olevien 5 ja 6 artiklan mukaisesti kerättyjä tupakkatuotteiden ainesosa- ja päästötietoja koskevan unionin tietokannan toteutettavuus, hyödyt ja mahdolliset vaikutukset;
- g) sähkösavukkeiden ja täyttösäiliöiden markkinoiden kehitys kiinnittäen huomiota muun muassa 20 artiklan mukaisesti kerättyihin tietoihin, mukaan lukien tällaisten tuotteiden käytön aloittaminen nuorten ja tupakoimattomien parissa ja tällaisten tuotteiden vaikutukset tupakoinnin lopettamispyrkimyksiin sekä jäsenvaltioiden toteuttamat toimenpiteet makuaineiden osalta;
- h) markkinoiden kehitys ja kuluttajien mieltymykset vesipiipputupakan osalta kiinnittäen erityistä huomiota sen makuaineisiin.

Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle apua ja asetettava saataville kaikki tiedot arvioinnin tekemiseksi ja kertomuksen valmistelemiseksi.

3. Kertomuksen jatkotoimena on esitettävä tätä direktiiviä koskevat, komission tarpeelliseksi katsomat muutosehdotukset direktiivin mukauttamiseksi tupakkatuotteiden ja vastaavien tuotteiden alalla tapahtuvaan kehitykseen siltä osin, kuin se on tarpeen sisämarkkinoiden toiminnan kannalta, sekä ottaen huomioon mahdollinen tieteellisiin tietoihin perustuva uusi kehitys ja kansainvälisesti sovittujen tupakkatuotteita ja vastaavia tuotteita koskevien standardien kehitys.

29 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 20 päivänä toukokuuta 2016. Niiden on viipymättä toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä toimenpiteitä 20 päivästä toukokuuta 2016, tämän rajoittamatta 7 artiklan 14 kohdan, 10 artiklan 1 kohdan e alakohdan, 15 artiklan 13 kohdan ja 16 artiklan 3 kohdan soveltamista.

2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Niissä on myös mainittava, että voimassa olevissa laeissa, asetuksissa ja hallinnollisissa määräyksissä olevat viittaukset tällä direktiivillä kumottuun direktiiviin on katsottava viittauksiksi tähän direktiiviin. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset ja maininta tehdään.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

30 artikla

Siirtymäsäännös

Jäsenvaltiot voivat sallia seuraavien tuotteiden, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia, saattamisen markkinoille 20 päivään toukokuuta 2017 asti:

- a) direktiivin 2001/37/EY mukaisesti valmistetut tai vapaaseen liikkeeseen luovutetut ja merkityt tupakkatuotteet ennen 20 päivää toukokuuta 2016;
- b) valmistetut tai vapaaseen liikkeeseen luovutetut sähkösavukkeet tai täyttösäiliöt ennen 20 päivää marraskuuta 2016;
- c) valmistetut tai vapaaseen liikkeeseen luovutetut poltettavaksi tarkoitettut kasviperäiset tuotteet ennen 20 päivää toukokuuta 2016.

31 artikla

Kumoaminen

Kumotaan 20 päivästä toukokuuta 2016 direktiivi 2001/37/EY, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava mainittu direktiivi osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin tämän direktiivin liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

32 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

33 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

LIITE I

LUETTELO TEKSTIVAROITUKSISTA

(10 artiklassa ja 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista)

- 1) Tupakointi aiheuttaa 90 prosenttia keuhkosyövistä
 - 2) Tupakointi aiheuttaa suun ja kurkun syöpiä
 - 3) Tupakointi vahingoittaa keuhkojasi
 - 4) Tupakointi aiheuttaa sydänkohtauksia
 - 5) Tupakointi aiheuttaa halvauksia ja vammoja
 - 6) Tupakointi tukkii verisuonia
 - 7) Tupakointi lisää sokeutumisriskiä
 - 8) Tupakointi vahingoittaa hampaita ja ikeniä
 - 9) Tupakointi voi tappaa syntymättömän lapsesi
 - 10) Tupakansavusi vahingoittaa lapsiasi, perhettäsi ja ystäviäsi
 - 11) Tupakoijan lapset alkavat polttaa muita herkemmin
 - 12) Lopeta nyt – pysy elossa läheisiäsi varten
 - 13) Tupakointi heikentää hedelmällisyyttä
 - 14) Tupakointi lisää impotenssiriskiä
-

LIITE II

KUVA-ARKISTO

(10 ARTIKLAN 1 KOHDASSA TARKOITETTU)**[Komissio vahvistaa 10 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti.]**

LIITE III

VASTAAVUUSTAUUKKO

Direktiivi 2001/37/EY	Tämä direktiivi
1 artikla	1 artikla
2 artikla	2 artikla
3 artiklan 1 kohta	3 artiklan 1 kohta
3 artiklan 2 ja 3 kohta	—
4 artiklan 1 kohta	4 artiklan 1 kohta
4 artiklan 2 kohta	4 artiklan 2 kohta
4 artiklan 3–5 kohta	—
5 artiklan 1 kohta	—
5 artiklan 2 kohdan a alakohta	9 artiklan 1 kohta
5 artiklan 2 kohdan b alakohta	10 artiklan 1 kohdan a alakohta ja 2 kohta, 11 artiklan 1 kohta
5 artiklan 3 kohta	10 artiklan 1 kohta
5 artiklan 4 kohta	12 artikla
5 artiklan 5 kohdan ensimmäinen alakohta	9 artiklan 3 kohdan viides alakohta, 11 artiklan 2 ja 3 kohta, 12 artiklan 2 kohdan b alakohta
5 artiklan 5 kohdan toinen alakohta	11 artiklan 4 kohta
5 artiklan 6 kohdan a alakohta	9 artiklan 4 kohdan a alakohta
5 artiklan 6 kohdan b alakohta	—
5 artiklan 6 kohdan c alakohta	9 artiklan 4 kohdan b alakohta
5 artiklan 6 kohdan d alakohta	8 artiklan 6 kohta ja 11 artiklan 5 kohdan toinen alakohta
5 artiklan 6 kohdan e alakohta	8 artiklan 1 kohta
5 artiklan 7 kohta	8 artiklan 3 ja 4 kohta
5 artiklan 8 kohta	—

Direktiivi 2001/37/EY	Tämä direktiivi
5 artiklan 9 kohdan ensimmäinen alakohta	15 artiklan 1 ja 2 kohta
5 artiklan 9 kohdan toinen alakohta	15 artiklan 11 kohta
6 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	5 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
6 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	5 artiklan 2 ja 3 kohta
6 artiklan 1 kohdan kolmas alakohta	—
6 artiklan 2 kohta	5 artiklan 4 kohta
6 artiklan 3 ja 4 kohta	—
7 artikla	13 artiklan 1 kohdan b alakohta
8 artikla	17 artikla
9 artiklan 1 kohta	4 artiklan 3 kohta
9 artiklan 2 kohta	10 artiklan 2 kohta ja 3 kohdan a alakohta
9 artiklan 3 kohta	16 artiklan 2 kohta
10 artiklan 1 kohta	25 artiklan 1 kohta
10 artiklan 2 ja 3 kohta	25 artiklan 2 kohta
11 artiklan ensimmäinen ja toinen alakohta	28 artiklan 1 kohdan ensimmäinen ja toinen alakohta
11 artiklan kolmas alakohta	28 artiklan 2 kohdan ensimmäinen alakohta
11 artiklan neljäs alakohta	28 artiklan 3 kohta
12 artikla	—
13 artiklan 1 kohta	24 artiklan 1 kohta
13 artiklan 2 kohta	24 artiklan 2 kohta
13 artiklan 3 kohta	—
14 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	29 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta

Direktiivi 2001/37/EY	Tämä direktiivi
14 artiklan 1 kohdan toinen alakohta	29 artiklan 2 kohta
14 artiklan 2 ja 3 kohta	30 artiklan a kohta
14 artiklan 4 kohta	29 artiklan 3 kohta
15 artikla	31 artikla
16 artikla	32 artikla
17 artikla	33 artikla
Liite I (Luettelo erityisvaroituksista)	Liite I (Luettelo tekstivaroituksista)
Liite II (Kumottujen direktiivien saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä ja soveltamista koskevat määräajat)	—
Liite III (Vastaavuustaulukko)	Liite III (Vastaavuustaulukko)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/42/EU,
annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014,
rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta Euroopan
unionissa

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 82 artiklan 2 kohdan ja 83 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyhteistyössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽²⁾,

noudattavat tavallista lainsäätämisyhteistystä ⁽³⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Rajat ylittävän järjestäytyneen rikollisuuden, mukaan luettuina mafiatyyppiset rikollisjärjestöt, tärkein motiivi on taloudellinen hyöty. Tämän johdosta toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava keinot jäljittää, jäädyttää, hallinnoida ja tuomita menetetyksi rikoksen tuottama hyöty. Järjestäytyneen rikollisuuden tuloksellinen ehkäiseminen ja torjuminen olisi kuitenkin toteutettava rikoshyödyn neutralisoinnilla ja se olisi ulotettava tietyissä tapauksissa koskemaan kaikkea rikollisesta toiminnasta saatua omaisuutta.
- (2) Järjestäytyneet rikollisryhmät toimivat yli rajojen ja hankkivat yhä useammin varoja muista jäsenvaltioista kuin niistä, joista käsin ne toimivat, ja kolmansista maista. Varojen takaisinperintää ja keskinäistä oikeusapua varten tarvitaan yhä enemmän tehokasta kansainvälistä yhteistyötä.
- (3) Tehokkaimpia järjestäytyneen rikollisuuden torjuntakeinoja on säätää tällaisia rikoksia koskevista ankarista oikeudellisista seuraamuksista ja tunnistaa rikokset tehokkaasti sekä jäädyttää ja tuomita menetetyksi rikoksentekovälineet ja rikoshyöty.
- (4) Saatavilla olevien tilastotietojen puutteellisuudesta huolimatta näyttää siltä, että unionissa takaisin perityn rikoshyödyn määrä on riittämättömän alhainen suhteessa rikoshyödyn arvioituun määrään. Selvitykset ovat osoittaneet, että vaikka menetetyksi tuomitsemista säännellään sekä unionin että kansallisen oikeuden avulla, menetetyksi tuomitsemista koskevia menettelyjä käytetään edelleen liian vähän.
- (5) Vähimmäissäännöt hyväksymällä lähennetään jäsenvaltioiden jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevia järjestelmiä ja edistetään siten keskinäistä luottamusta ja tehokasta rajat ylittävää yhteistyötä.

⁽¹⁾ EUVL C 299, 4.10.2012, s. 128.

⁽²⁾ EUVL C 391, 18.12.2012, s. 134.

⁽³⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 25. helmikuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 14. maaliskuuta 2014.

- (6) Tukholman ohjelmassa ja menetetyksi tuomitsemisesta ja varallisuuden takaisinmaksusta kesäkuussa 2010 annetuissa oikeus- ja sisäasioiden neuvoston päätelmissä korostetaan, että on tärkeää tehostaa rikollisten varojen tunnistamista, menetetyksi tuomitsemista ja uudelleenkäyttöä.
- (7) Varojen jäädyttämistä, takavarikointia ja menetetyksi tuomitsemista koskevan unionin yhteisen toiminnan 98/699/YOS ⁽¹⁾ nykyisen säädöskohdan muodostavat neuvoston puitepäättös 2001/500/YOS ⁽²⁾, neuvoston puitepäättös 2003/577/YOS ⁽³⁾ neuvoston puitepäättös 2005/212/YOS ⁽⁴⁾ ja neuvoston puitepäättös 2006/783/YOS ⁽⁵⁾.
- (8) Komission kertomukset puitepäättösten 2003/577/YOS, 2005/212/YOS ja 2006/783/YOS täytäntöönpanosta osoittavat, että laajennettua hyödyn menettämistä ja jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevien päättösten vastavuoroista tunnistamista koskevat nykyiset järjestelmät eivät ole täysin tehokkaita. Jäsenvaltioiden lainsäädäntöjen väliset eroavuudet häiritsevät menetetyksi tuomitsemista.
- (9) Tämän direktiivin tarkoituksena on tarkistaa puitepäättösten 2001/500/YOS ja 2005/212/YOS säännöksiä ja laajentaa niiden soveltamisalaa. Nämä puitepäättökset olisi osittain korvattava niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo.
- (10) Jäsenvaltiot voivat vapaasti käyttää rikostapaukseen liittyviä menetetyksi tuomitsemista koskevia menettelyjä missä tahansa toimivaltaisessa tuomioistuimessa.
- (11) Nykyistä rikoshyödyn käsitettä olisi selvennettävä niin, että se kattaisi sekä rikollisesta toiminnasta suoraan saatavan hyödyn että kaikki välilliset etuudet, mukaan lukien välittömän hyödyn myöhemmän uudelleen sijoittamisen tai muuntamisen. Rikoshyötyyn voi näin ollen sisältyä kaikki omaisuus, myös sellainen, joka on kokonaan tai osittain muunnettu tai vaihdettu muuksi omaisuudeksi tai joka on sekoitettu laillisista lähteistä hankitun omaisuuden kanssa, sekoittuneen hyödyn arvioitua arvoon asti. Rikoshyötyyn voivat sisältyä myös tulot tai muut etuudet, jotka johtuvat rikoshyödyistä tai omaisuudesta, joksi rikoshyöty on muunnettu tai vaihdettu tai johon se on sekoitettu.
- (12) Tässä direktiivissä määritellään laajasti omaisuus, joka voi joutua jäädyttämisen ja menetetyksi tuomitsemisen kohteeksi. Tämä määritelmä sisältää myös oikeudelliset asiakirjat ja välineet, joilla todistetaan omistusoikeus tai muu oikeus tällaiseen omaisuuteen. Tällaiset asiakirjat tai välineet voivat olla esimerkiksi rahoitusvälineitä tai asiakirjoja, joista velkoja voi esittää saatavia ja joita yleensä tavataan asianomaisten menettelyjen kohteena olevan henkilön hallusta. Tämä direktiivi ei vaikuta olemassa oleviin kansallisiin menettelyihin, jotka koskevat oikeudellisia asiakirjoja tai välineitä, joilla todistetaan omistusoikeus tai muu oikeus omaisuuteen, koska näitä menettelyjä soveltavat toimivaltaiset kansalliset viranomaiset tai julkiset elimet kansallisen lainsäädännön mukaisesti.
- (13) Tämän direktiivin mukainen jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen ovat itsenäisiä käsitteitä, joiden ei olisi estettävä jäsenvaltioita panemasta täytäntöön tätä direktiiviä sellaisilla välineillä, joita pidettäisiin kansallisen oikeuden mukaisesti seuraamuksina tai muuntotyypisinä toimenpiteinä.

(1) Yhteinen toiminta 98/699/YOS 3 päivältä joulukuuta 1998, jonka neuvosto on hyväksynyt Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan perusteella, rahanpesusta, rikoksentekovälineiden ja rikoksen tuottaman hyödyn tunnistamisesta, jäljittamisestä, jäädyttämisestä, takavarikosta ja menetetyksi tuomitsemisesta (EYVL L 333, 9.12.1998, s. 1).

(2) Neuvoston puitepäättös 2001/500/YOS, tehty 26 päivänä kesäkuuta 2001, rahanpesusta, rikoksentekovälineiden ja rikoksen tuottaman hyödyn tunnistamisesta, jäljittamisestä, jäädyttämisestä tai takavarikoimisesta ja menetetyksi tuomitsemisesta (EUVL L 182, 5.7.2001, s. 1).

(3) Neuvoston puitepäättös 2003/577/YOS, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2003, omaisuuden tai todistusaineiston jäädyttämistä koskevien päättösten täytäntöönpanosta Euroopan unionissa (EUVL L 196, 2.8.2003, s. 45).

(4) Neuvoston puitepäättös 2005/212/YOS, tehty 24 päivänä helmikuuta 2005, rikoksen tuottaman hyödyn ja rikoksella saadun omaisuuden sekä rikoksentekovälineiden menetetyksi tuomitsemisesta (EUVL L 68, 15.3.2005, s. 49).

(5) Neuvoston puitepäättös 2006/783/YOS, tehty 6 päivänä lokakuuta 2006, vastavuoroisen tunnistamisen periaatteen soveltamisesta menetetyksi tuomitsemista koskeviin päätöksiin (EUVL L 328, 24.11.2006, s. 59).

- (14) Tuomioistuimen lainvoimaisen tuomion seurauksena tapahtuvalla rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn sekä näiden rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn arvoa vastaavan omaisuuden menetetyksi tuomitsemisessa olisi sovellettava tässä direktiivissä säädettyä laajennettua rikoksen käsitettä. Puitepäätöksellä 2001/500/YOS veloitetaan jäsenvaltiot mahdollistamaan rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn menetetyksi tuomitseminen lainvoimaisen tuomion perusteella sekä rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn arvoa vastaavan omaisuuden menetetyksi tuomitseminen. Nämä velvoitteet olisi pidettävä voimassa niiden rikosten osalta, jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, ja tässä direktiivissä määritelty rikoshyödyn käsite olisi tulkittava samalla tavalla niiden rikosten osalta, jotka eivät sisälly tämän direktiivin soveltamisalaan. Jäsenvaltiot voivat vapaasti säätää, että arvoa vastaavan omaisuuden menetetyksi tuomitseminen on toissijainen suoraan menetetyksi tuomitsemiseen nähden tai vaihtoehto sille, sen mukaan kuin on asianmukaista kansallisen oikeuden nojalla.
- (15) Rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn, tai rikoksentekovälineiden tai rikoshyödyn arvoa vastaavan omaisuuden menetetyksi tuomitsemisen olisi oltava mahdollista rikoksesta annetun lainvoimaisen tuomion perusteella. Myös asianosaisen poissa ollessa toteutetut menettelyt voivat johtaa tällaiseen lainvoimaiseen tuomioon. Jos menetetyksi tuomitseminen lainvoimaisen tuomion perusteella ei ole mahdollista, rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn menetetyksi tuomitsemisen olisi silti oltava mahdollista tietyissä olosuhteissa, ainakin epäillyn tai syytetyn sairauden tai pakenemisen ollessa kyseessä. Tämän velvoitteen noudattamiseksi olisi kuitenkin riittävää, että jäsenvaltioilla olisi asianosaisen poissa ollessa toteutettavia menettelyjä tällaisia sairaus- ja pakenemistapauksia varten. Kun epäilty tai syytetty on paennut, jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki kohtuulliset toimet, ja ne voivat edellyttää, että asianomainen henkilö kutsutaan menetetyksi tuomitsemista koskevaan menettelyyn tai että tämä menettely saatetaan hänen tietoonsa.
- (16) Tätä direktiiviä sovellettaessa katsottaisiin kyseessä olevan sairaus, kun epäilty tai syytetty ei pysty osallistumaan rikosoikeudelliseen menettelyyn pidemmällä aikavälillä, minkä tuloksena menettelyä ei voida jatkaa normaaleissa olosuhteissa. Epäiltyä tai syytettyä voidaan pyytää todistamaan sairaus esimerkiksi lääkärintodistuksella, joka tuomioistuimen pitäisi voida jättää huomioimatta, jos se katsoo todistuksen epätydyttäväksi. Tämä ei saisi vaikuttaa kyseisen henkilön oikeuteen käyttää menettelyssä oikeudellista edustajaa.
- (17) Rikoksentekovälineiden arvoa vastaavan omaisuuden menetetyksi tuomitsemisen osalta asiaan liittyviä säännöksiä voitaisiin soveltaa tämän direktiivin täytäntöönpanossa, kun käsiteltävänä olevan tapauksen erityiset olosuhteet huomioon ottaen tällainen toimenpide on oikeasuhteinen erityisesti ottaen huomioon asianomaisten rikoksentekovälineiden arvon. Jäsenvaltiot voivat myös ottaa huomioon sen, onko tuomittu vastuussa rikoksentekovälineiden menetetyksi tuomitsemisen mahdottomuudesta ja missä määrin.
- (18) Pannessaan täytäntöön tätä direktiiviä jäsenvaltiot voivat säätää, että poikkeustapauksissa menetetyksi tuomitsemisesta ei pitäisi antaa päätöstä, jos se aiheuttaisi kansallisen lainsäädännön mukaisesti kohtuuttomia vaikeuksia asianomaiselle henkilölle kyseisen yksittäisen tapauksen olosuhteiden perusteella, joiden olisi oltava ratkaisevia. Jäsenvaltioiden olisi hyödynnettävä tätä mahdollisuutta erittäin rajoitetusti ja niiden olisi sallittava säätää vain, että menetetyksi tuomitsemista ei ole määrättävä, kun menetetyksi tuomitseminen asettaisi asianomaisen henkilön tilanteeseen, jossa hänen olisi erittäin vaikea ansaita elantonsa.
- (19) Rikollisryhmät harjoittavat monenlaista rikollista toimintaa. Jotta järjestäytynyttä rikollisuutta voitaisiin torjua tehokkaasti, joissakin tilanteissa saattaa olla asianmukaista tuomita rikostuomion yhteydessä menetetyksi paitsi suoraan tiettyyn rikokseen liittyvä omaisuus, myös muu omaisuus, jonka tuomioistuin on määrittänyt muista rikoksista saaduksi hyödyksi. Tästä menettelystä käytetään nimitystä laajennettu hyödyn menettäminen. Puitepäätöksessä 2005/212/YOS säädetään kolmesta vähimmäisvaatimuksia koskevasta kokonaisuudesta, joista jäsenvaltiot voivat valita laajennetun hyödyn menettämisen soveltamista varten. Tämän vuoksi jäsenvaltiot ovat valinneet eri vaihtoehtoja saattaessaan mainitun puitepäätöksen osaksi kansallista lainsäädäntöään, minkä seurauksena laajennettua hyödyn menettämistä koskevan käsitteen sisältö on eri lainkäyttöalueilla erilainen. Tämä eroavuus vaikeuttaa menetetyksi tuomitsemiseen liittyvää rajat ylittävää yhteistyötä. Sen vuoksi on tarpeen jatkaa laajennettua hyödyn menettämistä koskevien säännösten yhdenmukaistamista vahvistamalla yksi ainoa vähimmäissääntö.
- (20) Määrittäessään, voiko rikoksesta olla taloudellista hyötyä, jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon toimintatavat, esimerkiksi jos rikoksen olosuhteisiin kuuluu se, että se tehtiin järjestäytyneen rikollisuuden puitteissa tai tarkoituksena oli saada säännöllistä tuottoa rikoksista. Tämän ei kuitenkaan olisi rajoitettava mahdollisuutta soveltaa laajennettua hyödyn menettämistä.

- (21) Laajennetun hyödyn menettämisen olisi oltava mahdollista, kun tuomioistuimien katsoo, että kyseinen omaisuus on peräisin rikollisesta toiminnasta. Tämä ei tarkoita sitä, että olisi osoitettava kyseisen omaisuuden olevan peräisin rikollisesta toiminnasta. Jäsenvaltiot voivat säätää, että voisi esimerkiksi olla riittävää, että tuomioistuin pitää asiaa todennäköisenä tai voi kohtuudella olettaa olevan huomattavasti todennäköisempää, että kyseinen omaisuus on hankittu rikollisen toiminnan kuin muun toiminnan avulla. Tässä yhteydessä tuomioistuimen on tarkasteltava tapauksen olosuhteita, myös tosiasioita ja saatavilla olevia todisteita, joiden perusteella voitaisiin antaa laajennettua rikoshyödyn menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös. Se, että henkilön omaisuus on suhteettoman suuri verrattuna hänen laillisiin tuloihinsa, voisi olla eräs tällainen tosiasia, josta tuomioistuin voi päätellä, että omaisuus on peräisin rikollisesta toiminnasta. Jäsenvaltiot voisivat myös määritellä vaadittavan ajanjakson, jonka kuluessa omaisuuden voitaisiin katsoa syntyneen rikollisesta toiminnasta.
- (22) Tässä direktiivissä säädetään vähimmäissäännöistä. Se ei estä jäsenvaltioita säätämästä kansallisessa lainsäädännössään laajemmista valtuuksista, mukaan lukien esimerkiksi niiden todisteita koskevien sääntöjen osalta.
- (23) Tätä direktiiviä sovelletaan tässä direktiivissä lueteltujen välineiden soveltamisalaan kuuluviin rikoksiin. Jäsenvaltioiden olisi näiden välineiden soveltamisalalla sovellettava laajennettua menetetyksi tuomitsemista valtuuksia vähintään tiettyihin tässä direktiivissä määriteltyihin vakaviin rikoksiin.
- (24) Se, että epäilty tai syytetty siirtää omaisuutensa asiasta tietoiselle kolmannelle osapuolelle välttääkseen sen menetetyksi tuomitsemisen, on yhä yleisempi käytäntö. Voimassa oleva unionin säädösketju ei sisällä sitovia sääntöjä kolmansille osapuolille siirretyn omaisuuden menetetyksi tuomitsemisesta. Sen vuoksi on yhä tarpeellisempaa mahdollistaa kolmansille osapuolille siirretyn omaisuuden tai kolmansien osapuolten hankkiman omaisuuden menetetyksi tuomitseminen. Kolmannen osapuolen hankinnalla tarkoitetaan esimerkiksi tilannetta, jossa kolmas osapuoli on hankkinut omaisuuden epäillyltä tai syytetyltä suoraan tai välillisesti, esimerkiksi välittäjän avulla, mukaan lukien tapaukset, joissa rikos on tehty kyseisen kolmannen osapuolen puolesta tai tämän hyväksi, kun syytetyllä ei ole omaisuutta, joka voidaan tuomita menetetyksi. Tämän menetetyksi tuomitsemisen olisi oltava mahdollista ainakin tapauksissa, joissa kolmas osapuoli tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää, että siirron tai hankinnan tarkoituksena oli menetetyksi tuomitsemisen välttäminen, konkreettisten tosiasioiden ja olosuhteiden perusteella mukaan lukien se, että siirto tehtiin veloitusetta tai huomattavasti markkina-arvoa alemmasta rahamäärästä. Kolmansille osapuolille siirrettyjen varojen menetetyksi tuomitsemista koskevat säännöt olisi ulotettava koskemaan sekä luonnollisia henkilöitä että oikeushenkilöitä. Hyvässä uskossa toimineiden kolmansien osapuolten oikeuksia ei tulisi missään tapauksessa rajoittaa.
- (25) Jäsenvaltiot voivat vapaasti säätää, että kolmansille osapuolille siirrettyjen varojen menetetyksi tuomitseminen on toissijainen suoraan menetetyksi tuomitsemiseen nähden tai vaihtoehto sille, sen mukaan kuin on asianmukaista kansallisen oikeuden mukaan.
- (26) Menetetyksi tuomitseminen johtaa omaisuuden lopulliseen menettämiseen. Omaisuuden säilyttäminen voi olla menetetyksi tuomitsemisen edellytys, ja sillä on merkitystä menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen täytäntöönpanon kannalta. Omaisuus säilytetään jäädyttämällä. Jotta voitaisiin estää omaisuuden hävittäminen ennen jäädyttämispäätöksen antamista, jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille olisi annettava jäädyttämispäätöstä koskevan pyynnön perusteella valtuudet toteuttaa välittömästi toimia tällaisen omaisuuden turvaamiseksi.
- (27) Koska omaisuus usein säilytetään menetetyksi tuomitsemista varten, jäädyttäminen ja menetetyksi tuomitseminen ovat kiinteästi sidoksissa toisiinsa. Joissakin oikeusjärjestelmissä menetetyksi tuomitsemista varten suoritettu jäädyttäminen katsotaan erilliseksi väliaikaiseksi menettelylliseksi toimenpiteeksi, jota voi seurata menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös. Tämän direktiivin olisi lähennettävä joitakin menetetyksi tuomitsemista varten tapahtuvaa jäädyttämistä koskevien kansallisten järjestelmien näkökohtia, sanotun kuitenkaan rajoittamatta keskenään erilaisten kansallisten oikeusjärjestelmien ja puitepäättöksen 2003/577/YOS soveltamista.
- (28) Jäädyttämistoimenpiteet eivät vaikuta siihen, että omaisuutta voidaan pitää todistusaineistona koko menettelyn ajan, edellyttäen että se on lopulta saatavilla, jotta menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös voidaan panna tehokkaasti täytäntöön.

- (29) Omaisuus voidaan jäädyttää rikosoikeudellisen menettelyn yhteydessä myös mahdollista myöhemmin tapahtuvaa omaisuuden palauttamista tai rikoksesta aiheutuneiden vahinkojen korvaamisen varmistamista varten.
- (30) Epäilty tai syytetty kätkevät usein omaisuutta koko rikosoikeudellisten menettelyjen ajan. Tämän vuoksi menettämisseuraamuksia ei voida panna asianmukaisesti täytäntöön, vaan niiden kohteena olevat henkilöt voivat edelleen nauttia omaisuudestaan sen jälkeen, kun ovat suorittaneet rangaistuksensa. Tämän vuoksi on tarpeen mahdollistaa menetetyksi tuomittavan omaisuuden tarkka määrittäminen myös lainvoimaisen rikostuomion antamisen jälkeen, jotta menettämisseuraamukset voidaan panna täytäntöön täysimääräisesti tapauksissa, joissa omaisuutta ei alun perin ole löydetty lainkaan tai sitä ei ole löydetty riittävästi, jolloin menettämisseuraamusta ei ole voitu panna täytäntöön.
- (31) Koska jäädyttämis päätöksellä rajoitetaan omistusoikeutta, tällaisia väliaikaisia toimenpiteitä ei tulisi pitää voimassa kauempaa, kuin on tarpeen sen varmistamiseksi, että kyseinen omaisuus on saatavilla mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten. Tämä saattaa edellyttää tuomioistuimen suorittamaa uudelleentarkastelua, jotta voidaan varmistaa, että toimenpiteiden tarkoitus eli omaisuuden hävittämisen estäminen on edelleen pätevä.
- (32) Omaisuutta, joka on jäädytetty mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten, olisi hallinnoitava asianmukaisella tavalla, jotta se ei menetä taloudellista arvoaan. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava tällaisten menettysten välttämiseksi tarvittavat toimenpiteet, mukaan lukien omaisuuden mahdollinen myynti tai luovuttaminen. Jäsenvaltioiden olisi toteutettava asianmukaiset toimenpiteet, esimerkiksi perustamalla kansallisia keskitettyjä omaisuudenhoitotoimistoja tai joukon erikoistuneita toimistoja tai ottamalla käyttöön muita järjestelyjä sen varmistamiseksi, että menetetyksi tuomitsemista varten jäädytettyjä varoja hallinnoidaan tehokkaasti ja niiden arvo säilytään siihen asti, että lainkäyttöviranomaiset tekevät asiassa ratkaisun.
- (33) Tämä direktiivi vaikuttaa olennaisesti yksilöiden oikeuksiin, eikä ainoastaan epäiltyjen tai syytettyjen vaan myös syytetoimien ulkopuolelle jäävien kolmansien osapuolten oikeuksiin. Sen vuoksi on tarpeen säätää erityisistä takeista ja oikeussuojakeinoista, jotta voidaan turvata perusoikeudet tämän direktiivin täytäntöönpanon yhteydessä. Näihin kuuluu sellaisen kolmannen osapuolen oikeus tulla kuulluksi, joka väittää olevansa kyseisen omaisuuden omistaja, tai joka väittää omaavansa muita omistusoikeuksia (esineoikeus, *ius in re*), kuten nautintaoikeus. Omaisuuden jäädyttämistä koskeva päätös olisi annettava tiedoksi asianomaiselle henkilölle mahdollisimman pian sen täytäntöönpanon jälkeen. Toimivaltaiset viranomaiset voivat tästä huolimatta lykätä päätöksen tiedoksiantamista asianomaiselle tutkinnan niin edellyttäessä.
- (34) Omaisuuden jäädyttämistä koskevan päätöksen tiedoksiantamisen tarkoituksena on muun muassa antaa asianosaiselle mahdollisuus kiistää päätös. Näin ollen tiedoksiannon yhteydessä olisi ainakin lyhyesti esitettävä kyseisen päätöksen syy tai syyt, pitäen mielessä että syyt voidaan esittää hyvin ytimekkäästi.
- (35) Jäsenvaltioiden olisi harkittava toimenpiteitä, jotka mahdollistaisivat menetetyksi tuomitun omaisuuden käyttämisen yleisen edun mukaisesti tai sosiaalisiiin tarkoituksiin. Tällaisiin toimenpiteisiin voisi muun muassa kuulua omaisuuden varaaminen ensisijaisesti lainvalvontaa ja rikosten ehkäisyä koskeviin hankkeisiin sekä muihin yleisen edun ja sosiaalisen edun mukaisiin hankkeisiin. Tämä jäsenvaltioiden velvoite voisi sisältää esimerkiksi oikeudellisen analyysin laatimisen tai toimenpiteiden käyttöönoton eduista ja haitoista keskustelemisen. Hallinnoidessaan jäädytettyä omaisuutta ja toteuttaessaan toimenpiteitä menetetyksi tuomitun omaisuuden käyttämiseksi jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä asianmukaisiin toimiin rikollisen tai laittoman soluttautumisen ehkäisemiseksi.
- (36) Rikoshyödyn jäädyttämistä ja menetetyksi tuomitsemista koskevia luotettavia tietolähteitä on vähän. Tämän direktiivin arviointia varten olisi kerättävä vähimmäismäärä asianmukaista vertailukelpoista tilastotietoa varojen jäädyttämisestä ja menetetyksi tuomitsemisesta, varojen jäljittamisestä sekä niihin liittyvistä lainkäyttöviranomaisten toimista ja varojen myyntiin liittyvistä toimista.

- (37) Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä kokoamaan keskitetysti tietoja tiettyjä tilastoja varten, jotka toimitetaan komissiolle. Tämä tarkoittaa, että jäsenvaltioiden olisi toteutettava kohtuullisia ponnisteluja kyseisten tietojen keräämiseksi. Se ei kuitenkaan tarkoita, että jäsenvaltiot olisivat velvollisia onnistumaan tässä tietojen keräämisessä, jos hallinnollinen taakka on kohtuuton tai jos tästä aiheutuu kyseiselle jäsenvaltiolle korkeita kustannuksia.
- (38) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa, jäljempänä 'perusoikeuskirja', ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyssä eurooppalaisessa yleissopimuksessa, jäljempänä 'Euroopan ihmisoikeussopimus', tunnustettuja periaatteita Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytännössä tulkittulla tavalla. Tämä direktiivi olisi pantava täytäntöön näiden oikeuksien ja periaatteiden mukaisesti. Tämä direktiivi ei vaikuta oikeusapua koskevaan kansalliseen lainsäädäntöön eikä luo velvoitteita jäsenvaltioiden oikeusapujärjestelmille, joita olisi sovellettava perusoikeuskirjan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen mukaisesti.
- (39) Olisi otettava käyttöön erityiset takeet sen varmistamiseksi, että menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset pääsääntöisesti perustellaan, ellei vähäisissä tapauksissa sovellettavissa yksinkertaistetuissa rikosoikeudellisissa menettelyissä asianomainen henkilö ole luopunut oikeudestaan saada perustelut.
- (40) Tämä direktiivi olisi pantava täytäntöön ottaen huomioon Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2010/64/EU ⁽¹⁾, direktiivin 2012/13/EU ⁽²⁾ ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/48/EU ⁽³⁾ säännökset, jotka koskevat menettelyä koskevia oikeuksia rikosoikeudellisissa menettelyissä.
- (41) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli omaisuuden menetetyksi tuomitsemisen helpottamista rikosasioissa, vaan se voidaan saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (42) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 3 artiklan ja 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti Irlanti on ilmoittanut haluavansa osallistua tämän direktiivin hyväksymiseen ja soveltamiseen. Pöytäkirjan mukaisesti tämä direktiivi sitoo Irlantia vain niiden välineiden soveltamisalaan kuuluvien rikosten osalta, jotka sitovat Irlantia.
- (43) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Yhdistyneen kuningaskunnan ja Irlannin asemasta vapauden, turvallisuuden ja oikeuden alueen osalta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 21 olevien 1 ja 2 artiklan sekä 4 a artiklan 1 kohdan mukaisesti Yhdistynyt kuningaskunta ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Yhdistynyttä kuningaskuntaa eikä sitä sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta mainitun pöytäkirjan 4 artiklan soveltamista. Jos Yhdistynyt kuningaskunta osallistuu pöytäkirjan 4 artiklan mukaisesti, tämä direktiivi sitoo Yhdistynyttä kuningaskuntaa vain niiden välineiden soveltamisalaan kuuluvien rikosten osalta, jotka sitovat Yhdistynyttä kuningaskuntaa.
- (44) Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyssä, Tanskan asemasta tehdyssä pöytäkirjassa N:o 22 olevien 1 ja 2 artiklan mukaisesti Tanska ei osallistu tämän direktiivin hyväksymiseen, direktiivi ei sido Tanskaa eikä sitä sovelleta Tanskaan,

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/64/EU, annettu 20 päivänä lokakuuta 2010, oikeudesta tulkkaukseen ja käännöksiin rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 280, 26.10.2010, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2012/13/EU, annettu 22 päivänä toukokuuta 2012, tiedonsaantioikeudesta rikosoikeudellisissa menettelyissä (EUVL L 142, 1.6.2012, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/48/EU, annettu 22 päivänä lokakuuta 2013, oikeudesta käyttää avustajaa rikosoikeudellisissa menettelyissä ja eurooppalaista pidätysmääräystä koskevissa menettelyissä sekä oikeudesta saada tieto vapaudenmenetyksestä ilmoitetuksi kolmannelle osapuolelle ja pitää vapaudenmenetyksen aikana yhteyttä kolmansiin henkilöihin ja konsuliviranomaisiin (EUVL L 294, 6.11.2013, s. 1).

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä vahvistetaan vähimmäissäännöt, joiden nojalla omaisuus voidaan jäädättää sen mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten tai tuomita menetetyksi rikosasiassa.
2. Tämä direktiivi ei vaikuta menettelyihin, joita jäsenvaltiot voivat käyttää tuomitakseen menetetyksi kyseessä olevan omaisuuden.

2 artikla

Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) 'rikoshyödyllä' rikoksen välittömästi tai välillisesti tuottamaa taloudellista etua; se voi muodostua mistä tahansa omaisuudesta, ja siihen kuuluvat minkä tahansa rikoksen välittömästi tuottaman hyödyn myöhempi uudelleensijoittaminen tai muuntaminen ja mitkä tahansa taloudellista arvoa omaavat edut;
- 2) 'omaisuudella' kaikkea aineellista tai aineetonta, irtainta tai kiinteää omaisuutta sekä oikeudellisia asiakirjoja ja välineitä, joilla todistetaan omistusoikeus tai muu oikeus tällaiseen omaisuuteen;
- 3) 'rikosentekovälineillä' omaisuutta, jota on osaksi tai kokonaan käytetty tai aiotaan käyttää rikoksen tai rikosten tekemiseen millä tavalla tahansa;
- 4) 'menetetyksi tuomitsemisella' tuomioistuimen määräämää rikokseen liittyvän omaisuuden lopullista menetystä;
- 5) 'jäädättämisellä' omaisuuden luovuttamisen, tuhoamisen, muuntamisen, hallinnan siirron tai siirtämisen väliaikaista kieltoa tai omaisuuden väliaikaista haltuunottoa tai määräysvaltaan ottamista;
- 6) 'rikoksella' tarkoitetaan 3 artiklassa luetelluissa välineissä tarkoitettuja rikoksia.

3 artikla

Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan seuraavissa välineissä tarkoitettuihin rikoksiin:

- a) Euroopan unionista tehdyn sopimuksen K.3 artiklan 2 kohdan c alakohdan nojalla tehty sellaisen lahjonnan, jossa on osallisina Euroopan yhteisöjen virkamiehiä tai Euroopan unionin jäsenvaltioiden virkamiehiä, torjumista koskeva yleissopimus ⁽¹⁾, jäljempänä 'virkamiesten lahjontaa koskeva yleissopimus';
- b) neuvoston puitepätös 2000/383/YOS, tehty 29 päivänä toukokuuta 2000, rahanväärennyksen estämiseksi annettavan suojan vahvistamisesta rikosoikeudellisten ja muiden seuraamusten avulla euron käyttöönoton yhteydessä ⁽²⁾;
- c) neuvoston puitepätös 2001/413/YOS, tehty 28 päivänä toukokuuta 2001, muihin maksuvälineisiin kuin käteisrahaan liittyvien petosten ja väärennysten torjunnasta ⁽³⁾;

⁽¹⁾ EYVL C 195, 25.6.1997, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 140, 14.6.2000, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 149, 2.6.2001, s. 1.

- d) neuvoston puitepäättös 2001/500/YOS, tehty 26 päivänä kesäkuuta 2001, rahanpesusta, rikoksentekovälineiden ja rikoksen tuottaman hyödyn tunnistamisesta, jäljittamisestä, jäädyttämisestä tai takavarikoimisesta ja menetetyksi tuomitsemisesta ⁽¹⁾;
- e) neuvoston puitepäättös 2002/475/YOS, tehty 13 päivänä kesäkuuta 2002, terrorismin torjumisesta ⁽²⁾;
- f) neuvoston puitepäättös 2003/568/YOS, tehty 22 päivänä heinäkuuta 2003, lahjonnan torjumisesta yksityisellä sektorilla ⁽³⁾;
- g) neuvoston puitepäättös 2004/757/YOS, tehty 25 päivänä lokakuuta 2004, laittoman huumausainekaupan rikostunusmerkistöjä ja seuraamuksia koskevien vähimmäissääntöjen vahvistamisesta ⁽⁴⁾;
- h) neuvoston puitepäättös 2008/841/YOS, tehty 24 päivänä lokakuuta 2008, järjestäytyneen rikollisuuden torjunnasta ⁽⁵⁾;
- i) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/36/EU, annettu 5 päivänä huhtikuuta 2011, ihmiskaupan ehkäisemisestä ja torjumisesta sekä ihmiskaupan uhrien suojelemisesta ja neuvoston puitepäättöksen 2002/629/YOS korvaamisesta ⁽⁶⁾;
- j) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/93/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, lasten seksuaalisen hyväksikäytön ja seksuaalisen riiston sekä lapsipornografian torjumisesta ja neuvoston puitepäättöksen 2004/68/YOS korvaamisesta ⁽⁷⁾;
- k) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/40/EU, annettu 12 päivänä elokuuta 2013, tietojärjestelmiin kohdistuvista hyökkäyksistä ja neuvoston puitepäättöksen 2005/222/YOS korvaamisesta ⁽⁸⁾,

sekä muut oikeudelliset välineet, jos näissä välineissä säädetään erityisesti, että tätä direktiiviä sovelletaan niissä yhdenmukaistettuihin rikoksiin.

4 artikla

Menetetyksi tuomitseminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta rikoksentekovälineet ja rikoshyöty tai rikoksentekovälineiden ja rikoshyödyn arvoa vastaava omaisuus voidaan tuomita joko kokonaan tai osittain menetetyksi rikoksen johdosta annetulla lainvoimaisella tuomiolla, joka voidaan antaa myös menettelyssä, jossa asia tutkitaan ja ratkaistaan vastaajan poissaolosta huolimatta.

2. Ainakin tapauksissa, joissa menettämisseuraamusta ei voida tuomita 1 kohdan nojalla siksi, että epäilty tai syytetty on sairas tai paennut, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta rikoshyöty ja rikoksentekovälineet voidaan tuomita menetetyksi, kun on aloitettu rikosoikeudellinen menettely rikoksesta, joka on omiaan tuottamaan taloudellista hyötyä välittömästi tai välillisesti, ja kun menettely olisi voinut johtaa rikoksesta tuomitsemiseen, jos epäilty tai syytetty olisi voinut osallistua oikeudenkäyntiin.

5 artikla

Laajennettu menetetyksi tuomitseminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta rikoksesta, joka on omiaan tuottamaan taloudellista hyötyä välittömästi tai välillisesti, tuomitulle kuuluva omaisuus voidaan tuomita joko kokonaan tai osittain menetetyksi, jos tuomioistuimien on vakuuttunut tapauksen olosuhteiden, mukaan lukien täsmälliset tosiseikat ja saatavilla olevat todisteet, perusteella, että kyseinen omaisuus on peräisin rikollisesta toiminnasta.

⁽¹⁾ EYVL L 182, 5.7.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 164, 22.6.2002, s. 3.

⁽³⁾ EUVL L 192, 31.7.2003, s. 54.

⁽⁴⁾ EUVL L 335, 11.11.2004, s. 8.

⁽⁵⁾ EUVL L 300, 11.11.2008, s. 42.

⁽⁶⁾ EUVL L 101, 15.4.2011, s. 1.

⁽⁷⁾ EUVL L 335, 17.12.2011, s. 1.

⁽⁸⁾ EUVL L 218, 14.8.2013, s. 8.

2. Tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa 'rikoksen' käsite kattaa vähintään seuraavat:
- a) puitepäättöksen 2003/568/YOS 2 artiklassa säädetty lahjuksen antaminen ja ottaminen yksityisellä sektorilla sekä virkamiesten lahjontaa koskevan yleissopimuksen 2 ja 3 artiklassa määrätty lahjuksen antaminen ja ottaminen, jossa on osallisina unionin toimielinten tai jäsenvaltioiden virkamiehiä;
 - b) puitepäättöksen 2008/841/YOS 2 artiklassa säädetty rikollisjärjestön toimintaan osallistumiseen liittyvät rikokset ainakin niissä tapauksissa, kun rikoksesta on ollut taloudellista hyötyä;
 - c) direktiivin 2011/93/EU 4 artiklan 2 kohdassa säädetty lapsen saaminen tai värväminen osallistumaan pornografiseen esitykseen tai taloudellisen hyödyn saaminen tai lapsen muu riisto tässä tarkoituksessa, jos lapsi on saavuttanut seksuaalista itsemääräämisoikeutta koskevan suojaikärajan; direktiivin 2011/93/EU 5 artiklan 4 kohdassa säädetty lapsipornografian jakelu, levittäminen tai välittäminen; mainitun direktiivin 5 artiklan 5 kohdassa säädetty lapsipornografian tarjoaminen, toimittaminen tai saatavilla pitäminen; mainitun direktiivin 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu lapsipornografian tuottaminen;
 - d) direktiivin 2013/40/EU 4 ja 5 artiklassa säädetty laitton järjestelmän häirintä ja laitton datan vahingoittaminen, kun on vaikutettu merkittävään määrään tietojärjestelmiä käyttämällä kyseisen direktiivin 7 artiklassa säädettyä välinettä, joka on suunniteltu tai muutettu ensisijaisesti tätä tarkoitusta varten; mainitun direktiivin 7 artiklassa säädetty rikoksen tekemiseen tarkoitettujen välineiden tahallinen tuottaminen, myynti, käyttöön hankkiminen, tuonti, levittäminen tai muu saataville asettaminen, ainakin jos kyse ei ole vähäisestä tapauksesta;
 - e) rikos, josta on säädetty ankarimmaksi rangaistukseksi vähintään neljä vuotta vankeutta 3 artiklassa tarkoitetun välineen nojalla tai, jos kyseisessä välineessä ei ole määrätty rangaistuksen ankaruudesta, asiaankuuluvan kansallisen lainsäädännön mukaisesti.

6 artikla

Kolmansille osapuolille siirrettyjen varojen menetetyksi tuomitseminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta epäillyn tai syytetyn suoraan tai välillisesti kolmannelle osapuolelle siirtämä tai kolmannen osapuolen suoraan tai välillisesti epäillyltä tai syytetyltä hankkima rikoshyöty tai muu omaisuus, jonka arvo vastaa rikoshyödyn arvoa, voidaan tuomita menetetyksi ainakin tapauksissa, joissa kolmas osapuoli tiesi tai hänen olisi pitänyt tietää konkreettisten tosiasioiden ja olosuhteiden, myös omaisuuden siirtymisen veloitusta tai huomattavasti markkina-arvoa alemmasta hinnasta, perusteella, että siirron tai hankinnan tarkoituksena oli menetetyksi tuomitsemisen välttäminen.
2. Edellä olevalla 1 kohdalla ei rajoiteta vilpittömässä mielessä toimineiden kolmansien osapuolten oikeuksia.

7 artikla

Jäädyttäminen

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta omaisuus voidaan jäädyttää mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten. Näihin toimivaltaisen viranomaisen määräämiin toimenpiteisiin on sisällyttävä tarvittaessa kiireellisten toimien toteuttaminen omaisuuden turvaamiseksi.
2. Edellä olevassa 6 artiklassa tarkoitettuun kolmannen osapuolen hallussa olevaan omaisuuteen voidaan soveltaa jäädyttämis-toimenpiteitä mahdollisen myöhemmän menetetyksi tuomitsemisen varalta.

8 artikla

Suojalauseke

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että henkilöillä, joita tässä direktiivissä säädetty toimenpiteet koskevat, on oikeus tehokkaisiin suojakeinoihin ja oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin oikeuksien suojaamiseksi.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että omaisuuden jäädyttämistä koskeva päätös annetaan tiedoksi henkilölle, jota asia koskee, mahdollisimman pian sen täytäntöönpanon jälkeen. Tiedoksiannon yhteydessä olisi ainakin lyhyesti esitettävä kyseisen päätöksen syy tai syyt. Toimivaltaiset viranomaiset voivat lykätä omaisuuden jäädyttämistä koskevan päätöksen tiedoksiantamista henkilölle, jota asia koskee, kun se on tarpeen rikostutinnan vaarantumisen estämiseksi.
3. Omaisuuden jäädyttämistä koskeva päätös pidetään voimassa vain niin kauan, kuin on tarpeen kyseisen omaisuuden säilyttämiseksi mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten.
4. Jäsenvaltioiden on säädettävä niiden henkilöiden, joiden omaisuutta päätös koskee, mahdollisuudesta hakea jäädyttämispäätökseen muutosta tuomioistuimessa kansallisessa oikeudessa säädettyjen menettelyjen mukaisesti. Näissä menettelyissä voidaan määrätä, että kun alkuperäisen jäädyttämispäätöksen on tehnyt muu toimivaltainen viranomainen kuin oikeusviranomainen, kyseinen päätös on ensin toimitettava oikeusviranomaisen vahvistettavaksi tai uudelleentarkasteltavaksi, ennen kuin siihen voidaan hakea muutosta tuomioistuimessa.
5. Jäädytetty omaisuus, jota ei myöhemmin tuomita menetetyksi, on palautettava välittömästi. Edellytykset tai menettelymääräykset, joiden nojalla kyseinen omaisuus palautetaan, määritellään kansallisessa lainsäädännössä.
6. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että kaikki menetetyksi tuomitsemista koskevat päätökset perustellaan ja annetaan tiedoksi henkilölle, jota asia koskee. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että henkilöillä, jota menetetyksi tuomitsemista koskeva asia koskee, on tosiasiallinen mahdollisuus riitauttaa menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös tuomioistuimessa.
7. Henkilöillä, joiden omaisuutta menetetyksi tuomitsemista koskeva päätös koskee, on oltava oikeuksiensa puolustamiseksi oikeus oikeudelliseen edustajaan koko rikosshyödyn ja rikoksentekovälineiden määrittämiseen liittyvän menetetyksi tuomitsemista koskevan menettelyn ajan, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2012/13/EU ja direktiivin 2013/48/EU soveltamista. Tästä oikeudesta on ilmoitettava henkilöille, joita asia koskee.
8. Henkilöllä, jota asia koskee, on oltava 5 artiklassa tarkoitettujen menettelyjen yhteydessä tosiasiallinen mahdollisuus riitauttaa tapauksen olosuhteet, myös tapauksen tosiasiat ja saatavilla olevat todisteet, joiden perusteella kyseinen omaisuus katsotaan rikollisesta toiminnasta peräisin olevaksi omaisuudeksi.
9. Kolmansilla osapuolilla on oikeus vaatia omistusoikeutta tai muita omaisuuteen liittyviä oikeuksia myös 6 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa.
10. Jos uhreilla on rikoksen johdosta vaateita sellaista henkilöä kohtaan, johon kohdistuu tämän direktiivin mukainen menetetyksi tuomitsemista koskeva toimenpide, jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että menetetyksi tuomitsemista koskeva toimenpide ei estä näitä uhreja hakemasta korvausta vaateistaan.

9 artikla

Tehokas menetetyksi tuomitseminen ja täytäntöönpano

Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, jotta jäädytettävä ja menetetyksi tuomittava omaisuus voidaan tunnistaa ja jäljittää myös lainvoimaisen rikostuomion tai 4 artiklan 2 kohdan mukaisten menettelyjen jälkeen ja jotta menetetyksi tuomitsemista koskevan päätöksen tehokas täytäntöönpano voidaan varmistaa, jos tällainen määräys on jo annettu.

10 artikla

Jäädytetyn ja menetetyksi tuomitun omaisuuden hallinnointi

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet, kuten perustettava keskitettyjä toimistoja tai joukko erikoistuneita toimistoja tai otettava käyttöön muita järjestelyjä sen varmistamiseksi, että jäädytettyä omaisuutta hallinnoidaan asianmukaisella tavalla sen mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten.
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitettuihin toimenpiteisiin sisältyy mahdollisuus omaisuuden myyntiin tai luovutukseen tarvittaessa.
3. Jäsenvaltioiden on harkittava toimenpiteitä, jotka mahdollistaisivat menetetyksi tuomitun omaisuuden käyttämisen yleisen edun mukaisiin tai sosiaalisiin tarkoituksiin.

11 artikla

Tilastot

1. Jäsenvaltioiden on säännöllisesti kerättävä asiaa käsitteleviltä viranomaisilta kattavia tilastotietoja. Kerätyt tilastotiedot on toimitettava komissiolle vuosittain, ja niihin on sisällyttävä seuraavat tiedot:
 - a) täytäntöön pantujen jäädyttämispäätösten lukumäärä;
 - b) täytäntöön pantujen menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten lukumäärä;
 - c) jäädytetyn omaisuuden arvioitu arvo, ainakin mahdollista myöhempää menetetyksi tuomitsemista varten jäädyttämisen ajankohtana jäädytetyn omaisuuden arvioitu arvo;
 - d) takaisin perityn omaisuuden arvioitu arvo menetetyksi tuomitsemisen ajankohtana.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vuosittain myös seuraavat tilastot, jos ne ovat keskitetysti saatavilla kyseisessä jäsenvaltiossa:
 - a) sellaisten pyyntöjen lukumäärä, jotka koskevat jäädyttämispäätösten täytäntöönpanoa toisessa jäsenvaltiossa;
 - b) sellaisten menetetyksi tuomitsemista koskevien päätösten lukumäärä, jotka on pyydetty pantavaksi täytäntöön toisessa jäsenvaltiossa;
 - c) toisessa jäsenvaltiossa toteutetun täytäntöönpanon seurauksena takaisin perityn omaisuuden arvo tai arvioitu arvo.
3. Jäsenvaltioiden on pyrittävä keräämään keskustasolla kaikki 2 kohdassa tarkoitettut tiedot.

12 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 4 päivänä lokakuuta 2015. Niiden on viipymättä toimitettava kyseiset säädökset kirjallisina komissiolle.
2. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.
3. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

13 artikla

Raportointi

Komissio esittää viimeistään 4 päivänä lokakuuta 2018 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa se arvioi voimassa olevan kansallisen lainsäädännön vaikutusta menetetyksi tuomitsemiseen ja varojen takaisinmaksuun ja esittää tarvittaessa asiaa koskevia ehdotuksia.

Tässä kertomuksessa komissio arvioi myös, onko 5 artiklan 2 kohdassa olevaa rikosten luetteloa tarpeen tarkistaa.

14 artikla

Yhteisen toiminnan 98/699/YOS sekä puitepäättösten 2001/500/YOS ja 2005/212/YOS tiettyjen säännösten korvaaminen

1. Korvataan yhteinen toiminta 98/699/YOS, puitepäättöksen 2001/500/YOS 1 artiklan a alakohta ja sen 3 ja 4 artikla sekä puitepäättöksen 2005/212/YOS 1 artiklan neljä ensimmäistä luetelmakohtaa ja 3 artikla niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, tämän kuitenkaan vaikuttamatta näiden jäsenvaltioiden velvollisuuksiin, jotka koskevat kyseisten puitepäättösten saattamiselle osaksi kansallista lainsäädäntöä asetettuja määräaikoja.
2. Niiden jäsenvaltioiden osalta, joita tämä direktiivi sitoo, viittauksia 1 kohdassa tarkoitettuihin yhteisen toiminnan 98/699/YOS ja puitepäättösten 2001/500/YOS ja 2005/212/YOS säännöksiin pidetään viittauksina tähän direktiiviin.

15 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

16 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu jäsenvaltioille perussopimusten mukaisesti.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/45/EU,
annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014,
moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen määräaikaikatsastuksista sekä direktiivin 2009/40/EY
kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksityksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komissio asetti 28 päivänä maaliskuuta 2011 antamassaan valkoisessa kirjassa ”Yhtenäistä Euroopan liikenne- aluetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää” unionin tavoitteeksi nollatoleranssin, jonka mukaisesti tieliikennekuolemien määrä on saatava lähelle nollaa vuoteen 2050 mennessä. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi ajoneuvoteknologian odotetaan merkittävästi parantavan liikenneturvallisuutta.
- (2) Komissio ehdotti tiedonannossaan ”Kohti eurooppalaista tieliikenneturvallisuusaluetta: tieliikenneturvallisuuden poliittiset suuntaviivat 2011–2020”, että vuodesta 2010 alkaen tieliikennekuolemien kokonaismäärä pyritäisiin puolittamaan unionissa vuoteen 2020 mennessä. Tavoitteen saavuttamiseksi komissio määritteli seitsemän strategista tavoitetta ja yksilöi ajoneuvojen turvallisuutta parantavia toimia, loukkaantumisten vähentämiseen tähtäävän strategian ja toimenpiteitä loukkaantumisille alttiiden tienkäyttäjien, erityisesti moottoripyöräilijöiden, turvallisuuden parantamiseksi.
- (3) Katsastus on osa laajempaa järjestelmää, jolla on tarkoitus varmistaa, että ajoneuvot pidetään turvallisessa ja ympäristön kannalta hyväksyttävässä kunnossa niiden käytön ajan. Tähän järjestelmään olisi kuuluttava ajoneuvojen määräaikaikatsastukset, kaupallisessa tieliikenteessä käytettävien ajoneuvojen tekniset tienvarsitarkastukset ja ajoneuvojen rekisteröintimenettelyä koskevat säännökset, jotta lupa ajoneuvon käyttämiseen tieliikenteessä voidaan peruuttaa väliaikaisesti, jos ajoneuvo aiheuttaa välittömän vaaran liikenneturvallisuudelle. Liikennekelpoisuus olisi varmistettava pääasiassa määräaikaikatsastuksin. Hyötyajoneuvojen teknisillä tienvarsitarkastuksilla olisi ainoastaan täydennettävä määräaikaikatsastuksia.
- (4) Jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa tämän direktiivin vaatimuksia tiukempia katsastusnormeja.
- (5) Liikennekelpoisuutta koskevien toimenpiteiden täytäntöönpanon valvontaan voi sisältyä ajoneuvojen omistajille suunnattuja valistuskampanjoita, joilla kehitetään ajoneuvojen perustarkastuksia koskevia hyviä käytäntöjä ja toimintatapoja.
- (6) Ajoneuvot, joiden tekniset järjestelmät ovat vialliset, vaikuttavat liikenneturvallisuuteen ja voivat olla osallisina loukkaantumiseen tai kuolemaan johtavissa liikenneonnettomuuksissa. Tätä vaikutusta voitaisiin vähentää, jos katsastusjärjestelmää parannettaisiin asianmukaisella tavalla. Moottoriajoneuvon liikennekelpoisuutta heikentävän puutteen havaitseminen varhaisessa vaiheessa helpottaisi puutteen korjaamista ja täten ehkäisisi onnettomuuksia.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 15.2.2013, s. 128.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 24. maaliskuuta 2014.

- (7) Päästönvalvontajärjestelmiltään viallisten ajoneuvojen ympäristövaikutukset ovat suuremmat kuin asianmukaisesti huollettujen ajoneuvojen. Sen vuoksi määräaikaikatsastusten järjestelmä parantaisi osaltaan myös ympäristön tilaa vähentämällä ajoneuvojen keskimääräisiä päästöjä.
- (8) Jäsenvaltioiden olisi pohdittava tarkoituksenmukaisia, etenkin määräaikaikatsastusten yhteydessä toteutettavia toimia, joilla estetään ajoneuvojen osien ja komponenttien omavaltainen muuttaminen ja vilpillinen käsittely, joka voi heikentää ajoneuvolta vaadittuja turvallisuus- ja ympäristöominaisuuksia, ja joihin voi kuulua tehokkaita, oikeasuhteisia, varoittavia ja syrjimättömiä seuraamuksia.
- (9) Kahden viime vuosikymmenen aikana ajoneuvojen päästöjä koskevia tyyppihyväksyntävaatimuksia on jatkuvasti tiukennettu. Ilmanlaatu ei kuitenkaan ole ajoneuvojen päästönormien tiukentamisen vaikutuksesta parantunut ennakkodusti, etenkin typen oksidien (NOx) ja pienhiukkasten osalta. Mahdollisuuksia muokata testisyklejä paremmin ajo-olosuhteita vastaaviksi olisi tutkittava tarkkaan, jotta voidaan kehittää uusia ratkaisuja, mukaan lukien testausmenetelmien vahvistaminen NOx-päästötason mittaamiseksi sekä NOx-päästöjen raja-arvojen vahvistaminen.
- (10) Päästöluokkia Euro 6 ja Euro VI vastaavien ajoneuvojen sisäiset valvontajärjestelmät (OBD-järjestelmät) ovat päästöjen arvioinnissa yhä tehokkaampia, minkä johdosta niitä voidaan käyttää katsastuksissa tavanomaista päästötestausta vastaavina. Jotta OBD-järjestelmiä voitaisiin käyttää ajoneuvojen katsastuksissa päästöluokkiin Euro 5 ja Euro V saakka, jäsenvaltioiden olisi voitava sallia tämä testausmenetelmä valmistajan suositusten ja muiden vaatimusten mukaisesti ajoneuvoille, joissa vastaavuus on asiaankuuluva tyyppihyväksyntälainsäädäntö tarvittaessa huomioon ottaen varmennettu riippumattomasti.
- (11) Unionissa on hyväksytty useita ajoneuvojen turvallisuutta koskevia teknisiä normeja ja vaatimuksia. Määräaikaikatsastusten järjestelmällä olisi varmistettava, että ajoneuvot täyttävät turvallisuusnormit. Tätä järjestelmää olisi sovellettava tiettyihin ajoneuvoluokkiin, jotka määritellään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiveissä 2002/24/EY ⁽¹⁾, 2003/37/EY ⁽²⁾ ja 2007/46/EY ⁽³⁾.
- (12) Pyörillä varustettuja traktoreita, joiden suurin rakenteellinen nopeus on yli 40 km/h, käytetään yhä enemmän kuorma-autojen sijaan paikallisissa kuljetuksissa ja kaupallisessa maanteiden tavaraliikenteessä. Niiden riskialttius on verrattavissa kuorma-autoihin, ja tämän luokan ajoneuvot, joita käytetään pääasiassa yleisillä teillä, olisi näin ollen katsastettava.
- (13) Museoajoneuvojen tarkoituksena on säilyttää valmistusajankohtansa perinteet, eikä niitä juurikaan käytetä yleisillä teillä. Jäsenvaltioiden olisi voitava itse määrittää tällaisten ajoneuvojen määräaikaikatsastuksen ajankohta. Jäsenvaltioiden olisi voitava säännellä myös muiden erikoisajoneuvotyyppien katsastuksia.
- (14) Ajoneuvoja, joita käytetään yksinomaan jäsenvaltioiden syrjäisillä alueilla, eritoten pienillä saarilla, joilla on alle 5 000 asukasta, tai harvaan asutuilla alueilla, joiden asukastiheys on alle viisi asukasta neliökilometrillä, käytetään oloissa, jotka saattavat vaatia erityistä katsastusjärjestelmää. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi voitava vapauttaa tällaiset ajoneuvot tämän direktiivin soveltamisesta.
- (15) Katsastus on täysivaltaista toimintaa, minkä vuoksi se olisi oltava jäsenvaltioiden tai sellaisten julkisten tai yksityisten elinten tehtävänä, jotka on valtuutettu suorittamaan katsastuksia jäsenvaltion valvonnassa. Jäsenvaltioiden olisi oltava aina vastuussa katsastusten tekemisestä, myös silloin, kun kansallisen järjestelmän mukaan yksityiset elimet, mukaan lukien myös ajoneuvojen korjauksia suorittavat elimet, voivat suorittaa katsastuksia.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/24/EY, annettu 18 päivänä maaliskuuta 2002, kaksi- ja kolmipyöräisten moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä ja neuvoston direktiivin 92/61/ETY kumoamisesta (EYVL L 124, 9.5.2002, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/37/EY, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, maatalous- tai metsätraktoreiden, niiden perävaunujen ja vedettävien vaihdettavissa olevien koneiden ja näihin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden tyyppihyväksynnästä sekä direktiivin 74/150/ETY kumoamisesta (EUVL L 171, 9.7.2003, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle (EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1).

- (16) Jäsenvaltioiden olisi voitava antaa muualla kuin niiden alueella sijaitseville katsastusasemille tehtäväksi katsastaa niiden alueella rekisteröityjä ajoneuvoja, jos kyseisillä katsastusasemilla on sijaintijäsenvaltionsa myöntämä katsastuslupa.
- (17) Ajoneuvojen ja erityisesti niiden sähköisten turvallisuuskomponenttien tarkastuksessa on välttämätöntä, että kunkin yksittäisen ajoneuvon tekniset eritelvät ovat saatavilla. Sen vuoksi ajoneuvojen valmistajien olisi annettava turvallisuuteen ja ympäristöön liittyvien komponenttien toimivuuden varmentamiseksi tarvittavat tiedot. Korjaamiseen ja huoltamiseen liittyvien tietojen saatavuutta koskevia säännöksiä olisi sovellettava samalla tavoin tätä tarkoitusta varten, jolloin kaikki nämä katsastuksissa tarvittavat tiedot olisivat katsastusasemien saatavilla. Tietojen olisi oltava riittävän yksityiskohtaisia, jotta ajoneuvon turvajärjestelmien toimivuutta voidaan seurata tavalla, joka mahdollistaa tällaisten järjestelmien testaamisen määräajoin suoritettavissa teknisissä tarkastuksissa. Tämä on erittäin tärkeää erityisesti sähköisesti ohjattujen järjestelmien alalla, ja tiedot olisi annettava kaikista valmistajan asentamista elementeistä.
- (18) Yleisillä teillä käytettävien ajoneuvojen on oltava liikennekelpoisia, kun ne ovat käytössä. Rekisteröintitodistuksen haltijan ja tapauksen mukaan liikenteenharjoittajan tulisi olla vastuussa ajoneuvon pitämisestä liikennekelpoisena.
- (19) Liikenneturvallisuuden ja sen yhteiskunnallisten vaikutusten vuoksi on tärkeää, että maanteillä käytettävät ajoneuvot ovat teknisesti asianmukaisessa kunnossa. Siksi jäsenvaltioiden olisi voitava sallia vapaaehtoisten lisäkatsastusten suorittaminen.
- (20) Jotta rekisteröintitodistuksen haltijoille ja liikenteenharjoittajille annettaisiin jonkin verran liikkumavaraa, jäsenvaltioiden olisi voitava määrittää useiden viikkojen pituinen ajanjakso, jonka aikana määräaikaikatsastus on tehtävä.
- (21) Ajoneuvon käytössäoloaikana suoritettavien tarkastusten olisi oltava suhteellisen helppoja, nopeita ja edullisia, mutta niillä olisi samalla tehokkaasti saavutettava tämän direktiivin tavoitteet.
- (22) Katsastuksessa olisi tarkastettava kaikki kohteet, joilla on merkitystä katsastettavan ajoneuvon suunnittelun, rakenteen ja laitteiden kannalta. Osien ja komponenttien, kuten pyörien ja pyörien napojen, yhteensopivuutta olisi pidettävä turvallisuuden kannalta kriittisenä kohteena, ja ne olisi sen vuoksi tarkastettava katsastuksen aikana. Näiden kohteiden osalta ja ajoneuvoteknologian nykytilanne huomioon ottaen nykyaikaiset sähköjärjestelmät olisi lisättävä katsastettavien kohteiden luetteloon. Katsastusten yhdenmukaistamiseksi kullekin katsastuskohteelle olisi vahvistettava suositeltavat testausmenetelmät. Nämä kohteet olisi saatettava ajan tasalle ajoneuvojen turvallisuutta koskevan tutkimuksen ja tekniikan kehityksen perusteella.
- (23) Yhdenmukaistamisen helpottamiseksi ja normien johdonmukaisuuden varmistamiseksi olisi laadittava viitteellinen luettelo eri katsastuskohteiden tärkeimmistä hylkäysperusteista. Jotta katsastettavien ajoneuvojen kunto määriteltäisiin johdonmukaisesti, havaitut puutteet olisi arvioitava yhteisiä normeja noudattaen.
- (24) Jotta vapaan liikkuvuuden periaatetta sovellettaisiin paremmin unionissa, jäsenvaltioiden olisi ajoneuvon uudelleen rekisteröimiseksi tunnustettava toisten jäsenvaltioiden myöntämät katsastustodistukset. Tämän ei pitäisi vaikuttaa jäsenvaltion oikeuteen tarkistaa katsastustodistus ja ajoneuvon tunnistetiedot uudelleenrekisteröinnin yhteydessä ja määrätä uusi katsastus suoritettavaksi tässä direktiivissä säädetyin edellytyksin.
- (25) Matkamittareihin liittyviä petoksia olisi pidettävä rikosoikeudellisesti rangaistavina tekoina, koska matkamittarin vilpillinen käsittely voi johtaa siihen, että ajoneuvon liikennekelpoisuus arvioidaan virheellisesti. Matkamittarin lukeman kirjaamisen katsastustodistukseen ja tämän tiedon asettamisen katsastajan saataville pitäisi helpottaa matkamittarin vilpillisen käsittelyn tai sen tietojen omavaltaisen muuttamisen havaitsemista. Komission olisi tarkastettava matkamittarilukemia koskevien tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten kesken.

- (26) Kunkin katsastuksen jälkeen olisi annettava katsastustodistus. Siinä olisi oltava muun muassa ajoneuvon tunnistetiedot ja tietoja katsastusten tuloksista. Katsastusten tulokset olisi asetettava saataville sähköisesti. Katsastusten asianmukaisen seurannan varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi kerättävä nämä tiedot ja tallennettava ne tietokantaan etenkin määräaikaikatsastusten tulosten arviointia varten.
- (27) Kun ajoneuvossa havaitaan katsastuksen aikana puutteita ja erityisesti liikenneturvallisuutta vaarantavia puutteita, kyseisen ajoneuvon rekisteröintitodistuksen haltijan ja tapauksen mukaan liikenteenharjoittajan olisi korjattava nämä puutteet viipymättä. Kun ajoneuvossa havaitaan vaarallisia puutteita, saattaa olla tarpeen rajoittaa ajoneuvon käyttöä, kunnes nämä puutteet on korjattu kokonaan.
- (28) Jos katsastettu ajoneuvo kuuluu ajoneuvoluokkaan, jolle ei ole rekisteröintivelvollisuutta jäsenvaltiossa, jossa ajoneuvo on otettu käyttöön, kyseisen jäsenvaltion olisi voitava vaatia, että todiste katsastuksesta kiinnitetään näkyvästi ajoneuvoon.
- (29) Jotta katsastukset olisivat laadukkaita kaikkialla unionissa, katsastuksissa käytettävät testauslaitteet sekä niiden huolto ja kalibrointi olisi tarkistettava jäsenvaltion tai valmistajan antamien ohjeiden mukaisesti.
- (30) Olisi voitava käyttää tekniikan kehitystä ja innovaatioita hyödyntäviä vaihtoehtoisia laitteita, kunhan katsastusten laadukkuus varmistetaan.
- (31) Hyväksyessään alueellaan olevia katsastusasemia jäsenvaltioiden olisi otettava huomioon, että yleistä etua koskevat liikennealan palvelut eivät kuulu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/123/EY⁽¹⁾ soveltamisalaan.
- (32) Katsastusasemien olisi varmistettava katsastusten objektiivisuus ja laadukkuus. Laadunhallintaa koskevien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi katsastusasemien olisi näin ollen noudatettava hyväksyvän jäsenvaltion säätämiä vaatimuksia.
- (33) Katsastusten laadukkuus edellyttää katsastushenkilöstöltä korkeatasoista ammattitaitoa ja osaamista. Olisi otettava käyttöön koulutusjärjestelmä, johon sisältyy peruskoulutus ja määräajoin järjestettävä kertausta tai asianmukainen koe. Olisi säädettävä siirtymäkaudesta, jotta nykyinen katsastushenkilöstö voisi siirtyä sujuvasti määräaikaisen koulutuksen järjestelmään tai kokeeseen perustuvaan järjestelmään. Koulutuksen, pätevyyden ja katsastusten tasokkuuden varmistamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa pätevyyttä ja vastaavaa koulutusta koskevia lisävaatimuksia.
- (34) Katsastajien olisi katsastuksia suorittaessaan toimittava riippumattomasti, eikä taloudellisten, henkilökohtaisten tai muiden eturistiriitojen pitäisi vaikuttaa heidän tekemiinsä arvioihin. Katsastajalle maksettava korvaus ei tämän vuoksi saisi olla suorassa suhteessa katsastusten tuloksiin. Jäsenvaltioiden olisi voitava velvoittaa pitämään toimintot erillään tai valtuuttaa yksityinen elin sekä katsastamaan että korjaamaan ajoneuvoja, myös katsastamaan ja korjaamaan saman ajoneuvon, jos valvontaelin on saanut riittävän varmuuden objektiivisuuden säilymisestä.
- (35) Katsastuksen tuloksia ei pitäisi muuttaa kaupallisia tarkoituksia varten. Valvontaelimen olisi voitava muuttaa katsastuksen tuloksia ainoastaan siinä tapauksessa, että katsastajan tekemän katsastuksen tulokset ovat ilmeisen virheelliset.
- (36) Jotta voidaan pysyvästi varmistaa katsastusten laadukkuus, jäsenvaltioiden olisi perustettava laadunvarmistusjärjestelmä, joka kattaa katsastusluvan myöntämisen ja toiminnan valvonnan sekä katsastusluvan määräaikaisen, väliaikaisen ja pysyvän peruuttamisen menettelyt.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/123/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, palveluista sisämarkkinoilla (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 36).

- (37) Jäsenvaltioita ei olisi veloitettava hyväksymään katsastusasemia Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 765/2008 ⁽¹⁾ mukaisesti.
- (38) Useissa jäsenvaltioissa katsastuksia tekee suuri määrä hyväksytyjä yksityisiä katsastusasemia. Jotta jäsenvaltioiden välinen tietojenvaihto olisi tältä osin tehokasta, olisi nimettävä kansalliset yhteyspisteet.
- (39) Katsastus on osa laajempaa sääntelyjärjestelmää, jolla ajoneuvoja hallinnoidaan koko niiden käyttöajan hyväksynnästä, rekisteröinnistä ja tarkastuksista alkaen aina romuttamiseen asti. Jäsenvaltioiden ja valmistajien sähköisten ajoneuvotietokantojen sisältämien tietojen vaihtamisen pitäisi lähtökohtaisesti parantaa koko ajoneuvohallintoketjun tehokkuutta ja vähentää kustannuksia ja hallinnollista rasitusta. Komission olisi tutkittava ajoneuvotietojen sähköisen alustan käyttöönoton toteutettavuutta, kustannuksia ja hyötyjä ja keinoja hyödyntää kansainvälisen tietojenvaihdon alalla olemassa olevia ja jo toteutettuja tietoteknisiä ratkaisuja kustannusten minimoimiseksi ja päällekkäisyyksien välttämiseksi. Komission olisi tätä asiaa koskevassa tutkimuksessa määritettävä tarkoituksenmukaisin tapa yhdistää nykyiset kansalliset järjestelmät, jotta ajoneuvojen katsastuksesta, rekisteröinnistä ja hyväksynnästä vastaavat jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sekä katsastusasemat, testauslaitteiden valmistajat ja ajoneuvojen valmistajat voivat vaihtaa keskenään katsastuksia ja matkamittarilukemia koskevia tietoja. Komission olisi myös selvitettävä vakavissa onnettomuuksissa osallisina olleiden ajoneuvojen pääasiallisista turvallisuuskomponenteista saatavilla olevien tietojen keräämisen ja tallentamisen toteutettavuutta, kustannuksia ja hyötyjä sekä mahdollisuutta asettaa ajoneuvon onnettomuushistoriaa ja matkamittarilukemia koskevat tiedot nimettömässä muodossa katsastajien, rekisteröintitodistusten haltijoiden ja onnettomuustutkijoiden saataville.
- (40) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽²⁾ mukaisesti.
- (41) Komission ei pitäisi antaa täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat tietoja, jotka ajoneuvojen valmistajien on asetettava saataville katsastuksia varten, jos tämän direktiivin nojalla perustettu komitea ei anna lausuntoa komission esittämästä ehdotuksesta täytäntöönpanosäädökseksi.
- (42) Jotta voidaan saattaa ajan tasalle ajoneuvoluokkien kuvaukset 2 artiklan 1 kohdassa sekä 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa, saattaa ajan tasalle liitteessä I oleva 3 kohta menetelmien osalta ja mukauttaa liitteessä I oleva 3 kohta katsastettavien kohteiden luettelon, menetelmien ja puutteiden arvioinnin osalta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (43) Liikennekelpoisuus vaikuttaa välittömästi liikenneturvallisuuteen, minkä vuoksi se olisi tarkastettava määräajoin. Komission olisi annettava kertomus tämän direktiivin säännösten tehokkuudesta, mukaan lukien säännöksistä, jotka koskevat sen soveltamisalaa, katsastustiheyttä ja liikennekelpoisuusjärjestelmän tehostamista tietojen sähköisen vaihdon avulla, sekä katsastustodistusten mahdollisesta vastavuoroisesta tunnustamisesta tulevaisuudessa.
- (44) Katsastusasemilla käytettävien testaustilojen ja -laitteiden olisi täytettävä katsastusten tekemiselle asetetut vaatimukset. Koska tämä edellyttää huomattavia investointeja ja mukautuksia, joita ei kenties voida toteuttaa välittömästi, näiden vaatimusten täyttämiseksi olisi vahvistettava viiden vuoden siirtymäaika. Viiden vuoden siirtymäaika olisi myönnettävä niin ikään valvontaelimille, jotta ne voivat täyttää kaikki katsastusasemien hyväksyntää ja valvontaa koskevat vaatimukset.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 765/2008, annettu 9 päivänä heinäkuuta 2008, tuotteiden kaupan pitämiseen liittyvää akkreditointia ja markkinavalvontaa koskevista vaatimuksista ja neuvoston asetuksen (ETY) N:o 339/93 kumoamisesta (EUVL L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (45) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta, joka on parantaa liikenneturvallisuutta vahvistamalla ajoneuvojen katsastamista unionissa koskevat yhteiset vähimmäisvaatimukset ja yhdenmukaistetut säännöt, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (46) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita, sellaisina kuin niihin viitataan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa.
- (47) Tähän direktiiviin sisällytetään ja siinä saatetaan ajan tasalle komission suosituksessa 2010/378/EU ⁽¹⁾ vahvistetut säännöt katsastusten tulosten sääntelyn parantamiseksi.
- (48) Tällä direktiivillä saatetaan ajan tasalle Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2009/40/EY ⁽²⁾ säädetyt tekniset vaatimukset ja laajennetaan sen soveltamisala koskemaan erityisesti katsastusasemien ja niiden valvontaelinten perustamista sekä katsastuksia tekevien katsastajien nimeämistä koskevia säännöksiä. Sen vuoksi mainittu direktiivi olisi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

KOHDE, MÄÄRITELMÄT JA SOVELTAMISALA

1 artikla

Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan vähimmäisvaatimukset yleisillä teillä käytettävien ajoneuvojen määräaikaikatsastusten järjestelmälle.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan ajoneuvoihin, joiden rakenteellinen nopeus on yli 25 km/h ja jotka kuuluvat seuraaviin direktiivissä 2002/24/EY, direktiivissä 2003/37/EY ja direktiivissä 2007/46/EY tarkoitettuihin luokkiin:

- ensisijaisesti henkilöiden ja heidän matkatavaroidensa kuljettamiseen suunnitellut ja rakennetut moottoriajoneuvot, joissa on kuljettajan istuinpaikan lisäksi enintään kahdeksan istuinpaikkaa – ajoneuvoluokka M₁;
- ensisijaisesti henkilöiden ja heidän matkatavaroidensa kuljettamiseen suunnitellut ja rakennetut moottoriajoneuvot, joissa on kuljettajan istuinpaikan lisäksi yli kahdeksan istuinpaikkaa – ajoneuvoluokat M₂ ja M₃;
- ensisijaisesti tavaroiden kuljettamiseen suunnitellut ja rakennetut moottoriajoneuvot, joiden enimmäismassa on enintään 3,5 tonnia – ajoneuvoluokka N₁;
- ensisijaisesti tavaroiden kuljettamiseen suunnitellut ja rakennetut moottoriajoneuvot, joiden enimmäismassa on yli 3,5 tonnia – ajoneuvoluokat N₂ ja N₃;
- tavaroiden tai henkilöiden kuljettamiseen taikka matkailutarkoituksiin suunnitellut ja rakennetut perävaunut, joiden enimmäismassa on yli 3,5 tonnia – ajoneuvoluokat O₃ ja O₄;
- 1 päivästä tammikuuta 2022 alkaen kaksi- tai kolmipyöräiset ajoneuvot – ajoneuvoluokat L3e, L4e, L5e ja L7e, joissa moottorin sylinteritilavuus on yli 125 cm³;
- pääasiassa yleisillä teillä käytettävät pyörillä varustetut T5-luokan traktorit, joiden suurin rakenteellinen nopeus on yli 40 km/h.

⁽¹⁾ Komission suositus 2010/378/EU, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2010, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastuksesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/40/EY mukaisissa katsastuksissa havaittujen puutteiden arvioinnista (EUVL L 173, 8.7.2010, s. 74).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/40/EY, annettu 6 päivänä toukokuuta 2009, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastuksesta (EUVL L 141, 6.6.2009, s. 12).

2. Jäsenvaltiot voivat vapauttaa seuraavat niiden alueella rekisteröidyt ajoneuvot tämän direktiivin soveltamisesta:
- ajoneuvot, joita liikennöidään tai käytetään poikkeuksellisissa oloissa, ja ajoneuvot, joita ei koskaan tai juuri koskaan käytetä yleisillä teillä, kuten museoajoneuvot tai kilpa-ajoneuvot;
 - diplomaattisen koskemattomuuden piiriin kuuluvat ajoneuvot;
 - asevoimien, järjestysvallan, palokuntien, pelastuspalvelujen, hätäpalvelujen tai pelastustoimen käytössä olevat ajoneuvot;
 - maa-, puutarha- tai metsätaloudessa, maanviljelyssä taikka kalataloudessa käytettävät ajoneuvot, joita käytetään vain asianomaisen jäsenvaltion alueella ja pääasiassa tällaisessa tuotannossa olevilla maa-aloilla, myös maa- tai metsätaloudessa käytössä olevilla teillä taikka pelloilla;
 - ajoneuvot, joita käytetään yksinomaan pienillä saarilla tai harvaan asutuilla alueilla;
 - sirkusten ja huvipuistojen laitteita kuljettavat erikoisajoneuvot, joiden suurin rakenteellinen nopeus on enintään 40 km/h ja joita käytetään vain asianomaisen jäsenvaltion alueella;
 - L3e-, L4e-, L5e- ja L7e-luokan ajoneuvot, joiden moottorin sylinteritilavuus on yli 125 cm³, kun jäsenvaltio on ottanut käyttöön kaksi- tai kolmipyöräisiä ajoneuvoja koskevia tehokkaita vaihtoehtoisia liikenneturvallisuuksien piteitä, ottaen erityisesti huomioon asiaan liittyvät liikenneturvallisuuksien tilastot viimeisten viiden vuoden ajalta. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle näistä poikkeuksista.
3. Jäsenvaltiot voivat ottaa käyttöön kansallisia katsastusvaatimuksia ajoneuvoille, jotka on rekisteröity niiden alueella mutta jotka eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, ja 2 kohdassa luetelluille ajoneuvoille.

3 artikla

Määritelmät

Seuraavia määritelmiä käytetään ainoastaan tätä direktiiviä sovellettaessa:

- 1) 'ajoneuvolla' tarkoitetaan kaikkia sellaisia moottoriajoneuvoja ja niiden perävaunuja, jotka eivät kulje kiskoilla;
- 2) 'moottoriajoneuvolla' tarkoitetaan kaikkia pyörillä varustettuja moottorikäyttöisiä ajoneuvoja, jotka kulkevat omalla käyttövoimallaan ja joiden suurin rakenteellinen nopeus on yli 25 km/h;
- 3) 'perävaunulla' tarkoitetaan kaikkia pyörillä varustettuja ajoneuvoja, jotka eivät kulje omalla käyttövoimallaan ja jotka on suunniteltu ja rakennettu moottoriajoneuvon vedettäväksi;
- 4) 'puoliperävaunulla' tarkoitetaan kaikkia perävaunuja, jotka on tarkoitettu kytkettäväksi moottoriajoneuvon siten, että ne lepäävät osittain moottoriajoneuvon päällä ja moottoriajoneuvo kantaa huomattava osan niiden massasta ja niiden kuorman massasta;
- 5) 'kaksi- tai kolmipyöräisillä ajoneuvoilla' tarkoitetaan kaikkia moottorikäyttöisiä kaksipyöräisiä ajoneuvoja, joissa voi olla sivuvaunu, sekä kaikkia kolmi- tai nelipyöräisiä;
- 6) 'jäsenvaltiossa rekisteröidyllä ajoneuvolla' tarkoitetaan ajoneuvoa, joka on rekisteröity tai otettu käyttöön jossakin jäsenvaltiossa;
- 7) 'museoajoneuvolla' tarkoitetaan ajoneuvoa, jota rekisteröintijäsenvaltio tai jokin sen nimetyistä hyväksyntäelimistä pitää historiallisesti merkittävänä ja joka täyttää kaikki seuraavat ehdot:
 - se on valmistettu tai rekisteröity ensimmäisen kerran vähintään 30 vuotta sitten;
 - sen erityinen tyyppi, sellaisena kuin se on määritelty asiaa koskevassa unionin tai kansallisessa lainsäädännössä, ei ole enää tuotannossa;
 - se on historiallisesti säilynyt ja alkuperäistä vastaavassa kunnossa eikä sen pääkomponenttien teknisiin ominaisuuksiin ole tehty oleellisia muutoksia;

- 8) 'rekisteröintitodistuksen haltijalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, jonka nimiin ajoneuvo on rekisteröity;
- 9) 'katsastuksella' tarkoitetaan liitteen I mukaisesti suoritettavaa tarkastusta, jolla on tarkoitus varmistaa, että ajoneuvoa on turvallista käyttää yleisillä teillä ja että sillä on vaaditut pakolliset turvallisuus- ja ympäristöominaisuudet;
- 10) 'hyväksynnällä' tarkoitetaan menettelyä, jossa jäsenvaltio varmentaa, että ajoneuvo täyttää direktiivissä 2002/24/EY, direktiivissä 2003/37/EY ja direktiivissä 2007/46/EY tarkoitetut asiaankuuluvat hallinnolliset määräykset ja tekniset vaatimukset;
- 11) 'puutteilla' tarkoitetaan teknisiä vikoja ja muita katsastuksessa havaittuja vaatimustenvastaisuuksia;
- 12) 'katsastustodistuksella' tarkoitetaan toimivaltaisen viranomaisen tai katsastusaseman antamaa katsastusraporttia, joka sisältää katsastuksen tuloksen;
- 13) 'katsastajalla' tarkoitetaan henkilöä, jonka jäsenvaltio tai sen toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tekemään katsastuksia katsastusasemalla tai tapauksen mukaan toimivaltaisen viranomaisen puolesta;
- 14) 'toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan viranomaista tai julkista elintä, jonka tehtäväksi jäsenvaltio on antanut katsastusjärjestelmän hallinnoinnin sekä tapauksen mukaan myös katsastusten tekemisen;
- 15) 'katsastusasemalla' tarkoitetaan julkista tai yksityistä elintä tai laitosta, jonka jäsenvaltio on hyväksynyt tekemään katsastuksia;
- 16) 'valvontaelimellä' tarkoitetaan yhtä tai useampaa jäsenvaltion perustamaa elintä, joka vastaa katsastusasemien valvonnasta. Valvontaelin voi olla osa toimivaltaista viranomaista tai toimivaltaisia viranomaisia;
- 17) 'pienellä saarella' tarkoitetaan saarta, jolla on alle 5 000 asukasta ja joka ei ole yhteydessä alueen muihin osiin maantiesiltojen tai maantietunnelien välityksellä;
- 18) 'harvaan asutulla alueella' tarkoitetaan määrättyä aluetta, jonka asukastiheys on alle viisi asukasta neliökilometrillä;
- 19) 'yleisellä tiellä' tarkoitetaan tietä, jolla on yleishyödyllistä merkitystä, kuten paikallista, alueellista tai kansallista maantietä, valtatietä, moottoriliikennetietä tai moottoritietä.

II LUKU

YLEISET VELVOITEET

4 artikla

Vastuut

1. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että sen alueella rekisteröidyt ajoneuvot katsastetaan määräajoin tämän direktiivin mukaisesti rekisteröintijäsenvaltion hyväksymillä katsastusasemilla.
2. Ajoneuvon rekisteröintijäsenvaltion, kyseisen jäsenvaltion tähän tehtävään valtuuttaman julkisen elimen tai kyseisen jäsenvaltion nimeämien ja valvomien elinten tai laitosten, mukaan lukien hyväksytyt yksityiset elimet, on suoritettava katsastukset.
3. Komissio hyväksyy Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksissa (EY) N:o 715/2007 ⁽¹⁾ ja (EY) N:o 595/2009 ⁽²⁾ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti täytäntöönpanosäädöksillä ennen 20 päivää toukokuuta 2018

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007, annettu 20 päivänä kesäkuuta 2007, moottoriajoneuvojen tyyppi-hyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta (EUVL L 171, 29.6.2007, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 595/2009, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2009, moottoriajoneuvojen ja moottorien tyyppihyväksynnästä raskaiden hyötyajoneuvojen päästöjen osalta (Euro VI) ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta ja asetuksen (EY) N:o 715/2007 ja direktiivin 2007/46/EY muuttamisesta sekä direktiivien 80/1269/ETY, 2005/55/EY ja 2005/78/EY kumoamisesta (EUVL L 188, 18.7.2009, s. 1).

a) tekniset tiedot, jotka koskevat jarrulaitteita, ohjausta, näkyvyyttä, valaisimia, heijastimia ja sähkölaitteita, akseleita, pyöriä, renkaita ja pyöräntuenta, runkoa ja koria, muita varusteita ja ympäristöhaittoja ja joita tarvitaan katsastettavien kohteiden katsastamiseksi, sekä tekniset tiedot, jotka koskevat suositeltavien testausmenetelmien käyttöä, liitteessä I olevan 3 kohdan mukaisesti; ja

b) yksityiskohtaiset säännöt asiaankuuluvien teknisten tietojen muodosta ja niiden saatavuutta koskevista menettelyistä.

Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.

Valmistajien on asetettava ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen teknisten tietojen katsastusasemien ja asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten saataville syrjimättömästi ja veloituksetta tai kohtuullista korvausta vastaan.

Komissio tutkii mahdollisuutta perustaa keskitetty asiointipiste, josta nämä tekniset tiedot ovat saatavissa.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kansallisessa lainsäädännössä määritetään vastuu ajoneuvon pitämisestä turvallisuutta ja liikennekeelpoisena.

III LUKU

KATSASTUKSIA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

5 artikla

Katsastusajankohta ja katsastustiheys

1. Ajoneuvot on katsastettava vähintään seuraavin väliajoin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioissa 3 kohdan nojalla sovellettavaa katsastusaikaa:

- a) M₁- ja N₁-luokan ajoneuvot: neljän vuoden kuluttua ajoneuvon ensimmäisestä rekisteröintipäivästä ja sen jälkeen joka toinen vuosi;
- b) M₁-luokan ajoneuvot, joita käytetään takseina tai ambulansseina, sekä M₂-, M₃-, N₂-, N₃-, O₃- ja O₄-luokan ajoneuvot: yhden vuoden kuluttua ajoneuvon ensimmäisestä rekisteröintipäivästä ja sen jälkeen joka vuosi;
- c) pääasiassa yleisillä teillä kaupallisessa maanteiden tavaraliikenteessä käytettävät T5-luokan ajoneuvot: neljän vuoden kuluttua ajoneuvon ensimmäisestä rekisteröintipäivästä ja sen jälkeen joka toinen vuosi.

2. Jäsenvaltion on vahvistettava tarkoituksenmukainen katsastusväli L3e-, L4e-, L5e- ja L7e-luokan ajoneuvoille, joiden moottorin sylinteritilavuus on yli 125 cm³.

3. Jäsenvaltiot tai toimivaltaiset viranomaiset voivat vahvistaa kohtuullisen aikavälin, jolloin katsastus on tehtävä ja joka ei voi olla 1 kohdassa säädettyä katsastusvälejä pidempi.

4. Sen estämättä, minä päivänä ajoneuvon viimeisin katsastus tehtiin, asianomainen jäsenvaltio tai toimivaltainen viranomainen voi vaatia, että ajoneuvolle tehdään katsastus ennen 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuja päivämääriä seuraavissa tapauksissa:

- sellaisen onnettomuuden jälkeen, joka on vaikuttanut pyörien, jousituksen, törmäyksenvarmistusvyöhykkeiden, turvatyynyjärjestelmien, ohjauksen tai jarrujen kaltaisiin ajoneuvon pääasiallisiin turvallisuuskomponentteihin;
- kun ajoneuvon turvallisuus- ja ympäristöjärjestelmiä ja -komponentteja on muutettu tai muunneltu;
- kun ajoneuvon rekisteröintitodistuksen haltija on vaihtunut;
- kun ajoneuvolla on ajettu vähintään 160 000 kilometriä;
- jos liikenneturvallisuus vaarantuu huomattavasti.

6 artikla

Katsastuksen sisältö ja menetelmät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava tämän direktiivin soveltamisalaan kuuluvien ajoneuvoluokkien osalta, lukuun ottamatta L3e-, L4e-, L5e- ja L7e-luokan ajoneuvoja, joiden moottorin sylinteritilavuus on yli 125 cm³, että katsastus kattaa ainakin liitteessä I olevassa 2 kohdassa tarkoitettujen osa-alueiden.

2. Jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen tai katsastusaseman on tehtävä kustakin 1 kohdassa tarkoitetusta osa-alueesta katsastus, joka kattaa ainakin liitteessä I olevassa 3 kohdassa tarkoitetut kohteet, ja käytettävä liitteessä I olevassa 3 kohdassa säädettyä toimivaltaisen viranomaisen hyväksymää, näiden kohteiden katsastamisessa sovellettavaa suositeltavaa tai sitä vastaavaa menetelmää. Katsastuksessa voidaan myös tarkastaa, vastaavatko ajoneuvon asiaankuuluvat osat ja komponentit turvallisuus- ja ympäristöominaisuuksiltaan hyväksynnän tai tapauksen mukaan jälkiasennuksen ajankohtana voimassa olleita vaatimuksia.

Katsastuksessa on käytettävä katsastushetkellä saatavilla olevia tekniikoita ja laitteita, eikä siinä pitäisi käyttää työkaluja ajoneuvon osien purkamiseen tai irrottamiseen.

3. Jäsenvaltioiden on vahvistettava katsastettavat osa-alueet ja kohteet sekä asianmukaiset testausmenetelmät niiden L3e-, L4e-, L5e- ja L7e-luokan ajoneuvojen osalta, joiden moottorin sylinteritilavuus on yli 125 cm³.

7 artikla

Puutteiden arviointi

1. Liitteessä I esitetään kunkin katsastettavan kohteen osalta vähimmäisluettelo mahdollisista puutteista ja niiden vakavuudesta.

2. Ajoneuvojen määräaikaikatsastuksissa havaitut puutteet on luokiteltava johonkin seuraavista ryhmistä:

- a) vähäiset puutteet, joilla ei ole merkittävää vaikutusta ajoneuvon turvallisuuteen eikä ympäristöön, ja muut vähäiset vaatimustenvastaisuudet;
- b) vakavat puutteet, jotka voivat vaarantaa ajoneuvon turvallisuuden tai vaikuttaa ympäristöön taikka aiheuttaa vaaraa muille tienkäyttäjille, ja muut merkittävämmät vaatimustenvastaisuudet;
- c) vaaralliset puutteet, jotka suoraan ja välittömästi vaarantavat liikenneturvallisuuden tai vaikuttavat ympäristöön ja jotka oikeuttavat sen, että jäsenvaltio tai sen toimivaltaiset viranomaiset voivat kieltää ajoneuvon käytön yleisillä teillä.

3. Ajoneuvo, jossa on useampaan kuin yhteen 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvia puutteita, on luokiteltava vakavampaa puutetta vastaavaan ryhmään. Ajoneuvo, jossa on havaittu useita puutteita samassa tarkastettavassa osa-alueessa, siten kuin se on yksilöity liitteessä I olevassa 2 kohdassa tarkoitettussa testin sisällössä, voidaan luokitella seuraavan vakavuustason ryhmään, jos voidaan osoittaa, että kyseisten puutteiden yhteisvaikutus aiheuttaa liikenneturvallisuudelle suuremman vaaran.

8 artikla

Katsastustodistus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katsastusasema tai tapauksen mukaan ajoneuvon katsastanut toimivaltainen viranomainen antaa kyseisestä ajoneuvosta katsastustodistuksen, jossa on ainakin liitteessä II vahvistetut, vastaavien yhdenmukaistettujen unionin koodien vakimuotoiset tiedot.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katsastusasema tai tapauksen mukaan toimivaltainen viranomainen asettaa ajoneuvon katsastettavaksi esittäneen henkilön saataville katsastustodistuksen tai, jos katsastustodistus laaditaan sähköisesti, oikeaksi todistetun tulosteen tällaisesta todistuksesta.

3. Kun toisessa jäsenvaltiossa jo rekisteröityä ajoneuvoa rekisteröidään uudelleen, kunkin jäsenvaltion on tunnustettava tämän toisen jäsenvaltion antama katsastustodistus samoin edellytyksin kuin jos se olisi itse antanut kyseisen todistuksen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan soveltamista ja edellyttäen, että katsastustodistus on edelleen voimassa uudelleenrekisteröintijäsenvaltiossa sovellettavaan seuraavaan määräaikaikatsastuksen ajankohtaan saakka. Epäselvissä tapauksissa uudelleenrekisteröintijäsenvaltio voi varmentaa katsastustodistuksen ennen sen tunnustamista. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kuvaus katsastustodistuksesta ennen 20 päivää toukokuuta 2018. Komissio ilmoittaa siitä 19 artiklassa tarkoitetulle komitealle. Tätä kohtaa ei sovelleta ajoneuvoluokkiin L3e, L4e, L5e ja L7e.

4. Jäsenvaltioiden on lähtökohtaisesti tunnustettava katsastustodistuksen voimassaolo, kun ajoneuvon omistaja vaihtuu ja ajoneuvon määräaikaikatsastuksesta on esittää pätevä todiste, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 5 artiklan 4 kohdan ja tämän artiklan 3 kohdan soveltamista.

5. Katsastusasemien on 20 päivästä toukokuuta 2018 lukien ja viimeistään 20 päivänä toukokuuta 2021 toimitettava antamiinsa katsastustodistuksiin sisältyvät tiedot asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle sähköisesti. Nämä tiedot on toimitettava kohtuullisen ajan kuluessa kunkin katsastustodistuksen antamisesta. Viimeksi mainittuun päivämäärään saakka katsastusasemat voivat toimittaa asiaan liittyvät tiedot toimivaltaiselle viranomaiselle muulla tavoin. Jäsenvaltioiden on määritettävä, kuinka kauan toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä tiedot. Tämän ajanjakson on oltava vähintään 36 kuukautta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden verotusjärjestelmien soveltamista.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun matkamittari on tavallisella tavalla asennettu, edellisen katsastuksen tiedot asetetaan katsastajien saataville heti, kun ne ovat saatavilla sähköisesti, jotta matkamittarin lukema voidaan tarkistaa. Kun matkamittaria havaitaan käsitellyn ajoneuvon mittarilukeman pienentämiseksi tai väärentämiseksi, tällaisesta käsittelystä on määrättävä tehokkaita, oikeasuhteisia, varoittavia ja syrjimättömiä seuraamuksia.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katsastusten tulokset ilmoitetaan ajoneuvon rekisteröintiviranomaiselle tai asetetaan rekisteröintiviranomaisen saataville sähköisesti mahdollisimman pian. Ilmoituksessa on oltava katsastustodistukseen sisältyvät tiedot.

9 artikla

Puutteiden seuranta

1. Kun puutteet ovat vain vähäisiä, katsastus on katsottava läpäistyksi, puutteet on korjattava eikä ajoneuvolle tarvitse tehdä uutta katsastusta.

2. Kun puutteet ovat vakavia, katsastus on katsottava hylätyksi. Jäsenvaltion tai toimivaltaisen viranomaisen on päättävä aikavälistä, jolloin kyseistä ajoneuvoa voidaan käyttää ennen kuin se on katsastettava uudelleen. Uusi katsastus on tehtävä jäsenvaltion tai toimivaltaisen viranomaisen määrittämässä määräajassa, kuitenkin viimeistään kahden kuukauden kuluessa alkuperäisestä katsastuksesta.

3. Kun puutteet ovat vaarallisia, katsastus on katsottava hylätyksi. Jäsenvaltio tai toimivaltainen viranomainen voi päättää, että kyseistä ajoneuvoa ei saa käyttää yleisillä teillä ja että lupa sen tieliikenteessä käyttämiseen perutaan väliaikaisesti uutta rekisteröintiprosessia edellyttämättä kunnes viat korjataan ja annetaan uusi katsastustodistus, joka osoittaa ajoneuvon olevan liikennekelppoinen.

10 artikla

Todiste katsastuksesta

1. Katsastusaseman tai tapauksen mukaan alueellaan rekisteröidyn ajoneuvon katsastaneen jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on annettava kustakin katsastuksen läpäisystä ajoneuvosta todiste, joka voi olla ajoneuvon rekisteröinti-asiakirjaan kirjattu merkintä taikka tarra, todistus tai muu helposti saatavilla oleva tieto. Todisteessa on mainittava päivämäärä, johon mennessä seuraava katsastus on tehtävä.

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kuvaus tästä todisteesta ennen 20 päivää toukokuuta 2018. Komissio vuorostaan ilmoittaa siitä 19 artiklassa tarkoitetulle komitealle.

2. Jos katsastettu ajoneuvo kuuluu ajoneuvoluokkaan, jolle ei ole rekisteröintivelvollisuutta jäsenvaltiossa, jossa ajoneuvo on otettu käyttöön, kyseinen jäsenvaltio voi vaatia, että todiste katsastuksesta kiinnitetään näkyvästi kyseiseen ajoneuvoon.

3. Vapaan liikkuvuuden edistämiseksi kunkin jäsenvaltion on tunnustettava toisen jäsenvaltion katsastusaseman tai toimivaltaisen viranomaisen 1 kohdan mukaisesti antama todiste.

IV LUKU

HALLINNOLLISET SÄÄNNÖKSET

11 artikla

Testaustilat ja -laitteet

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katsastusten tekemisessä käytettävät testaustilat ja -laitteet ovat liitteessä III säädetyjen teknisten vähimmäisvaatimusten mukaiset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katsastusasemat tai tapauksen mukaan toimivaltaiset viranomaiset huoltavat testaustilat ja -laitteet valmistajien antamien ohjeiden mukaisesti.

3. Mittauksissa käytettävät laitteet on kalibroitava määräajoin liitteen III mukaisesti ja tarkistettava asianomaisen jäsenvaltion tai laitteen valmistajan antamien ohjeiden mukaisesti.

12 artikla

Katsastusasemat

1. Jäsenvaltion tai sen toimivaltaisen viranomaisen on hyväksyttävä katsastusasemat, joissa katsastajat suorittavat katsastuksia.

2. Laadunhallintaa koskevien vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi katsastusasemien on noudatettava hyväksyvän jäsenvaltion säättämiä vaatimuksia. Katsastusasemien on varmistettava katsastusten objektiivisuus ja laadukkuus.

13 artikla

Katsastajat

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katsastuksia tekevät katsastajat täyttävät liitteessä IV säädetyt pätevyyttä ja koulutusta koskevat vähimmäisvaatimukset. Jäsenvaltiot voivat säätää pätevyyttä ja vastaavaa koulutusta koskevia lisävaatimuksia.

2. Toimivaltaisten viranomaisten tai tapauksen mukaan hyväksytyjen koulutuskeskusten on annettava todistus katsastajille, jotka täyttävät pätevyyttä ja koulutusta koskevat vähimmäisvaatimukset. Todistuksessa on oltava ainakin liitteessä IV olevassa 3 kohdassa mainitut tiedot.

3. Katsastajiin, jotka ovat jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tai jonkin katsastusaseman palveluksessa tai hyväksymiä 20 päivänä toukokuuta 2018, ei sovelleta liitteessä IV olevassa 1 kohdassa säädettyjä vaatimuksia.

4. Katsastuksia tehdessään katsastajalla ei saa olla mitään eturistiriitoja, jotta asianomainen jäsenvaltio tai toimivaltainen viranomainen saa riittävän varmuuden puolueettomuuden ja objektiivisuuden säilymisestä.

5. Ajoneuvon katsastettavaksi esittävälle henkilölle on ilmoitettava ajoneuvossa havaitut puutteet, jotka on korjattava.

6. Katsastuksen tuloksia voi tarvittaessa muuttaa ainoastaan valvontaelin, tai niitä voidaan muuttaa toimivaltaisen viranomaisen perustaman menettelyn mukaisesti, jos katsastuksen päätelmät ovat ilmeisen virheelliset.

14 artikla

Katsastusasemien valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katsastusasemia valvotaan.

2. Valvontaelimen on suoritettava ainakin liitteessä V olevassa 1 kohdassa säädetyt tehtävät ja täytettävä mainitun liitteen 2 ja 3 kohdassa säädetyt vaatimukset.

Jäsenvaltion on asetettava julkisesti saataville säännöt ja menettelyt, jotka koskevat valvontaelimen henkilöstön organisoimista, tehtäviä ja vaatimuksia, riippumattomuutta koskevat vaatimukset mukaan lukien.

3. Toimivaltaisen viranomaisen suoraan hallinnoimiin katsastusasemiin ei sovelleta toimilupaa ja valvontaa koskevia vaatimuksia, jos valvontaelin on osa toimivaltaista viranomaista.

4. Jäsenvaltioiden voidaan katsoa täyttävän tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa tarkoitettuja vaatimuksia, jos ne edellyttävät, että katsastusasemat hyväksytään asetuksen (EY) N:o 765/2008 mukaisesti.

V LUKU

YHTEISTYÖ JA TIETOJENVAIHTO

15 artikla

Jäsenvaltioiden välinen hallinnollinen yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä kansallinen yhteyspiste, joka vastaa tämän direktiivin soveltamista koskevien tietojen vaihdosta muiden jäsenvaltioiden ja komission kanssa.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kansallisen yhteyspisteensä nimet ja yhteystiedot viimeistään 20 päivänä toukokuuta 2015 ja ilmoitettava sille viipymättä niiden muuttumisesta. Komissio laatii luettelon kaikista kansallisista yhteyspisteistä ja toimittaa sen jäsenvaltioille.

16 artikla

Ajoneuvotietojen sähköinen alusta

Komissio tutkii ajoneuvotietojen sähköisen alustan käyttöönoton toteutettavuutta, kustannuksia ja hyötyjä ja keinoja hyödyntää kansainvälisen tietojenvaihdon alalla olemassa olevia ja jo toteutettuja tietoteknisiä ratkaisuja kustannusten minimoimiseksi ja päällekkäisyyksien välttämiseksi. Asiaa tutkiessaan komissio määrittää tarkoituksenmukaisimman tavan yhdistää nykyiset kansalliset järjestelmät, jotta ajoneuvojen katsastuksesta, rekisteröinnistä ja hyväksynnästä vastaavat jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset sekä katsastusasemat, testauslaitteiden valmistajat ja ajoneuvojen valmistajat voivat helpommin vaihtaa keskenään katsastuksia ja matkamittarilukemia koskevia tietoja.

Komissio selvittää myös vakavissa onnettomuuksissa osallisina olleiden ajoneuvojen pääasiallisista turvallisuuskomponenteista saatavilla olevien tietojen keräämisen ja tallentamisen toteutettavuutta, kustannuksia ja hyötyjä sekä mahdollisuutta asettaa ajoneuvon onnettomuushistoriaa ja matkamittarilukemia koskevat tiedot nimettömässä muodossa katsastajien, rekisteröintitodistuksen haltijoiden ja onnettomuustutkijoiden saataville.

VI LUKU

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET

17 artikla

Delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 18 artiklan mukaisesti, jotta voidaan

- saattaa tarvittaessa ajan tasalle ainoastaan 2 artiklan 1 kohdassa sekä 5 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen ajoneuvoluokkien kuvaukset, jos 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tyyppihyväksyntälainsäädännön muuttaminen aiheuttaa muutoksia ajoneuvoluokkiin, muuttamatta kuitenkaan katsastusten sisältöä ja katsastustiheyttä;
- saattaa ajan tasalle liitteessä I oleva 3 kohta menetelmien osalta, jos saataville tulee tehokkaampia ja toimivampia testausmenetelmiä, lisäämättä mitään katsastettavien kohteiden luetteloon;
- mukauttaa liitteessä I olevaa 3 kohtaa asiaan liittyviä kustannuksia ja hyötyjä koskevan myönteisen kustannus-hyötyanalyysin jälkeen katsastettavien kohteiden luettelon, menetelmien, hylkäysperusteiden ja puutteiden arvioinnin osalta, jos pakollisia tyyppihyväksyntävaatimuksia muutetaan unionin liikenneturvallisuus- tai ympäristölainsäädännössä.

18 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artikkelissa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 19 päivästä toukokuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 17 artikkelissa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.

3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 17 artiklassa tarkoitetun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhemmänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.

4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Edellä olevan 17 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.

19 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea (katsastuskomitea). Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

20 artikla

Kertomukset

1. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2020 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja vaikutuksista, erityisesti seuraavien seikkojen osalta: määräaikaikatsastusten yhdenmukaistamisen taso, direktiivin soveltamisalaa koskevien säännösten tehokkuus, katsastustiheys, katsastustodistusten vastavuoroinen tunnustaminen toisesta jäsenvaltiosta peräisin olevaa ajoneuvoa uudelleen rekisteröitäessä sekä 16 artiklassa tarkoitetun, ajoneuvotietojen sähköisen alustan käyttöönoton toteutettavuustutkimuksen tulokset. Kertomuksessa on myös arvioitava, onko liitteet saatettava ajan tasalle etenkin tekniikan kehityksen ja käytäntöjen perusteella. Kertomus annetaan 19 artiklassa tarkoitetun komitean kuulemisen jälkeen, ja siihen liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia.

2. Komissio antaa viimeistään 30 päivänä huhtikuuta 2019 Euroopan parlamentille ja neuvostolle riippumattomiin tutkimuksiin perustuvan kertomuksen kevyiden perävaunujen sekä kaksi- tai kolmipyöräisten ajoneuvojen tämän direktiivin soveltamisalaan sisällyttämisen tehokkuudesta. Kertomuksessa on arvioitava liikenneturvallisuuden kehitystä unionissa ja vertailtava ajoneuvoluokan L kunkin alaluokan osalta kansallisilla liikenneturvallisuustoimenpiteillä saavutettuja tuloksia ottaen huomioon kyseisten ajoneuvojen kulkeman matkan keskipituus. Komissio arvioi erityisesti, ovatko kunkin ajoneuvoluokan osalta määräaikaikatsastusta koskevat normit ja siihen liittyvät kustannukset oikeassa suhteessa asetettuihin liikenneturvallisuuksavoitteisiin. Kertomukseen on liitettävä yksityiskohtainen vaikutustenarviointi, jossa arvioidaan kustannuksia ja hyötyjä koko unionissa ja otetaan huomioon jäsenvaltioiden erityispiirteet. Kertomus on asetettava saataville vähintään kuusi kuukautta ennen kuin annetaan mahdollinen lainsäädäntöehdotus uusien ajoneuvoluokkien lisäämiseksi tämän direktiivin soveltamisalaan.

21 artikla

Seuraamukset

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia, varoittavia ja syrjimättömiä.

22 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Jäsenvaltiot voivat sallia 11 artiklassa tarkoitettujen testauksten ja -laitteiden, jotka eivät täytä liitteessä III vahvistettuja vähimmäisvaatimuksia, käyttämisen katsastusten tekemisessä enintään viiden vuoden ajan 20 päivästä toukokuuta 2018.

2. Jäsenvaltioiden on sovellettava liitteessä V säädettyjä vaatimuksia viimeistään 1 päivästä tammikuuta 2023.

23 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 20 päivänä toukokuuta 2017. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 20 päivästä toukokuuta 2018.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

24 artikla

Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 2009/40/EY 20 päivästä toukokuuta 2018.

25 artikla

Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

26 artikla

Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

LIITE I

TESTISISÄLTÖJÄ JA SUOSITELTAVIA TESTAUSMENETELMIÄ KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET**1. YLEISTÄ**

Tässä liitteessä määritellään ajoneuvon järjestelmät ja osat, jotka on tarkastettava. Siinä määritellään suositeltavat testausmenetelmät sekä perusteet, joiden mukaisesti määritetään, onko ajoneuvo hyväksyttävässä kunnossa.

Katsastukseen on sisällyttävä ainakin jäljempänä 3 kohdassa luetellut kohteet, jos nämä koskevat katsastettavan ajoneuvon varusteita kyseisessä jäsenvaltiossa. Katsastuksessa voidaan myös tarkistaa, vastaavatko ajoneuvon asiaankuuluvat osat ja komponentit turvallisuus- ja ympäristöominaisuuksiltaan hyväksynnän tai tapauksen mukaan jälkiasennuksen ajankohtana voimassa olleita vaatimuksia.

Jos ajoneuvon rakenne estää tässä liitteessä säädettyjen testausmenetelmien käyttämisen, katsastus suoritetaan toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien suositeltavien testausmenetelmien mukaisesti. Toimivaltaisen viranomaisen on saatava riittävä varmuus turvallisuus- ja ympäristönormien täyttymisestä.

Kaikkien alla lueteltujen kohteiden testaamista on pidettävä pakollisena ajoneuvojen määräaikaikatsastuksessa, lukuun ottamatta kirjaimella X merkittyjä kohteita, jotka liittyvät ajoneuvon kuntoon ja sen soveltuvuuteen tieliikenteeseen mutta joita ei pidetä katsastuksessa olennaisina.

Hylkäysperusteita ei sovelleta, jos niissä viitataan vaatimuksiin, joita ei ollut säädetty ensirekisteröinnin tai ensimmäisen käyttöönoton ajankohtana voimassa olleessa ajoneuvon tyyppihyväksyntälainsäädännössä, tai jotka eivät kuuluneet jälkiasennusta koskeviin vaatimuksiin.

Jos testausmenetelmänä ilmoitetaan olevan silmämääräinen tarkastus, tämä tarkoittaa, että kohteiden silmämääräisen tarkastelun lisäksi katsastajan on tarvittaessa kokeiltava niitä käsin, arvioitava niiden aiheuttamaa ääntä tai käytettävä muita soveltuvia tarkastuskeinoja käyttämättä työkaluja.

2. TESTIN SISÄLTÖ

Testissä on tarkastettava ainakin seuraavat osa-alueet:

- 0) Ajoneuvon tunnistus
- 1) Jarrulaitteet
- 2) Ohjaus
- 3) Näkyvyys
- 4) Valaisinlaitteet ja sähköjärjestelmän osat
- 5) Akselit, pyörät, renkaat, pyöräntuenta
- 6) Runko ja kori varusteineen
- 7) Muut varusteet
- 8) Ympäristöhaitat
- 9) Lisätarkastukset M₂- ja M₃-luokan ajoneuvoille, joilla kuljetetaan matkustajia.

3. TESTISISÄLLÖT JA TESTAUSMENETELMÄT, AJONEUVOJEN PUUTTEIDEN ARVIOINTI

Testiin on sisällyttävä ainakin seuraavassa taulukossa luetellut kohteet, ja siinä on sovellettava kyseisessä taulukossa lueteltuja vähimmäisvaatimuksia ja suositeltavia menetelmiä.

Kunkin testattavan ajoneuvojärjestelmän ja osan puutteet arvioidaan tapauskohtaisesti taulukossa esitettyjen kriteerien perusteella.

Muut kuin tässä liitteessä luetellut puutteet arvioidaan niiden liikenneturvallisuudelle aiheuttaman vaaran perusteella.

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
0. AJONEUVON TUNNISTUS					
0.1 Rekisterikilvet (jos niitä edellytetään vaatimuksissa ¹)	Silmämääräinen tarkastus.	a) Rekisterikilpi puuttuu tai kiinnitys niin puutteellinen, että irtoaminen todennäköistä.		X	
		b) Merkintä puuttuu, tai se ei ole luettavissa.		X	
		c) Ei vastaa ajoneuvon asiakirjoja tai tallenteita.		X	
0.2 Ajoneuvon tunniste-/valmiste-/sarjanumero	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puuttuu tai ei löydy.		X	
		b) Epätäydellinen, ei luettavissa, selvästi väärennetyt tai ei vastaa ajoneuvon asiakirjoja.		X	
		c) Ajoneuvon asiakirjat eivät ole luettavissa tai sisältävät kirjoitusvirheitä.	X		
1. JARRULAITTEET					
1.1 Mekaaninen kunto ja toiminta					
1.1.1 Käyttöjarrupolkimen/-vivun laakerointi	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana. Huomautus: Ajoneuvot, joissa on tehostettu jarrujärjestelmä, olisi tarkastettava moottori sammutettuna.	a) Laakerointi liian kireä.		X	
		b) Erittäin kulunut tai liikaa välystä.		X	
1.1.2 Jarrupolkimen/-vivun kunto ja jarrun käyttölaitteen liike jarrutettaessa	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana. Huomautus: Ajoneuvot, joissa on tehostettu jarrujärjestelmä, olisi tarkastettava moottori sammutettuna.	a) Liian suuri tai riittämätön liikevara.		X	
		b) Jarrun käyttölaite ei palauta asianmukaisesti. Jos vaikuttaa toimivuuteen.	X		X
		c) Jarrupolkimen liukueste puuttuu, irrallaan tai kulunut.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
1.1.3 Alipainepumppu tai kompressori ja painesäiliöt	Osien silmämääräinen tarkastus normaalissa käyttöpaineessa. Tarkastetaan ali- tai ylipaineen turvallisen käyttöarvon saavuttamiseen kuluva aika sekä varoitusmerkin, monipiirisuojaventtiilin ja paineenrajoitusventtiilin toiminta.	a) Yli- tai alipaine riittämätön toistuviin jarrutuksiin (vähintään neljä jarrun käyttökertaa) varoitusmerkin syttyä (tai kun mittari näyttää lukemaa, joka ei ole turvallinen); vähintään kaksi jarrun käyttökertaa varoitusmerkin syttyä (tai kun mittari näyttää lukemaa, joka ei ole turvallinen).		X	X
		b) Ali- tai ylipaineen turvallisen käyttöarvon saavuttamiseen kuluva aika on vaatimusten ¹ mukaan liian pitkä.		X	
		c) Monipiirisuojaventtiili tai paineenrajoitusventtiili ei toimi.		X	
		d) Ilmavuoto, joka aiheuttaa selvää paineen laskua, tai kuultavissa olevia vuotoja.		X	
		e) Ulkoinen vaurio, joka todennäköisesti vaikuttaa jarrujärjestelmän toimintaan. Toistojarrun suorituskyky ei täyty.		X	X
1.1.4 Paineen varoituslaite tai painemittari	Toiminnan tarkastus.	Varoituslaite tai painemittari on viallinen. Alhaista painetta ei voida havaita.	X	X	
1.1.5 Käsikäyttöinen jarruventtiili	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana.	a) Käyttölaitte murtunut, vahingoittunut tai erittäin kulunut.		X	
		b) Käyttölaitte puutteellisesti kiinnitetty venttiiliin tai venttiilin kiinnitys viallinen.		X	
		c) Löysiä liitoksia tai vuotoja järjestelmässä.		X	
		d) Epätyytyttävä toiminta.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
1.1.6 Seisontajarru, sen käyttövipu, käyttövivun lukituslaite, sähköinen seisontajarru	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana.	a) Lukitus ei pidä kunnolla.		X	
		b) Vivun akseli tai lukitusmekanismi on kulunut. Liiallinen kuluminen.	X	X	
		c) Vivun liikekulma on liian suuri (virheellinen säätö).		X	
		d) Käyttövipu puuttuu tai on vahingoittunut tai toimimaton.		X	
		e) Virheellinen toiminta, varoitusmerkki näyttää toimintahäiriötä.		X	
1.1.7 Jarruventtiilit (poljinventtiilit, pikapoistoventtiilit, säätöventtiilit)	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana.	a) Venttiili on vahingoittunut tai vuotaa. Jos vaikuttaa toimivuuteen.		X	X
		b) Kompressorin liiallinen öljyvuoto paineilmajärjestelmään.	X		
		c) Venttiilin kiinnitys viallinen tai riittämätön.		X	
		d) Hydraulinesteen vuoto. Jos vaikuttaa toimivuuteen.		X	X
1.1.8 Perävaunun jarrujen letkujen liittimet (sähkö ja paineilma)	Irrotetaan ja kytketään uudelleen kaikki jarrujärjestelmän liittimet vetoauton ja perävaunun välillä.	a) Erotusventtiili tai itsesulkeutuva venttiili viallinen. Jos vaikuttaa toimivuuteen.	X	X	
		b) Venttiilin kiinnitys viallinen tai riittämätön. Jos vaikuttaa toimivuuteen.	X	X	
		c) Liiallinen vuoto. Jos vaikuttaa toimivuuteen.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		d) Virheellinen toiminta. Vaikuttaa jarrun toimintaan.		X	X
1.1.9 Painevaraaja, paine-säiliö	Silmämääräinen tarkastus.	a) Säiliö hieman vahingoittunut tai hieman syöpynyt. Säiliö pahoin vahingoittunut, syöpynyt tai vuotaa.	X	X	
		b) Tyhjennyslaitteen toiminta häiriintynyt. Tyhjennyslaite ei toimi.	X	X	
		c) Säiliön kiinnitys viallinen tai riittämätön.		X	
1.1.10 Jarrutehostin, pää-sylinteri (hydraulijärjestelmät)	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana, jos mahdollista.	a) Jarrutehostin on viallinen tai tehoton. Jos se ei toimi.		X	X
		b) Pääsylinteri on viallinen, mutta jarru toimii edelleen. Pääsylinteri on viallinen tai vuotaa.		X	X
		c) Pääsylinterin kiinnitys puutteellinen, mutta jarru toimii edelleen. Pääsylinterin kiinnitys puutteellinen.		X	X
		d) Jarrunestettä liian vähän, alle vähimmäismerkinnän. Jarrunestettä liian vähän, merkittävästi alle vähimmäismerkinnän. Jarrunestettä ei näkyvissä.	X	X	X
		e) Pääsylinterin säiliön kansi puuttuu.	X		
		f) Jarrunesteen varoitusvalo palaa tai on viallinen.	X		
		g) Jarrunesteen pinnan varoituslaite toimii virheellisesti.	X		

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
1.1.11 Jarruputket	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana, jos mahdollista.	a) Ilmeinen rikkoutumis- tai murtumisvaara.			X
		b) Vuoto putkissa tai liitoksissa (paineilmajarrujärjestelmät). Vuoto putkissa tai liitoksissa (hydraulijarrujärjestelmät).		X	X
		c) Putket ovat vahingoittuneet tai liiallisesti syöpyneet. Vaikuttaa jarrujen toimintaan tukoksen tai ilmeisen vuotovaaran johdosta.		X	X
		d) Putket on sijoitettu väärin. Vahingoittumisen vaara.	X	X	
1.1.12 Jarruletkut	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana, jos mahdollista.	a) Ilmeinen rikkoutumis- tai murtumisvaara.			X
		b) Letkut ovat vahingoittuneet, hankautuneet, kiertyneet tai liian lyhyet. Lekut vahingoittuneet tai hankautuneet.	X	X	
		c) Vuoto letkuissa tai liitoksissa (paineilmajarrujärjestelmät). Vuoto letkuissa tai liitoksissa (hydraulijarrujärjestelmät).		X	X
		d) Jarruletkut paisuvat liikaa paineen alaisina. Johto vaurioitunut.		X	X
		e) Letkut ovat huokoiset.		X	
1.1.13 Jarrupäällysteet ja -palat	Silmämääräinen tarkastus.	a) Jarrupäällyste tai -pala on erittäin kulunut (vähimmäismerkintään asti). Jarrupäällyste tai -pala on erittäin kulunut (vähimmäismerkintä ei näy).		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		b) Jarrupäällyste tai -pala on likainen (öljyä, rasvaa jne.). Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
		c) Jarrupäällyste tai -pala puuttuu tai asennettu väärin.			X
1.1.14 Jarrurummut, jarrulevyt	Silmämääräinen tarkastus.	a) Jarrurumpu tai -levy kulunut Jarrurumpu tai -levy on erittäin kulunut, siinä on paljon naarmuja tai halkeamia, tai se on puutteellisesti kiinnitetty tai murtunut.		X	X
		b) Jarrurumpu tai -levy on likainen (öljyä, rasvaa jne.). Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
		c) Jarrurumpu tai -levy puuttuu.			X
		d) Taustalevy puutteellisesti kiinnitetty.		X	
1.1.15 Jarruvaijerit, tangot, vivut, jarrulaitteiden liitännät	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana, jos mahdollista.	a) Vaijerit ovat vahingoittuneet tai kiertyneet. Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
		b) Osa on erittäin kulunut tai syöpynyt. Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
		c) Vaijeri, tanko tai nivel puutteellisesti kiinnitetty.		X	
		d) Vaijerinohjain on viallinen.		X	
		e) Jarrujärjestelmän vapaa liikkuminen on estynyt.		X	
		f) Vipujen tai jarrulaitteiden liitäntöjen liikkuminen epänormaalia virheellisen säädön tai liiallisen kulumisen vuoksi.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
1.1.16 Jarrujen toimilaitteet (mukaan lukien jousijarrut tai hydrauliset pyöräsynterit)	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana, jos mahdollista.	a) Toimilaite on murtunut tai vahingoittunut. Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
		b) Toimilaite ei ole riittävän tiivis. Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
		c) Toimilaitteen kiinnitys viallinen tai riittämätön. Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
		d) Toimilaite on erittäin syöpynyt. Murtuminen todennäköistä.		X	X
		e) Sylinterin liikepituus on liian pieni tai liian suuri. Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn (ei liikevaraa).		X	X
		f) Pölysuojus on vahingoittunut. Pölysuojus puuttuu tai on erittäin vahingoittunut.	X	X	
1.1.17 Kuormantunteva jarruventtiili	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana, jos mahdollista.	a) Viallinen liitäntä.		X	
		b) Liitäntä on säädetty virheellisesti.		X	
		c) Venttiili on juuttunut tai toimimaton (ABS toiminnassa). Venttiili on juuttunut tai toimimaton.		X	X
		d) Venttiili puuttuu (jos vaadittu).			X
		e) Arvokilpi puuttuu.	X		

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		f) Tiedot eivät ole luettavissa tai ne eivät ole vaatimusten ¹ mukaiset.	X		
1.1.18 Automaattisesti säätävät jarruvivut ja niiden ilmaiset	Silmämääräinen tarkastus.	a) Mekanismi on vahingoittunut, juuttunut tai liikkuu epänormaalisti, tai se on liian kulunut tai virheellisesti säädetty.		X	
		b) Mekanismi toimii puutteellisesti.		X	
		c) Virheellisesti asennettu tai korvattu.		X	
1.1.19 Hidastinjärjestelmä (jos asennettu tai vaadittu)	Silmämääräinen tarkastus.	a) Asennuksessa tai kiinnityksissä on puutteita. Jos vaikuttaa toimivuuteen.	X	X	
		b) Järjestelmässä on ilmeisiä puutteita, tai se puuttuu.		X	
1.1.20 Perävaunun jarrujen automaattinen toiminta	Irrotetaan vetoauton ja perävaunun välinen jarrukytkentä.	Perävaunun jarru ei mene automaattisesti päälle, kun kytkentä irrotetaan.			X
1.1.21 Koko jarrujärjestelmä	Silmämääräinen tarkastus.	a) Muut järjestelmän laitteet (esim. pakkasnestepumppu, ilmankuivain jne.) ovat ulkoisesti vahingoittuneita tai erittäin syöpyneitä tavalla, joka vaikuttaa haitallisesti jarrujärjestelmään. Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
		b) Ilma- tai pakkasnestevuoto. Vaikuttaa järjestelmän toimivuuteen.	X	X	
		c) Minkä tahansa osan kiinnitys on viallinen tai riittämätön.		X	
		d) Mihin tahansa osaan tehty muutos, joka ei ole turvallinen ³ . Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
1.1.22 Mittausliittimet (jos asennettu tai vaadittu)	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puuttuvat.		X	
		b) Vahingoittuneet. Käyttökelvottomat tai vuotavat.	X	X	
1.1.23 Työntöjarru	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Riittämätön teho.		X	

1.2 Käyttöjarrun suorituskyky ja teho

1.2.1 Suorituskyky	Testaus jarrutestauslaitteella tai, jos tämä ei ole mahdollista, testaus koeajon aikana; jarrutusta lisätään asteittain enimmäisvoimaan asti.	a) Jarruvoima riittämätön yhdessä tai useammassa pyörässä. Jarruvoima puuttuu yhdestä tai useammasta pyörästä.		X	X
		b) Jarruvoima missä tahansa pyörässä on alle 70 % toisen samalla akselilla olevan pyörän enimmäisjarruvoimasta. Jos jarruja testataan koeajon aikana, ajoneuvon liiallinen poikkeaminen suorasta linjasta. Jarruvoima missä tahansa pyörässä on alle 50 % toisen samalla akselilla olevan pyörän enimmäisjarruvoimasta ohjaavien akselien tapauksessa.		X	X
		c) Jarruvoima ei ole portaattomasti muuttuva (nykimistä).		X	
		d) Liian pitkä vasteaika jossakin pyörässä.		X	
		e) Jarruvoiman liiallinen vaihtelu yhden täyden pyörän kierroksen aikana.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
1.2.2 Teho	Testaus jarrutestauslaitteella tai, jos tämä ei ole teknisistä syistä mahdollista, testaus koeajon aikana tallentavan hidastuvuusmittarin avulla, jotta voidaan määrittää jarrutuskerroin suhteessa suurimpaan sallittuun massaun tai, puoliperävaunun osalta, suhteessa sallittujen akselipainojen summaan. Ajoneuvot tai perävaunut, joiden suurin sallittu massa on yli 3,5 tonnia, on tarkastettava ISO 21069 -standardin mukaisesti tai vastaavilla menetelmillä. Koeajon aikana tehtävät testit on toteutettava kuivissa olosuhteissa tasaisella ja suoralla tiellä.	Ei saavuta seuraavaa vähimmäistasoa ⁽¹⁾: 1. Ajoneuvot, jotka on rekisteröity ensimmäistä kertaa 1.1.2012 jälkeen: — Luokka M₁: 58 % — Luokat M₂ ja M₃: 50 % — Luokka N₁: 50 % — Luokat N₂ ja N₃: 50 % — Luokat O₂, O₃ ja O₄: — puoliperävaunut: 45 % ⁽²⁾ — perävaunut: 50 %		X	
		2. Ajoneuvot, jotka on rekisteröity ensimmäistä kertaa ennen 1.1.2012: — Luokat M₁, M₂ ja M₃: 50 % ⁽³⁾ — Luokka N₁: 45 % — Luokat N₂ ja N₃: 43 % ⁽⁴⁾ — Luokat O₂, O₃ ja O₄: 40 % ⁽⁵⁾		X	
		3. Muut luokat L-luokat (molemmat jarrut yhdessä): — Luokka L1e: 42 % — Luokat L2e ja L6e: 40 % — Luokka L3e: 50 % — Luokka L4e: 46 % — Luokat L5e ja L7e: 44 % L-luokka (takajarrut): kaikki luokat: 25 % ajoneuvon kokonaismassasta Edellä mainituista arvoista saavutetaan alle 50 %.		X X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen

1.3 Toisiojarrun (häätäjarrun) suorituskyy ja teho (jos toteutettu erillisellä järjestelmällä)

1.3.1 Suorituskyy	Jos toisiojarrujärjestelmä on erillään käyttöjarrujärjestelmästä, käytetään 1.2.1 kohdassa määriteltyä menetelmää.	a) Yhden tai useamman pyörän riittämätön jarruvoima. Yhden tai useamman pyörän puuttuva jarruvoima.		X	X
		b) Jarruvoima missä tahansa pyörässä on alle 70 % toisen samalla akselilla olevan pyörän enimmäisjarruvoimasta. Jos jarruja testataan koeajon aikana, ajoneuvon liiallinen poikkeaminen suorasta linjasta. Jarruvoima missä tahansa pyörässä on alle 50 % toisen samalla akselilla olevan pyörän enimmäisjarruvoimasta ohjaavien akselien tapauksessa.		X	X
		c) Jarruvoima ei ole portaattomasti muuttuva (nykimistä).		X	
1.3.2 Teho	Jos toisiojarrujärjestelmä on erillään käyttöjarrujärjestelmästä, käytetään 1.2.2 kohdassa määriteltyä menetelmää.	Jarruvoima on alle 50 % ⁽⁶⁾ 1.2.2 kohdassa määritellystä käyttöjarrun tehosta suhteessa suurimpaan sallittuun massaan. Edellä mainituista jarruvoima-arvoista saavutetaan alle 50 %.		X	X

1.4 Seisontajarrun suorituskyy ja teho

1.4.1 Suorituskyy	Jarru kytketään jarrutestauslaitteessa tehtävän testin aikana.	Jarru ei toimi toisella puolella, tai jos jarruja testataan koeajon aikana, ajoneuvo poikkeaa liiaksi suorasta linjasta. Jäljempänä 1.4.2 kohdassa tarkoitetuista jarruvoima-arvoista saavutetaan testauksessa alle 50 % suhteessa ajoneuvon massa.		X	X
-------------------	--	--	--	---	---

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
1.4.2 Teho	Testaus jarrutestauslaitteella. Jos tämä ei ole mahdollista, koeajon aikana suoritettava testi osoittavan tai tallentavan hidastuvuusmittarin avulla tai pysäyttämällä ajoneuvo mäkeen, jonka kaltevuus on tunnettu.	Kaikkien ajoneuvojen osalta kokonaisjarruvoima alle 16 % suhteessa suurimpaan sallittuun massaan, tai, moottoriajoneuvojen osalta alle 12 % suhteessa ajoneuvoyhdistelmän suurimpaan sallittuun massaan, sen mukaan, kumpi on suurempi. Edellä mainituista jarruvoima-arvoista saavutetaan alle 50 %.		X	X
1.5 Hidastinjärjestelmän suorituskyky	Silmämääräinen tarkastus ja, mikäli mahdollista, järjestelmän toimivuuden testaus.	a) Teho ei ole portaattomasti muuttuva (ei sovelleta pakokaasujarrujärjestelmiin).		X	
		b) Järjestelmä ei toimi.		X	
1.6 Lukkiutumattomat jarrut (ABS)	Silmämääräinen tarkastus ja varoitusmerkin tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen ajoneuvon sähköistä liitäntää.	a) Varoitusmerkki ei toimi.		X	
		b) Varoitusmerkki näyttää, että järjestelmässä on toimintahäiriö.		X	
		c) Pyörän nopeusanturi puuttuu tai on vahingoittunut.		X	
		d) Johdotus vahingoittunut.		X	
		e) Muita osia puuttuu, tai ne ovat vahingoittuneet.		X	
		f) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
1.7 Sähköinen jarrujärjestelmä (EBS)	Silmämääräinen tarkastus ja varoitusmerkin tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen ajoneuvon sähköistä liitäntää.	a) Varoitusmerkki ei toimi.		X	
		b) Varoitusmerkki näyttää, että järjestelmässä on toimintahäiriö.		X	
		c) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.		X	
1.8 Jarruneste	Silmämääräinen tarkastus.	Jarruneste likaista tai saostunutta. Ilmeinen häiriön vaara.		X	X

2. OHJAUS

2.1 Mekaaninen kunto

2.1.1 Ohjausvaihteen kunto	Ajoneuvo tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa pyörät irti maasta tai kääntöpöydillä; ohjauspyörää pyöritetään ääriasennosta ääriasentoon. Ohjausvaihteen toiminnan silmämääräinen tarkastus.	a) Ohjausvaihte takertelee.		X	
		b) Kääntöakseli vääntynyt, tai kiilat kuluneet. Vaikuttaa toimivuuteen.		X	X
		c) Kääntöakseli erittäin kulunut. Vaikuttaa toimivuuteen.		X	X
		d) Kääntöakselin liike liian suuri. Vaikuttaa toimivuuteen.		X	X
		e) Vuoto. Tippojen muodostus.	X	X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
2.1.2 Ohjausvaihteen kiinnitys	Ajoneuvo tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa siten, että ajoneuvon pyörien paino kohdistuu maahan; ohjauspyörää/ohjaustankoa pyöritetään myötä- ja vastapäivään tai käytetään erityistä välystentarkistuslaitetta. Tarkastetaan silmämääräisesti ohjausvaihteen kiinnitys runkoon.	a) Ohjausvaihteen kiinnitys puutteellinen. Kiinnitykset vaarallisen löysiä tai näkyvää liikettä runkoon/koriin nähden.		X	X
		b) Rungossa olevat kiinnitysreiät ovat soikeat. Vaikuttaa kiinnityksiin merkittävästi.		X	X
		c) Kiinnityspultteja puuttuu, tai niitä on murtunut. Vaikuttaa kiinnityksiin merkittävästi.		X	X
		d) Ohjausvaihte vaurioitunut. Vaikuttaa ohjausvaihteen vakauteen tai kiinnitykseen.		X	X
2.1.3 Ohjausvivuston kunto	Ajoneuvo tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa pyörät maassa; ohjauspyörää pyöritetään myötä- ja vastapäivään tai käytetään erityistä välystentarkistuslaitetta. Tarkastetaan silmämääräisesti ohjauksen osien kuluneisuus, murtumat ja turvallisuus.	a) Liikettä sellaisten osien välillä, joiden pitäisi olla kiinteitä. Liiallista liikettä tai irtoaminen todennäköistä.		X	X
		b) Nivelissä liiallista kulumista. Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X
		c) Murtuma tai muodonmuutos. Vaikuttaa toimintaan.		X	X
		d) Ohjausvivuston nivelien kiinnityksen varmistus puuttuu.		X	
		e) Osien virheellinen asennus (esim. raidetanko tai vetonivel).		X	
		f) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ . Vaikuttaa toimintaan.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		g) Pölysuojus vahingoittunut tai huonokuntoinen. Pölysuojus puuttuu tai erittäin huonokuntoinen.	X	X	
2.1.4 Ohjausvivuston toiminta	Ajoneuvo tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa pyörät maassa; ohjauspyörää heijataan myötä- ja vastapäivään tai käytetään erityistä välystentarkistulaitetta. Tarkastetaan silmämääräisesti ohjauksen osien kuluneisuus, murtumat ja turvallisuus.	a) Ohjausvivuston liikkuva osa osuu johonkin rungon kiinteään osaan.		X	
		b) Ohjauksen rajoittimet eivät toimi tai puuttuvat.		X	
2.1.5 Ohjaustehostin	Tarkastetaan, onko ohjausjärjestelmässä vuotoja, ja tarkastetaan hydraulinesteen taso säiliössä (jos näkyvillä). Tarkastetaan ohjaustehostimen toiminta pyörät maassa ja moottori käynnissä.	a) Nestevuoto tai vaikuttaa toimintaan.		X	
		b) Nestettä liian vähän (alle vähimmäismerkinnän). Liian pieni säiliö.	X	X	
		c) Mekanismi ei toimi. Vaikuttaa ohjaukseen.		X	X
		d) Mekanismi murtunut tai puutteellisesti kiinnitetty. Vaikuttaa ohjaukseen.		X	X
		e) Osat on asennettu virheellisesti, tai ne osuvat toisiinsa. Vaikuttaa ohjaukseen.		X	X
		f) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ . Vaikuttaa ohjaukseen.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		g) Vajjerit/letkut vahingoittuneita, erittäin syöpyneitä. Vaikuttaa ohjaukseen.		X	X

2.2 Ohjauspyörä, ohjauspylväs ja ohjaustanko

2.2.1 Ohjauspyörän/ ohjaustangon kunto	Ajoneuvo tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa siten, että ajoneuvon massa kohdistuu maahan; ohjauspyörää painetaan ja vedetään ohjauspylvään suuntaisesti ja ohjauspyörää/ohjaustankoa työnnetään eri suuntiin suorassa kulmassa ohjauspylvääseen/ haarukkaan nähden. Välyksen ja joustokytkinten tai murrosnivelen kunnan silmämääräinen tarkastus.	a) Ohjauspyörän ja -pylvään välillä liiallinen vällys osoittaa löysyyttä. Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X
		b) Ohjauspyörän keskiön lukituslaite puuttuu. Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X
		c) Murtuma tai löysyyttä ohjauspyörän keskiössä, kehässä tai puolissa. Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X
2.2.2 Ohjauspylväs/-haarukat ja ohjausvaimentimet	Ajoneuvo tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa siten, että ajoneuvon massa kohdistuu maahan; ohjauspyörää painetaan ja vedetään ohjauspylvään suuntaisesti ja ohjauspyörää/ohjaustankoa työnnetään eri suuntiin suorassa kulmassa ohjauspylvääseen/ haarukkaan nähden. Välyksen ja joustokytkinten tai murrosnivelen kunnan silmämääräinen tarkastus.	a) Ohjauspyörän keskiön liiallinen liike ylös tai alas.		X	
		b) Ohjauspylvään yläpään liian suuri säteittäinen liike pylvään keskiviivaan nähden.		X	
		c) Joustokytkin vaurioitunut.		X	
		d) Kiinnitys puutteellinen. Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X
		e) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ .			X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
2.3 Ohjauksen vällys	Ajoneuvo tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa siten, että ajoneuvon massa on pyörien varassa, ohjaustehostimella varustettujen ajoneuvojen moottori on käynnissä, jos mahdollista, ja pyörät osoittavat suoraan eteenpäin; ohjauspyörää käännetään kevyesti myötä- ja vastapäivään niin pitkälle kuin mahdollista pyörien liikkumatta. Välyksen silmämääräinen tarkastus.	Ohjauksessa liikaa välystä (esim. ohjauspyörän kehällä sijaitsevan pisteen liike on yli viidesosa ohjauspyörän halkaisijasta tai se ei ole vaatimusten ¹ mukainen). Vaikuttaa ohjauksen turvallisuuteen.		X	X
2.4 Pyörien suuntaus (X) ²	Tarkastetaan ohjaavien pyörien suuntaus sopivilla laitteilla.	Pyörien suuntaus ei ole ajoneuvovalmistajan tietojen tai vaatimusten ¹ mukainen. Vaikuttaa suoraan eteenpäin ajoon; suuntavakaus puutteellinen.	X	X	
2.5 Perävaunun ohjaavan akselin kääntöpöytä	Silmämääräinen tarkastus tai tarkastus välystentarkistuslaitteella.	a) Jokin osa hieman vahingoittunut. Jokin osa pahoin vahingoittunut tai murtunut.		X	X
		b) Liikaa välystä. Vaikuttaa suoraan eteenpäin ajoon; suuntavakaus puutteellinen.		X	X
		c) Kiinnitys puutteellinen. Vaikuttaa kiinnityksiin merkittävästi.		X	X
2.6 Sähkötoiminen ohjaustehostin (EPS)	Silmämääräinen tarkastus ja sen tarkastus, että ohjauspyörän asento vastaa pyörien asentoa, kun moottori käynnistetään/sammutetaan, ja/tai tarkastus käyttäen ajoneuvon sähköistä liitäntää.	a) EPS-järjestelmän toimintahäiriön merkkivalo (MIL) näyttää mitä tahansa vikaa järjestelmässä.		X	
		b) Ohjauspyörän asento ei vastaa pyörien asentoa. Vaikuttaa ohjaukseen.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		c) Ohjaustehostin ei toimi.		X	
		d) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.		X	

3. NÄKYVYYS

3.1 Näkökenttä	Silmämääräinen tarkastus kuljettajan istuimelta.	Kuljettajan näkökentässä on este, joka haittaa näkyvyyttä eteen tai sivuille (tuulilasinpyyhkimien puhdistaman alueen ulkopuolella). Vaikuttaa tuulilasinpyyhkimien puhdistamaan alueeseen, tai ulkopuoliset peilit eivät ole näkyvissä.	X	X	
3.2 Lasin kunto	Silmämääräinen tarkastus.	a) Lasi tai läpinäkyvä paneeli (jos sallittu) haljennut tai naarmuuntunut/hankautunut (tuulilasinpyyhkimien puhdistaman alueen ulkopuolella). Vaikuttaa tuulilasinpyyhkimien puhdistamaan alueeseen, tai ulkopuoliset peilit eivät ole näkyvissä.	X	X	
		b) Lasi tai läpinäkyvä paneeli (mukaan luettuina heijastavat tai sävytetyt kalvot) ei ole vaatimusten ¹ mukainen (tuulilasinpyyhkimien puhdistaman alueen ulkopuolella). Vaikuttaa tuulilasinpyyhkimien puhdistamaan alueeseen, tai ulkopuoliset peilit eivät ole näkyvissä.	X	X	
		c) Lasi tai läpinäkyvä paneeli vaurioitunut. Vaikuttaa suuresti tuulilasinpyyhkimien puhdistamaan alueeseen.		X	X
3.3 Taustapeilit tai epäsuoran näkemän laitteet	Silmämääräinen tarkastus.	a) Peili tai laite puuttuu, tai sitä ei ole asennettu vaatimusten ¹ mukaisesti (käytettävissä vähintään kaksi taustapeiliä tai epäsuoran näkemän laitetta). Käytettävissä vähemmän kuin kaksi taustapeiliä tai epäsuoran näkemän laitetta.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		b) Peili tai laite hieman vahingoittunut tai löystynyt. Peili tai laite ei toimi, tai se on pahoin vahingoittunut, löystynyt tai puutteellisesti kiinnitetty.	X	X	
		c) Ei kata tarvittavaa näkökenttää.		X	
3.4 Tuulilasinpyyhkimet	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Tuulilasinpyyhkimet eivät toimi tai puuttuvat tai eivät ole vaatimusten ¹ mukaiset.		X	
		b) Pyyhkimen sulka vaurioitunut. Pyyhkimen sulka puuttuu tai on ilmeisen vaurioitunut.	X	X	
3.5 Tuulilasin pesulaite	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Pesulaitteen toiminta riittämätön (ei pesunestettä mutta pumppu toimii tai vesisuihku suunnattu väärin). Pesulaite ei toimi.	X	X	
3.6 Huurunpoistojärjestelmä (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Järjestelmä ei toimi tai toiminta ilmeisen puutteellinen.	X		
4. VALAISIMET, HEIJASTIMET JA SÄHKÖLAITTEET					
4.1 Ajovalaisimet					
4.1.1 Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valo/valonlähde vaurioitunut tai puuttuu (useampia valoja/valonlähteitä; LED-valojen tapauksessa toimimattomia enintään 1/3). Yksi valo/valonlähde; LED-valojen tapauksessa vaikuttaa merkittävästi näkyvyyteen.	X	X	
		b) Heijastusjärjestelmä (heijastinpinta ja lasi) hieman vaurioitunut. Heijastusjärjestelmä (heijastinpinta ja lasi) pahoin vaurioitunut tai puuttuu.	X	X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		c) Valaisin puutteellisesti kiinnitetty.		X	
4.1.2 Suuntaus	Määritetään kunkin ajovalaisimen vaakasuora suuntaus lähivaloilla ajovalaisimien suuntauslaitteen avulla tai käyttäen ajoneuvon sähköistä liitäntää.	a) Ajovalaisimen suuntaus ei ole vaatimuksissa ¹ asetetuissa rajoissa.		X	
		b) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.		X	
4.1.3 Kytkenät	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu tai tarkastus käyttäen ajoneuvon sähköistä liitäntää.	a) Kytkin ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti (samaa aikaan syttyvien ajovalaisimien lukumäärä). Suurimman sallitun valon kirkkauden ylittyminen edessä.	X	X	
		b) Hallintalaitteen toiminta puutteellinen.		X	
		c) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.		X	
4.1.4 Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valaisin, valon väri, valaisimen sijoitus, kirkkaus tai merkintä ei ole vaatimusten ¹ mukainen.		X	
		b) Lasissa tai valonlähteessä on tuotteita, jotka selvästi heikentävät valon kirkkautta tai muuttavat valon väriä.		X	
		c) Valonlähde ja valaisin eivät ole yhteensopivia.		X	
4.1.5 Suuntauksensäätöjärjestelmä (jos pakollinen)	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu, jos mahdollista, tai tarkastus käyttäen ajoneuvon sähköistä liitäntää.	a) Laite ei toimi.		X	
		b) Käsisäätöistä laitetta ei voi käyttää kuljettajan istuimelta.		X	
		c) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
4.1.6 Ajovalaisimien pesulaite (jos pakollinen)	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu, jos mahdollista.	Laite ei toimi. Kaasupurkausvalaisimien tapauksessa.	X	X	

4.2 Etu- ja takavalaisimet, sivuvalaisimet, äärivalaisimet ja huomiovalaisimet

4.2.1 Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valonlähde viallinen.		X	
		b) Lasi viallinen.		X	
		c) Valaisin puutteellisesti kiinnitetty. Hyvin suuri irtoamisvaara.	X	X	
4.2.2 Kytkenät	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Kytkin ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti. Takavalaisimet ja sivuvalaisimet voidaan sammuttaa, kun ajovalaisimet ovat päällä.		X X	
		b) Hallintalaitteen toiminta puutteellinen.		X	
4.2.3 Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valaisin, valon väri, valaisimen sijoitus, kirkkaus tai merkintä ei ole vaatimusten ¹ mukainen. Punainen valo edessä tai valkoinen valo takana; voimakkaasti alentunut valon kirkkaus.	X	X	
		b) Lasissa tai valonlähteessä on tuotteita, jotka heikentävät valon kirkkautta tai muuttavat valon väriä. Punainen valo edessä tai valkoinen valo takana; voimakkaasti alentunut valon kirkkaus.	X	X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
4.3 Jarruvalaisimet					
4.3.1 Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valonlähde viallinen (useampia valonlähteitä; LED-valojen tapauksessa toimimattomia enintään 1/3). Yksi valonlähde; LED-valojen tapauksessa toimivia alle 2/3). Kaikki valonlähteet eivät toimi.	X	X	X
		b) Hieman viallinen lasi (ei vaikuta valoon). Erittäin viallinen lasi (vaikuttaa valoon).	X	X	
		c) Valaisin puutteellisesti kiinnitetty. Hyvin suuri irtoamisvaara.	X	X	
4.3.2 Kytkenät	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu tai tarkastus käyttäen ajoneuvon sähköistä liitäntää.	a) Kytkin ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti. Toimii viiveellä. Ei toimi lainkaan.	X	X	X
		b) Hallintalaitteen toiminta puutteellinen.		X	
		c) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.		X	
		d) Hätäjarruvalo ei toimi lainkaan tai ei toimi asianmukaisesti.		X	
4.3.3 Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Valaisin, valon väri, valaisimen sijoitus, kirkkaus tai merkintä ei ole vaatimusten ¹ mukainen. Valkoinen valo takana; voimakkaasti alentunut valon kirkkaus.	X	X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen

4.4 Suuntavalaisimet ja hätävilkkukytkentä

4.4.1	Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valonlähde viallinen (useampia valonlähteitä; LED-valojen tapauksessa toimimattomia enintään 1/3). Yksi valonlähde; LED-valojen tapauksessa toimivia alle 2/3).	X	X	
			b) Hieman viallinen lasi (ei vaikuta valoon). Erittäin viallinen lasi (vaikuttaa valoon).	X	X	
			c) Valaisin puutteellisesti kiinnitetty. Hyvin suuri irtoamisvaara.	X	X	
4.4.2	Kytkenät	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Kytkin ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti Ei toimi lainkaan.	X	X	
4.4.3	Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Valaisin, valon väri, valaisimen sijoitus, kirkkaus tai merkintä ei ole vaatimusten ¹ mukainen.		X	
4.4.4	Vilkkumistaajuus	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Vilkkumistaajuus ei ole vaatimusten ¹ mukainen (taajuus poikkeaa vaatimuksista yli 25 %).	X		

4.5 Etu- ja takasumuväläisimet

4.5.1	Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valonlähde viallinen (useampia valonlähteitä; LED-valojen tapauksessa toimimattomia enintään 1/3). Yksi valonlähde; LED-valojen tapauksessa toimivia alle 2/3).	X	X	
			b) Hieman viallinen lasi (ei vaikuta valoon). Erittäin viallinen lasi (vaikuttaa valoon).	X	X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		c) Valaisin puutteellisesti kiinnitetty. Erittäin suuri irtoamisen tai vastaantulevan liikenteen häikäisemisen vaara.	X	X	
4.5.2 Suuntaus (X) ²	Toiminnan kokeilu ja tarkastus ajovalaisimien suuntauslaitteen avulla.	Etusumuvalojen suuntaus virheellinen vaakatasossa, kun valokuviolla on ääriraja (ääriraja liian alhaalla). Ääriraja ajovalaisimien äärirajaa korkeammalla.	X	X	
4.5.3 Kytkenät	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Kytkin ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti. Ei toimi.	X	X	
4.5.4 Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valaisin, valon väri, valaisimen sijoitus, kirkkaus tai merkintä ei ole vaatimusten ¹ mukainen.		X	
		b) Järjestelmä ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti.		X	
4.6 Peruutusvalaisimet					
4.6.1 Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valonlähde viallinen.	X		
		b) Lasi viallinen.	X		
		c) Valaisin puutteellisesti kiinnitetty. Hyvin suuri irtoamisvaara.	X	X	
4.6.2 Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valaisin, valon väri, valaisimen sijoitus, kirkkaus tai merkintä ei ole vaatimusten ¹ mukainen.		X	
		b) Järjestelmä ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
4.6.3 Kytkenät	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Kytkin ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti. Peruutusvalaisin voidaan kytkeä päälle vaikkei peruutusvaihe ole päällä.	X	X	
4.7 Takarekisterikilven valaisin					
4.7.1 Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valaisin lähettää suoraa tai valkoista valoa taakse.	X		
		b) Valonlähde viallinen, useita valonlähteitä. Valonlähde viallinen, yksi valonlähde.	X	X	
		c) Valaisin puutteellisesti kiinnitetty. Hyvin suuri irtoamisvaara.	X	X	
4.7.2 Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Järjestelmä ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti.	X		
4.8 Heijastimet, näkymistä parantavat (heijastavat) merkinnät ja takahuomiokilvet					
4.8.1 Kunto	Silmämääräinen tarkastus.	a) Heijastinlaite puutteellinen tai vahingoittunut. Vaikuttaa heijastavuuteen.	X	X	
		b) Heijastin puutteellisesti kiinnitetty. Saattaa irrota.	X	X	
4.8.2 Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus.	Heijastin tai sen väri tai sijoitus ei ole vaatimusten ¹ mukainen. Puuttuu tai lähettää punaista valoa eteen tai valkoista valoa taakse.	X	X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen

4.9 Valaisinlaitteiden pakolliset merkkivalaisimet

4.9.1 Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Ei toimi. Ei toimi kaukovalaisimen tai takasumuvalaisimen osalta.	X	X	
4.9.2 Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Eivät vaatimusten ¹ mukaisia.	X		
4.10 Vetoauton ja perävaunun tai puoliperävaunun väliset sähkökytkennät	Silmämääräinen tarkastus: jos mahdollista, tarkastetaan kytkennän sähköinen jatkuvuus.	a) Kiinteät osat puutteellisesti kiinnitetty. Löysä pistoke.	X	X	
		b) Eristys vaurioitunut. Saattaa aiheuttaa oikosulun.	X	X	
		c) Perävaunun tai vetoauton sähköliitännät toimivat virheellisesti. Perävaunun jarruvalot eivät toimi lainkaan.		X	X
4.11 Sähköjohdot	Silmämääräinen tarkastus ajoneuvon ollessa tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa, (soveltuvien osien) myös moottorin sisältä.	a) Johtojen kiinnitys puutteellinen. Kiinnitykset löysiä, kosketuksissa teräviin reunoihin, liitosten irtoaminen todennäköistä. Johdot todennäköisesti kosketuksissa kuumiin tai pyöriviin osiin tai maahan, liitoksia irronnut (jarrutuksen tai ohjauksen kannalta merkitykselliset osat).	X	X	X
		b) Johdot hieman vaurioituneita. Johdot pahoin vaurioituneita. Johdot äärimmäisen vaurioituneita (jarrutuksen tai ohjauksen kannalta merkitykselliset osat).	X	X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		c) Eristys vaurioitunut. Saattaa aiheuttaa oikosulun. Ilmeinen palovaara, kipinöiden muodostus.	X	X	X
4.12 Ei-pakolliset valaisimet ja heijastimet (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valaisinta/heijastinta ei ole asennettu vaatimusten ¹ mukaisesti. Lähetää/heijastaa punaista valoa edessä tai valkoista valoa takana.	X	X	
		b) Valaisimen toiminta ei ole vaatimusten ¹ mukaista. Samanaikaisesti toiminnassa olevien ajovalojen lukumäärä ylittää sallitun valon kirkkauden. Lähetää punaista valoa edessä tai valkoista valoa takana.	X	X	
		c) Valaisin/heijastin puutteellisesti kiinnitetty. Hyvin suuri irtoamisvaara.	X	X	
4.13 Akku (akut)	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puutteellinen kiinnitys. Ei kiinnitetty asianmukaisesti; saattaa aiheuttaa oikosulun.	X	X	
		b) Vuoto. Vaarallisten aineiden vuoto.	X	X	
		c) Viallinen kytkin (jos vaadittu).		X	
		d) Vialliset sulakkeet (jos vaadittu).		X	
		e) Riittämätön tuuletus (jos vaadittu).		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
5. AKSELIT, PYÖRÄT, RENKAAT JA PYÖRÄNTUENTA					
5.1 Akselit					
5.1.1 Akselit	Silmämääräinen tarkastus ajoneuvon ollessa tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa. Välystentarkistulaitetta voidaan käyttää, ja sitä suositellaan ajoneuvoille, joiden enimmäismassa on yli 3,5 tonnia.	a) Akselissa murtuma tai muodonmuutos.			X
		b) Kiinnitys ajoneuvoon puutteellinen. Puutteellinen vakaus, vaikuttaa toimivuuteen: liiallinen liikkuvuus kiinnityksiin nähden.		X	X
		c) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ . Puutteellinen vakaus, vaikuttaa toimivuuteen, liian lähellä ajoneuvon muita osia tai maata.		X	X
5.1.2 Olka-akselit	Silmämääräinen tarkastus ajoneuvon ollessa tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa. Välystentarkistulaitetta voidaan käyttää, ja sitä suositellaan ajoneuvoille, joiden enimmäismassa on yli 3,5 tonnia. Kuhunkin pyörään kohdistetaan pysty- tai sivuttaissuuntainen voima ja tarkkaillaan akselin ja olka-akselin välisen liikkeen suuruutta.	a) Olka-akseli murtunut.			X
		b) Olkatappi ja/tai holkit erittäin kuluneet. Löystyminen todennäköistä; suuntavakaus puutteellinen.		X	X
		c) Liikaa liikettä olka-akselin ja akselin välillä. Löystyminen todennäköistä; suuntavakaus puutteellinen.		X	X
		d) Olka-akselin lukitus puutteellinen. Löystyminen todennäköistä; suuntavakaus puutteellinen.		X	X
5.1.3 Pyörän laakerit	Ajoneuvon silmämääräinen tarkastus tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa. Välystentarkistulaitetta voidaan käyttää, ja sitä suositellaan ajoneuvoille, joiden enimmäismassa on yli 3,5 tonnia. Heilutetaan pyörää tai kohdistetaan sivuttaissuuntainen voima kuhunkin pyörään ja tarkkaillaan pyörän liikettä ylöspäin suhteessa olka-akseliin.	a) Pyöränlaakerissa liikaa välystä. Suuntavakaus puutteellinen; hajoamisvaara.		X	X
		b) Pyöränlaakeri liian tiukka, jumittunut. Ylikuumenemisvaara; hajoamisvaara.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
5.2 Pyörät ja renkaat					
5.2.1 Pyörän napa	Silmämääräinen tarkastus.	a) Pyörän muttereita tai pultteja puuttuu. Kiinnitys puuttuu tai on niin löysä, että liikenneturval- lisuus vaarantuu merkittävästi.		X	X
		b) Napa kulunut tai vahingoittunut. Napa kulunut tai vahingoittunut tavalla, joka vaikuttaa pyörien turvalliseen kiinnitykseen.		X	X
5.2.2 Pyörät	Kunkin vanteen molempien puolien sil- mämääräinen tarkastus ajoneuvon ollessa tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa.	a) Murtumia tai puutteellinen hitsaus.			X
		b) Renkaan lukkorenkaita ei ole asennettu asianmukaisesti. Irtoaminen todennäköistä.		X	X
		c) Vanne pahoin vääntynyt tai erittäin kulunut. Vaikuttaa pyörän navan turvalliseen kiinnitykseen. Vai- kuttaa renkaan turvalliseen kiinnitykseen.		X	X
		d) Vanteen koko, tekninen rakenne, yhteensopivuus tai tyyppi ei ole vaatimusten ¹ mukainen ja vaikuttaa lii- kenneturvallisuuteen.		X	
5.2.3 Renkaat	Koko renkaan silmämääräinen tarkastus joko pyörittämällä pyörää siten, että pyörä on irti maasta ja ajoneuvo on tarkastus- kuilun päällä tai autonostimessa, tai lii- kuttamalla ajoneuvoa eteen ja taakse tar- kastuskuilun päällä.	a) Renkaan koko, kantavuus, hyväksymismerkki tai nope- usluokka ei ole vaatimusten ¹ mukainen ja vaikuttaa lii- kenneturvallisuuteen. Riittämätön kantavuus tai nopeusluokka suhteessa tosi- asialliseen käyttöön, rengas koskettaa muita ajoneuvon kiinteitä osia heikentäen ajoturvallisuutta.		X	X
		b) Samalla akselilla tai paripyörissä erikokoisia renkaita.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		c) Samalla akselilla rakenteeltaan erilaisia renkaita (vyören- kaat/ristikudosrenkaat).		X	
		d) Renkaassa vakavia vaurioita tai viiltoja. Kudosrakenne näkyvissä tai vaurioitunut.		X	X
		e) Renkaan kulutuspinnan kulumismerkintä näkyvissä. Renkaan urasyvyys ei ole vaatimusten ¹ mukainen.		X	X
		f) Rengas hankaa toiseen osaan (joustavat roiskeenestolait- teet). Rengas hankaa toiseen osaan (ajoturvallisuus ei ole vaarantunut).	X	X	
		g) Uudelleenpinnoitetut renkaat eivät ole vaatimusten ¹ mu- kaiset. Vaikuttaa kudosrakenteen suojapinnoitteeseen.		X	X
		h) Rengaspaineen valvontajärjestelmässä toimintahäiriö tai rengas selvästi liian tyhjä. Selvästi toimimaton.	X	X	

5.3 Pyöräntuenta

5.3.1 Jouset ja kallistuk- sensvakaajat	Silmämääräinen tarkastus ajoneuvon ol- lessa tarkastuskuilun päällä tai autonosti- messa. Välystentarkistuslaitetta voidaan käyttää, ja sitä suositellaan ajoneuvoille, joiden enimmäismassa on yli 3,5 tonnia.	a) Jouset puutteellisesti kiinnitetty runkoon tai akseliin. Näkyvää liikettä, kiinnitykset erittäin löystyneet.		X	X
		b) Jousen osa vahingoittunut tai murtunut. Vaikuttaa erittäin merkittävästi pääjousen tai lisäjousten toimintaan.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		c) Jousi puuttuu. Vaikuttaa erittäin merkittävästi pääjousen tai lisäjousten toimintaan.		X	X
		d) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ . Liian lähellä ajoneuvon muita osia; jousijärjestelmä ei toimi.		X	X
5.3.2 Iskunvaimentimet	Ajoneuvon silmämääräinen tarkastus tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa tai tarkastus erityisvälineillä, jos niitä on saatavilla.	a) Iskunvaimentimet puutteellisesti kiinnitetty runkoon, koriin tai akseliin. Iskunvaimennin irti kiinnityksistään.	X	X	
		b) Iskunvaimennin vahingoittunut ja siinä on merkkejä vakavasta vuodosta tai toimintahäiriöstä.		X	
5.3.2.1 Vaimennustason testaus (X) ²	Käytetään erityislaitteita ja verrataan vasemman ja oikean puolen välistä eroa.	a) Merkittävä ero vasemman ja oikean puolen välillä.		X	
		b) Annettuja vähimmäisarvoja ei saavuteta.		X	
5.3.3 Vääntösauvat, tukivarret ja reaktiotangot	Silmämääräinen tarkastus ajoneuvon ollessa tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa. Välystentarkistulaitetta voidaan käyttää, ja sitä suositellaan ajoneuvoille, joiden enimmäismassa on yli 3,5 tonnia.	a) Osa puutteellisesti kiinnitetty runkoon, koriin tai akseliin. Löystyminen todennäköistä; suuntavakaus puutteellinen.		X	X
		b) Osa vahingoittunut tai erittäin syöpynyt. Vaikuttaa osan vakauteen, tai osa murtunut.		X	X
		c) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ . Liian lähellä ajoneuvon muita osia; järjestelmä ei toimi.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
5.3.4 Jousituksen nivelet	Silmämääräinen tarkastus ajoneuvon ollessa tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa. Välystentarkistulaitetta voidaan käyttää, ja sitä suositellaan ajoneuvoille, joiden enimmäismassa on yli 3,5 tonnia.	a) Jousen riipuke ja/tai holkit tai jousituksen nivelet erittäin kuluneet. Löystyminen todennäköistä; suuntavakaus puutteellinen.		X	X
		b) Pöllysuojus pahoin vaurioitunut. Pöllysuojus puuttuu tai murtunut.	X	X	
5.3.5 Ilmajousitus	Silmämääräinen tarkastus	a) Järjestelmä ei toimi.			X
		b) Mikä tahansa osa vahingoittunut, muutettu tai vaurioitunut järjestelmän toimintaa haittaavalla tavalla. Vaikuttaa suuresti järjestelmän toimintaan.		X	X
		c) Järjestelmässä korvin kuultava vuoto.		X	

6. RUNKO JA KORI VARUSTEINEEN

6.1 Runko tai kori varusteineen

6.1.1 Yleinen kunto	Silmämääräinen tarkastus ajoneuvon ollessa tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa.	a) Jonkin pitkittäis- tai poikittaisosan vähäinen murtuma tai muodonmuutos. Jonkin pitkittäis- tai poikittaisosan vakava murtuma tai muodonmuutos.		X	X
		b) Vahvistuslevyjen tai kiinnikkeiden kiinnitys puutteellinen. Suurin osa kiinnityksistä löysiä; osien lujuus riittämätön.		X	X
		c) Rakenteen lujuuteen vaikuttava ruostevaurio. Osien lujuus riittämätön.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
6.1.2 Pakoputkisto ja äänenvaimentimet	Silmämääräinen tarkastus ajoneuvon ollessa tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa.	a) Pakoputkisto puutteellisesti kiinnitetty tai vuotaa.		X	
		b) Pakokaasu pääsee ohjaamoon tai matkustajatilaa. Vaarantaa ajoneuvossa olevien henkilöiden terveyden.		X	X
6.1.3 Polttoainesäiliö ja -putket (myös lämmityslaitteen polttoainesäiliö ja putket)	Silmämääräinen tarkastus ajoneuvon ollessa tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa; LPG/CNG/LNG-järjestelmissä käytetään vuodonilmaisinlaitteita.	a) Polttoainesäiliö tai -putket puutteellisesti kiinnitetty, mikä aiheuttaa erityisen palovaaran.			X
		b) Polttoainetta vuotaa tai täyttöaukon kansi puuttuu tai ei toimi. Palovaara; vaarallisen aineen liiallinen vuoto.		X	X
		c) Hankautuneet putket. Vahingoittuneet putket.	X	X	
		d) Polttoaineen sulkuhana (jos vaadittu) ei toimi asianmukaisesti.		X	
		e) Seuraavista syistä aiheutuva palovaara: — vuotava polttoaine — polttoainesäiliö tai pakoputki epäasianmukaisesti suojattu — moottoritilan kunto.			X
		f) LPG/CNG/LNG- tai vetyjärjestelmä ei ole vaatimustenmukainen, mikä tahansa järjestelmän osa viallinen ¹ .			X
6.1.4 Puskurit, sivusuojat ja taka-alleajosuojat	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puutteellinen kiinnitys tai vaurioita, jotka voivat aiheuttaa vammoja kosketuksessa. Osia saattaa irrota; vaikuttaa suuresti toimivuuteen.		X	X
		b) Laite selvästi vaatimusten ¹ vastainen.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
6.1.5 Varapyörän teline (jos asennettu)	Silmämääräinen tarkastus.	a) Teline ei ole asianmukaisessa kunnossa.	X		
		b) Teline murtunut tai puutteellisesti kiinnitetty.		X	
		c) Vararengas puutteellisesti kiinnitetty telineeseen. Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X
6.1.6 KytKentä- ja hinaus- laitteet	Kulumisen ja asianmukaisen toiminnan silämääräinen tarkastus kiinnittäen eri- tyistä huomiota asennettuihin turvalaittei- siin ja/tai tarkastus mittauslaitteella.	a) Jokin osa vahingoittunut, puutteellinen tai murtunut (jos ei käytössä). Jokin osa vahingoittunut, puutteellinen tai murtunut (jos käytössä).		X	X
		b) Jokin osa erittäin kulunut. Yli käyttörajan.		X	X
		c) Kiinnitys puutteellinen. Kiinnitys löysä, hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X
		d) Turvalaite puuttuu tai ei toimi asianmukaisesti.		X	
		e) KytKentäosoitin ei toimi.		X	
		f) Peittää rekisterikilven tai valaisimen (kun poissa käytös- tä). Rekisterikilpi ei luettavissa (kun poissa käytöstä).	X	X	
		g) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ (toissijaiset osat). Muutos, joka ei ole turvallinen ³ (ensisijaiset osat).		X	X
		h) Liian heikko kytKentä.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
6.1.7 Vaihteisto	Silmämääräinen tarkastus.	a) Löysiä tai puuttuvia kiinnityspultteja. Löysiä tai puuttuvia kiinnityspultteja niin paljon, että liikenneturvallisuus vaarantuu vakavasti.		X	X
		b) Vaihteiston laakerit erittäin kuluneet. Hyvin suuri löystymis- tai murtumisvaara.		X	X
		c) Akselin nivel tai voimansiirtoketjut/-hihnat erittäin kuluneet. Hyvin suuri löystymis- tai murtumisvaara.		X	X
		d) Vaurioituneet joustokytkimet. Hyvin suuri löystymis- tai murtumisvaara.		X	X
		e) Akseli vahingoittunut tai vääntynyt.		X	
		f) Laakeripesä murtunut tai puutteellisesti kiinnitetty. Hyvin suuri löystymis- tai murtumisvaara.		X	X
		g) Pölysuojus pahoin vaurioitunut. Pölysuojus puuttuu tai murtunut.	X	X	
		h) Laiton muutos voimansiirtolaitteissa.		X	
6.1.8 Moottorikiinnikkeet	Silmämääräinen tarkastus, ei välttämättä tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa.	Kiinnikkeet huonokuntoisia, niissä on ilmeisiä ja vakavia vaurioita. Löysät tai murtuneet kiinnikkeet.		X	X
6.1.9 Moottorin suorituskyky (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen sähköistä liitäntää.	a) Ohjausyksikköä muutettu turvallisuuteen ja/tai ympäristöön vaikuttavalla tavalla.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		b) Moottoria muutettu turvallisuuteen ja/tai ympäristöön vaikuttavalla tavalla.			X

6.2 Ohjaamo ja kuormakori

6.2.1 Kunto	Silmämääräinen tarkastus.	a) Löystynyt tai vaurioitunut paneeli tai osa, joka voi aiheuttaa vammoja. Saattaa irrota.		X	X
		b) Runkopilarin kiinnitys puutteellinen. Puutteellinen vakaus.		X	X
		c) Pakokaasu pääsee sisään. Vaarantaa ajoneuvossa olevien henkilöiden terveyden.		X	X
		d) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ . Liian lähellä pyöriä tai liikkuvia osia ja tietä.		X	X
6.2.2 Kiinnitys	Silmämääräinen tarkastus tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa.	a) Kori tai ohjaamo puutteellisesti kiinnitetty. Vaikuttaa vakauteen.		X	X
		b) Kori/ohjaamo on selvästi vinossa runkoon nähden.		X	
		c) Korin/ohjaamon kiinnitys runkoon tai poikittaistukeen puutteellinen tai puuttuu ja jos symmetrinen. Korin/ohjaamon kiinnitys runkoon tai poikittaistukeen puuttuu tai on niin puutteellinen, että liikenneturvallisuus vaarantuu vakavasti.		X	X
		d) Itsekantavan korin kiinnityspisteissä ruostevaurioita. Puutteellinen vakaus.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
6.2.3 Ovet ja ovenkahvat	Silmämääräinen tarkastus.	a) Ovi ei aukene tai sulkeudu kunnolla.		X	
		b) Ovi saattaa aueta vahingossa, tai se ei pysy kiinni (liukuovet). Ovi saattaa aueta vahingossa, tai se ei pysy kiinni (kääntöovet).		X	X
		c) Ovet, saranat, kahvat tai pilari vaurioituneita. Ovet, saranat, kahvat tai pilari puuttuvat tai löysiä.	X	X	
6.2.4 Lattia	Silmämääräinen tarkastus tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa.	Lattia heikko tai pahoin vaurioitunut. Riittämätön vakaus.		X	X
6.2.5 Kuljettajan istuin	Silmämääräinen tarkastus.	a) Istuimen rakenne viallinen. Istuimen kiinnitys löysä.		X	X
		b) Sääätömekanismi ei toimi asianmukaisesti. Istuin liikkuu tai selkänoja ei korjattavissa.		X	X
6.2.6 Muut istuimet	Silmämääräinen tarkastus.	a) Istuimet vaurioituneita tai puutteellisesti kiinnitettyjä (toissijaiset osat). Istuimet vaurioituneita tai puutteellisesti kiinnitettyjä (olennaiset osat).	X	X	
		b) Istuimia ei ole asennettu vaatimusten ¹ mukaisesti. Istuinten sallittu lukumäärä ylittyy; sijoittelu ei hyväksynnän mukainen.	X	X	
6.2.7 Hallintalaitteet	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Mikä tahansa ajoneuvon turvallisen käytön kannalta välttämätön hallintalaite ei toimi asianmukaisesti. Vaikuttaa toiminnan turvallisuuteen.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
6.2.8 Ohjaamon askelmat	Silmämääräinen tarkastus.	a) Askelma tai astinlauta puutteellisesti kiinnitetty. Riittämätön vakaus.	X	X	
		b) Askelma tai astinlauta vaurioitunut niin, että voi aiheuttaa vammoja käyttäjille.		X	
6.2.9 Muut sisä- ja ulko-varusteet ja -laitteet	Silmämääräinen tarkastus.	a) Muiden varusteiden ja laitteiden kiinnitys puutteellinen.		X	
		b) Muu varuste tai laite ei ole vaatimusten ¹ mukainen. Asennetut osat voivat aiheuttaa vammoja; vaikuttaa toiminnan turvallisuuteen.	X	X	
		c) Vuotava hydraulilaitte. Vaarallisen aineen merkittävä vuoto.	X	X	
6.2.10 Roiskesuojat ja roiskeläpät	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puuttuu, löysällä tai erittäin syöpynyt. Voi aiheuttaa vammoja; saattaa irrota.	X	X	
		b) Liian lähellä rengasta/pyörää (roiskeläppä). Liian lähellä rengasta/pyörää (roiskesuoja).	X	X	
		c) Ei vaatimusten ¹ mukainen. Ei peitä kulutus pintaa riittävästi.	X	X	
6.2.11 Seisontatuki	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puuttuu, löysällä tai erittäin syöpynyt.		X	
		b) Ei vaatimusten ¹ mukainen.		X	
		c) Laskeutumisvaara ajoneuvon liikkeessä.			X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
6.2.12 Kädensijat ja jalkatuet	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puuttuvat, löysällä tai erittäin syöpyneet.		X	
		b) Eivät vaatimusten ¹ mukaiset.		X	
7. MUUT VARUSTEET					
7.1 Turvavyöt/lukot ja turvajärjestelmät					
7.1.1 Turvavöiden/lukkojen kiinnityksen turvallisuus	Silmämääräinen tarkastus.	a) Kiinnityspiste pahoin vaurioitunut. Vaikuttaa vakauteen.		X	X
		b) Kiinnitys puutteellinen.		X	
7.1.2 Turvavöiden/lukkojen kunto	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Pakollinen turvavyö puuttuu, tai sitä ei ole asennettu.		X	
		b) Turvavyö vaurioitunut. Viiltoja tai merkkejä liiallisesta venymisestä.	X	X	
		c) Turvavyö ei ole vaatimusten ¹ mukainen.		X	
		d) Turvavyön lukko vahingoittunut, tai se ei toimi asianmukaisesti.		X	
		e) Turvavyön kelauslaite vahingoittunut, tai se ei toimi asianmukaisesti.		X	
7.1.3 Turvavöiden voimanrajoittimet	Silmämääräinen tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen sähköistä liitäntää.	a) Voimanrajoitin puuttuu selvästi tai ei sovellu ajoneuvoon.		X	
		b) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.			X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
7.1.4 Turvavöiden esikiristimet	Silmämääräinen tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen sähköistä liitäntää.	a) Esikiristin puuttuu selvästi tai ei sovellu ajoneuvoon.		X	
		b) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.			X
7.1.5 Turvatyyny	Silmämääräinen tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen sähköistä liitäntää.	a) Turvatyyny puuttuu selvästi tai ei sovellu ajoneuvoon.		X	
		b) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.			X
		c) Turvatyyny ei selvästi toimi.		X	
7.1.6 Turvajärjestelmät	Toimintahäiriön merkkivalon silmämääräinen tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen sähköistä liitäntää.	a) SRS-turvajärjestelmän toimintahäiriön merkkivalo (MIL) näyttää mitä tahansa vikaa järjestelmässä.		X	
		b) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.			X
7.2 Palosammutin (X) ²	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puuttuu.		X	
		b) Ei vaatimusten ¹ mukainen. Jos vaadittu (esim. taksit, linja-autot jne.)	X	X	
7.3 Lukkolaite / Luvatto-man käytön estävä laite	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Laite ei toimi, ei estä ajoneuvon käyttöä.	X		
		b) Viallinen. Lukitsee ajoneuvon tai estää sen käytön tahattomasti.		X	X
7.4 Varoituskolmio (jos vaadittu) (X) ²	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puuttuu tai puutteellinen.	X		
		b) Ei vaatimusten ¹ mukainen.	X		

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
7.5 Ensiapupakkaus (jos vaadittu) (X) ²	Silmämääräinen tarkastus.	Puuttuu, puutteellinen tai ei vaatimusten ¹ mukainen.	X		
7.6 Pyörän jarrukiilat (jos vaadittu) (X) ²	Silmämääräinen tarkastus.	Puuttuvat tai vaurioituneet, riittämätön vakaus tai koko.		X	
7.7 Äänimerkinantolaite	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Ei toimi asianmukaisesti. Ei toimi lainkaan.	X	X	
		b) Käyttölaite huonosti kiinnitetty.	X		
		c) Ei vaatimusten ¹ mukainen. Ääni voidaan sekoittaa virallisiin sireeneihin.	X	X	
7.8 Nopeusmittari	Silmämääräinen tarkastus tai toiminnan kokeilu koeajon aikana tai sähköisesti.	a) Ei asennettu vaatimusten ¹ mukaisesti. Puuttuu, jos vaadittu.	X	X	
		b) Toiminta puutteellinen. Ei toimi lainkaan.	X	X	
		c) Valaistus ei toimi riittävästi. Valaistus ei toimi lainkaan.	X	X	
7.9 Ajopiirturi (jos asennettu tai vaadittu)	Silmämääräinen tarkastus.	a) Ei asennettu vaatimusten ¹ mukaisesti.		X	
		b) Ei toimi.		X	
		c) Sinetöinti vahingoittunut tai puuttuu.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		d) Asennuskilpi puuttuu, huonosti luettavissa tai ei enää voimassa.		X	
		e) Laitteen tietoja selvästi muutettu tai laitetta käsitelty vilpillisesti.		X	
		f) Rengaskoko ei sovi yhteen kalibrintiparametrien kanssa.		X	
7.10 Nopeudenrajoitin (jos asennettu tai vaadittu)	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu, jos laite käytettävissä.	a) Ei asennettu vaatimusten ¹ mukaisesti.		X	
		b) Selvästi toimimaton.		X	
		c) Aetusnopeus väärä (jos tarkastetaan).		X	
		d) Sinetöinti vahingoittunut tai puuttuu.		X	
		e) Kilpi puuttuu, tai se ei ole luettavissa.		X	
		f) Rengaskoko ei sovi yhteen kalibrintiparametrien kanssa.		X	
7.11 Matkamittari, jos saatavilla(X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen sähköistä liitäntää.	a) Tietoja selvästi muutettu (petos) ajoneuvon mittarilukeman alentamiseksi tai vääristämiseksi.		X	
		b) Selvästi toimimaton.		X	
7.12 Ajonvakautusjärjestelmä (ESC), jos asennettu tai vaadittu	Silmämääräinen tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen sähköistä liitäntää.	a) Pyörän nopeusanturi puuttuu tai on vahingoittunut.		X	
		b) Johdotus vahingoittunut.		X	
		c) Muita osia puuttuu, tai ne ovat vahingoittuneet.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		d) Kytkin vahingoittunut tai ei toimi asianmukaisesti.		X	
		e) ESC-järjestelmän toimintahäiriön merkkivalo (MIL) näyttää mitä tahansa vikaa järjestelmässä.		X	
		f) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.		X	

8. YMPÄRISTÖHAITAT

8.1 Melu

8.1.1 Äänenvaimennusjärjestelmä	Subjekttiivinen arviointi (paitsi jos katsastaja katsoo, että sallittu melutaso saattaa ylittyä, jolloin voidaan suorittaa melumittaus äänitasomittarilla ajoneuvon ollessa paikallaan).	a) Vaatimuksissa ¹ sallittu melutaso ylittyy.		X	
		b) Mikä tahansa äänenvaimennusjärjestelmän osa on löysä, vahingoittunut, väärin asennettu, puuttuu tai osaa on selvästi muutettu tavalla, joka vaikuttaa haitallisesti melutasoon. Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X

8.2 Pakokaasupäästöt

8.2.1 Ottomoottorin päästöt

8.2.1.1 Pakokaasupäästöjen rajoituslaite	Silmämääräinen tarkastus.	a) Valmistajan asentama päästöjen rajoituslaite puuttuu, sitä on muutettu, tai se on ilmeisen viallinen.		X	
		b) Vuotoja, jotka voivat vaikuttaa päästömittauksiin.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
8.2.1.2 Kaasupäästöt	— Päästöluokkiin Euro 5 ja Euro V saakka ⁽⁷⁾: Mittaukset vaatimusten¹ mukaisella pakokaasu-analysaattorilla tai OBD-laitteen lukema. Pakokaasupäästöjen arvioinnissa on aina ensisijaisena menetelmänä päästöjen mittaaminen pakoputken päästä. Jäsenvaltiot voivat vastaavuuden arvioinnin perusteella ja ottaen huomioon asiaankuuluvan tyyppihyväksyntälainsäädännön sallia OBD-järjestelmän käytön valmistajan suositusten ja muiden vaatimusten mukaisesti. — Päästöluokista Euro 6 ja Euro VI alkaen ⁽⁸⁾: Mittaukset pakokaasu-analysaattorilla vaatimusten¹ mukaisesti tai OBD-laitteen lukema valmistajan suositusten ja muiden vaatimusten¹ mukaisesti. Mittaukset eivät sovellettavissa kaksi- ja kolmoisakselisissa moottoreihin.	a) Joko pakokaasupäästöt ylittävät valmistajan ilmoittamat arvot		X	
		b) tai, jos näitä tietoja ei ole saatavilla, CO-päästöt ylittävät seuraavat arvot: i) ajoneuvot, joissa ei ole kehittyntä päästönvähennysjärjestelmää: — 4,5 % tai — 3,5 % sen mukaan, mikä on vaatimuksissa¹ määritelty rekisteröintipäivä tai ensimmäinen käyttöönottopäivä. ii) ajoneuvot, joissa on kehittynyt päästönvähennysjärjestelmä: — joutokäynnillä: 0,5 % — korotetulla joutokäynnillä: 0,3 % tai — joutokäynnillä: 0,3 % ⁽⁷⁾ — korotetulla joutokäynnillä: 0,2 % sen mukaan, mikä on vaatimuksissa¹ määritelty rekisteröintipäivä tai ensimmäinen käyttöönottopäivä.		X	
		c) Lambda-kerroin ei ole välillä $1 \pm 0,03$, tai se ei ole valmistajan erittelyn mukainen.		X	
		d) OBD-järjestelmän lukema osoittaa merkittävää toimintahäiriötä.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
8.2.2 Puristussytytysmoottorin päästöt					
8.2.2.1 Pakokaasupäästöjen rajoituslaite	Silmämääräinen tarkastus.	a) Valmistajan asentama päästöjenrajoituslaite puuttuu tai on ilmeisen viallinen.		X	
		b) Vuotoja, jotka voivat vaikuttaa päästömittauksiin.		X	
8.2.2.2 Savutus Tätä vaatimusta ei sovelleta ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity tai otettu käyttöön ennen 1. tammikuuta 1980.	— Päästöluokkiin Euro 5 ja Euro V saakka (7): Savutusmittaus vapaassa kiihdytyksessä (ilman kuormaa tyhjäkäynnistä ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeuteen) vaihde vapaalla ja kytkin kytkettynä tai OBD-laitteen lukema. Pakokaasupäästöjen arvioinnissa on aina ensisijaisena menetelmänä päästöjen mittaaminen pakoputken päästä. Jäsenvaltiot voivat vastaavuuden arvioinnin perusteella sallia OBD-järjestelmän käytön valmistajan suositusten ja muiden vaatimusten mukaisesti. — Päästöluokista Euro 6 ja Euro VI alkaen (8): Savutuksen mittaus vapaassa kiihdytyksessä (ilman kuormaa tyhjäkäynnistä ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeuteen) vaihde vapaalla ja kytkin kytkettynä tai OBD-laitteen lukema valmistajan suositusten ja muiden vaatimusten¹ mukaisesti. Ajoneuvon esivalmistelu: 1. Ajoneuvo voidaan testata ilman esivalmistelua, mutta turvallisuussyistä olisi tarkistettava, että moottori on saavuttanut käyntilämpötilan ja että se on mekaanisesti tyydyttävässä kunnossa.	a) Ajoneuvoilla, jotka on rekisteröity tai otettu käyttöön ensimmäisen kerran vaatimuksissa ¹ määritellyn ajankohdan jälkeen, savutus ylittää ajoneuvossa olevassa valmistajan kilvessä ilmoitetun tason;		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
	2. Esivalmistelua koskevat vaatimukset: i) Moottorin on saavutettava täysi käyntilämpötila, eli esimerkiksi öljynmittapuikon putkesta anturilla mitattavan moottoriöljyn lämpötilan on oltava vähintään 80 °C, tai normaali käyntilämpötila, jos se on tätä alhaisempi, taikka infrapunasäteilyn perusteella mitattavan sylinteriryhmän lämpötilan on oltava vähintään edellä mainittua vastaava lämpötila. Jos tämä mittaus on ajoneuvon kokoonpanosta johtuen epäkäytännöllinen, ajoneuvon normaali käyntilämpötila voidaan määrittää muilla tavoin, esimerkiksi moottorin tuuletin toiminnasta. ii) Pakojärjestelmä on puhdistettava vähintään kolmella vapaan kiihdytyksen syklillä tai vastaavalla menetelmällä.				
		b) Jos tätä tietoa ei ole saatavilla tai vaatimuksissa¹ ei sallita viitearvojen käyttöä, — vapaasti hengittävillä moottoreilla: 2,5 m⁻¹, — turboahtimella varustetuilla moottoreilla: 3,0 m⁻¹, tai — ajoneuvoilla, jotka on yksilöity vaatimuksissa¹ tai jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön vaatimuksissa¹ määritellyn ajankohdan jälkeen: 1,5 m⁻¹ ⁽⁹⁾ tai 0,7 m⁻¹ ⁽¹⁰⁾		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
	Testimenettely: 1. Moottorin ja mahdollisen turboahtimen on oltava tyhjäkäynnillä ennen kunkin vapaan kiihdytyksen syklin alkua. Raskaiden dieselmoottoareiden osalta tämä merkitsee sitä, että kaasupolkimen päästämisen jälkeen on odotettava vähintään 10 sekuntia. 2. Kunkin vapaan kiihdytyksen syklin aloittamiseksi kaasupoljin on painettava pohjaan nopeasti ja portaattomasti (alle sekunnissa) mutta ei liian voimakkaasti, jotta ruiskutusumpun syöttö olisi mahdollisimman suuri. 3. Kunkin vapaan kiihdytyksen syklin aikana moottorin on ennen kaasupolkimen päästämistä saavutettava ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeus tai automaattivaihteistolla varustettujen ajoneuvojen osalta valmistajan ilmoittama kierrosnopeus tai, jos tätä tietoa ei ole saatavilla, kaksi kolmasosaa ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeudesta. Tämä voidaan todentaa esimerkiksi seuraamalla moottorin nopeutta tai antamalla kaasupolkimen ensimmäisen painamisen ja päästämisen välillä kulua riittävä aika, jonka olisi luokkiin M₂, M₃, N₂ ja N₃ kuuluvien ajoneuvojen osalta oltava vähintään kaksi sekuntia. 4. Ajoneuvo on hylättävä ainoastaan siinä tapauksessa, että vähintään viimeisten kolmen vapaan kiihdytyksen syklin aritmeettinen keskiarvo ylittää raja-arvon. Keskiarvo voidaan laskea siten, ettei huomioon oteta sellaisia mahdollisia mittauksia, joiden tulokset poikkeavat huomattavasti mitatusta keskiarvosta, tai käyttämällä muuta tilastolaskenta-menetelmää, jossa otetaan huomioon mitattujen arvojen hajonta. Jäsenvaltiot voivat määrätä testisykliä enimmäismäärän.				

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
	5. Tarpeettoman testauksen välttämiseksi jäsenvaltiot voivat hylätä sellaiset ajoneuvot, joiden osalta alle kolmen vapaan kiihdytyksen syklin tai puhdistus-syklin jälkeen on mitattu arvoja, jotka ylittävät huomattavasti raja-arvot. Niin ikään tarpeettoman testauksen välttämiseksi jäsenvaltiot voivat hyväksyä sellaiset ajoneuvot, joiden osalta alle kolmen vapaan kiihdytyksen syklin tai puhdistus-syklin jälkeen on mitattu arvoja, jotka alittavat huomattavasti raja-arvot.				
8.3 Sähkömagneettisten häiriöiden vaimennus					
Radiohäiriöt (X) ²		Vaatimuksia ¹ ei ole noudatettu.	X		
8.4 Muut ympäristöön liittyvät kohteet					
8.4.1 Nestevuodot		Mikä tahansa muu liiallinen nestevuoto kuin vesivuoto, joka voi vahingoittaa ympäristöä tai aiheuttaa vaaraa muille tiellä liikkujille. Tasainen tippojen muodostus, joka aiheuttaa hyvin vakavan vaaran.		X	X
9. LISÄTARKASTUKSET M ₂ - JA M ₃ -LUOKAN AJONEUVOILLE, JOILLA KULJETETAAN MATKUSTAJIA					
9.1 Ovet					
9.1.1 Sisään- ja uloskäynnit	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Puutteellinen toiminta.		X	
		b) Huono kunto. Voi aiheuttaa vammoja.	X	X	
		c) Hätäkäyttö viallinen.		X	
		d) Ovien kauko-ohjaus tai varoituslaitteet viallisia.		X	
		e) Ei vaatimusten ¹ mukainen. Riittämätön oven leveys.	X	X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
9.1.2 Hätäuloskäynnit	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu (jos asianmukaista).	a) Puutteellinen toiminta.		X	
		b) Hätäuloskäynnin kyltit eivät ole luettavissa. Hätäuloskäynnin kyltit puuttuvat.	X	X	
		c) Ikkunan särkemiseen tarkoitettu työväline puuttuu.	X		
		d) Ei vaatimusten ¹ mukainen. Riittämätön leveys tai pääsy estetty.	X	X	
9.2 Huurun- ja huurteenpoistojärjestelmä (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Virheellinen toiminta. Vaikuttaa ajoneuvon toimintaturvallisuuteen.	X	X	
		b) Myrkyllisiä kaasuja tai pakokaasuja pääsee kuljettajan tilaan tai matkustajatilaan. Vaarantaa ajoneuvossa olevien henkilöiden terveyden.		X	X
		c) Huurteenpoisto puutteellinen (jos pakollinen).		X	
9.3 Ilmanvaihto- ja lämmitysjärjestelmä (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Puutteellinen toiminta. Riski ajoneuvossa olevien henkilöiden terveydelle.	X	X	
		b) Myrkyllisiä kaasuja tai pakokaasuja pääsee kuljettajan tilaan tai matkustajatilaan. Vaarantaa ajoneuvossa olevien henkilöiden terveyden.		X	X
9.4 Istuimet					
9.4.1 Matkustajien istuimet (mukaan lukien oppaan istuin)	Silmämääräinen tarkastus.	Taittuvat istuimet (jos sallittuja) eivät toimi automaattisesti. Tukkivat hätäuloskäynnin.	X	X	
9.4.2 Kuljettajan istuin (lisävaatimukset)	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puutteelliset erityislaitteet, kuten häikäisy suojaus. Näkökenttä supistunut.	X	X	
		b) Kuljettajan suojaus puutteellisesti kiinnitetty tai ei vaatimusten ¹ mukainen. Voi aiheuttaa vammoja.	X	X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
9.5 Sisävalaistus ja linjakilvet (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Laite puutteellinen tai ei vaatimusten ¹ mukainen. Ei toimi lainkaan.	X	X	
9.6 Käytävät, seisomapaidat	Silmämääräinen tarkastus.	a) Lattiapinta puutteellisesti kiinnitetty. Vaikuttaa vakauteen.		X	X
		b) Puutteelliset tartuntatangot tai -lenkit. Puutteellinen kiinnitys tai käyttökelvoton.	X	X	
		c) Eivät vaatimusten ¹ mukaisia. Riittämätön leveys tai tila.	X	X	
9.7 Portaat ja askelmat	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu (jos asianmukaista).	a) Huono kunto. Vahingoittuneet. Vaikuttaa vakauteen.	X	X	X
		b) Sisään vedettävät askelmat eivät toimi asianmukaisesti.		X	
		c) Eivät vaatimusten ¹ mukaisia. Riittämätön leveys tai liian suuri korkeus.	X	X	
9.8 Kuulutusjärjestelmä (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Järjestelmä viallinen. Ei toimi lainkaan.	X	X	
9.9 Merkinnät (X) ²	Silmämääräinen tarkastus.	a) Merkintä puuttuu, on virheellinen tai ei ole luettavissa.	X		
		b) Eivät vaatimusten ¹ mukaisia. Väärää tietoa.	X	X	
9.10 Lasten kuljetukseen liittyvät vaatimukset (X) ²					
9.10.1 Ovet	Silmämääräinen tarkastus	Ovia ei ole suojattu tätä kuljetusmuotoa koskevien vaatimusten ¹ mukaisesti.		X	
9.10.2 Merkinantolaitteet ja erityisvarusteet	Silmämääräinen tarkastus.	Merkinantolaitteet tai erityisvarusteet puuttuvat tai eivät ole vaatimusten ¹ mukaiset.	X		

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
9.11 Liikuntarajoitteisten henkilöiden kuljetukseen liittyvät vaatimukset (X) ²					
9.11.1 Ovet, luiskat ja nostimet	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Puutteellinen toiminta. Vaikuttaa toiminnan turvallisuuteen.	X	X	
		b) Huono kunto. Vaikuttaa vakauteen; voi aiheuttaa vammoja.	X	X	
		c) Vialliset käyttölaitteet. Vaikuttaa toiminnan turvallisuuteen.	X	X	
		d) Vialliset varoituslaitteet. Eivät toimi lainkaan.	X	X	
		e) Eivät vaatimusten ¹ mukaisia.		X	
9.11.2 Pyörätuolin kiinnityspisteet	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu, jos asianmukaista.	a) Puutteellinen toiminta. Vaikuttaa toiminnan turvallisuuteen.	X	X	
		b) Huono kunto. Vaikuttaa vakauteen; voi aiheuttaa vammoja.	X	X	
		c) Vialliset käyttölaitteet. Vaikuttaa toiminnan turvallisuuteen.	X	X	
		d) Eivät vaatimusten ¹ mukaisia.		X	
9.11.3 Merkinantolaitteet ja erityisvarusteet	Silmämääräinen tarkastus.	Merkinantolaitteet tai erityisvarusteet puuttuvat tai eivät ole vaatimusten ¹ mukaiset.		X	
9.12 Muut erityisvarusteet (X) ²					
9.12.1 Ruoanvalmistuslaitteet	Silmämääräinen tarkastus.	a) Laite ei ole vaatimusten ¹ mukainen.		X	
		b) Laite on niin vahingoittunut, että sen käyttö olisi vaarallista.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
9.12.2 Saniteettilaitteet	Silmämääräinen tarkastus.	Laite ei ole vaatimusten ¹ mukainen. Voi aiheuttaa vammoja	X	X	
9.12.3 Muut laitteet (esim. audiovisuaaliset järjestelmät)	Silmämääräinen tarkastus.	Eivät vaatimusten ¹ mukaisia. Vaikuttaa ajoneuvon toimintaturvallisuuteen.	X	X	

(¹) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomat ajoneuvoluokat on mainittu suuntaa-antavasti.

(²) 43 % ennen 1. tammikuuta 2012 rekisteröidyillä puoliperävaunuilla.

(³) 48 % ajoneuvoilla, joissa ei ole lukkiutumattomia jarruja tai jotka on tyyppihyväksytty ennen 1 päivää lokakuuta 1991.

(⁴) 45 % ajoneuvoilla, jotka on rekisteröity vuoden 1988 jälkeen tai vaatimuksissa vahvistetun ajankohdan jälkeen sen mukaan, kumpi on myöhempi.

(⁵) 43 % perävaunuilla ja puoliperävaunuilla, jotka on rekisteröity vuoden 1988 jälkeen tai vaatimuksissa vahvistetun ajankohdan jälkeen sen mukaan, kumpi on myöhempi.

(⁶) Esim. 2,5 m/s² luokkiin N₁, N₂ ja N₃ kuuluvissa ajoneuvoissa, jotka on rekisteröity ensimmäisen kerran 1.1.2012 jälkeen.

(⁷) Tyyppihyväksytty direktiivin 70/220/ETY, asetuksen (EY) N:o 715/2007 liitteessä I olevan taulukon 1 (Euro 5 -päästörajat), direktiivin 88/77/ETY ja direktiivin 2005/55/EY mukaisesti.

(⁸) Tyyppihyväksytty asetuksen (EY) N:o 715/2007 liitteessä I olevan taulukon 2 (Euro 6 -päästörajat) ja asetuksen (EY) N:o 595/2009 (Euro VI) mukaisesti.

(⁹) Tyyppihyväksytty direktiivin 70/220/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 98/69/EY ja myöhemmillä muutoksilla, liitteessä I olevassa 5.3.1.4 kohdassa olevan taulukon rivillä B tai direktiivin 88/77/ETY liitteessä I olevassa 6.2.1 kohdassa olevien taulukoiden rivillä B1, B2 tai C annettujen raja-arvojen mukaisesti taikka rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön 1. heinäkuuta 2008 jälkeen.

(¹⁰) Tyyppihyväksytty asetuksen (EY) N:o 715/2007 liitteessä I olevan taulukon 2 (Euro 6 -päästörajat) mukaisesti. Tyyppihyväksytty asetuksen (EY) N:o 595/2009 (Euro VI) mukaisesti.

HUOMAUTUKSET:

¹ "Vaatimukset" on asetettu ajoneuvon hyväksyntäpäivänä, ensirekisteröintipäivänä tai ensimmäisenä käyttöönottopäivänä voimassa olleissa tyyppihyväksyntävaatimuksissa ja jälkiasennusta koskeissa velvoitteissa tai rekisteröintimaan kansallisessa lainsäädännössä. Näitä hylkäysperusteita sovelletaan vain siinä tapauksessa, että vaatimustenmukaisuus on tarkastettu.

² Merkinnällä (X) on merkitty kohteet, jotka liittyvät ajoneuvon kuntoon ja sen soveltuvuuteen tieliikenteeseen, mutta joita ei pidetä katsastuksessa välttämättöminä.

³ Muutoksella, joka ei ole turvallinen, tarkoitetaan muutosta, joka heikentää ajoneuvon liikenneturvallisuutta tai jolla on kohtuuttoman haitallinen vaikutus ympäristöön.

LIITE II

KATSASTUSTODISTUKSEN VÄHIMMÄISSISÄLTÖ

Katsastuksen jälkeen annetussa katsastustodistuksessa on oltava vähintään seuraavat tiedot ja niitä vastaavat yhdenmu-
kaistetut unionin koodit:

- 1) Ajoneuvon valmistenumero (VIN-numero tai runkonumero)
 - 2) Ajoneuvon rekisteritunnus ja rekisteröintivaltion kansallisuustunnus
 - 3) Katsastuspaikka ja -päivä
 - 4) Matkamittarin lukema katsastushetkellä, jos saatavilla
 - 5) Ajoneuvoluokka, jos saatavilla
 - 6) Havaitut puutteet ja niiden vakavuus
 - 7) Katsastuksen tulos
 - 8) Seuraavan katsastuksen määräpäivä tai katsastustodistuksen voimassaolon päättymispäivä, jos tätä tietoa ei anneta
muulla tavoin
 - 9) Katsastuslaitoksen tai -aseman nimi ja katsastajan allekirjoitus tai tunniste
 - 10) Muut tiedot
-

LIITE III

KATSASTUSTILOJA JA TESTAUSLAITTEITA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET

I Tilat ja laitteet

Liitteessä I määritettyjen suositeltavien menetelmien mukaisesti suoritettavat katsastukset on tehtävä käyttäen asianmukaisia tiloja ja laitteita. Tarvittaessa voidaan käyttää liikuteltavia testausyksiköitä. Se, mitä testauslaitteita tarvitaan, riippuu testattavista ajoneuvoluokista taulukon I mukaisesti. Tilojen ja laitteiden on täytettävä seuraavat vähimmäisvaatimukset:

- 1) Testaustilat, joissa on riittävästi tilaa ajoneuvojen arviointiin ja jotka täyttävät tarvittavat terveyst- ja turvallisuusvaatimukset;
- 2) Riittävän kokoinen testilinja kullekin testille, kuilu tai nostin sekä ajoneuvoille, joiden enimmäismassa on yli 3,5 tonnia, ajoneuvon akselista nostava nostolaite, joka on varustettu asianmukaisella valaistuksella ja tarvittaessa ilmastoitu;
- 3) Kaikenlaisten ajoneuvojen testausta varten jarrudynamometri, jolla voidaan mitata, näyttää ja tallentaa jarruvoimia ja ilmanpainetta ilmajarrujärjestelmissä jarrudynamometrin teknisiä vaatimuksia koskevan ISO-standardin 21069-1 liitteen A tai vastaavien standardien mukaisesti;
- 4) Ajoneuvojen, joiden enimmäismassa on enintään 3,5 tonnia, testausta varten 3 kohdan mukaisesti jarrudynamometri, joka ei saa sisältää jarruvoimien ja poljinvoiman tallentamista eikä ilmajarrujärjestelmien ilmanpaineen tallentamista ja näyttämistä;

tai

3 kohdan mukaisesti jarrudynamometriä vastaava levyjarrujen testauslaite, joka ei saa sisältää jarruvoimien ja poljinvoiman tallentamista eikä ilmajarrujärjestelmien ilmanpaineen näyttämistä;

- 5) Hidastuvuutta mittaava laite; jaksoittaisia mittauksia suorittavien välineiden on kirjattava/tallennettava mittaukset vähintään kymmenen kertaa sekunnissa;
- 6) Tilat ja laitteet ilmajarrujärjestelmien testaamiseksi, kuten painemittarit, liitokset ja letkut;
- 7) Pyöräkuormituksen/akselikuormituksen mittauslaite akselikuormitusten määrittämiseksi (valinnaiset laitteet kahden pyörän kuormituksen mittaamiseksi, kuten pyörän tai akselin alle asetettavat punnitusalustat);
- 8) Laite pyörän ripustuksen testaamiseen (pyörän välyksen ilmaisin) akselia nostamatta; laitteen on täytettävä seuraavat vaatimukset:
 - a) laite on varustettava vähintään kahdella voimakäyttöisellä levyllä, joita voidaan liikuttaa vastakkaisiin suuntiin sekä pitkittäis- että poikittaissuunnassa,
 - b) testaajan on voitava hallita levyjen liikettä testauspaikalla,
 - c) ajoneuvojen osalta, joiden enimmäismassa on yli 3,5 tonnia, levyjen on täytettävä seuraavat tekniset vaatimukset:

— pitkittäis- ja poikittaisliike vähintään 95 mm,

— pitkittäis- ja poikittaisliikkeen nopeus 5 cm/s–15 cm/s;

- 9) Luokan II äänenvoimakkuuden mittari, jos äänenvoimakkuus mitataan;
- 10) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2004/22/EY ⁽¹⁾ mukaisesti neljän kaasun analysaattori;
- 11) Laite absorptiokertoimen mittaamiseen riittävällä tarkkuudella;
- 12) Yksi ajovalaisimien suuntauslaite, jolla voidaan tarkastaa ajovalon säätö moottoriajoneuvojen ajovalojen säätämistä koskevien säännösten mukaisesti (direktiivi 76/756/ETY); vaalean/tumman rajan on oltava helposti havaittavissa päivänvalossa (ilman suoraa auringonvaloa);
- 13) Laite renkaiden urasyvyyden mittaamiseen;
- 14) Ajoneuvon sähköiseen liitäntään yhdistettävä laite, kuten OBD-skannauslaite;
- 15) Laite LPG/CNG/LNG-vuotojen toteamiseksi, jos testataan tällaisia ajoneuvoja.

Mikä tahansa edellä mainituista laitteista voidaan yhdistää yhteen laitteeseen sillä edellytyksellä, ettei yhdistäminen haittaa kunkin erillisen laitteen tarkkuutta.

II Mittauksiin käytettävien laitteiden kalibrointi

Ellei asiaa koskevassa unionin lainsäädännössä toisin säädetä, kahden perättäisen kalibroinnin välinen aika ei saa olla pidempi kuin

- i) 24 kuukautta painon, paineen ja melutason mittaamisen osalta,
- ii) 24 kuukautta voimien mittaamisen osalta,
- iii) 12 kuukautta kaasupäästöjen mittaamisen osalta.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/22/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, mittauslaitteista (EUVL L 135, 30.4.2004, s. 1).

Taulukko I (¹)

Katsastuksen suorittamiseen vähintään vaadittavat laitteet																		
Ajoneuvot		Luokka		Kunkin I jaksossa luetellun kohteen osalta vaaditut laitteet														
	Enimmäismassa			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1. Moottoripyörät			1															
		L1e	B	x								x	x		x	x	x	
		L3e,L4e	B	x								x	x		x	x	x	
		L3e,L4e	D	x								x		x	x	x	x	
		L2e	B	x	x							x	x		x	x	x	
		L2e	D	x	x							x		x	x	x	x	
		L5e	B	x	x							x	x		x	x	x	
		L5e	D	x	x							x		x	x	x	x	
		L6e	B	x	x							x	x		x	x	x	
		L6e	D	x	x							x		x	x	x	x	
		L7e	B	x	x							x	x		x	x	x	
		L7e	D	x	x							x		x	x	x	x	
2. Ajoneuvot henkilöiden kuljettamiseen																		

Katsastuksen suorittamiseen vähintään vaadittavat laitteet																		
Ajoneuvot		Luokka		Kunkin I jaksossa luetellun kohteen osalta vaaditut laitteet														
	Enimmäismassa			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
	Enintään 3 500 kg	M ₁ ,M ₂	B	x	x		x					x	x		x	x	x	x
	Enintään 3 500 kg	M ₁ ,M ₂	D	x	x		x					x		x	x	x	x	
	> 3 500 kg	M ₂ ,M ₃	B	x	x	x		x	x	x	x	x	x		x	x	x	x
	> 3 500 kg	M ₂ ,M ₃	D	x	x	x		x	x	x	x	x		x	x	x	x	
3. Ajoneuvot tavaroiden kuljetukseen																		
	Enintään 3 500 kg	N ₁	B	x	x		x					x	x		x	x	x	x
	Enintään 3 500 kg	N ₁	D	x	x		x					x		x	x	x	x	
	> 3 500 kg	N ₂ ,N ₃	B	x	x	x		x	x	x	x	x	x		x	x	x	x
	> 3 500 kg	N ₂ ,N ₃	D	x	x	x		x	x	x	x	x		x	x	x	x	
4. N-luokan ajoneuvoon perustuvat erityisajoneuvot, T5																		
	Enintään 3 500 kg	N ₁	B	x	x		x					x	x		x	x	x	x
	Enintään 3 500 kg	N ₁	D	x	x		x					x		x	x	x	x	

Katsastuksen suorittamiseen vähintään vaadittavat laitteet																		
Ajoneuvot		Luokka		Kunkin I jaksossa luetellun kohteen osalta vaaditut laitteet														
	Enimmäismassa			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
	> 3 500 kg	N ₂ ,N ₃ ,T5	B	x	x	x		x	x	x	x	x	x		x	x	x	x
	> 3 500 kg	N ₂ ,N ₃ ,T5	D	x	x	x		x	x	x	x	x		x	x	x	x	
5. Perävaunut	Enintään 750 kg	O ₁		x												x		
	> 750–3 500 kg	O ₂		x	x		x									x		
	> 3 500 kg	O ₃ ,O ₄		x	x	x	x		x	x	x					x		

(¹) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomat ajoneuvoluokat on mainittu suuntaa-antavasti.

¹ B = bensiinimoottori (ottomoottori), D = dieselmoottori (puristusytytysmoottori)

LIITE IV

TARKASTAJIEN PÄTEVYYTTÄ, KOULUTUSTA JA SERTIFIOINTIA KOSKEVAT VÄHIMMÄISVAATIMUKSET**1. Pätevyys**

Ennen hakijan hyväksymistä määräaikaikatsastuksia suorittavaksi katsastajaksi, jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että kyseisellä henkilöllä

a) on maantieajoneuvoja koskeva varmennettu tieto ja ymmärrys seuraavilla aloilla:

- mekaniikka
- dynamiikka
- ajodynamiikka
- polttomoottorit
- materiaalit ja materiaalien jalostus
- elektroniikka
- sähkölaitteet
- ajoneuvon elektroniset osat
- tietotekniset sovellukset;

b) on asiakirjoin osoitettu vähintään kolmen vuoden kokemus tai vastaava perehtyneisyys, kuten asiakirjoin osoitettu oppisopimuskoulutus tai opinnot, sekä asianmukainen koulutus edellä mainitulla maantieajoneuvoalalla.

2. Perus- ja kertauskoulutus

Jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten viranomaisten on varmistettava, että katsastajat saavat asianmukaisen perus- ja kertauskoulutuksen tai suorittavat asianmukaisen kokeen, joka sisältää teoreettisia ja käytännön osa-alueita, jotta heidät voidaan hyväksyä suorittamaan katsastuksia.

Perus- ja kertauskoulutuksen tai asianmukaisen kokeen vähimmäissisältöön on kuuluttava seuraavat aiheet:

a) Peruskoulutus tai asianmukainen koe

Jäsenvaltion tai sen valtuutetun koulutuskeskuksen tarjoamaan peruskoulutukseen on kuuluttava vähintään seuraavat aiheet:

i) ajoneuvotekniikka:

- jarrujärjestelmät
- ohjausjärjestelmät
- näkökentät
- valojen asennus, valaisinlaitteet ja elektroniikkakomponentit
- akselit, pyörät ja renkaat
- runko ja kori
- ympäristöhaitat ja päästöt
- erityisajoneuvoja koskevat lisävaatimukset

- ii) testausmenetelmät
 - iii) puutteiden arviointi
 - iv) lakisääteiset vaatimukset, jotka koskevat ajoneuvojen kuntoa hyväksyntää varten
 - v) lakisääteiset vaatimukset, jotka liittyvät katsastukseen
 - vi) ajoneuvon hyväksyntään, rekisteröintiin ja katsastukseen liittyvät hallinnolliset määräykset
 - vii) testaukseen ja hallintoon liittyvät tietotekniset sovellukset.
- b) Kertauskoulutus tai asianmukainen koe
- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katsastajat saavat säännöllisesti jäsenvaltion tai sen valtuutetun koulutuskeskuksen tarjoamaa kertauskoulutusta tai suorittavat asianmukaisen kokeen.
- Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kertauskoulutuksen tai asianmukaisen kokeen sisältö on riittävä säilyttämään katsastajien tarvittavat tiedot ja taidot edellä a alakohdan i–vii alakohdassa tarkoitetuista aiheista ja saattamaan ne ajan tasalle.

3. Kelpoisuustodistus

Katsastajalle, joka hyväksytään suorittamaan katsastuksia, annettavassa todistuksessa tai vastaavassa asiakirjassa on oltava vähintään seuraavat tiedot:

- katsastajan henkilötiedot (etunimi, sukunimi)
 - ajoneuvoluokat, joita katsastaja on hyväksytty katsastamaan
 - todistuksen myöntäneen viranomaisen nimi
 - todistuksen myöntämispäivä.
-

LIITE V

VALVONTAELIMET

Jäsenvaltioiden 14 artiklan mukaisesti perustamia valvontaelimiä koskevien sääntöjen ja menettelyjen on katettava seuraavat vähimmäisvaatimukset:

1. Valvontaelinten tehtävät ja toiminta

Valvontaelinten on suoritettava vähintään seuraavat tehtävät:

a) Katsastuskeskusten valvonta:

- tarkastetaan, täyttyvätkö tiloja ja testauslaitteita koskevat vähimmäisvaatimukset;
- tarkastetaan hyväksytyn yksikön pakolliset vaatimukset.

b) Katsastajien koulutuksen ja kokeen tarkastaminen:

- tarkastetaan katsastajien peruskoulutus;
- tarkastetaan katsastajien säännöllinen kertauskoulutus;
- valvontaelimen tarkastajien säännöllinen kertauskoulutus;
- järjestetään koe tai valvotaan sitä.

c) Auditointi:

- hyväksyntää edeltävä katsastusaseman ennakkoauditointi;
- katsastusaseman määräaikainen uudelleenauditointi;
- erityinen auditointi sääntöjenvastaisuuksien johdosta;
- koulutus-/koekeskuksen auditointi.

d) Seuranta, jossa käytetään seuraavankaltaisia toimenpiteitä:

- uudelleentestaus tilastollisesti edustavalle otokselle testatuista ajoneuvoista;
- haamuasiakastutkimukset (viallisen ajoneuvon käyttö valinnaista);
- katsastusten tulosten analysointi (tilastomenetelmät);
- valitustestit;
- kantelujen tutkinta.

e) Katsastuksen mittaustulosten validointi.

f) Ehdotus katsastusasemien ja/tai katsastajien hyväksynnän peruuttamiseksi pysyvästi tai väliaikaisesti:

- kun merkittävä lupavaatimus ei täyty asianomaisen katsastusaseman tai katsastajan osalta;
- kun todetaan huomattavia sääntöjenvastaisuuksia;
- kun esiintyy jatkuvasti negatiivisia auditointituloksia;
- kun kyseisen katsastusaseman tai katsastajan hyvä maine on menetetty.

2. Valvontaelintä koskevat vaatimukset

Valvontaelimessä työskentelevään henkilöstöön sovellettavien vaatimusten on katettava seuraavat alat:

- tekninen pätevyys;
- puolueettomuus;
- pätevyyttä ja koulutusta koskevat vaatimukset.

3. Sääntöjen ja menettelyjen sisältö

Kunkin jäsenvaltion tai sen toimivaltaisen viranomaisen on vahvistettava asian kannalta merkitykselliset säännöt ja menettelyt, jotka kattavat vähintään seuraavat seikat:

a) Katsastusasemien hyväksyntää ja valvontaa koskevat vaatimukset:

- katsastusaseman toimilupahakemus;
- katsastusasemien vastuut;
- yksi tai useampi hyväksyntää edeltävä tarkastuskäynti, jolla varmistetaan kaikkien vaatimusten täyttyminen;
- katsastusasemien hyväksyntä;
- katsastusasemien määräaikainen uudelleentarkastus/-auditointi;
- katsastusasemien määräaikaiset tarkastukset sen selvittämiseksi, noudattavatko ne edelleen sovellettavia sääntöjä ja menettelyjä;
- näyttöön perustuvat ennalta ilmoittamattomat katsastusaseman erityistarkastukset tai auditoinnit;
- testitietojen analysointi sen selvittämiseksi, onko olemassa näyttöä sovellettavien sääntöjen ja menettelyjen noudattamatta jättämisestä;
- katsastusaseman toimiluvan pysyvä tai väliaikainen peruuttaminen.

b) Katsastusasemien katsastajat:

- luvansaaneena katsastajana toimimista koskevat vaatimukset;
- peruskoulutus, kertauskoulutus sekä koe;
- katsastajien todistuksen pysyvä tai tilapäinen peruuttaminen.

c) Laitteet ja tilat:

- testauslaitteita koskevat vaatimukset;
- testaustiloja koskevat vaatimukset;
- merkintöjä koskevat vaatimukset;
- testauslaitteiden huoltoa ja kalibrointia koskevat vaatimukset;
- tietoteknisiä järjestelmiä koskevat vaatimukset.

d) Valvontaelimet:

- valvontaelimen valtuudet;
 - valvontaelimen henkilöstöön sovellettavat vaatimukset;
 - valitukset ja kantelut.
-

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/46/EU,
annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014,
ajoneuvojen rekisteröintiasiakirjoista annetun neuvoston direktiivin 1999/37/EY muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksitystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Katsastus on osa laajempaa järjestelmää, jolla varmistetaan, että ajoneuvot pidetään turvallisissa ja ympäristön kannalta hyväksyttävässä kunnossa niiden käytön ajan. Tähän järjestelmään olisi kuuluttava ajoneuvojen määräaikaikatsastukset, kaupallisessa tieliikenteessä käytettävien ajoneuvojen tekniset tienvarsitarkastukset ja ajoneuvojen rekisteröintimenettely, jotta lupa ajoneuvon käyttämiseen tieliikenteessä voidaan peruuttaa väliaikaisesti, jos ajoneuvo aiheuttaa välittömän vaaran liikenneturvallisuudelle.
- (2) Ajoneuvon rekisteröinnissä viranomaiset myöntävät luvan ajoneuvon käyttöönottoon tieliikenteessä. Neuvoston direktiiviä 1999/37/EY ⁽³⁾ sovelletaan ainoastaan ajoneuvojen rekisteröinnin myöntämiseen. Lupa käyttää ajoneuvoa olisi kuitenkin voitava peruuttaa väliaikaisesti erityisesti silloin, kun ajoneuvon käyttö yleisillä teillä aiheuttaisi vaaran ajoneuvon teknisen kunnan vuoksi. Väliaikaisesta peruuttamisesta johtuvan hallinnollisen rasituksen keventämiseksi ei pitäisi edellyttää uutta rekisteröintiä väliaikaisen peruuttamisen päättyessä.
- (3) Olisi säädettävä velvollisuudesta peruuttaa pysyvästi sellaisen ajoneuvon rekisteröinti, jonka käsittelystä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY ⁽⁴⁾ mukaisena romuajoneuvona on saatu ilmoitus. Jäsenvaltioilla on mahdollisuus määrittää kansallisessa lainsäädännössään muita perusteita peruuttaa ajoneuvon rekisteröinti.
- (4) Vaikka ajoneuvon rekisteröinti olisi peruutettu, sen rekisteröintitiedot olisi voitava säilyttää.
- (5) Hallinnollisen rasituksen keventämiseksi ja jäsenvaltioiden välisen tietojenvaihdon helpottamiseksi ajoneuvoa koskevat tiedot olisi tallennettava sähköisesti.
- (6) Tämä direktiivi ei saisi estää jäsenvaltiota pitämästä toimivaltaisten viranomaistensa sähköisesti tallentamia tietoja alueellaan rekisteröityä ajoneuvoa koskevana ensisijaisena tietolähteenä. Tietojenvaihdon helpottamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää yhteenliitettyä sähköistä järjestelmää, joka sisältää kansallisten sähköisten tietokantojen tiedot.
- (7) Kun katsastuksessa on havaittu vaarallisia puutteita ja lupa käyttää ajoneuvoa yleisillä teillä on peruutettu väliaikaisesti, tiedot väliaikaisesta peruuttamisesta olisi tallennettava, kunnes ajoneuvo läpäisee uuden katsastuksen.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 15.2.2013, s. 128.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 24. maaliskuuta 2014.

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 1999/37/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1999, ajoneuvojen rekisteröintiasiakirjoista (EYVL L 138, 1.6.1999, s. 57).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34).

- (8) Jotta direktiivin 1999/37/EY liitteissä I ja II olevan II.4 kohdan toinen luetelmakohta ja III.1 kohdan A kohdan b alakohda voidaan saattaa ajan tasalle unionin laajentumisen johdosta ja jotta liitteessä I oleva, muita kuin pakollisia tietoja koskeva II.6 kohta voidaan saattaa ajan tasalle, jos määritelmiä tai vaatimustenmukaisuustodistusten sisältöä muutetaan asiaankuuluvassa unionin tyyppihyväksyntälainsäädännössä, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (9) Direktiivi 1999/37/EY olisi sen vuoksi muutettava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Direktiivin 1999/37/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 1999/37/EY seuraavasti:

- 1) Korvataan 1 artiklan ensimmäinen virke seuraavasti:

”Tätä direktiiviä sovelletaan jäsenvaltioiden myöntämiin ajoneuvojen rekisteröintiasiakirjoihin.”

- 2) Lisätään 2 artiklaan alakohdat seuraavasti:

e) ”väliaikaisella peruuttamisella” rajoitettua ajanjaksoa, jonka kuluessa ajoneuvolla ei ole jäsenvaltion lupaa sen käyttöön tieliikenteessä ja jonka päätteeksi se voi saada tällaisen luvan uudelleen ilman uutta rekisteröintiprosessia edellyttäen, että väliaikaiselle peruuttamiselle ei enää ole perusteita;

f) ”rekisteröinnin peruuttamisella” toimenpidettä, jolla jäsenvaltion antama lupa ajoneuvon käyttämiseen tieliikenteessä peruutetaan”.

- 3) Lisätään 3 artiklaan kohdat seuraavasti:

”4. Jäsenvaltioiden on tallennettava sähköisesti tiedot kaikista alueellaan rekisteröidyistä ajoneuvoista. Tietojen on sisällettävä

a) kaikki liitteessä I olevan II.5 kohdan mukaiset pakolliset tiedot sekä mainitussa liitteessä olevan II.6 kohdan koodin J tiedot ja II.6 kohdan koodien V.7 ja V.9 tiedot, jos tiedot ovat saatavilla;

b) liitteessä I luetellut muut kuin pakolliset tiedot tai Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/46/EY (*) säädetyssä vaatimustenmukaisuustodistuksessa olevat tiedot, mikäli mahdollista;

c) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/45/EU (**) mukaisten pakollisten määräaikaskatsastusten tulokset ja katsastustodistuksen voimassaoloaika.

Tämän direktiivin nojalla tapahtuvassa henkilötietojen käsittelyssä noudatetaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivejä 95/46/EY (***) ja 2002/58/EY (****).

5. Ajoneuvojen tekniset tiedot on asetettava toimivaltaisten viranomaisten tai katsastusasemien saataville määräaikaikatsastuksia varten. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa katsastusasemien oikeutta käyttää ja levittää tällaisia tietoja niiden väärinkäytön välttämiseksi.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle (EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1).

(**) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/45/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen katsastuksesta ja direktiivin 2009/40/EY kumoamisesta (EUVL L 127, 29.4.2014, s. 51).

(***) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY, annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31).

(****) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY, annettu 12 päivänä heinäkuuta 2002, henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37)."

4) Lisätään artikla seuraavasti:

"3 a artikla

1. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen vastaanottaa määräaikaikatsastuksesta ilmoituksen, jonka mukaan lupa käyttää tiettyä ajoneuvoa tieliikenteessä on väliaikaisesti peruutettu direktiivin 2014/45/EU 9 artiklan mukaisesti, tiedot väliaikaisesta peruuttamisesta on tallennettava sähköisesti ja on tehtävä uusi katsastus.

Väliaikaisen peruuttamisen on oltava voimassa, kunnes ajoneuvo on läpäissyt uuden katsastuksen. Kun katsastus on läpäisty, toimivaltaisen viranomaisen on viipymättä annettava uudelleen lupa käyttää ajoneuvoa tieliikenteessä. Uutta rekisteröintiprosessia ei tarvita.

Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä toimenpiteitä helpottaakseen sellaisen ajoneuvon uudelleen katsastamista, jonka tieliikenteessä käyttämiseen myönnetty lupa on väliaikaisesti peruutettu. Näihin toimenpiteisiin voi kuulua lupa kuljettaa ajoneuvoa yleisillä teillä korjaamon ja katsastusaseman välillä katsastusta varten.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia, että ajoneuvon rekisteröintitodistuksen haltija esittää toimivaltaiselle viranomaiselle pyynnön rekisteröinnin siirtämisestä ajoneuvon uudelle omistajalle.

3. Jos jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen saa ilmoituksen siitä, että ajoneuvoa on käsitelty Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/53/EY (*) mukaisena romuajoneuvona, kyseisen ajoneuvon rekisteröinti on peruutettava pysyvästi ja tätä koskeva tieto on lisättävä sähköiseen rekisteriin.

(*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/53/EY, annettu 18 päivänä syyskuuta 2000, romuajoneuvoista (EYVL L 269, 21.10.2000, s. 34)."

5. Lisätään 5 artiklaan kohta seuraavasti:

"3. Jäsenvaltioiden on lähtökohtaisesti tunnustettava katsastustodistuksen voimassaolo, jos ajoneuvon, jolla on pätevä todiste määräaikaistarkastuksen läpäisemisestä, omistaja vaihtuu, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2014/45/EU 5 artiklan 4 kohdan ja 8 artiklan 3 kohdan soveltamista."

6) Korvataan 6 ja 7 artikla seuraavasti:

"6 artikla

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 7 artiklan mukaisesti, jotta voidaan muuttaa

- liitteissä I ja II olevaa II.4 kohdan toista luetelmakohtaa sekä III.1 kohdan A kohdan b alakohtaa unionin laajentumisen johdosta,
- liitteessä I olevaa, muita kuin pakollisia tietoja koskevaa II.6 kohtaa, jos määritelmiä tai vaatimustenmukaisuustodistusten sisältöä muutetaan asiaankuuluvassa unionin tyyppihyväksyntälainsäädännössä.

7 artikla

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetty edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 19 päivästä toukokuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 6 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 6 artiklassa tarkoitettun säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhemmänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevyYTEEN.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 6 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaikaa jatketaan kahdella kuukaudella.”

7) Korvataan 9 artikla seuraavasti:

”9 artikla

Jäsenvaltioiden on avustettava toisiaan tämän direktiivin täytäntöönpanossa. Ne voivat vaihtaa tietoja kahden- tai monenvälisesti etenkin tarkistaakseen ajoneuvon laillisuuden ennen sen rekisteröintiä, tarvittaessa jäsenvaltiossa, jossa se aiemmin oli rekisteröity. Tietojenvaihdon helpottamiseksi tarkistamisessa voidaan erityisesti hyödyntää yhteenliitettyä sähköistä järjestelmää, joka sisältää kansallisten sähköisten tietokantojen tiedot.”

8) Lisätään liitteessä I olevaan II.6 kohtaan koodi seuraavasti:

”X) todiste katsastuksen läpäisemisestä, seuraava katsastuspäivä tai nykyisen katsastustodistuksen voimassaolon päättymispäivä”.

2 artikla

Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 20 päivänä toukokuuta 2017. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 20 päivästä toukokuuta 2018.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*3 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*4 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 2014/47/EU,
annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014,
unionissa liikennöivien hyötyajoneuvojen liikennekelpoisuutta koskevista teknisistä
tienvarsitarkastuksista ja direktiivin 2000/30/EY kumoamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 91 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽¹⁾,

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ⁽²⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Komissio asetti 28 päivänä maaliskuuta 2011 antamassaan valkoisessa kirjassa ”Yhtenäistä Euroopan liikenne-
aluetta koskeva etenemissuunnitelma – Kohti kilpailukykyistä ja resurssitehokasta liikennejärjestelmää” unionin
tavoitteeksi nollatoleranssin, jonka mukaisesti tieliikennekuolemien määrä on saatava lähelle nollaa vuoteen
2050 mennessä. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi ajoneuvoteknologian odotetaan parantavan merkittävästi lii-
kenneturvallisuutta.
- (2) Komissio ehdotti tiedonannossaan ”Kohti eurooppalaista tieliikenneturvallisuusaluetta: tieliikenneturvallisuuden po-
liittiset suuntaviivat 2011–2020”, että vuodesta 2010 alkaen tieliikennekuolemien kokonaismäärä unionissa pyrit-
täisiin puolittamaan vuoteen 2020 mennessä. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi komissio asetti seitsemän strate-
gista tavoitetta ja yksilöi ajoneuvojen turvallisuutta parantavia toimia, loukkaantumisten vähentämiseen tähtäävän
strategian ja toimenpiteitä loukkaantumisille alttiiden tienkäyttäjien, erityisesti moottoripyöräilijöiden, turvallisuus-
den parantamiseksi.
- (3) Katsastus on osa laajempaa järjestelmää, jolla pyritään varmistamaan, että ajoneuvot pidetään turvallisessa ja
ympäristön kannalta hyväksyttävässä kunnossa niiden käytön ajan. Järjestelmään olisi kuuluttava ajoneuvojen
määräaikauskatsastukset, kaupallisessa tieliikenteessä käytettävien ajoneuvojen tekniset tienvarsitarkastukset ja ajo-
neuvojen rekisteröintimenettely, jotta lupa ajoneuvon käyttämiseen tieliikenteessä voidaan peruuttaa väliaikaisesti,
jos ajoneuvo aiheuttaa välittömän vaaran liikenneturvallisuudelle. Liikennekelpoisuus olisi varmistettava pääasiassa
määräaikauskatsastuksin. Hyötyajoneuvojen tienvarsitarkastuksilla olisi ainoastaan täydennettävä määräaikauskatsas-
tuksia.
- (4) Unionissa on hyväksytty useita ajoneuvojen turvallisuutta koskevia teknisiä normeja ja vaatimuksia sekä ympäris-
tönormeja. Ennalta ilmoittamattomien teknisten tienvarsitarkastusten järjestelmällä on varmistettava, että ajoneuvot
pidetään liikennekelpoisina.
- (5) Teknisillä tienvarsitarkastuksilla on keskeinen asema pyrittäessä pitämään hyötyajoneuvot jatkuvasti liikennekel-
poi-
sina koko niiden käyttöajan ajan. Tällaiset tarkastukset eivät pelkästään paranna liikenneturvallisuutta ja auta
vähentämään ajoneuvojen päästöjä, vaan niiden avulla voidaan myös välttää eri jäsenvaltioissa hyväksyttävien
tarkastustasojen erilaisuudesta johtuva vilpillinen kilpailu tieliikenteessä.

⁽¹⁾ EUVL C 44, 15.2.2013, s. 128.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 11. maaliskuuta 2014 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty
24. maaliskuuta 2014.

- (6) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1071/2009 ⁽¹⁾ otettiin käyttöön maantiekuljetusyritysten eurooppalainen rekisteri (ERRU). ERRU mahdollistaa kuljetusyritysten kansallisten sähköisten rekisterien yhteenliittämisen koko unionissa henkilötietojen suojaa koskevien unionin säännösten mukaisesti. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen hallinnoima järjestelmä helpottaa jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä.
- (7) Tätä direktiiviä olisi sovellettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2007/46/EY ⁽²⁾ määriteltyihin luokkiin kuuluviiin tiettyihin hyötyajoneuvoihin, joiden rakenteellinen nopeus on yli 25 km/h. Tämän ei pitäisi kuitenkaan estää jäsenvaltioita tekemästä teknisiä tienvarsitarkastuksia tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolisille ajoneuvoille eikä tarkastamasta tieliikenteeseen liittyviä muita tekijöitä, erityisesti ajo- ja lepoaikoja tai vaarallisten aineiden kuljettamista.
- (8) Pyörillä varustettuja traktoreita, joiden suurin rakenteellinen nopeus on yli 40 km/h, käytetään yhä enemmän kuorma-autojen sijaan paikallisissa kuljetuksissa ja kaupallisessa maanteiden tavaraliikenteessä. Niiden riskialttius on verrattavissa kuorma-autoihin, minkä vuoksi kyseisen ajoneuvoluokan ajoneuvoja, joita käytetään pääasiassa yleisillä teillä, olisi teknisten tienvarsitarkastusten suhteen kohdeltava samalla tavalla kuin kuorma-autoja.
- (9) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/30/EY ⁽³⁾ täytäntöönpanoa koskevista kertomuksista käy selvästi ilmi, kuinka tärkeitä tekniset tienvarsitarkastukset ovat. Vuosina 2009 ja 2010 unionissa tehdyissä teknisissä tienvarsitarkastuksissa todettiin yli 350 000 ajoneuvon olevan ajokieltoa edellyttävässä kunnossa. Kertomuksissa todetaan myös, että eri jäsenvaltioissa tehtyjen tarkastusten tulokset poikkesivat huomattavasti toisistaan. Vuosina 2009 ja 2010 havaittujen tiettyjen puutteiden osuus kaikista tarkastetuista ajoneuvoista vaihteli erään jäsenvaltion 2,1 prosentista toisen jäsenvaltion 48,3 prosenttiin. Kertomukset osoittavat myös, että teknisten tienvarsitarkastusten määrä poikkeaa eri jäsenvaltioissa merkittävästi toisistaan. Tasapuolisuuden vuoksi jäsenvaltioiden olisi sitouduttava tekemään tarkastuksia riittävä määrä, joka on oikeassa suhteessa niiden alueella rekisteröityjen ja/tai käytössä olevien hyötyajoneuvojen määrään.
- (10) Pakettiautoihin, kuten N₁-luokan ajoneuvoihin, ja niiden perävaunuihin ei sovelleta unionin tasolla samoja liikenneturvallisuusvaatimuksia, kuten ajoaikaan, ammattiautoilijoiden koulutukseen tai nopeudenrajoittimien asentamiseen liittyviä vaatimuksia, kuin raskaisiin hyötyajoneuvoihin. Vaikka N₁-luokan ajoneuvot eivät kuulu tämän direktiivin soveltamisalaan, jäsenvaltioiden olisi otettava tällaiset ajoneuvot huomioon liikenneturvallisuutta ja tienvarsitarkastuksia koskevissa yleisissä strategioissaan.
- (11) Tarpeettoman hallinnollisen rasituksen ja turhien kustannusten välttämiseksi sekä tarkastusten tehokkuuden parantamiseksi toimivaltaisten kansallisten viranomaisten olisi voitava valita tarkastukseen ensisijaisesti sellaiset ajoneuvot, joita käyttävät yritykset eivät noudata liikenneturvallisuus- ja ympäristönormeja, kun taas vastuulliset, turvallisuusnormeja noudattavat ja ajoneuvojaan moitteettomasti huoltavat liikenteenharjoittajat olisi palkittava tekemällä niiden ajoneuvoille vähemmän tarkastuksia. Ajoneuvojen valitseminen tienvarsitarkastuksiin liikenteenharjoittajien riskiprofiilin perusteella saattaa osoittautua hyödylliseksi välineeksi sellaisten yritysten, joilla on korkea riskiluokitus, tarkastamiseksi tarkemmin ja useammin.
- (12) Tienvarsitarkastuksia olisi tuettava käyttämällä riskiluokitusjärjestelmää. Asetuksessa (EY) N:o 1071/2009 säädetään, että jäsenvaltioiden on laajennettava Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/22/EY ⁽⁴⁾ nojalla perustettu riskiluokitusjärjestelmä ajoaika- ja lepoaikoja koskevien sääntöjen täytäntöönpanon osalta kattamaan muut tieliikenteeseen liittyvät erityisalat, mukaan luettuna hyötyajoneuvojen liikennekelpoisuus. Tästä syystä tiedot

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1071/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, maantieliikenteen harjoittajan ammatin harjoittamisen edellytyksiä koskevista yhteisistä säännöistä ja neuvoston direktiivin 96/26/EY kumoamisesta (EUVL L 300, 14.11.2009, s. 51).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY, annettu 5 päivänä syyskuuta 2007, puitteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle (EUVL L 263, 9.10.2007, s. 1).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/30/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2000, Euroopan yhteisössä liikennöivien hyötyajoneuvojen teknisistä tienvarsitarkastuksista (EYVL L 203, 10.8.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/22/EY, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, tieliikenteen sosiaalilainsäädännöstä annettujen neuvoston asetusten (ETY) N:o 3820/85 ja (ETY) N:o 3821/85 täytäntöönpanoa koskevista vähimmäisedellytyksistä ja neuvoston direktiivin 88/599/ETY kumoamisesta (EUVL L 102, 11.4.2006, s. 35).

ajoneuvoissa havaittujen puutteiden lukumäärästä ja vakavuudesta olisi sisällytettävä direktiivin 2006/22/EY 9 artiklan nojalla perustettuun riskiluokitusjärjestelmään. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää riskiluokitusjärjestelmien toimintaa koskevista asianmukaisista teknisistä ja hallinnollisista järjestelyistä. Lisäksi olisi tutkittava riskiluokitusjärjestelmän tehokkuutta ja yhdenmukaistamista koko unionissa.

- (13) Ajoneuvon rekisteröintitodistuksen haltijan ja tapauksen mukaan liikenteenharjoittajan olisi oltava vastuussa ajoneuvon pitämisestä liikennekelpoisena.
- (14) Teknisiä tienvarsitarkastuksia tehdessään tarkastajien olisi toimittava riippumattomasti, eivätkä heidän arvioitaan saisi haitata mitkään sellaiset eturistiriidat erityisesti kuljettajan, liikenteenharjoittajan tai rekisteröintitodistuksen haltijan osalta, mukaan lukien taloudelliset tai henkilökohtaiset eturistiriidat, jotka voisivat vaikuttaa heidän päätöstensä puolueettomuuteen ja objektiivisuuteen. Tästä syystä tarkastajien palkkion ja teknisten tienvarsitarkastusten tulosten välillä ei saisi olla suoraa yhteyttä. Tämä ei saisi estää jäsenvaltiota valtuuttamasta yksityisiä tahoja sekä tekemään yksityiskohtaisempia teknisiä tienvarsitarkastuksia että korjaamaan ajoneuvoja, myös tarkastamaan ja korjaamaan saman ajoneuvon.
- (15) Teknisiin tienvarsitarkastuksiin olisi kuuluttava alustava tarkastus ja tarvittaessa yksityiskohtaisempia tarkastuksia. Molemmissa tapauksissa olisi tarkastettava ajoneuvojen asiaankuuluvat osat ja järjestelmät. Jotta yksityiskohtaisempia tarkastuksia voitaisiin yhdenmukaistaa unionin tasolla, kunkin tarkastuskohteen osalta olisi sovellettava suositeltavia testausmenetelmiä ja esitettävä esimerkit puutteista ja niiden luokittelusta niiden vakavuuden perusteella.
- (16) Kuorman kiinnittäminen on liikenneturvallisuuden kannalta olennaisen tärkeää. Kuorma olisi sen vuoksi kiinnitettävä siten, että se kestää ajoneuvon liikenteessä käytön aikana tapahtuvat kiihdytykset. Tällaisista kiihdytyksistä syntyviä massavoimia olisi käytännöllistä käyttää eurooppalaisiin standardeihin perustuvina raja-arvoina. Henkilöstöllä, joka osallistuu sen tarkastamiseen, onko kuorma kiinnitetty asianmukaisesti, olisi oltava tarkoituksenmukainen koulutus.
- (17) Kaikkien logistiikkaprosessin osapuolten, mukaan lukien pakkaajat, lastaajat, kuljetusyhtiöt, liikenteenharjoittajat ja kuljettajat, tehtävä on varmistaa, että kuorma on asianmukaisesti pakattu ja lastattu soveltuvaan ajoneuvoon.
- (18) Teknisiä tienvarsitarkastuksia koskevat raportit laaditaan useissa jäsenvaltioissa sähköisesti. Tällaisissa tapauksissa kuljettajalle olisi annettava jäljennös tarkastusraportista. Kaikki teknisten tienvarsitarkastusten aikana kerätyt tiedot olisi siirrettävä asianomaisen jäsenvaltion yhteiseen tietokantaan, jotta tiedot voidaan käsitellä helposti ja jotta asianmukaiset tiedot voidaan siirtää ilman ylimääräistä hallinnollista rasitusta.
- (19) Tarkastusviranomaisiin kohdistuvan hallinnollisen rasituksen keventämiseksi alustavia teknisiä tienvarsitarkastuksia koskeviin raportteihin, mukaan luettuina raportit, jotka koskevat kolmansissa maissa rekisteröityjä ajoneuvoja, olisi sisällytettävä ainoastaan olennaiset tiedot, joista käy ilmi, että tietty ajoneuvo on tarkastettu, ja tarkastuksen tulos. Yksityiskohtainen raportti olisi vaadittava ainoastaan, jos alustava tarkastus johtaa yksityiskohtaisempaan tarkastukseen.
- (20) Komission olisi tarkasteltava mahdollisuutta yhdistää liitteessä IV oleva raporttilomake muihin raportteihin.
- (21) Liikuteltavien tarkastusyksikköjen käyttö vähentää liikenteenharjoittajille aiheutuvia viivästyksiä ja kustannuksia, sillä yksityiskohtaisemmat tarkastukset voidaan tehdä suoraan tien varrella. Yksityiskohtaisemmat tarkastukset voidaan tehdä myös lähimmällä käytettävissä olevalla katsastusasemalla ja tienvarsitarkastuksia varten osoitetuissa tiloissa.

- (22) Teknisiä tienvarsitarkastuksia tekevällä henkilöstöllä olisi oltava tarkoituksenmukainen koulutus tai sen olisi oltava muuten pätevää, jotta se voi muun muassa suorittaa silmämääräiset tarkastukset tehokkaasti. Yksityiskohtaisempia teknisiä tienvarsitarkastuksia tekevillä tarkastajilla olisi oltava vähintään samat taidot ja heidän olisi täytettävä samat vaatimukset kuin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/45/EU ⁽¹⁾ mukaisesti katsastuksia tekevällä henkilöstöllä. Jäsenvaltioiden olisi vaadittava, että tienvarsitarkastuksia varten osoitetuissa tiloissa tarkastuksia tekevien tai liikuteltavia tarkastusyksiköitä käyttävien tarkastajien on täytettävä nämä tai toimivaltaisen viranomaisen hyväksymät vastaavat vaatimukset.
- (23) Teknisten laitteiden käyttämisestä yksityiskohtaisempaan tienvarsitarkastukseen aiheutuvien maksujen alentamiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava periä maksu, jos puutteita on havaittu. Maksun suuruuden olisi oltava kohtuullinen ja oikeasuhteinen.
- (24) Unionissa ei voida saavuttaa yhdenmukaisempaa teknisten tienvarsitarkastusten järjestelmää ilman jäsenvaltioiden välistä yhteistyötä ja parhaiden käytänteiden vaihtoa. Sen vuoksi jäsenvaltioiden olisi tehtävä tiiviimpää yhteistyötä mahdollisuuksien mukaan myös operatiivisten toimintojen aikana. Tällaiseen yhteistyöhön olisi kuuluttava yhteisten teknisten tienvarsitarkastusten järjestäminen määräajoin.
- (25) Jotta jäsenvaltioiden tietojenvaihdon tehokkuus voitaisiin varmistaa, kussakin jäsenvaltiossa olisi oltava yksi yhteyspisteinä toimiva elin, jonka kautta pidetään yhteyttä muihin asiaankuuluviin toimivaltaisiin viranomaisiin. Kyseisen yhteyspisteen olisi myös kerättävä asiaankuuluvat tilastot. Jäsenvaltioiden olisi lisäksi sovellettava alueellaan johdonmukaista kansallista täytäntöönpanostrategiaa, ja niiden olisi voitava nimetä erityinen elin sovittamaan yhteen sen toteuttaminen. Kunkin jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten olisi määritettävä menettelyt, joissa vahvistetaan toimitettavia tietoja koskevat määräajat ja niiden sisältö.
- (26) Yhteyspisteitä nimettäessä olisi noudatettava perustuslain määräyksiä ja niistä seuraavaa toimivallan tasoa.
- (27) Jotta unionissa täytäntöön pantua tienvarsitarkastusten järjestelmää voitaisiin valvoa, jäsenvaltioiden olisi ennen 31 päivää maaliskuuta 2021 ja sen jälkeen kahden vuoden välein ennen 31 päivää maaliskuuta toimitettava tehtyjen teknisten tienvarsitarkastusten tulokset komissiolle. Komission olisi toimitettava kootut tiedot Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
- (28) Yrityksille ja kuljettajille koituvan ajanhukan minimoimiseksi ja tienvarsitarkastusten kokonaistehokkuuden parantamiseksi olisi kannustettava suorittamaan tekniset tienvarsitarkastukset samassa yhteydessä kuin tieliikenteen sosiaalilainsäädännön, erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 561/2006 ⁽²⁾, direktiivin 2006/22/EY sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3821/85 ⁽³⁾ noudattamista koskevat tarkastukset.
- (29) Jäsenvaltioiden olisi säädettävä tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavia seuraamuksia koskevat säännöt ja varmistettava, että ne pannaan täytäntöön. Näiden seuraamusten olisi oltava tehokkaita, oikeasuhteisia, varoittavia ja syrjimättömiä. Jäsenvaltioiden olisi erityisesti sisällytettävä niihin asianmukaisia toimenpiteitä, joilla puututaan siihen, että kuljettaja tai liikenteenharjoittaja ei ole tehnyt yhteistyötä tarkastajan kanssa, sekä siihen, että ajoneuvoa, jossa on vaarallisia puutteita, on käytetty luvottomasti.
- (30) Jotta voidaan varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen täytäntöönpano, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011 ⁽⁴⁾ mukaisesti.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/45/EU, annettu 3 päivänä huhtikuuta 2014, moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen määräaikaikatsastuksista sekä direktiivin 2009/40/EY kumoamisesta (ks. tämän virallisen lehden s. 51).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 561/2006, annettu 15 päivänä maaliskuuta 2006, tieliikenteen sosiaalilainsäädännön yhdenmukaistamisesta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 3821/85 ja (EY) N:o 2135/98 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3820/85 kumoamisesta (EUVL L 102, 11.4.2006, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 3821/85, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985, tieliikenteen valvontalaitteista (EYVL L 370, 31.12.1985, s. 8).

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovalan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (31) Komission ei olisi annettava täytäntöönpanosäädöksiä, jotka koskevat menettelyitä, joilla rekisteröintijäsenvaltion yhteyspisteelle ilmoitetaan ajoneuvot, joissa on vakavia tai vaarallisia puutteita, tai menettelyitä, joilla vahvistetaan muoto, jossa jäsenvaltioiden tiedot tarkastetuista ajoneuvoista toimitetaan komissiolle, jos tämän direktiivin nojalla perustettu komitea ei anna lausuntoa komission esittämästä ehdotuksesta täytäntöönpanosäädökseksi.
- (32) Jotta voidaan saattaa tarvittaessa ajan tasalle 2 artiklan 1 kohta ja liitteessä IV oleva 6 kohta vaikuttamatta tämän direktiivin soveltamisalaan, saattaa ajan tasalle liitteessä II oleva 2 kohta menetelmien osalta ja mukauttaa liitteessä II oleva 2 kohta tarkastuskohteiden luettelon, menetelmien, hylkäysperusteiden ja puutteiden arvioinnin osalta, komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla. Komission olisi delegoituja säädöksiä valmistellessaan ja laatiessaan varmistettava, että asianomaiset asiakirjat toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle yhtäaikaaisesti, hyvissä ajoin ja asianmukaisesti.
- (33) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli parantaa liikenneturvallisuutta säätämällä unionissa liikennöivien ajoneuvojen teknisiä tiensitarkastuksia koskevat yhteiset vähimmäisvaatimukset ja yhdenmukaistetut säännöt, vaan se voidaan toiminnan laajuuden vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.
- (34) Tässä direktiivissä kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 6 artiklassa tarkoitettuja Euroopan unionin perusoikeuskirjassa tunnustettuja periaatteita.
- (35) Tällä direktiivillä kehitetään teknisten tiensitarkastusten nykyistä järjestelmää sekä saatetaan ajan tasalle direktiivin 2000/30/EY tekniset vaatimukset, ja tähän direktiiviin sisältyvät komission suosituksessa 2010/379/EU ⁽¹⁾ olevat säännöt. Näin ollen direktiivi 2000/30/EY olisi kumottava,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

I LUKU

KOHDE, MÄÄRITELMÄT JA SOVELTAMISALA

1 artikla

Kohde

Liikenneturvallisuuden parantamiseksi ja ympäristön suojelemiseksi tässä direktiivissä vahvistetaan vähimmäisvaatimukset jäsenvaltioiden alueella liikennöivien hyötyajoneuvojen liikennekelpoisuutta koskevien teknisten tiensitarkastusten järjestelmälle.

2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan hyötyajoneuvoihin, joiden rakenteellinen nopeus on yli 25 km/h ja jotka kuuluvat seuraaviin Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2003/37/EY ⁽²⁾ ja direktiivissä 2007/46/EY määriteltyihin luokkiin:

- a) ensisijaisesti henkilöiden ja heidän matkatavaroidensa kuljettamiseen suunnitellut ja rakennetut moottoriajoneuvot, joissa on kuljettajan istuinpaikan lisäksi enemmän kuin kahdeksan istuinpaikkaa – ajoneuvoluokat M₂ ja M₃;

⁽¹⁾ Komission suositus 2010/379/EU, annettu 5 päivänä heinäkuuta 2010, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/30/EY mukaisissa hyötyajoneuvojen teknisissä tiensitarkastuksissa havaittujen puutteiden riskinarvioinnista (EUVL L 173, 8.7.2010, s. 97).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/37/EY, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, maatalous- tai metsätraktoreiden, niiden perävaunujen ja vedettävien vaihdettavissa olevien koneiden ja näihin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden tyyppihyväksynnästä sekä direktiivin 74/150/ETY kumoamisesta (EUVL L 171, 9.7.2003, s. 1).

- b) ensisijaisesti tavaroiden kuljettamiseen suunnitellut ja rakennetut moottoriajoneuvot, joiden enimmäismassa on yli 3,5 tonnia – ajoneuvoluokat N₂ ja N₃;
- c) tavaroiden tai henkilöiden kuljettamiseen taikka matkailutarkoituksiin suunnitellut ja rakennetut perävaunut, joiden enimmäismassa on yli 3,5 tonnia – ajoneuvoluokat O₃ ja O₄;
- d) pääasiassa yleisillä teillä kaupallisessa maanteiden tavaraliikenteessä käytettävät pyörillä varustetut T5-luokan traktorit, joiden suurin rakenteellinen nopeus on yli 40 km/h.

2. Tämä direktiivi ei vaikuta jäsenvaltioiden oikeuteen tehdä teknisiä tienvarsitarkastuksia tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomille ajoneuvoille, kuten luokkaan N₁ kuuluville kevyille hyötyajoneuvoille, joiden enimmäismassa on alle 3,5 tonnia, ja tarkastaa tieliikenteeseen ja liikenneturvallisuuteen liittyviä muita tekijöitä tai tehdä tarkastuksia muualla kuin yleisillä teillä. Mikään tässä direktiivissä ei estä jäsenvaltiota rajoittamasta tietyn ajoneuvotyyppin käyttöä tieverkkonsa tiettyihin osiin liikenneturvallisuussyistä.

3 artikla

Määritelmät

Seuraavia määritelmiä käytetään ainoastaan tätä direktiiviä sovellettaessa:

- 1) 'ajoneuvolla' tarkoitetaan kaikkia sellaisia moottoriajoneuvoja sekä niiden perävaunuja, jotka eivät kulje kiskoilla;
- 2) 'moottoriajoneuvolla' tarkoitetaan kaikkia pyörillä varustettuja moottorikäyttöisiä ajoneuvoja, jotka kulkevat omalla käyttövoimallaan ja joiden suurin rakenteellinen nopeus on yli 25 km/h;
- 3) 'perävaunulla' tarkoitetaan kaikkia pyörillä varustettuja ajoneuvoja, jotka eivät kulje omalla käyttövoimallaan ja jotka on suunniteltu ja rakennettu moottoriajoneuvon vedettäväksi;
- 4) 'puoliperävaunulla' tarkoitetaan kaikkia perävaunuja, jotka on tarkoitettu kytkettäväksi moottoriajoneuvoon siten, että ne lepävät osittain moottoriajoneuvon päällä ja moottoriajoneuvo kantaa huomattavan osan niiden massasta ja niiden kuorman massasta;
- 5) 'kuormalla' tarkoitetaan kaikkia tavaroita, jotka normaalisti sijoitettaisiin ajoneuvoon tai ajoneuvon sellaisen osan päälle, joka on suunniteltu kuljettamaan kuormaa, ja joita ei ole kiinnitetty pysyvästi ajoneuvoon, mukaan lukien kuormankuljettimien sisällä olevat tavarat, kuten häkit, vaihtokorit tai kontit;
- 6) 'hyötyajoneuvolla' tarkoitetaan ensisijaisesti tavaroiden tai matkustajien kuljettamiseen tarkoitettua moottoriajoneuvoa ja sen perävaunua tai puoliperävaunua, kun kuljetus tapahtuu kaupallisessa tarkoituksessa toisen lukuun tai omaan lukuun tai muissa ammatillisissa tarkoituksissa;
- 7) 'jäsenvaltiossa rekisteröidyllä ajoneuvolla' tarkoitetaan ajoneuvoa, joka on rekisteröity tai otettu käyttöön jossakin jäsenvaltiossa;
- 8) 'rekisteröintitodistuksen haltijalla' tarkoitetaan oikeushenkilöä tai luonnollista henkilöä, jonka nimiin ajoneuvo on rekisteröity;
- 9) 'yrityksellä' tarkoitetaan asetuksen (EY) N:o 1071/2009 2 artiklan 4 alakohdassa määriteltyä yritystä;
- 10) 'teknisellä tienvarsitarkastuksella' tarkoitetaan ennalta ilmoittamatonta hyötyajoneuvon liikennekelpoisuuden teknistä tarkastusta, jonka jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset tekevät tai joka tehdään niiden suorassa valvonnassa;

- 11) 'yleisellä tiellä' tarkoitetaan tietä, jolla on yleishyödyllistä merkitystä, kuten paikallinen, alueellinen tai kansallinen maantie, valtatie, moottoriliikennetie tai moottoritie;
- 12) 'katsastuksella' tarkoitetaan direktiivin 2014/45/EU 3 artiklan 9 alakohdan mukaista tarkastusta;
- 13) 'katsastustodistuksella' tarkoitetaan toimivaltaisen viranomaisen tai katsastusaseman antamaa katsastusraporttia, joka sisältää katsastuksen tuloksen;
- 14) 'toimivaltaisella viranomaisella' tarkoitetaan viranomaista tai julkista elintä, jonka tehtäväksi jäsenvaltio on antanut teknisten tienvarsitarkastusten järjestelmän hallinnoinnin sekä tapauksen mukaan myös tällaisten tarkastusten tekemisen;
- 15) 'tarkastajalla' tarkoitetaan henkilöä, jonka jäsenvaltio tai sen toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tekemään alustavia ja/tai yksityiskohtaisempia tienvarsitarkastuksia;
- 16) 'puutteilla' tarkoitetaan teknisiä vikoja ja muita teknisessä tienvarsitarkastuksessa havaittuja vaatimustenvastaisuuksia;
- 17) 'yhteisellä tienvarsitarkastuksella' tarkoitetaan kahden tai useamman jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten yhdessä järjestämää teknistä tienvarsitarkastusta;
- 18) 'liikenteenharjoittajalla' tarkoitetaan luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka käyttää ajoneuvoa sen omistajana tai sen omistajan luvalla;
- 19) 'liikuteltavalla tarkastusyksiköllä' tarkoitetaan kuljetettavaa testauslaitteistoa, jota tarvitaan yksityiskohtaisempien teknisten tienvarsitarkastusten tekemiseen ja jota käyttävät tarkastajat ovat päteviä tekemään yksityiskohtaisempia tienvarsitarkastuksia;
- 20) 'tienvarsitarkastuksia varten osoitetuilla tiloilla' tarkoitetaan tiettyä aluetta, jolla tehdään alustavia ja/tai yksityiskohtaisempia teknisiä tienvarsitarkastuksia ja joka myös voidaan varustaa pysyvällä testauslaitteistolla.

II LUKU

TEKNISTEN TIENVAR SITARKASTUSTEN JÄRJESTELMÄ JA YLEISET VELVOITTEET

4 artikla

Tienvarsitarkastusten järjestelmä

Teknisten tienvarsitarkastusten järjestelmään kuuluvat 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut alustavat tekniset tienvarsitarkastukset ja 10 artiklan 2 kohdassa tarkoitettut yksityiskohtaisemmat tekniset tienvarsitarkastukset.

5 artikla

Tarkastettavien ajoneuvojen prosentuaalinen osuus

1. Unionissa on tehtävä kalenterivuositain alustavia teknisiä tienvarsitarkastuksia yhteensä vähintään viidelle prosentille 2 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen, jäsenvaltioissa rekisteröityjen ajoneuvojen kokonaismäärästä.
2. Kunkin jäsenvaltion on pyrittävä tekemään alustavia teknisiä tienvarsitarkastuksia riittävä määrä suhteessa asianomaisen jäsenvaltion alueella rekisteröityjen tällaisten ajoneuvojen kokonaismäärään.
3. Komissiolle on toimitettava tiedot ajoneuvoille tehdyistä tarkastuksista 20 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

6 artikla

Riskiluokitusjärjestelmä

Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että 2 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa tarkoitettujen ajoneuvojen osalta yksittäisten yritysten käyttämissä ajoneuvoissa havaittujen, liitteessä II ja tapauksen mukaan liitteessä III tarkoitettujen puutteiden lukumäärää ja vakavuutta koskevat tiedot sisällytetään direktiivin 2006/22/EY 9 artiklan nojalla perustettuun riskiluokitusjärjestelmään. Määrittäessään yrityksen riskiluokitusta jäsenvaltiot voivat käyttää liitteessä I vahvistettuja arviointiperusteita. Näiden tietojen perusteella korkean riskiluokan yrityksiä on tarkastettava tarkemmin ja useammin. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on hallinnoitava riskiluokitusjärjestelmää.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa rekisteröintijäsenvaltion on käytettävä muilta jäsenvaltioilta 18 artiklan 1 kohdan nojalla saatuja tietoja.

Jäsenvaltiot voivat sallia vapaaehtoiset täydentävät katsastukset. Vapaaehtoisista katsastuksista saadut tiedot liikennekelpoisuusvaatimusten noudattamisesta voidaan ottaa huomioon yrityksen riskiprofiilin parantamiseksi.

7 artikla

Vastuut

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ajoneuvossa säilytetään katsastustodistus viimeisimmästä määräaikaikatsastuksesta tai sen jäljennös tai, jos katsastustodistus on laadittu sähköisesti, oikeaksi todistettu tuloste tai alkuperäinen tuloste tuosta todistuksesta sekä raportti viimeisimmästä teknisestä tienvarsitarkastuksesta, jos ne on annettu. Jäsenvaltiot voivat sallia, että niiden viranomaiset hyväksyvät sähköiset todisteet tällaisista tarkastuksista, jos tätä koskevat tiedot ovat saatavilla.

2. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että yritysten ja teknisen tienvarsitarkastuksen kohteeksi joutuvan ajoneuvon kuljettajien on tehtävä yhteistyötä tarkastajien kanssa ja annettava pääsy ajoneuvoon, sen osiin ja kaikkeen asiaan liittyvään asiakirja-aineistoon tarkastusta varten.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että määritetään yritysten vastuu ajoneuvojensa pitämisestä turvallisina ja liikennekelpoisina, sanotun vaikkamatta niiden ajoneuvojen kuljettajien vastuuseen.

8 artikla

Tarkastajat

1. Tarkastajat eivät saa harjoittaa minkäänlaista kuljettajan kansalaisuuteen tai ajoneuvon rekisteröinti- tai käyttöönottomaahan perustuvaa syrjintää valitessaan ajoneuvon tekniseen tienvarsitarkastukseen ja tehdessään tarkastuksen.

2. Teknisiä tienvarsitarkastuksia tehdessään tarkastajalla ei saa olla mitään eturistiriitoja, jotka voisivat vaikuttaa hänen päätöksensä puolueettomuuteen ja objektiivisuuteen.

3. Tarkastajalle maksettava palkkio ei saa olla suorassa suhteessa alustavan tai yksityiskohtaisemman teknisen tienvarsitarkastuksen tuloksiin.

4. Yksityiskohtaisempia teknisiä tienvarsitarkastuksia voivat tehdä vain tarkastajat, jotka täyttävät direktiivin 2014/45/EU 13 artiklassa ja liitteessä IV säädetyt pätevyyttä ja koulutusta koskevat vähimmäisvaatimukset. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tienvarsitarkastuksia varten osoitetuissa tiloissa tarkastuksia tekevien tai liikuteltavia tarkastusyksiköitä käyttävien tarkastajien on täytettävä nuo tai vastaavat toimivaltaisen viranomaisen hyväksymät vaatimukset.

III LUKU

TARKASTUSMENETTELYT

9 artikla

Ajoneuvojen valinta alustavaan tekniseen tienvarsitarkastukseen

Valitessaan ajoneuvoja alustavaan tekniseen tienvarsitarkastukseen tarkastajat voivat asettaa etusijalle ajoneuvot, joita käyttävät direktiivissä 2006/22/EY tarkoitetut korkean riskiluokituksen yritykset. Ajoneuvot voidaan valita tarkastukseen myös satunnaisesti tai jos ajoneuvon epäillään aiheuttavan vaaran liikenneturvallisuudelle tai ympäristölle.

10 artikla

Teknisten tienvarsitarkastusten sisältö ja menetelmät

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 9 artiklan mukaisesti valituille ajoneuvoille tehdään alustava tekninen tienvarsitarkastus.

Kussakin ajoneuvon alustavassa teknisessä tienvarsitarkastuksessa

- a) tarkastajan on tarkastettava 7 artiklan 1 kohdan mukaisesti ajoneuvossa säilytettävä viimeisin katsastustodistus ja teknistä tienvarsitarkastusta koskeva raportti, jos ne on annettu, taikka sähköinen todiste näistä asiakirjoista;
- b) tarkastajan on tehtävä silmämääräinen arviointi ajoneuvon teknisestä kunnosta;
- c) tarkastaja voi tehdä silmämääräisen arvioinnin ajoneuvon kuorman kiinnityksestä 13 artiklan mukaisesti;
- d) tarkastaja voi noudattaa teknisessä tarkastuksessa mitä tahansa asianmukaiseksi katsomaansa menetelmää. Tällainen tekninen tarkastus voidaan tehdä perusteeksi päätökselle tehdä ajoneuvolle yksityiskohtaisempi tekninen tienvarsitarkastus tai pyytää, että puutteet korjataan viipymättä 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Tarkastajan on tarkistettava, onko aiemmassa teknistä tienvarsitarkastusta koskevassa raportissa mainitut mahdolliset puutteet korjattu.

2. Alustavan tarkastuksen tulosten perusteella tarkastajan on päätettävä, onko ajoneuvolle tai sen perävaunulle tehtävä yksityiskohtaisempi tienvarsitarkastus.

3. Yksityiskohtaisemmassa teknisessä tienvarsitarkastuksessa on tarkastettava ne liitteessä II luetellut kohteet, joita pidetään tarpeellisina ja merkityksellisinä ottaen erityisesti huomioon jarrujen turvallisuus, renkaat, pyörät, runko ja ympäristöhaitat sekä suositeltavat menetelmät mainittujen kohteiden katsastamiseen.

4. Jos katsastustodistuksesta tai tienvarsitarkastusraportista käy ilmi, että jokin liitteessä II lueteltu kohde on tarkastettu edellisten kolmen kuukauden aikana, tarkastaja ei tarkasta tuota kohdetta, jollei tällainen tarkastus ole perusteltu ilmeisen puutteen vuoksi.

11 artikla

Tarkastustilat

1. Yksityiskohtaisempi tekninen tienvarsitarkastus tehdään käyttäen liikuteltavaa tarkastusyksikköä tai tienvarsitarkastuksia varten osoitettuja tiloja tai se tehdään direktiivissä 2014/45/EU tarkoitetulla katsastusasemalla.

2. Jos yksityiskohtaisempi tarkastus tehdään katsastusasemalla tai tienvarsitarkastuksia varten osoitetuissa tiloissa, se on tehtävä mahdollisimman pian lähimmällä katsastusasemalla tai lähimmissä tarkastustiloissa.

3. Liikuteltavissa tarkastusyksiköissä ja tienvarsitarkastuksia varten osoitetuissa tiloissa on oltava asianmukaiset laitteet yksityiskohtaisempien teknisten tienvarsitarkastusten tekemiseksi, mukaan lukien tarvittaessa ajoneuvon jarrujen ja jarrutustehon, ohjauksen, pyöräntuennan ja ympäristöhaittojen arvioimiseksi tarvittavat laitteet. Jos liikuteltavissa tarkastusyksiköissä tai tienvarsitarkastuksia varten osoitetuissa tiloissa ei ole alustavassa tarkastuksessa esitetyn kohteen tarkastamiseksi vaadittuja laitteita, ajoneuvo on ohjattava katsastusasemalle tai -tiloihin, joissa tuon kohteen yksityiskohtainen tarkastus voidaan suorittaa.

12 artikla

Puutteiden arviointi

1. Liitteessä II esitetään kunkin tarkastettavan kohteen osalta mahdollisia puutteita ja niiden vakavuutta koskeva luettelo, jota on käytettävä teknisissä tienvarsitarkastuksissa.

2. Ajoneuvojen teknisissä tienvarsitarkastuksissa havaitut puutteet on luokiteltava johonkin seuraavista ryhmistä:

a) vähäiset puutteet, joilla ei ole merkittävää vaikutusta ajoneuvon turvallisuuteen tai ympäristöön, ja muut vähäiset vaatimustenvastaisuudet;

b) vakavat puutteet, jotka voivat vaarantaa ajoneuvon turvallisuuden tai vaikuttaa ympäristöön taikka aiheuttaa vaaraa muille tienkäyttäjille, ja muut merkittävämmät vaatimustenvastaisuudet;

c) vaaralliset puutteet, jotka suoraan ja välittömästi vaarantavat liikenneturvallisuuden tai vaikuttavat ympäristöön.

3. Ajoneuvo, jossa on useampaan kuin yhteen 2 kohdassa tarkoitettuun ryhmään kuuluvia puutteita, on luokiteltava vakavampaa puutetta vastaavaan ryhmään. Ajoneuvo, jossa on havaittu useita puutteita samoissa tarkastuskohteissa, siten kuin ne on määritelty liitteessä II olevassa 1 kohdassa tarkoitettussa teknisen tienvarsitarkastuksen sisällössä, voidaan luokitella seuraavan vakavuustason ryhmään, jos katsotaan, että kyseisten puutteiden yhteisvaikutus aiheuttaa liikenneturvallisuudelle suuremman vaaran.

13 artikla

Kuormakiinnityksen tarkastus

1. Ajoneuvon kuormakiinnitys voidaan tarkastaa tienvarsitarkastuksen aikana liitteen III mukaisesti sen varmistamiseksi, että kuorma on kiinnitetty siten, että se ei vaikuta ajoturvallisuuteen tai vaaranna henkeä, terveyttä, omaisuutta tai ympäristöä. Tarkastuksia voidaan tehdä sen tarkistamiseksi, että ajoneuvon kaikenlaisen käytön aikana, myös hätätilanteissa tai mäkilähdössä,

— kuormat voivat liikkua ainoastaan minimaalisesti toisiinsa nähden taikka ajoneuvon seiniä tai muita pintoja vasten; ja

— kuorma ei voi liikkua kuorma- tai kuormaustilan ulkopuolelle.

2. Kuormakiinnityksessä ja kuormakiinnityksen tarkastuksessa voidaan noudattaa liitteessä III olevassa I jaksossa vahvistettuja periaatteita ja tarvittaessa siinä vahvistettuja standardeja, sanotun vaikuttamatta tiettyjen tavaraluokkien, kuten vaarallisten tavaroiden kansainvälisistä tiekuljetuksista tehdyn eurooppalaisen sopimuksen (ADR) ⁽¹⁾ soveltamisalaan kuuluvien tavaroiden, kuljetukseen sovellettaviin vaatimuksiin. Liitteessä III olevan I jakson 5 kohdassa tarkoitettujen standardien viimeisintä versiota voidaan käyttää.

⁽¹⁾ Saatettu osaksi kansallista lainsäädäntöä vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista 24 päivänä syyskuuta 2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2008/68/EY (EUVL L 260, 30.9.2008, s. 13), sellaisena kuin se on muutettuna muun muassa komission direktiivillä 2012/45/EU (EUVL L 332, 4.12.2012, s. 18).

3. Jos kuormankiinnityksessä havaitaan vakavia tai vaarallisia puutteita, voidaan myös soveltaa 14 artiklassa tarkoitettuja seurantamenettelyjä.
4. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että kuormankiinnityksen tarkastuksiin osallistuvan henkilöstön on oltava asianmukaisesti koulutettu kyseistä tarkoitusta varten.

14 artikla

Vakavien tai vaarallisten puutteiden seuranta

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä, että alustavassa tai yksityiskohtaisemmassa tarkastuksessa havaittu vakava tai vaarallinen puute on korjattava, ennen kuin ajoneuvoa voidaan käyttää uudelleen yleisillä teillä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 14 artiklan 3 kohdan soveltamista.
2. Tarkastaja voi päättää, että ajoneuvolle on tehtävä täydellinen katsastus tietyssä määräajassa, jos se on rekisteröity siinä jäsenvaltiossa, jossa tekninen tienvarsitarkastus on tehty. Jos ajoneuvo on rekisteröity jossakin toisessa jäsenvaltiossa, toimivaltainen viranomainen voi pyytää 17 artiklassa tarkoitettujen yhteyspisteiden kautta tuon toisen jäsenvaltion toimivaltaista viranomaista katsastamaan ajoneuvon uudelleen 18 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen. Jos unionin ulkopuolella rekisteröidyssä ajoneuvossa havaitaan vakavia tai vaarallisia puutteita, jäsenvaltiot voivat päättää ilmoittaa asiasta ajoneuvon rekisteröintivaltion toimivaltaiselle viranomaiselle.
3. Jos havaitaan puutteita, jotka vaarantavat suoraan tai välittömästi liikenneturvallisuuden ja edellyttävät tästä syystä pikaista tai välitöntä korjaamista, asianomaisen jäsenvaltion tai toimivaltaisen viranomaisen on määrättävä, että kyseisen ajoneuvon käyttöä rajoitetaan tai se kielletään, kunnes nuo puutteet on korjattu. Tällaisen ajoneuvon käyttö voidaan sallia sen ajamiseksi yhteen lähimmistä korjaamoista, jossa nuo puutteet voidaan korjata, edellyttäen että kyseiset vaaralliset puutteet on korjattu siten, että ajoneuvolla pystytään ajamaan korjaamolle saakka ja että ajoneuvon kuljettajalle ja matkustajille tai muille tienkäyttäjille ei aiheudu välitöntä vaaraa. Jos puutteet eivät edellytä välitöntä korjaamista, asianomainen jäsenvaltio tai toimivaltainen viranomainen voi päättää, millä edellytyksillä ajoneuvoa saa käyttää ennen puutteiden korjaamista, ja asettaa tätä varten kohtuullisen määräajan.

Jos ajoneuvoa ei voida korjata niin, että se voidaan ajaa korjaamoon, ajoneuvo voidaan viedä paikkaan, jossa se voidaan korjata.

15 artikla

Tarkastusmaksut

Jos yksityiskohtaisemmassa tarkastuksessa on havaittu puutteita, jäsenvaltio voi periä kohtuullisen ja oikeasuhteisen maksun, jonka olisi oltava sidoksissa kyseisen tarkastuksen kustannuksiin.

16 artikla

Tarkastusraportti ja teknisten tienvarsitarkastusten tietokannat

1. Jokaisesta tehdystä alustavasta teknisestä tienvarsitarkastuksesta on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle seuraavat tiedot:
 - a) ajoneuvon rekisteröintimaa;
 - b) ajoneuvoluokka;
 - c) alustavan teknisen tienvarsitarkastuksen tulos.
2. Kun yksityiskohtaisempi tarkastus on saatu tehtyä, tarkastajan on laadittava liitteen IV mukainen raportti. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että ajoneuvon kuljettajalle annetaan jäljennös tarkastusraportista.
3. Tarkastajan on toimitettava toimivaltaiselle viranomaiselle yksityiskohtaisemman teknisen tienvarsitarkastuksen tulokset kohtuullisessa ajassa asianomaisen tarkastuksen jälkeen. Toimivaltaisen viranomaisen on säilytettävä nämä tiedot voimassa olevan tietosuojalainsäädännön mukaisesti vähintään 36 kuukauden ajan niiden vastaanottamisesta.

IV LUKU

YHTEISTYÖ JA TIETOJENVAIHTO

17 artikla

Yhteyspisteen nimeäminen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä yhteyspiste, joka
 - varmistaa 18 artiklan nojalla toteutettujen toimien koordinoinnin muiden jäsenvaltioiden nimeämien yhteyspisteiden kanssa;
 - toimittaa 20 artiklassa tarkoitetut tiedot komissiolle;
 - varmistaa tarvittaessa muun mahdollisen tiedonvaihdon muiden jäsenvaltioiden yhteyspisteiden kanssa sekä niiden avustamisen.
2. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kansallisen yhteyspistensä nimet ja yhteystiedot viimeistään 20 päivänä toukokuuta 2015 ja ilmoitettava sille viipymättä niihin tehtävistä muutoksista. Komissio laatii luettelon kaikista yhteyspisteistä ja toimittaa sen jäsenvaltioille.

18 artikla

Jäsenvaltioiden välinen yhteistyö

1. Jos muualla kuin tarkastusjäsenvaltiossa rekisteröidyssä ajoneuvossa havaitaan vakavia tai vaarallisia puutteita taikka ajoneuvon käytön rajoittamiseen tai sen käyttökieltoon johtavia puutteita, yhteyspisteen on ilmoitettava tarkastuksen tulokset ajoneuvon rekisteröintijäsenvaltion yhteyspisteelle. Tähän ilmoitukseen on sisällyttävä liitteessä IV vahvistetut tienvarsitarkastusraportin kohdat, ja se on mieluiten toimitettava asetuksen (EY) N:o 1071/2009 16 artiklassa tarkoitetun kansallisen sähköisen rekisterin kautta. Komissio antaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt menettelyistä, joilla rekisteröintijäsenvaltion yhteyspisteelle ilmoitetaan ajoneuvot, joissa on vakavia tai vaarallisia puutteita.
2. Jos ajoneuvossa havaitaan vakavia tai vaarallisia puutteita, sen jäsenvaltion yhteyspiste, jossa tarkastus on tehty, voi pyytää ajoneuvon rekisteröintijäsenvaltion yhteyspisteen kautta, että viimeksi mainitun jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen toteuttaa asianmukaiset jatkotoimet, kuten katsastuttaa ajoneuvon uudelleen 14 artiklan mukaisesti.

19 artikla

Yhteiset tekniset tienvarsitarkastukset

Jäsenvaltioiden on tehtävä yhteisiä tienvarsitarkastuksia säännöllisesti vuosittain. Jäsenvaltiot voivat yhdistää nämä toimet direktiivin 2006/22/EY 5 artiklassa säädettyihin toimiin.

20 artikla

Tietojen toimittaminen komissiolle

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava ennen 31 päivää maaliskuuta 2021 ja sen jälkeen kahden vuoden välein ennen 31 päivää maaliskuuta komissiolle sähköisesti alueellaan tarkastettuja ajoneuvoja koskevat tiedot kahden edellisen kalenterivuoden ajalta. Näissä tiedoissa on mainittava
 - a) tarkastettujen ajoneuvojen lukumäärä;
 - b) tarkastettujen ajoneuvojen luokka;
 - c) kunkin tarkastetun ajoneuvon rekisteröintimaa;

- d) kun on kyse yksityiskohtaisemmista tarkastuksista, tarkastetut osa-alueet ja kohteet, jotka eivät läpäisseet tarkastusta, liitteessä IV olevan 10 kohdan mukaisesti.

Ensimmäisen raportin on katettava 1 päivänä tammikuuta 2019 alkava kahden vuoden jakso.

2. Komissio antaa 23 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen yksityiskohtaiset säännöt siitä, missä muodossa 1 kohdassa tarkoitettua tietoa on toimitettava sähköisesti. Siihen asti kunnes tällaiset säännöt on annettu, käytetään liitteessä V olevaa vakimuotoista raporttilomaketta.

Komissio ilmoittaa kerätyt tiedot Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

V LUKU

DELEGOIDUT SÄÄDÖKSET JA TÄYTÄNTÖÖNPANOSÄÄDÖKSET

21 artikla

Delegoidut säädökset

Siirretään komissiolle valta antaa delegoituja säädöksiä 22 artiklan mukaisesti, jotta voidaan

- saattaa tarvittaessa ajan tasalle 2 artiklan 1 kohta ja liitteessä IV oleva 6 kohta, jos mainitussa artiklassa tarkoitettua lainsäädännön muuttaminen aiheuttaa muutoksia ajoneuvoluokkiin, vaikuttamatta tämän direktiivin soveltamisalaan;
- saattaa ajan tasalle liitteessä II oleva 2 kohta menetelmien osalta, jos saataville tulee tehokkaampia ja toimivampia testausmenetelmiä, lisäämättä mitään tarkastettavien kohteiden luetteloon;
- mukauttaa liitteessä II olevan 2 kohta myönteisen kustannus-hyötyanalyysin jälkeen tarkastettavien kohteiden luetteloon, menetelmien, hylkäysperusteiden ja puutteiden arvioinnin osalta, jos pakollisia tyyppihyväksyntävaatimuksia muutetaan unionin liikenneturvallisuus- tai ympäristölainsäädännössä.

22 artikla

Siirretyn säädösvallan käyttäminen

1. Komissiolle siirrettyä valtaa antaa delegoituja säädöksiä koskevat tässä artiklassa säädetyt edellytykset.
2. Siirretään komissiolle 19 päivästä toukokuuta 2014 viiden vuoden ajaksi 21 artiklassa tarkoitettu valta antaa delegoituja säädöksiä. Komissio laatii siirrettyä säädösvaltaa koskevan kertomuksen viimeistään yhdeksän kuukautta ennen tämän viiden vuoden kauden päättymistä. Säädösvallan siirtoa jatketaan ilman eri toimenpiteitä samanpituisiksi kausiksi, jollei Euroopan parlamentti tai neuvosto vastusta tällaista jatkamista viimeistään kolme kuukautta ennen kunkin kauden päättymistä.
3. Euroopan parlamentti tai neuvosto voi milloin tahansa peruuttaa 21 artiklassa tarkoitettua säädösvallan siirron. Peruuttamispäätöksellä lopetetaan tuossa päätöksessä mainittu säädösvallan siirto. Peruuttaminen tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona sitä koskeva päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, tai jonakin myöhemmänä, kyseisessä päätöksessä mainittuna päivänä. Peruuttamispäätös ei vaikuta jo voimassa olevien delegoitujen säädösten pätevytyteen.
4. Heti kun komissio on antanut delegoidun säädöksen, komissio antaa sen tiedoksi yhtäaikaisesti Euroopan parlamentille ja neuvostolle.
5. Edellä olevan 21 artiklan nojalla annettu delegoitu säädös tulee voimaan ainoastaan, jos Euroopan parlamentti tai neuvosto ei ole kahden kuukauden kuluessa siitä, kun asianomainen säädös on annettu tiedoksi Euroopan parlamentille ja neuvostolle, ilmaissut vastustavansa sitä tai jos sekä Euroopan parlamentti että neuvosto ovat ennen mainitun määräajan päättymistä ilmoittaneet komissiolle, että ne eivät vastusta säädöstä. Euroopan parlamentin tai neuvoston aloitteesta tätä määräaika jatketaan kahdella kuukaudella.

*23 artikla***Komiteamenettely**

1. Komissiota avustaa direktiivissä 2014/45/EU tarkoitettu katsastuskomitea. Tämä komitea on asetuksessa (EU) N:o 182/2011 tarkoitettu komitea.

2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa. Jos komitea ei anna lausuntoa, komissio ei hyväksy ehdotusta täytäntöönpanosäädökseksi, ja tuolloin sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklan 4 kohdan kolmatta alakohtaa.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET*24 artikla***Kertomukset**

1. Komissio antaa viimeistään 20 päivänä toukokuuta 2016 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja vaikutuksista. Kertomuksessa arvioidaan erityisesti tämän direktiivin vaikutusta liikenneturvallisuuden parantamiseen sekä kustannuksia ja hyötyjä, joita saadaan, jos N₁- ja O₂-luokan ajoneuvot sisällytetään tämän direktiivin soveltamisalaan.

2. Komissio antaa viimeistään 20 päivänä toukokuuta 2022 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta ja vaikutuksista ja erityisesti riskiluokitusjärjestelmien tehokkuudesta ja yhdenmukaistamisesta, etenkin määriteltäessä asianomaisten eri yritysten keskenään vertailukelpoisia riskiprofiileja. Kertomukseen on liitettävä yksityiskohtainen vaikutustenarviointi, jossa arvioidaan kustannuksia ja hyötyjä koko unionissa. Vaikutustenarviointi on asetettava Euroopan parlamentin ja neuvoston saataville vähintään kuusi kuukautta ennen mahdollisen lainsäädäntöehdotuksen antamista uusien ajoneuvoluokkien lisäämiseksi tämän direktiivin soveltamisalaan.

*25 artikla***Seuraamukset**

Jäsenvaltioiden on säädettävä tämän direktiivin säännösten rikkomiseen sovellettavista seuraamuksista ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että ne pannaan täytäntöön. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia, varoittavia ja syrjimättömiä.

*26 artikla***Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä**

1. Jäsenvaltioiden on hyväksyttävä ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 20 päivänä toukokuuta 2017. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 20 päivästä toukokuuta 2018.

Tämän direktiivin 6 artiklassa tarkoitetun riskiluokitusjärjestelmän osalta niiden on sovellettava näitä säännöksiä 20 päivästä toukokuuta 2019.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

*27 artikla***Kumoaminen**

Kumotaan direktiivi 2000/30/EY 20 päivästä toukokuuta 2018.

*28 artikla***Voimaantulo**

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

*29 artikla***Osoitus**

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 3 päivänä huhtikuuta 2014.

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

M. SCHULZ

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

D. KOURKOULAS

LIITE I

RISKILUOKITUSJÄRJESTELMÄN OSAT

Riskiluokitusjärjestelmä tarjoaa perustan sellaisten yritysten liikennöimien ajoneuvojen kohdennetulle valinnalle, jotka ovat noudattaneet heikosti ajoneuvojen huoltoon ja liikennekelpoisuuteen liittyviä vaatimuksia. Siinä otetaan huomioon niin määräaikaikatsastuksista kuin teknisistä tienvarsitarkastuksista saadut tulokset.

Riskiluokitusjärjestelmässä tarkastellaan asianomaisen yrityksen riskiluokituksen määrittämiseksi seuraavia parametreja:

- puutteiden lukumäärä
- puutteiden vakavuus
- teknisten tienvarsitarkastusten tai määräaikaikatsastusten ja vapaaehtoisten katsastusten lukumäärä
- aikakerroin

1. Puutteet painotetaan niiden vakavuuden mukaan käyttäen seuraavia vakavuuskertoimia:

- Vaarallinen puute = 40
- Vakava puute = 10
- Vähäinen puute = 1

2. Yrityksen (ajoneuvon) tilanteen kehittymistä tarkastellaan soveltamalla kevyempää painotusta ”vanhoihin” tarkastustuloksiin (puutteisiin) kuin ”uudempiin” käyttäen seuraavia kertoimia:

- Vuosi 1 = viimeiset 12 kuukautta = kerroin 3
- Vuosi 2 = 13–24 kuukautta = kerroin 2
- Vuosi 3 = 25–36 kuukautta = kerroin 1

Tätä sovelletaan ainoastaan kokonaisriskiluokituksen laskentaan.

3. Riskiluokitus lasketaan käyttäen seuraavia kaavoja:

a) Kokonaisriskiluokituksen kaava

$$RR = \frac{(D_{Y1} \times 3) + (D_{Y2} \times 2) + (D_{Y3} \times 1)}{\#C_{Y1} + \#C_{Y2} + \#C_{Y3}}$$

jossa

RR = kokonaisriskiluokituksen tulos

D_{Yi} = puutteiden yhteismäärä vuonna 1, 2, 3

D_{Y1} = ($\#DD \times 40$) + ($\#MaD \times 10$) + ($\#MiD \times 1$) vuonna 1

$\#...$ = ... lukumäärä

DD = vaaralliset puutteet

MaD = vakavat puutteet

MiD = vähäiset puutteet

C = tarkastukset (tekniset tienvarsitarkastukset tai määräaikaikatsastukset ja vapaaehtoiset katsastukset) vuonna 1, 2, 3

b) Vuosittaisen riskiluokituksen kaava

$$AR = \frac{(\#DD \times 40) + (\#MaD \times 10) + (\#MiD \times 1)}{\#C}$$

jossa

AR = vuosittaisen riskiluokituksen tulos

#... = ... lukumäärä

DD = vaaralliset puutteet

MaD = vakavat puutteet

MiD = vähäiset puutteet

C = tarkastukset (tekniset tienvarsitarkastukset tai määräaikaikatsastukset ja vapaaehtoiset katsastukset)

Vuosittaista riskiä käytetään arvioitaessa yrityksen tilanteen kehittymistä vuosien mittaan.

Kokonaisriskiluokitukseen perustuva yritysten (ajoneuvojen) luokitus on toteutettava siten, että luokiteltavat yritykset (ajoneuvot) jakautuvat seuraavasti:

— < 30 % alhainen riski

— 30 %–80 % keskisuuri riski

— > 80 % suuri riski.

LIITE II

TEKNISEN TIENVARSIKASTUKSEN SISÄLTÖ

1. TARKASTUSKOhteet

- 0) Ajoneuvon tunnistus
- 1) Jarrulaitteet
- 2) Ohjaus
- 3) Näkyvyys
- 4) Valaisinlaitteet ja sähköjärjestelmän osat
- 5) Akselit, pyörät, renkaat, pyöräntuenta
- 6) Runko ja kori varusteineen
- 7) Muut varusteet
- 8) Ympäristöhaitat
- 9) Lisätarkastukset M₂- ja M₃-luokan ajoneuvoille, joilla kuljetetaan matkustajia

2. TARKASTUSVAATIMUKSET

Kohteet, joiden tarkastuksessa tarvitaan laitteita, on merkitty tunnuksella E.

Kohteet, jotka voidaan tarkastaa vain jossain määrin käyttämättä laitteita, on merkitty tunnuksella (+E).

Jos tarkastusmenetelmäksi on ilmoitettu silmämääräinen tarkastus, tämä tarkoittaa, että asianomaisten kohteiden silmämääräisen tarkastelun lisäksi tarkastajan on tarvittaessa myös kokeiltava niitä käsin, arvioitava niiden aiheuttamaa ääntä tai käytettävä muita soveltuvia tarkastusmenetelmiä, joita varten ei tarvita työkaluja.

Teknisten tienvarsi-tarkastusten mahdolliset kohteet ja käytettävät suositeltavat testausmenetelmät on lueteltu taulukossa 1. Mikään tässä liitteessä ei estä tarkastajaa käyttämästä tarvittaessa lisälaitteistoa, kuten ajoneuvonostinta tai tarkastuskuilua.

Tarkastuksessa on käytettävä tarkastushetkellä saatavilla olevia tekniikoita ja laitteita, eikä siinä pitäisi käyttää työkaluja ajoneuvon osien purkamiseen tai irrottamiseen. Tarkastuksessa voidaan myös tarkistaa, vastaavatko ajoneuvon osat ja komponentit turvallisuus- ja ympäristöominaisuuksiltaan hyväksynnän tai tapauksen mukaan jälkiasennuksen ajankohdalla voimassa olleita vaatimuksia.

Jos ajoneuvon rakenne estää tämän liitteen mukaisten testausmenetelmien käyttämisen, tarkastus on suoritettava toimivaltaisten viranomaisten hyväksymien suositeltavien testausmenetelmien mukaisesti.

Hylkäysperusteita ei sovelleta, jos niissä viitataan vaatimuksiin, joita ei ollut säädetty ensirekisteröinnin tai ensimmäisen käyttöönoton ajankohtana voimassa olleessa ajoneuvon tyyppihyväksyntälainsäädännössä, tai jälkiasennusta koskevissa vaatimuksissa.

3. TESTISÄLLÖT JA TESTAUSMENETELMÄT, AJONEUVOJEN PUUTTEIDEN ARVIOINTI

Testissä on tarkastettava kohteet, joita pidetään tarpeellisina ja merkityksellisinä ottaen erityisesti huomioon jarrujen, renkaiden, pyörien ja rungon turvallisuus, ympäristöhaitat sekä seuraavassa taulukossa luetellut suositeltavat menetelmät.

Kunkin testattavan ajoneuvojärjestelmän ja osan puutteiden arviointi suoritetaan tapauskohtaisesti taulukossa esitettyjen kriteerien mukaisesti.

Muut kuin tässä liitteessä luetellut puutteet arvioidaan niistä liikenneturvallisuudelle aiheutuvan vaaran perusteella.

Kohde		Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
				Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
0. AJONEUVON TUNNISTUS						
0.1	Rekisterikilvet (jos niitä edellytetään vaatimuksissa ¹⁾)	Silmämääräinen tarkastus.	a) Rekisterikilpi puuttuu tai kiinnitys niin puutteellinen, että irtoaminen todennäköistä.		X	
			b) Merkintä puuttuu tai se ei ole luettavissa.		X	
			c) Ei vastaa ajoneuvon asiakirjoja tai tallenteita.		X	
0.2	Ajoneuvon tunniste-/valmisteen-/sarjanumero	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puuttuu tai ei löydy.		X	
			b) Epätäydellinen, ei luettavissa, selvästi väärennetty tai ei vastaa ajoneuvon asiakirjoja.		X	
			c) Ajoneuvon asiakirjat eivät ole luettavissa tai sisältävät kirjoitusvirheitä.	X		
1. JARRULAITTEET						
1.1. Mekaaninen kunto ja toiminta						
1.1.1	Käyttöjarrupolkimen/-vivun laakerointi	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana. Huomautus: Ajoneuvot, joissa on tehostettu jarrujärjestelmä, olisi tarkastettava moottori sammutettuna.	a) Laakerointi liian kireä.		X	
			b) Erittäin kulunut tai liikaa välystä.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
1.1.2 Jarrupolkimen/-vivun ja liike jarrutettaessa kunto	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana. Huomautus: Ajoneuvot, joissa on tehostettu jarrujärjestelmä, olisi tarkastettava moottori sammutettuna.	a) Liian suuri tai riittämätön liikevara. Estää täyden jarrutehon käyttämisen, tai jarru jumittunut.		X	X
		b) Jarrun käyttölaite ei palauta asianmukaisesti. Vaikuttaa toimivuuteen.	X	X	
		c) Jarrupolkimen liukeste puuttuu, irrallaan tai kulunut.		X	
1.1.3 Alipainepumppu tai kompressorin ja painesäiliöt	Osien silmämääräinen tarkastus normaalissa käyttöpainessa. Tarkastetaan ali- tai ylipaineen turvallisen käyttöarvon saavuttamiseen kuluva aika sekä varoitusmerkin, monipiirisuojaventtiilin ja paineenrajoitusventtiilin toiminta.	a) Yli- tai alipaine riittämätön toistuviin jarrutuksiin (vähintään neljä jarrun käyttökertaa) varoitusmerkin syttyä (tai kun mittari näyttää lukemaa, joka ei ole turvallinen). vähintään kaksi jarrun käyttökertaa varoitusmerkin syttyä (tai kun mittari näyttää lukemaa, joka ei ole turvallinen).		X	X
		b) Ali- tai ylipaineen turvallisen käyttöarvon saavuttamiseen kuluva aika on liian pitkä vaatimuksiin ¹ nähden.		X	
		c) Monipiirisuojaventtiili tai paineenrajoitusventtiili ei toimi.		X	
		d) Ilmavuoto, joka aiheuttaa selvää paineen laskua, tai kuultavissa olevia vuotoja.		X	
		e) Ulkoinen vaurio, joka todennäköisesti vaikuttaa jarrujärjestelmän toimintaan. Toistojarrun suorituskyky ei täyty.		X	X
1.1.4 Paineen varoituslaite tai painemittari	Toiminnan tarkastus.	Varoituslaite tai painemittari on viallinen. Alhaista painetta ei voida havaita.	X	X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
1.1.5 Käsikäyttöinen jarruventtiili	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana.	a) Käyttölaite murtunut, vahingoittunut tai erittäin kulunut.		X	
		b) Käyttölaite puutteellisesti kiinnitetty venttiiliin tai venttiilin kiinnitys viallinen.		X	
		c) Löysiä liitoksia tai vuotoja järjestelmässä.		X	
		d) Epätydyttävä toiminta.		X	
1.1.6 Seisontajarru, sen käyttövipu, käyttövivun lukituslaite, sähköinen seisontajarru	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana.	a) Lukitus ei pidä kunnolla.		X	
		b) Vivun akseli tai lukitusmekanismi on kulunut. Erittäin kulunut.	X	X	
		c) Vivun liikekulma on liian suuri (virheellinen säätö).		X	
		d) Käyttövipu puuttuu tai on vahingoittunut tai toimimaton.		X	
		e) Virheellinen toiminta, varoitusmerkki näyttää toimintahäiriötä.		X	
1.1.7 Jarruventtiilit (poljinventtiilit, pikapoistovennttiilit, säätöventtiilit)	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana.	a) Venttiili on vahingoittunut tai vuotaa. Vaikuttaa toimivuuteen.		X	X
		b) Kompressorin liiallinen öljyvuoto paineilmajärjestelmään.	X		
		c) Venttiilin kiinnitys on viallinen tai riittämätön.		X	
		d) Hydraulinesteen vuoto. Vaikuttaa toimivuuteen.		X	X
1.1.8 Perävaunun jarrujen letkujen liittimet (sähkö ja paineilma)	Irrotetaan ja kytketään uudelleen jarrujärjestelmän liittimet vetoauton ja perävaunun välillä.	a) Erotusventtiili tai itsesulkeutuva venttiili viallinen. Vaikuttaa toimivuuteen.	X	X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		b) Venttiilin kiinnitys viallinen tai riittämätön. Vaikuttaa toimivuuteen.	X	X	
		c) Liiallinen vuoto. Vaikuttaa toimivuuteen.		X	X
		d) Virheellinen toiminta. Vaikuttaa jarrun toimintaan.		X	X
1.1.9 Painevaraaja/painesäiliö	Silmämääräinen tarkastus.	a) Säiliö hieman vahingoittunut tai hieman syöpynyt. Säiliö pahoin vahingoittunut, syöpynyt tai vuotaa.	X	X	
		b) Tyhjennyslaite ei toimi.		X	
		c) Säiliön kiinnitys on viallinen tai riittämätön.		X	
1.1.10 Jarrutehostin, pääsylinteri (hydraulijärjestelmät)	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana, jos mahdollista.	a) Jarrutehostin on viallinen tai tehoton. Jos se ei toimi.		X	X
		b) Pääsylinteri on viallinen, mutta jarru toimii edelleen. Pääsylinteri on viallinen tai vuotaa.		X	X
		c) Pääsylinterin kiinnitys puutteellinen, mutta jarru toimii edelleen. Pääsylinterin kiinnitys on puutteellinen.		X	X
		d) Jarrunestettä on liian vähän, alle vähimmäismerkinnän. Jarrunestettä on liian vähän, merkittävästi alle vähimmäismerkinnän. Jarrunestettä ei ole näkyvissä.	X	X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		e) Pääsylinterin säiliön kansi puuttuu.	X		
		f) Jarrunesteen varoitusvalo palaa tai on viallinen.	X		
		g) Jarrunesteen pinnan varoituslaite toimii virheellisesti.	X		
1.1.11 Jarruputket	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana, jos mahdollista.	a) Ilmeinen rikkoutumis- tai murtumisvaara.			X
		b) Vuoto putkissa tai liitoksissa (paineilmajarrujärjestelmät).		X	
		Vuoto putkissa tai liitoksissa (hydraulijarrujärjestelmät).			X
		c) Putket ovat vahingoittuneet tai liiallisesti syöpyneet. Vaikuttaa jarrujen toimintaan tukoksen tai ilmeisen vuotovaaran johdosta.		X	X
		d) Putket on sijoitettu väärin. Vahingoittumisen vaara.	X	X	
1.1.12 Jarruletkut	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana, jos mahdollista.	a) Ilmeinen rikkoutumis- tai murtumisvaara.			X
		b) Letkut ovat vahingoittuneet, hankautuneet, kiertyneet tai liian lyhyet. Letkut ovat vahingoittuneet tai hankautuneet.	X	X	
		c) Vuoto letkuissa tai liitoksissa (paineilmajarrujärjestelmät).		X	
		Vuoto letkuissa tai liitoksissa (hydraulijarrujärjestelmät).			X
		d) Jarruletkut paisuvat liikaa paineen alaisina. Johto on vaurioitunut.		X	X
		e) Letkut ovat huokoiset.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
1.1.13 Jarrupäälysteet ja-palat	Silmämääräinen tarkastus.	a) Jarrupäälyste tai -pala on erittäin kulunut (vähimmäismerkintään asti). Jarrupäälyste tai -pala on erittäin kulunut (vähimmäismerkintä ei näy).		X	X
		b) Jarrupäälyste tai -pala on likainen (öljyä, rasvaa jne.). Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
		c) Jarrupäälyste tai -pala puuttuu tai asennettu väärin.			X
1.1.14 Jarrurummut, jarrulevyt	Silmämääräinen tarkastus.	a) Jarrurumpu tai -levy on kulunut. Jarrurumpu tai -levy on erittäin kulunut, siinä on paljon naarmuja tai halkeamia tai se on puutteellisesti kiinnitetty tai murtunut.		X	X
		b) Jarrurumpu tai -levy on likainen (öljyä, rasvaa jne.). Vaikuttaa voimakkaasti jarrun suorituskykyyn.		X	X
		c) Jarrurumpu tai -levy puuttuu.			X
		d) Taustalevy puutteellisesti kiinnitetty.		X	
1.1.15 Jarruvaijerit, tangot, vivut, jarrulaitteiden liitännät	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana, jos mahdollista.	a) Vaijerit ovat vahingoittuneet tai kiertyneet. Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
		b) Osa on erittäin kulunut tai syöpynyt. Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
		c) Vaijeri, tanko tai nivel puutteellisesti kiinnitetty.		X	
		d) Vaijerinohjain on viallinen.		X	
		e) Jarrujärjestelmän vapaa liikkuminen on estynyt.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		f) Jarrulaitteiden liikkuminen on epänormaali virheellisen säädön tai liiallisen kulumisen vuoksi.		X	
1.1.16 Jarrujen toimilaitteet (mukaan lukien jousijarrut tai hydrauliset pyöräsylinterit)	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana, jos mahdollista.	a) Toimilaite on murtunut tai vahingoittunut. Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
		b) Toimilaite ei ole riittävän tiivis. Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
		c) Toimilaitteen kiinnitys puutteellinen. Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
		d) Toimilaite on erittäin syöpynyt. Murtuminen todennäköistä.		X	X
		e) Sylinterin liikepituus on liian pieni tai liian suuri. Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn (ei liikevaraa).		X	X
		f) Pölysuojus on vahingoittunut. Pölysuojus puuttuu tai on pahoin vahingoittunut.	X	X	
1.1.17 Kuormantunteva jarruventtiili	Osien silmämääräinen tarkastus jarrujärjestelmän käytön aikana, jos mahdollista.	a) Viallinen liitântä.		X	
		b) Liitântä on säädetty virheellisesti.		X	
		c) Venttiili on juuttunut tai toimimaton (ABS toiminnassa). Venttiili on juuttunut tai toimimaton.		X	X
		d) Venttiili puuttuu (jos vaadittu).			X
		e) Arvokilpi puuttuu.	X		

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		f) Tiedot eivät ole luettavissa tai ne eivät ole vaatimusten ¹ mukaiset.	X		
1.1.18 Automaattisesti säätävät jarruvivut ja niiden ilmaisimet	Silmämääräinen tarkastus.	a) Mekanismi on vahingoittunut, juuttunut tai liikkuu epänormaalisti tai se on liian kulunut tai virheellisesti säädetty.		X	
		b) Mekanismi toimii puutteellisesti.		X	
		c) Virheellisesti asennettu tai korvattu.		X	
1.1.19 Hidastinjärjestelmä (jos asennettu tai vaadittu)	Silmämääräinen tarkastus.	a) Asennuksessa tai kiinnityksissä on puutteita. Jos vaikuttaa toimivuuteen.	X	X	
		b) Järjestelmässä on ilmeisiä puutteita tai se puuttuu.		X	
1.1.20 Perävaunun jarrujen automaattinen toiminta	Irrotetaan vetoajoneuvon ja perävaunun välinen jarrukytkentä.	Perävaunun jarru ei mene automaattisesti päälle, kun kytkentä irrotetaan.			X
1.1.21 Koko jarrujärjestelmä	Silmämääräinen tarkastus.	a) Muut järjestelmän laitteet (esim. pakkasnestepumppu, ilmankuivain jne.) ovat ulkoisesti vahingoittuneita tai erittäin syöpyneitä tavalla, joka vaikuttaa haitallisesti jarrujärjestelmään. Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
		b) Ilma- ja pakkasnestevuoto. Vaikuttaa järjestelmän toimivuuteen.	X	X	
		c) Minkä tahansa osan kiinnitys on viallinen tai riittämätön.		X	
		d) Mihin tahansa osaan tehty muutos, joka ei ole turvallinen ³ . Vaikuttaa jarrun suorituskykyyn.		X	X
1.1.22 Mittausliittimet (jos asennettu tai vaadittu)	Silmämääräinen tarkastus.	Puuttuvat.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
1.1.23 Työntöjarru	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Riittämätön teho.		X	
1.2. Käyttöjarrun suorituskyyky ja teho					
1.2.1 Suorituskyyky (E)	Testattaessa jarrutestauslaitteella jarrutusta lisätään asteittain enimmäisvoimaan asti.	a) Jarruvoima riittämätön yhdessä tai useammassa pyörässä.		X	
		Jarruvoima puuttuu yhdestä tai useammasta pyörästä.			X
		b) Jarruvoima missä tahansa pyörässä on alle 70 % toisen samalla akselilla olevan pyörän enimmäisjarruvoimasta. Jos jarruja testataan koeajon aikana, ajoneuvon liiallinen poikkeaminen suorasta linjasta.		X	
		Jarruvoima missä tahansa pyörässä on alle 50 % toisen samalla akselilla olevan pyörän enimmäisjarruvoimasta ohjaavien akselien tapauksessa.			X
		c) Jarruvoima ei ole portaattomasti muuttuva (nykimistä).		X	
		d) Liian pitkä vasteaika jossakin pyörässä.		X	
1.2.2 Teho (E)	Testaus jarrutestauslaitteella ilmoitetulla painolla tai, jos tämä ei ole teknisistä syistä mahdollista, testaus koeajon aikana tallentavan hidastuvuusmittarin avulla ⁽¹⁾ .	e) Jarruvoiman liiallinen vaihtelu yhden täyden pyörän kierroksen aikana.		X	
		Ei saavuta seuraavaa vähimmäistasoa ⁽²⁾ : Luokat M ₁ , M ₂ ja M ₃ : 50 % ⁽³⁾ Luokka N ₁ : 45 % Luokat N ₂ ja N ₃ : 43 % ⁽⁴⁾ Luokat O ₃ ja O ₄ : 40 % ⁽⁵⁾ Edellä mainituista arvoista saavutetaan alle 50 %.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
1.3 Toisiojarrun (hätäjarrun) suorituskyky ja teho (jos toteutettu erillisellä järjestelmällä)					
1.3.1 Suorituskyky (E)	Jos toisiojarrujärjestelmä on erillään käyttöjarrujärjestelmästä, käytetään 1.2.1 kohdassa määriteltä menetelmää.	a) Yhden tai useamman pyörän riittämätön jarruvoima. Yhden tai useamman pyörän puuttuva jarruvoima.		X	X
		b) Jarruvoima missä tahansa pyörässä on alle 70 % toisen samalla akselilla olevan pyörän enimmäisjarruvoimasta. Jos jarruja testataan koeajon aikana, ajoneuvon liiallinen poikkeaminen suorasta linjasta. Jarruvoima missä tahansa pyörässä on alle 50 % toisen samalla akselilla olevan pyörän enimmäisjarruvoimasta ohjaavien akselien tapauksessa.		X	X
		c) Jarruvoima ei ole portaattomasti muuttuva (nykimistä).		X	
1.3.2 Teho (E)	Jos toisiojarrujärjestelmä on erillään käyttöjarrujärjestelmästä, käytetään 1.2.2 kohdassa määriteltä menetelmää.	Jarruvoima on alle 50 % ⁽⁶⁾ 1.2.2 kohdassa määritellystä vaaditusta käyttöjarrun tehosta suhteessa suurimpaan sallittuun massa. Edellä mainituista jarruvoima-arvoista saavutetaan testauksessa alle 50 % suhteessa ajoneuvon massa.		X	X
1.4 Seisontajarrun suorituskyky ja teho					
1.4.1 Suorituskyky (E)	Jarru kytketään jarrutestauslaitteessa tehtävän testin aikana.	Jarru ei toimi toisella puolella, tai jos jarruja testataan koeajon aikana, ajoneuvo poikkeaa liiaksi suorasta linjasta. Jäljempänä 1.4.2 kohdassa tarkoitetuista jarruvoima-arvoista saavutetaan testauksessa alle 50 % suhteessa ajoneuvon massa.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
1.4.2 Teho (E)	Testaus jarrutestauslaitteella. Jos tämä ei ole mahdollista, koeajon aikana osoittavan tai tal- lentavan hidastuvuusmittarin avulla.	Kaikkien ajoneuvojen osalta kokonaisjarruvoima alle 16 % suhteessa suurimpaan sallittuun massaan tai moottoriajo- neuvojen osalta alle 12 % suhteessa ajoneuvoyhdistelmän suurimpaan sallittuun massaan, sen mukaan kumpi on suurempi. Edellä mainituista kokonaisjarruvoima-arvoista saavutetaan testauksessa alle 50 % suhteessa ajoneuvon massaan.		X	X
1.5 Hidastinjärjestelmän suoritus- kyky	Silmämääräinen tarkastus ja, mikäli mahdolli- ta, järjestelmän toimivuuden testaus.	a) Teho ei ole portaattomasti muuttuva (ei sovelleta pa- kokaasujarrujärjestelmiin).		X	
		b) Järjestelmä ei toimi.		X	
1.6 Lukkiutumattomat jarrut (ABS)	Silmämääräinen tarkastus ja varoitusmerkin tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen ajoneuvon sähköistä liitäntää.	a) Varoitusmerkki ei toimi.		X	
		b) Varoitusmerkki näyttää, että järjestelmässä on toimin- tahäiriö.		X	
		c) Pyörän nopeusanturi puuttuu tai on vahingoittunut.		X	
		d) Johdotus vahingoittunut.		X	
		e) Muita osia puuttuu tai ne ovat vahingoittuneet.		X	
		f) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen lii- tännän kautta.		X	
1.7 Sähköinen jarrujärjestelmä (EBS)	Silmämääräinen tarkastus ja varoitusmerkin tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen ajoneuvon sähköistä liitäntää.	a) Varoitusmerkki ei toimi.		X	
		b) Varoitusmerkki näyttää, että järjestelmässä on toimin- tahäiriö.		X	
		c) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen lii- tännän kautta.		X	
		d) Vetoauton ja perävaunun välinen liitin on yhteenso- pimaton tai puuttuu.			X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
1.8	Jarruneste	Silmämääräinen tarkastus. Jarruneste likaista tai saostunutta. Ilmeinen häiriön vaara.		X	X
2.	OHJAUS				
2.1	Mekaaninen kunto				
2.1.1	Ohjausvaihteen kunto	Ohjausvaihteen toiminnan silmämääräinen tarkastus samalla, kun ohjauspyörää pyöritetään.	a) Kääntöakseli vääntynyt, tai kiilat kuluneet. Vaikuttaa toimivuuteen.	X	X
		b) Kääntöakseli erittäin kulunut. Vaikuttaa toimivuuteen.		X	X
		c) Kääntöakselin liike liian suuri. Vaikuttaa toimivuuteen.		X	X
		d) Vuoto. Tippojen muodostus.		X	X
2.1.2	Ohjausvaihteen kiinnitys	Tarkastetaan silmämääräisesti ohjausvaihteen kiinnitys runkoon, kun ohjauspyörää pyöritetään myötä- ja vastapäivään.	a) Ohjausvaihteen kiinnitys puutteellinen. Kiinnitykset vaarallisen löysiä tai näkyvää liikettä alustaan/koriin nähden.	X	X
		b) Rungossa olevat kiinnitysreiät ovat soikeat. Vaikuttaa kiinnityksiin merkittävästi.		X	X
		c) Kiinnityspultteja puuttuu tai niitä on murtunut. Vaikuttaa kiinnityksiin merkittävästi.		X	X
		d) Ohjausvaihte vaurioitunut. Vaikuttaa ohjausvaihteen kiinnityksen vakauteen.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
2.1.3 Ohjausvivuston kunto	Tarkastetaan silmämääräisesti ohjauksen osien kuluneisuus, murtumat ja turvallisuus samalla, kun ohjauspyörää pyöritetään myötä- ja vastapäivään.	a) Liikettä sellaisten osien välillä, joiden pitäisi olla kiinteitä. Liiallista liikettä tai irtoaminen todennäköistä.		X	X
		b) Nivelissä liiallista kulumista. Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X
		c) Murtuma tai muodonmuutos. Vaikuttaa toimintaan.		X	X
		d) Ohjausvivuston nivelien kiinnityksen varmistus puuttuu.		X	
		e) Osien virheellinen asennus (esim. raidetanko tai veto-nivel).		X	
		f) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ . Vaikuttaa toimintaan.		X	X
		g) Pöllysuojus vahingoittunut tai huonokuntoinen. Pöllysuojus puuttuu tai on erittäin huonokuntoinen.	X	X	
2.1.4 Ohjausvivuston toiminta	Tarkastetaan silmämääräisesti ohjauksen osien kuluneisuus, murtumat ja turvallisuus samalla, kun ohjauspyörää pyöritetään myötä- ja vastapäivään pyörät maassa ja moottori käynnissä (ohjaustehostin).	a) Ohjausvivuston liikkuva osa osuu johonkin rungon kiinteään osaan.		X	
		b) Ohjauksen rajoittimet eivät toimi tai puuttuvat.		X	
2.1.5 Ohjaustehostin	Tarkastetaan, onko ohjausjärjestelmässä vuotoja, ja tarkastetaan hydraulinesteen taso säiliössä (jos näkyvillä). Tarkastetaan ohjaustehostimen toiminta pyörät maassa ja moottori käynnissä.	a) Nestevuoto.		X	
		b) Nestettä liian vähän (alle vähimmäismerkinnän). Liian pieni säiliö.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		c) Mekanismi ei toimi. Vaikuttaa ohjaukseen.		X	X
		d) Mekanismi murtunut tai puutteellisesti kiinnitetty. Vaikuttaa ohjaukseen.		X	X
		e) Osat on asennettu virheellisesti, tai ne osuvat toisiinsa. Vaikuttaa ohjaukseen.		X	X
		f) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ . Vaikuttaa ohjaukseen.		X	X
		g) Vajjerit/letkut vahingoittuneita, erittäin syöpyneitä. Vaikuttaa ohjaukseen.		X	X

2.2 Ohjauspyörä, ohjauspylväs ja ohjaustanko

2.2.1 Ohjauspyörän kunto	Pyörien ollessa maassa ohjauspyörää painetaan ja vedetään ohjauspylvään suuntaisesti ja ohjauspyörää työnnetään eri suuntiin suorassa kulmassa ohjauspylvääseen nähden. Välyksen ja joustokytkinten tai murrosnivelten kunnon silmä määräinen tarkastus.	a) Ohjauspyörän ja -pylvään välillä liiallinen välys osoittaa löysyyttä. Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X
		b) Ohjauspyörän keskiön lukituslaite puuttuu. Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X
		c) Murtuma tai löysyyttä ohjauspyörän keskiössä, kehässä tai puolissa. Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X
		d) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ .		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
2.2.2 Ohjauspylväs ja ohjausvai-mentimet	Ohjauspyörää painetaan ja vedetään ohjauspylvään suuntaisesti, ohjauspyörää työnnetään eri suuntiin suorassa kulmassa ohjauspylväseen nähden. Välyksen ja joustokytkinten tai murrosnivojen kunnon silmämääräinen tarkastus.	a) Ohjauspyörän keskiön liiallinen liike ylös tai alas.		X	
		b) Ohjauspylvään yläpään liian suuri säteittäinen liike pylvään keskiviivaan nähden.		X	
		c) Joustokytkin vaurioitunut.		X	
		d) Kiinnitys puutteellinen. Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X
		e) Muutos, joka ei ole turvallinen ³			X
2.3 Ohjauksen vällys	Ohjaustehostimella varustettujen ajoneuvojen moottori on käynnissä ja pyörät osoittavat suoraan eteenpäin; ohjauspyörää käännetään kevyesti myötä- ja vastapäivään niin pitkälle kuin mahdollista pyörien liikkumatta. Välyksen silmämääräinen tarkastus.	Ohjauksessa liikaa välystä (esim. ohjauspyörän kehällä sijaitsevan pisteen liike on yli viidesosa ohjauspyörän halkaisijasta) tai se ei ole vaatimusten ¹ mukainen. Vaikuttaa ohjauksen turvallisuuteen.		X	X
2.4 Pyörien suuntaus (X) ²	Silmämääräinen tarkastus.	Asennettu selkeästi väärin. Vaikuttaa suoraan eteenpäin ajoon; suuntavakaus puutteellinen.	X	X	
2.5 Perävaunun ohjaavan akselin kääntöpöytä	Silmämääräinen tarkastus tai tarkastus vällystentitarkistuslaitteella.	a) Jokin osa hieman vahingoittunut. Jokin osa pahoin vahingoittunut tai murtunut.		X	X
		b) Liikaa välystä. Vaikuttaa suoraan eteenpäin ajoon; suuntavakaus puutteellinen.		X	X
		c) Kiinnitys puutteellinen. Vaikuttaa kiinnityksiin merkittävästi.		X	X

Kohde		Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
				Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
2.6	Sähkötoiminen ohjaustehostin (EPS)	Silmämääräinen tarkastus ja sen tarkastus, että ohjauspyörän asento vastaa pyörien asentoa, kun moottori käynnistetään/sammutetaan, ja/tai tarkastus käyttämällä ajoneuvon sähköistä liitäntää.	a) EPS-järjestelmän toimintahäiriön merkkivalo (MIL) näyttää mitä tahansa vikaa järjestelmässä.		X	
			b) Ohjaustehostin ei toimi.		X	
			c) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.		X	
3. NÄKYVYYS						
3.1	Näkökenttä	Silmämääräinen tarkastus kuljettajan istuimelta.	Kuljettajan näkökentässä on este, joka haittaa näkyvyyttä eteen tai sivuille (tuulilasinpyyhkimien puhdistaman alueen ulkopuolella). Vaikuttaa tuulilasinpyyhkimien puhdistamaan alueeseen, tai ulkopuoliset peilit eivät ole näkyvissä.	X		X
3.2	Lasin kunto	Silmämääräinen tarkastus.	a) Lasi tai läpinäkyvä paneeli (jos sallittu) haljennut tai naarmuuntunut/hankautunut (tuulilasinpyyhkimien puhdistaman alueen ulkopuolella). Vaikuttaa tuulilasinpyyhkimien puhdistamaan alueeseen tai ulkopuoliset peilit eivät ole näkyvissä.	X		X
			b) Lasi tai läpinäkyvä paneeli (mukaan luettuina heijastavat tai sävytetyt kalvot) ei ole vaatimusten ¹ mukainen (tuulilasinpyyhkimien puhdistaman alueen ulkopuolella). Vaikuttaa tuulilasinpyyhkimien puhdistamaan alueeseen, tai ulkopuoliset peilit eivät ole näkyvissä.	X		X
			c) Lasi tai läpinäkyvä paneeli vaurioitunut. Vaikuttaa suuresti tuulilasinpyyhkimien puhdistamaan alueeseen.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
3.3 Taustapeilit tai epäsuoran näkemän laitteet	Silmämääräinen tarkastus.	a) Peili tai laite puuttuu tai sitä ei ole asennettu vaatimusten ¹ mukaisesti. (käytettävissä vähintään kaksi taustapeiliä tai epäsuoran näkemän laitetta).	X		
		Käytettävissä vähemmän kuin kaksi taustapeiliä tai epäsuoran näkemän laitetta.		X	
		b) Peili tai laite hieman vahingoittunut tai löystynyt.	X		
		Peili tai laite ei toimi, tai se on pahoin vahingoittunut, löystynyt tai puutteellisesti kiinnitetty.		X	
		c) Ei kata tarvittavaa näkökenttää.		X	
3.4 Tuulilasinpyyhkimet	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Tuulilasinpyyhkimet eivät toimi tai puuttuvat.		X	
		b) Pyyhkimen sulka vaurioitunut.	X		
		Pyyhkimen sulka puuttuu tai on ilmeisen vaurioitunut.		X	
3.5 Tuulilasin pesulaite	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Pesulaitteen toiminta riittämätön (ei pesunestettä mutta pumppu toimii tai vesisuihku suunnattu väärin).	X		
		Pesulaite ei toimi.		X	
3.6 Huurunpoistojärjestelmä (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Järjestelmä ei toimi tai toiminta ilmeisen puutteellinen.	X		
4. VALAISIMET, HEIJASTIMET JA SÄHKÖLAITTEET					
4.1 Ajovalaisimet					
4.1.1 Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valo/valonlähde vaurioitunut tai puuttuu (useampia valoja/valonlähteitä; LED-valojen tapauksessa toimimattomia alle 1/3).	X		
		Yksi valo/valonlähde; LED-valojen tapauksessa vaikuttaa merkittävästi näkyvyyteen.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		b) Heijastusjärjestelmä (heijastinpinta ja lasi) hieman vaurioitunut. Heijastusjärjestelmä (heijastinpinta ja lasi) pahoin vaurioitunut tai puuttuu.	X	X	
		c) Valaisin puutteellisesti kiinnitetty.		X	
4.1.2 Suuntaus	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Ajovalaisin suunnattu erittäin virheellisesti.		X	
		b) Valonlähde asennettu väärin.			
4.1.3 Kytkenät	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Kytin ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti (samaan aikaan syttyvien ajovalaisimien lukumäärä). Suurimman sallitun valon kirkkauden ylittyminen edessä.	X	X	
		b) Hallintalaitteen toiminta puutteellinen.		X	
4.1.4 Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valaisin, valon väri, valaisimen sijoitus, kirkkaus tai merkintä ei ole vaatimusten ¹ mukainen.		X	
		b) Lasissa tai valonlähteessä on tuotteita, jotka selvästi heikentävät valon kirkkautta tai muuttavat valon väriä.		X	
		c) Valonlähde ja valaisin eivät ole yhteensopivia.		X	
4.1.5 Suuntauksensäätö-järjestelmä (jos pakollinen)	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu, jos mahdollista.	a) Laite ei toimi.		X	
		b) Käsisäätöistä laitetta ei voi käyttää kuljettajan istuimelta.		X	
4.1.6 Ajovalaisimien pesulaite (jos pakollinen)	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu, jos mahdollista.	Laite ei toimi.	X		
		Kaasupurkausvalaisimien tapauksessa.		X	

Kohde		Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
				Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
4.2 Etu- ja takavalaisimet, sivuvalaisimet, äärivalaisimet ja huomiovalaisimet						
4.2.1	Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valonlähde viallinen.		X	
			b) Viallinen lasi.		X	
			c) Valaisin puutteellisesti kiinnitetty. Hyvin suuri irtoamisvaara.	X	X	
4.2.2	Kytkenät	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Kytkin ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti. Takavalaisimet ja sivuvalaisimet voidaan sammuttaa, kun ajovalaisimet ovat päällä.		X	
			b) Hallintalaitteen toiminta puutteellinen.		X	
4.2.3	Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valaisin, valon väri, valaisimen sijoitus, kirkkaus tai merkintä ei ole vaatimusten ¹ mukainen. Punainen valo edessä tai valkoinen valo takana; voimakkaasti alentunut valon kirkkaus.	X	X	
			b) Lasissa tai valonlähteessä on tuotteita, jotka heikentävät valon kirkkautta tai muuttavat valon väriä. Punainen valo edessä tai valkoinen valo takana; voimakkaasti alentunut valon kirkkaus.	X	X	
4.3 Jarruvalaisimet						
4.3.1	Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valonlähde viallinen (useampia valonlähteitä; LED-valojen tapauksessa toimimattomia alle 1/3). Yksi valonlähde; LED-valojen tapauksessa toimivia alle 2/3. Kaikki valonlähteet eivät toimi.	X	X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		b) Hieman viallinen lasi (ei vaikuta valoon).	X		
		Erittäin viallinen lasi (vaikuttaa valoon).		X	
		c) Valaisin puutteellisesti kiinnitetty.	X		
		Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	
4.3.2 Kytkenät	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Kytkin ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti. Toimii viipeellä. Ei toimi lainkaan.	X	X	X
		b) Hallintalaitteen toiminta puutteellinen.		X	
4.3.3 Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Valaisin, valon väri, valaisimen sijoitus, kirkkaus tai merkintä ei ole vaatimusten ¹ mukainen. Valkoinen valo takana; voimakkaasti alentunut valon kirkkaus.	X	X	
4.4 Suuntavalaisimet ja hätävilkkukytkentä					
4.4.1 Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valonlähde viallinen (useampia valonlähteitä; LED-valojen tapauksessa toimimattomia alle 1/3).	X		
		Yksi valonlähde; LED-valojen tapauksessa toimivia alle 2/3.		X	
		b) Hieman viallinen lasi (ei vaikutusta valoon).	X		
		Erittäin viallinen lasi (vaikuttaa valoon).		X	
		c) Valaisin puutteellisesti kiinnitetty.	X		
		Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
4.4.2 Kytkenät	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Kytkin ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti. Ei toimi lainkaan.	X	X	
4.4.3 Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Valaisin, valon väri, valaisimen sijoitus, kirkkaus tai merkintä ei ole vaatimusten ¹ mukainen.		X	
4.4.4 Vilkkumistaajuus	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Vilkkumistaajuus ei ole vaatimusten ¹ mukainen (taajuus poikkeaa vaatimuksista yli 25 %).	X		
4.5 Etu- ja takasumuväläisimet					
4.5.1 Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valonlähde viallinen (useampia valonlähteitä; LED-valojen tapauksessa toimimattomia alle 1/3). Yksi valonlähde; LED-valojen tapauksessa toimivia alle 2/3.	X	X	
		b) Hieman viallinen lasi (ei vaikutusta valoon). Erittäin viallinen lasi (vaikuttaa valoon).	X	X	
		c) Valaisin puutteellisesti kiinnitetty. Erittäin suuri irtoamisen tai vastaantulevan liikenteen häikäisemisen vaara.	X	X	
4.5.2 Suuntaus (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Etusumuvälojen suuntaus virheellinen vaakatasossa, kun valokuviolla on ääriaja (ääriaja liian alhaalla). Ääriaja ajovalaisimien ääriajaa korkeammalla.	X	X	
4.5.3 Kytkenät	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Kytkin ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti. Ei toimi	X	X	

Kohde		Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
				Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
4.5.4	Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valaisin, valon väri, valaisimen sijoitus, kirkkaus tai merkintä ei ole vaatimusten ¹ mukainen.		X	
			b) Järjestelmä ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti.	X		
4.6 Peruutusvalaisimet						
4.6.1	Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valonlähde viallinen.	X		
			b) Lasi viallinen.	X		
			c) Valaisin puutteellisesti kiinnitetty. Hyvin suuri irtoamisvaara.	X	X	
4.6.2	Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valaisin, valon väri, valaisimen sijoitus, kirkkaus tai merkintä ei ole vaatimusten ¹ mukainen.		X	
			b) Järjestelmä ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti.		X	
4.6.3	Kytkenät	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Kytkin ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti.	X		
			Peruutusvalaisin voidaan kytkeä päälle, vaikkei peruutusvaihe ole päällä.		X	
4.7 Takarekisterikilven valaisin						
4.7.1	Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valaisin lähettää suoraa tai valkoista valoa taakse.	X		
			b) Valonlähde viallinen (useita valonlähteitä). Valonlähde viallinen (yksi valonlähde).	X	X	
			c) Valaisin puutteellisesti kiinnitetty. Hyvin suuri irtoamisvaara.	X	X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
4.7.2	Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Järjestelmä ei toimi vaatimusten ¹ mukaisesti.	X	
4.8 Heijastimet, näkymistä parantavat (heijastavat) merkinnät ja takahuomiokilvet					
4.8.1	Kunto	Silmämääräinen tarkastus.	a) Heijastinlaite puutteellinen tai vahingoittunut.	X	
			Vaikuttaa heijastavuuteen.		X
			b) Heijastin puutteellisesti kiinnitetty.	X	
			Saattaa irrota.		X
4.8.2	Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus.	Heijastin tai sen väri tai sijoitus ei ole vaatimusten ¹ mukainen.		X
			Puuttuu tai lähettää punaista valoa eteen tai valkoista valoa taakse.		
4.9 Valaisinlaitteiden pakolliset merkkivalaisimet					
4.9.1	Kunto ja toiminta	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Ei toimi.	X	
			Ei toimi kaukovalaisimen tai takasumuvälävalaisimen osalta.		X
4.9.2	Vaatimustenmukaisuus ¹	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Eivät vaatimusten ¹ mukaisia.	X	
4.10	Vetoauton ja perävaunun tai puoliperävaunun väliset sähkökytkennät	Silmämääräinen tarkastus; jos mahdollista, tarkastetaan kytkennän sähköinen jatkuvuus.	a) Kiinteät osat puutteellisesti kiinnitetty.	X	
			Löysä pistoke.		X
			b) Eristys vahingoittunut tai huonokuntoinen.	X	
			Saattaa aiheuttaa oikosulun.		X
			c) Perävaunun tai vetoauton sähköliitännät toimivat virheellisesti.		X
			Perävaunun jarruvalot eivät toimi lainkaan.		

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
4.11 Sähköjohdot	Silmämääräinen tarkastus, (soveltuvin osin) myös tarkastus moottoritilan sisältä.	a) Johtojen kiinnitys puutteellinen. Kiinnitykset löysiä, kosketuksissa teräviin reunoihin, liitosten irtoaminen todennäköistä. Johdot todennäköisesti kosketuksissa kuumiin tai pyöriviin osiin tai maahan, liitoksia irronnut (jarrutuksen tai ohjauksen kannalta merkitykselliset osat).	X	X	X
		b) Johdot hieman vaurioituneita. Johdot pahoin vaurioituneita. Johdot äärimmäisen vaurioituneita (jarrutuksen tai ohjauksen kannalta merkitykselliset osat).	X	X	X
		c) Eristys vahingoittunut tai huonokuntoinen. Saattaa aiheuttaa oikosulun. Ilmeinen palovaara, kipinöiden muodostus.	X	X	X
4.12 Ei-pakolliset valaisimet ja heijastimet (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Valaisinta/heijastinta ei ole asennettu vaatimusten ¹ mukaisesti. Lähettaa/heijastaa punaista valoa edessä tai valkoista valoa takana.	X	X	
		b) Valaisimen toiminta ei ole vaatimusten ¹ mukaista. Samanaikaisesti toiminnassa olevien ajovalojen lukumäärä ylittää sallitun valon kirkkauden. Lähettaa punaista valoa edessä tai valkoista valoa takana.	X	X	
		c) Valaisin/heijastin puutteellisesti kiinnitetty. Hyvin suuri irtoamisvaara.	X	X	

Kohde		Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
				Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
4.13	Akku (akut)	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puutteellinen kiinnitys. Ei kiinnitetty asianmukaisesti; saattaa aiheuttaa oikosulun.	X	X	
			b) Vuoto. Vaarallisten aineiden vuoto.	X	X	
			c) Viallinen kytkin (jos vaadittu).		X	
			d) Vialliset sulakkeet (jos vaadittu).		X	
			e) Riittämätön tuuletus (jos vaadittu).		X	
5. AKSELIT, PYÖRÄT, RENKAAT JA PYÖRÄNTUENTA						
5.1 Akselit						
5.1.1	Akselit (+E)	Silmämääräinen tarkastus käyttäen välystentarkistuslaitetta, jos saatavilla.	a) Akselissa murtuma tai muodonmuutos.			X
			b) Kiinnitys ajoneuvoon puutteellinen. Puutteellinen vakaus, vaikuttaa toimivuuteen: liiallinen liikkuvuus kiinnityksiin nähden.		X	X
			c) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ Puutteellinen vakaus, vaikuttaa toimivuuteen, liian lähellä ajoneuvon muita osia tai maata.		X	X
5.1.2.	Olka-akselit (+E)	Silmämääräinen tarkastus käyttäen välystentarkistuslaitetta, jos saatavilla. Kuhunkin pyörään kohdistetaan pysty- tai sivuttaissuuntainen voima ja tarkkaillaan akselin ja olka-akselin välisen liikkeen suuruutta.	a) Olka-akseli murtunut.			X
			b) Olkatappi ja/tai holkit erittäin kuluneet. Löystyminen todennäköistä; suuntavakaus puutteellinen.		X	X
			c) Liikaa liikettä olka-akselin ja akselin välillä. Löystyminen todennäköistä; suuntavakaus puutteellinen.		X	X

Kohde		Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
				Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
			d) Olka-akselin lukitus puutteellinen. Löystyminen todennäköistä; suuntavakaus puutteellinen.		X	X
5.1.3	Pyörän laakerit (+E)	Silmämääräinen tarkastus käyttäen välystentarkistuslaitetta, jos saatavilla. Heilutetaan pyörää tai kohdistetaan sivuttaissuuntainen voima kuhunkin pyörään ja tarkkaillaan pyörän liikettä ylöspäin suhteessa olka-akseliin.	a) Pyöränlaakerissa liikaa välystä. Suuntavakaus puutteellinen; hajoamisvaara.		X	X
			b) Pyöränlaakeri liian tiukka, jumittunut. Ylikuumenemisvaara; hajoamisvaara.		X	X
5.2 Pyörät ja renkaat						
5.2.1	Pyörän napa	Silmämääräinen tarkastus.	a) Pyörän muttereita tai pultteja puuttuu. Kiinnitys puuttuu tai on niin löysä, että liikenneturvallisuus vaarantuu merkittävästi.		X	X
			b) Napa kulunut tai vahingoittunut. Napa kulunut tai vahingoittunut tavalla, joka vaikuttaa pyörien turvalliseen kiinnitykseen.		X	X
5.2.2	Pyörät	Kunkin vanteen molempien puolien silmämääräinen tarkastus ajoneuvon ollessa tarkastuskuilun päällä tai autonostimessa.	a) Murtumia tai puutteellinen hitsaus.			X
			b) Renkaan lukkorenkaita ei ole asennettu asianmukaisesti. Irtoaminen todennäköistä.		X	X
			c) Vanne pahoin vääntynyt tai erittäin kulunut. Vaikuttaa pyörän navan turvalliseen kiinnitykseen; vaikuttaa renkaan turvalliseen kiinnitykseen.		X	X
			d) Vanteen koko, tekninen rakenne, yhteensopivuus tai tyyppi ei ole vaatimusten ¹ mukainen ja vaikuttaa liikenneturvallisuuteen.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
5.2.3 Renkaat	Koko renkaan silmämääräinen tarkastus liikuttamalla ajoneuvoa eteen ja taakse.	a) Renkaan koko, kantavuus, hyväksymismerkki tai nopeusluokka ei ole vaatimusten ¹ mukainen ja vaikuttaa liikenneturvallisuuteen. Riittämätön kantavuus tai nopeusluokka suhteessa tosiasialliseen käyttöön, rengas koskettaa muita ajoneuvon kiinteitä osia heikentäen ajoturvallisuutta.		X	X
		b) Samalla akselilla tai paripyörissä erikokoisia renkaita.		X	
		c) Samalla akselilla rakenteeltaan erilaisia renkaita (vyörenkaat/ristikudosrenkaat).		X	
		d) Renkaassa vakavia vaurioita tai viiltoja. Kudosrakenne näkyvissä tai vahingoittunut.		X	X
		e) Renkaan kulutuspinnan kulumismerkintä näkyvissä. Renkaan urasyvyys ei ole vaatimusten ¹ mukainen.		X	X
		f) Rengas hankaa toiseen osaan (joustavat roiskeesto-laitteet). Rengas hankaa toiseen osaan (ajoturvallisuus ei ole vaarantunut).	X	X	
		g) Uudelleenpinnoitetut renkaat eivät ole vaatimusten ¹ mukaiset. Vaikuttaa kudosrakenteen suojapinnoitteeseen.		X	X
5.3 Pyöräntuenta					
5.3.1 Jouset ja kallistuksenvakaajat (+E)	Silmämääräinen tarkastus käyttäen välystentarkistuslaitetta, jos saatavilla.	a) Jouset puutteellisesti kiinnitetty runkoon tai akseliin. Näkyvää liikettä, kiinnitykset erittäin löystyneet.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		b) Jousen osa vahingoittunut tai murtunut. Vaikuttaa erittäin merkittävästi pääjousen tai lisäjous- ten toimintaan.		X	X
		c) Jousi puuttuu. Vaikuttaa erittäin merkittävästi pääjousen tai lisäjous- ten toimintaan.		X	X
		d) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ . Liian lähellä ajoneuvon muita osia; jousijärjestelmä ei toimi.		X	X
5.3.2 Iskunvaimentimet	Silmämääräinen tarkastus.	a) Iskunvaimentimet puutteellisesti kiinnitetty runkoon tai akseliin. Iskunvaimennin irti kiinnityksistään.	X	X	
		b) Iskunvaimennin vahingoittunut ja siinä on merkkejä vakavasta vuodosta tai toimintahäiriöstä.		X	
		c) Iskunvaimennin puuttuu.		X	
5.3.3 Vääntösauvat, tukivarret ja reaktiotangot (+E)	Silmämääräinen tarkastus käyttäen vällystent- kistuslaitetta, jos saatavilla.	a) Osa puutteellisesti kiinnitetty runkoon tai akseliin. Löystyminen todennäköistä; suuntavaka- us puutteellinen.		X	X
		b) Osa vahingoittunut tai erittäin syöpynyt. Vaikuttaa osan vakauteen, tai osa murtunut.		X	X
		c) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ . Liian lähellä ajoneuvon muita osia; järjestelmä ei toi- mi.		X	X

Kohde		Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
				Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
5.3.4	Jousituksen nivelet (+E)	Silmämääräinen tarkastus käyttäen välystentarkistuslaitetta, jos saatavilla.	a) Jousen riipuke ja/tai holkit tai jousituksen nivelet erittäin kuluneet. Löystyminen todennäköistä; suuntavakaus puutteellinen.		X	X
			b) Pölysuojus pahoin vaurioitunut. Pölysuojus puuttuu tai murtunut.	X	X	
5.3.5	Ilmajousitus	Silmämääräinen tarkastus.	a) Järjestelmä ei toimi.			X
			b) Mikä tahansa osa vahingoittunut, muutettu tai vaurioitunut järjestelmän toimintaa haittaavalla tavalla. Vaikuttaa suuresti järjestelmän toimintaan.		X	X
			c) Järjestelmässä korvin kuultava vuoto.		X	
			d) Muutos, joka ei ole turvallinen.		X	
6. RUNKO JA KORI VARUSTEINEEN						
6.1 Runko tai kori varusteineen						
6.1.1	Yleinen kunto	Silmämääräinen tarkastus	a) Jonkin pitkittäis- tai poikittaisosan vähäinen murtuma tai muodonmuutos. Jonkin pitkittäis- tai poikittaisosan vakava murtuma tai muodonmuutos.		X	X
			b) Vahvistuslevyjen tai kiinnikkeiden kiinnitys puutteellinen. Suurin osa kiinnityksistä löysiä. Osien lujuus riittämätön.		X	X
			c) Rakenteen lujuuteen vaikuttava ruostevaurio. Osien lujuus riittämätön.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
6.1.2 Pakoputkisto ja äänenvai-mentimet	Silmämääräinen tarkastus	a) Pakoputkisto puutteellisesti kiinnitetty tai vuotaa.		X	
		b) Pakokaasu pääsee ohjaamoon tai matkustajatilaa. Vaarantaa ajoneuvossa olevien henkilöiden terveyden.		X	X
6.1.3 Polttoainesäiliö ja -putket (myös lämmityslaitteen polttoainesäiliö ja putket)	Silmämääräinen tarkastus; LPG/CNG/LNG-järjestelmissä käytetään vuodonilmaisinalaitetta.	a) Polttoainesäiliö tai -putket puutteellisesti kiinnitetty, mikä aiheuttaa erityisen palovaaran.			X
		b) Polttoainetta vuotaa tai täyttöaukon kansi puuttuu tai ei toimi. Palovaara; vaarallisen aineen liiallinen vuoto.		X	X
		c) Hankautuneet putket. Vahingoittuneet putket.	X	X	
		d) Polttoaineen sulkuhana (jos vaadittu) ei toimi asianmukaisesti.		X	
		e) Seuraavista syistä aiheutuva palovaara: — vuotava polttoaine — polttoainesäiliö tai pakoputki epäasianmukaisesti suojattu — moottoritilan kunto.			X
		f) LPG/CNG/LNG- tai vetyjärjestelmä ei ole vaatimustenmukainen, mikä tahansa järjestelmän osa viallinen ¹ .			X
6.1.4 Puskurit, sivusuojat ja taka-al-leajosuojat	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puutteellinen kiinnitys tai vaurioita, jotka voivat aiheuttaa vammoja kosketuksessa. Osia saattaa irrota; vaikuttaa suuresti toimivuuteen.		X	X
		b) Laite selvästi vaatimusten ¹ vastainen.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
6.1.5 Varapyörän teline (jos asennettu)	Silmämääräinen tarkastus.	a) Teline ei ole asianmukaisessa kunnossa.	X		
		b) Teline murtunut tai puutteellisesti kiinnitetty.		X	
		c) Vararengas puutteellisesti kiinnitetty telineeseen. Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X
6.1.6 KytKentä- ja hinauslaitteet (+E)	Kulumisen ja asianmukaisen toiminnan silmämääräinen tarkastus, kiinnittäen erityistä huomiota asennettuihin turvalaitteisiin ja/tai tarkastus mittauslaitteella.	a) Jokin osa vahingoittunut, puutteellinen tai murtunut (jos ei käytössä). Osa vahingoittunut, puutteellinen tai murtunut (jos käytössä).		X	X
		b) Jokin osa erittäin kulunut. Yli käyttörajan.		X	X
		c) Kiinnitys puutteellinen. Kiinnitys löystynyt, hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X
		d) Turvalaite puuttuu tai ei toimi asianmukaisesti.		X	
		e) KytKentäsoitin ei toimi.		X	
		f) Peittää rekisterikilven tai valaisimen (kun poissa käytöstä). Rekisterikilpi ei luettavissa (kun poissa käytöstä).	X	X	
		g) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ (toissijaiset osat). Muutos, joka ei ole turvallinen ³ (ensisijaiset osat).		X	X
		h) Liian heikko tai yhteensopimaton kytKentä tai kytkentälaite ei vaatimusten mukainen.			X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
6.1.7 Vaihteisto	Silmämääräinen tarkastus.	a) Löysiä tai puuttuvia kiinnityspultteja. Löysiä tai puuttuvia kiinnityspultteja niin paljon, että liikenneturvallisuus vaarantuu vakavasti.		X	X
		b) Vaihteiston laakerit erittäin kuluneet. Hyvin suuri löystymis- tai murtumisvaara.		X	X
		c) Akselin nivel tai voimansiirtoketjut/-hihnat erittäin kuluneet. Hyvin suuri löystymis- tai murtumisvaara.		X	X
		d) Vaurioituneet joustokytkimet. Hyvin suuri löystymis- tai murtumisvaara.		X	X
		e) Akseli vahingoittunut tai vääntynyt.		X	
		f) Laakeripesä murtunut tai puutteellisesti kiinnitetty. Hyvin suuri löystymis- tai murtumisvaara.		X	X
		g) Pölysuojus pahoin vaurioitunut. Pölysuojus puuttuu tai murtunut.	X	X	
		h) Laiton muutos voimansiirtolaitteissa.		X	
6.1.8 Moottorikiinnikkeet	Silmämääräinen tarkastus	Kiinnikkeet huonokuntoisia, niissä on ilmeisiä ja vakavia vaurioita. Löysät tai murtuneet kiinnikkeet.		X	X
6.1.9 Moottorin suorituskyky (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen sähköistä liitaintä.	a) Ohjausyksikköä muutettu turvallisuuteen ja/tai ympäristöön vaikuttavalla tavalla.		X	
		b) Moottoria muutettu turvallisuuteen ja/tai ympäristöön vaikuttavalla tavalla.			X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
6.2. Ohjaamo ja kuormakori					
6.2.1 Kunto	Silmämääräinen tarkastus.	a) Löystynyt tai vahingoittunut paneeli tai osa, joka voi aiheuttaa vammoja. Saattaa irrota.		X	X
		b) Runkopilarin kiinnitys puutteellinen. Puutteellinen vakaus.		X	X
		c) Pakokaasu pääsee sisään. Vaarantaa ajoneuvossa olevien henkilöiden terveyden.		X	X
		d) Muutos, joka ei ole turvallinen ³ Liian lähellä pyöriviä tai liikkuvia osia ja tietä.		X	X
6.2.2 Kiinnitys	Silmämääräinen tarkastus.	a) Kori tai ohjaamo puutteellisesti kiinnitetty. Vaikuttaa vakauteen.		X	X
		b) Kori/ohjaamo on selvästi vinossa runkoon nähden.		X	
		c) Korin/ohjaamon kiinnitys runkoon tai poikittaistukeen puutteellinen tai puuttuu ja jos symmetrinen. Korin/ohjaamon kiinnitys runkoon tai poikittaistukeen puuttuu tai on niin puutteellinen, että liikenneturvallisuus vaarantuu vakavasti.		X	X
		d) Itsekantavan korin kiinnityspisteissä ruostevaurioita. Puutteellinen vakaus.		X	X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
6.2.3 Ovet ja ovenkahvat	Silmämääräinen tarkastus.	a) Ovi ei aukene tai sulkeudu kunnolla.		X	
		b) Ovi saattaa aueta vahingossa, tai se ei pysy kiinni (liukuovet). Ovi saattaa aueta vahingossa, tai se ei pysy kiinni (kääntöovet).		X	X
		c) Ovet, saranat, kahvat tai pilari vaurioituneita. Ovet, saranat, kahvat tai pilari puuttuvat tai löysiä.	X	X	
6.2.4 Lattia	Silmämääräinen tarkastus.	Lattia heikko tai pahoin vaurioitunut.		X	
		Riittämätön vakaus.			X
6.2.5 Kuljettajan istuin	Silmämääräinen tarkastus.	a) Istuimen rakenne viallinen. Istuimen kiinnitys löysä.		X	X
		b) Sääätömekanismi ei toimi asianmukaisesti. Istuin liikkuu tai selkänoja ei korjattavissa.		X	X
6.2.6 Muut istuimet	Silmämääräinen tarkastus.	a) Istuimet vaurioituneita tai puutteellisesti kiinnitettyjä (toissijaiset osat). Istuimet vaurioituneita tai puutteellisesti kiinnitettyjä (olennaiset osat).	X	X	
		b) Istuimia ei ole asennettu vaatimusten ¹ mukaisesti. Istuinten sallittu lukumäärä ylittyy; sijoittelu ei hyväksynnän mukainen.	X	X	
6.2.7 Hallintalaitteet	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Mikä tahansa ajoneuvon turvallisen käytön kannalta välttämätön hallintalaite ei toimi asianmukaisesti.		X	
		Vaikuttaa toiminnan turvallisuuteen.			X

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
6.2.8 Ohjaamon askelmat	Silmämääräinen tarkastus.	a) Askelma tai astinlauta puutteellisesti kiinnitetty. Riittämätön vakaus.	X		
		b) Askelma tai astinlauta vaurioitunut niin, että voi aiheuttaa vammoja käyttäjille.		X	
6.2.9 Muut sisä- ja ulkovarusteet ja -laitteet	Silmämääräinen tarkastus.	a) Muiden varusteiden ja laitteiden kiinnitys puutteellinen.		X	
		b) Muu varuste tai laite ei ole vaatimusten ¹ mukainen. Asennetut osat voivat aiheuttaa vammoja; vaikuttaa toiminnan turvallisuuteen.	X		
		c) Vuotava hydraulilaite. Vaarallisen aineen merkittävä vuoto.	X		
6.2.10 Roiskesuojat ja roiskeläpät	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puuttuu, löysällä tai erittäin syöpynyt. Voi aiheuttaa vammoja; saattaa irrota.	X		
		b) Liian lähellä rengasta/pyörää (roiskeläppä). Liian lähellä rengasta/pyörää (roiskesuoja).	X		
		c) Ei vaatimusten ¹ mukainen. Ei peitä kulutus pintaa riittävästi.	X		
7. MUUT VARUSTEET					
7.1. Turvavyöt/lukot ja turvajärjestelmät					
7.1.1 Turvavöiden/lukkojen kiinnityksen turvallisuus	Silmämääräinen tarkastus.	a) Kiinnityspiste pahoin vaurioitunut. Vaikuttaa vakauteen.		X	
		b) Kiinnitys löystynyt.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
7.1.2 Turvavöiden/lukkojen kunto	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Pakollinen turvavyö puuttuu tai sitä ei ole asennettu.		X	
		b) Turvavyö vahingoittunut. Viiltoja tai merkkejä liiallisesta venymisestä.	X	X	
		c) Turvavyö ei ole vaatimusten ¹ mukainen.		X	
		d) Turvavyön lukko vahingoittunut tai se ei toimi asianmukaisesti.		X	
		e) Turvavyön kelauslaite vahingoittunut tai se ei toimi asianmukaisesti.		X	
7.1.3 Turvavöiden voimanrajoittimet	Silmämääräinen tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen sähköistä liitانتää.	a) Voimanrajoitin puuttuu selvästi tai ei sovellu ajoneuvon.		X	
		b) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.		X	
7.1.4 Turvavöiden esikiristimet	Silmämääräinen tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen sähköistä liitانتää.	a) Esikiristin puuttuu selvästi tai ei sovellu ajoneuvon.		X	
		b) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.		X	
7.1.5 Turvatyyny	Silmämääräinen tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen sähköistä liitانتää.	a) Turvatyyny puuttuu selvästi tai ei sovellu ajoneuvon.		X	
		b) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.		X	
		c) Turvatyyny ei selvästi toimi.		X	
7.1.6 Turvajärjestelmät	Toimintahäiriön merkkivalon (MIL) silmämääräinen tarkastus ja/tai tarkastus käyttäen sähköistä liitانتää.	a) SRS-järjestelmän toimintahäiriön merkkivalo näyttää mitä tahansa vikaa järjestelmässä.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		b) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen liitännän kautta.		X	
7.2 Palosammutin (X) ²	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puuttuu.		X	
		b) Ei vaatimusten ¹ mukainen	X		
		Jos vaadittu (esim. taksit, linja-autot jne.).		X	
7.3 Lukkolaite ja luvattoman käytön estävä laite	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Laite ei estä ajoneuvon käyttöä.	X		
		b) Viallinen. Lukitsee ajoneuvon tai estää sen käytön tahattomasti.		X	X
7.4 Varoituskolmio (jos vaadittu) (X) ²	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puuttuu tai puutteellinen.	X		
		b) Ei vaatimusten ¹ mukainen.	X		
7.5 Ensiapupakkaus (jos vaadittu) (X) ²	Silmämääräinen tarkastus.	Puuttuu, puutteellinen tai ei vaatimusten ¹ mukainen.	X		
7.6 Pyörän jarrukiilat (jos vaadittu) (X) ²	Silmämääräinen tarkastus.	Puuttuvat tai vaurioituneet, riittämätön vakaus tai koko.		X	
7.7 Äänimerkinantolaite	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Ei toimi asianmukaisesti. Ei toimi lainkaan.	X	X	
		b) Käyttölaite huonosti kiinnitetty.	X		
		c) Ei vaatimusten ¹ mukainen. Ääni voidaan sekoittaa virallisiin sireeneihin.	X	X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
7.8 Nopeusmittari	Silmämääräinen tarkastus tai toiminnan ko- keilu koeajon aikana tai sähköisesti.	a) Ei asennettu vaatimusten ¹ mukaisesti. Puuttuu (jos vaadittu).	X	X	
		b) Toiminta puutteellinen. Ei toimi lainkaan.	X	X	
		c) Valaistus ei toimi riittävästi. Valaistus ei toimi lainkaan.	X	X	
7.9 Ajopiirturi (jos asennettu tai vaadittu)	Silmämääräinen tarkastus	a) Ei asennettu vaatimusten ¹ mukaisesti.		X	
		b) Ei toimi.		X	
		c) Sinetöinti vahingoittunut tai puuttuu.		X	
		d) Asennuskilpi puuttuu, huonosti luettavissa tai ei enää voimassa.		X	
		e) Laitteen tietoja on selvästi muutettu tai laitetta käsi- telty vilpillisesti.		X	
		f) Rengaskoko ei sovi yhteen kalibrintiparametrien kanssa.		X	
7.10 Nopeudenrajoitin (jos asen- nettu tai vaadittu) (+E)	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokei- lu, jos laite käytettävissä.	a) Ei asennettu vaatimusten ¹ mukaisesti.		X	
		b) Selvästi toimimaton.		X	
		c) Aetusnopeus väärä (jos tarkastetaan).		X	
		d) Sinetöinti vahingoittunut tai puuttuu.		X	
		e) Kilpi puuttuu, tai se ei ole luettavissa.		X	
		f) Rengaskoko ei sovi yhteen kalibrintiparametrien kanssa.		X	

Kohde		Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
				Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
7.11	Matkamittari, jos saatavilla (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja/tai tarkastus käyt- täen sähköistä liitântää.	a) Tietoja selvästi muutettu (petos) ajoneuvon mittarilu- keman alentamiseksi tai vääristämiseksi.		X	
			b) Selvästi toimimaton.		X	
7.12	Ajonvakautusjärjestelmä (ESC), jos asennettu tai vaa- dittu (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja/tai tarkastus käyt- täen sähköistä liitântää.	a) Pyörän nopeusanturi puuttuu tai on vahingoittunut.		X	
			b) Johdotus vahingoittunut.		X	
			c) Muita osia puuttuu, tai ne ovat vahingoittuneet.		X	
			d) Kytin vahingoittunut tai ei toimi asianmukaisesti.		X	
			e) ESC-järjestelmän toimintahäiriön merkkivalo (MIL) näyttää mitä tahansa vikaa järjestelmässä.		X	
			f) Järjestelmä ilmoittaa viasta ajoneuvon sähköisen lii- tännän kautta.		X	
8 YMPÄRISTÖHAITAT						
8.1. Melu						
8.1.1	Äänenvaimennusjärjestelmä (+E)	Subjektiivinen arviointi (paitsi jos tarkastaja katsoo, että sallittu melutaso saattaa ylittyä, jolloin voidaan suorittaa melumittaus äänita- somittarilla ajoneuvon ollessa paikallaan).	a) Vaatimuksissa ¹ sallittu melutaso ylittyy.		X	
			b) Mikä tahansa äänenvaimennusjärjestelmän osa on löy- sä, vahingoittunut, väärin asennettu, puuttuu tai osaa on selvästi muutettu tavalla, joka vaikuttaa haitallisesti melutasoon. Hyvin suuri irtoamisvaara.		X	X
8.2 Pakokaasupäästöt						
8.2.1 Ottomoottorin päästöt						
8.2.1.1	Pakokaasupäästöjen rajoitus- laite	Silmämääräinen tarkastus.	a) Valmistajan asentama päästörajoituslaite puuttuu, sitä on muutettu, tai se on ilmeisen viallinen.		X	
			b) Vuotoja, jotka voivat vaikuttaa päästömittauksiin.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
		c) Toimintahäiriön merkkivalo ei noudata oikeaa järjestystä.		X	
8.2.1.2 Kaasupäästöt (E)	— Päästöluokkiin Euro 5 ja Euro V saakka ⁽⁷⁾: Mittaukset vaatimusten ¹ mukaisella pakokaasu-analysaattorilla tai OBD-laitteen lukema. Pakokaasupäästöjen arvioinnissa on aina ensisijaisena menetelmänä päästöjen mittaaminen pakoputken päästä. Jäsenvaltiot voivat vastaavuuden arvioinnin perusteella ja ottaen huomioon asiaankuuluvan tyyppihyväksyntälain-säädännön sallia OBD-järjestelmän käytön valmistajan suositusten ja muiden vaatimusten mukaisesti. — Päästöluokista Euro 6 ja Euro VI alkaen ⁽⁸⁾: Mittaukset pakokaasu-analysaattorilla vaatimusten ¹ mukaisesti tai OBD-laitteen lukema valmistajan suositusten ja muiden vaatimusten ¹ mukaisesti. Mittaukset eivät sovellettavissa kaksitahtimoottoreihin. Vaihtoehtoisesti mittaukset voidaan tehdä anturilaitteella ja tulokset voidaan varmentaa standardoiduilla testausmenetelmillä.	a) Joko pakokaasupäästöt ylittävät valmistajan ilmoittamat arvot		X	
		b) tai, jos näitä tietoja ei ole saatavilla, CO-päästöt ylittävät seuraavat arvot: i) ajoneuvot, joissa ei ole kehittyntä päästönrajoitusjärjestelmää: — 4,5 %, tai — 3,5 % sen mukaan, mikä on vaatimuksissa ¹ määritelty rekisteröintipäivä tai ensimmäinen käyttöönottopäivä. ii) ajoneuvot, joissa on kehittynyt päästönrajoitusjärjestelmä: — joutokäynnillä: 0,5 % — korotetulla joutokäynnillä: 0,3 % tai — joutokäynnillä: 0,3 % ⁽⁹⁾ — korotetulla joutokäynnillä: 0,2 % sen mukaan, mikä on vaatimuksissa ¹ määritelty rekisteröintipäivä tai ensimmäinen käyttöönottopäivä.		X	
		c) Lambda-kerroin ei ole välillä $1 \pm 0,03$, tai se ei ole valmistajan erittelyn mukainen.		X	
		d) OBD-järjestelmän lukema osoittaa merkittävää toimintahäiriötä.		X	
		e) Anturimittaus osoittaa merkittävää vaatimustenvastaisuutta.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
8.2.2 Puristussytytysmoottorin päästöt					
8.2.2.1 Pakokaasupäästöjen rajoituslaite	Silmämääräinen tarkastus.	a) Valmistajan asentama päästöjenrajoituslaite puuttuu tai on ilmeisen viallinen.		X	
		b) Vuotoja, jotka voivat vaikuttaa päästömittauksiin.		X	
		c) Toimintahäiriön merkkivalo ei noudata oikeaa järjestystä.		X	
		d) Riittämätön reagenssi tapauksen mukaan.		X	
8.2.2.2 Savutus	— Päästöluokkiin Euro 5 ja Euro V saakka ⁽⁹⁾: Savutusmittaus vapaassa kiihdytyksessä (ilman kuormaa tyhjäkäynnistä ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeuteen) vaihde vapaalla ja kytkin kytkettynä tai OBD-laitteen lukema. Pakokaasupäästöjen arvioinnissa on aina ensisijaisena menetelmänä päästöjen mittaaminen pakoputken päästä. Jäsenvaltiot voivat vastaavuuden arvioinnin perusteella sallia OBD-järjestelmän käytön valmistajan suositusten ja muiden vaatimusten mukaisesti. — Päästöluokista Euro 6 ja Euro VI alkaen ⁽⁸⁾: Savutusmittaus vapaassa kiihdytyksessä (ilman kuormaa tyhjäkäynnistä ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeuteen) vaihde vapaalla ja kytkin kytkettynä tai OBD-laitteen lukema valmistajan suositusten ja muiden vaatimusten ¹ mukaisesti.	a) Ajoneuvoilla, jotka on rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön vaatimuksissa ¹ määritellyn ajankohdan jälkeen, savutus ylittää ajoneuvossa olevassa valmistajan kilvessä ilmoitetun tason;		X	

Tätä vaatimusta ei sovelleta ajoneuvoihin, jotka on rekisteröity tai otettu käyttöön ennen 1. tammikuuta 1980.

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
	Ajoneuvon esivalmistelu: 1. Ajoneuvo voidaan testata ilman esivalmistelua, mutta turvallisuussyistä olisi tarkistettava, että moottori on saavuttanut käyntilämpötilan ja että se on mekaanisesti tyydyttävässä kunnossa.	b) Jos tätä tietoa ei ole saatavilla tai vaatimuksissa ¹ ei sallita viitearvojen käyttöä, — vapaasti hengittävillä moottoreilla: 2,5 m⁻¹, — turboahtimella varustetuilla moottoreilla: 3,0 m⁻¹, tai ajoneuvoilla, jotka on yksilöity vaatimuksissa ¹ tai jotka on ensirekisteröity tai otettu ensimmäisen keran käyttöön vaatimuksissa ¹ määritellyn ajankohdan jälkeen: 1,5 m⁻¹ ⁽¹⁰⁾ tai 0,7 m⁻¹ ⁽⁸⁾		X	
	2. Esivalmistelua koskevat vaatimukset: i) Moottorin on saavutettava täysi käyntilämpötila, eli esimerkiksi öljynmittaputken putkesta anturilla mitattavan moottoriöljyn lämpötilan on oltava vähintään 80 °C, tai normaali käyntilämpötila, jos se on tätä alhaisempi, taikka infrapunasäteilyn perusteella mitattavan sylinteriryhmän lämpötilan on oltava vähintään edellä mainittua vastaava lämpötila. Jos tämä mittaus on ajoneuvon kokoonpanosta johtuen epäkäytännöllinen, ajoneuvon normaali käyntilämpötila voidaan määrittää muilla tavoin, esimerkiksi moottorin tuulettimen toiminnasta. ii) Pakojärjestelmä on puhdistettava vähintään kolmella vapaan kiihdytyksen syklillä tai vastaavalla menetelmällä.			X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
	Testausmenettely: 1. Moottorin ja mahdollisen turboahtimen on oltava tyhjäkäynnillä ennen kunkin vapaan kiihdytyksen syklin alkua. Raskaiden dieselmoottoreiden osalta tämä merkitsee sitä, että kaasupolkimen päästämisen jälkeen on odotettava vähintään 10 sekuntia. 2. Kunkin vapaan kiihdytyksen syklin aloittamiseksi kaasupoljin on painettava pohjaan nopeasti ja portaattomasti (alle sekunnissa) mutta ei liian voimakkaasti, jotta ruiskutus-pumpun syöttö olisi mahdollisimman suuri. 3. Kunkin vapaan kiihdytyksen syklin aikana moottorin on ennen kaasupolkimen päästämistä saavutettava ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeus tai automaattivaihteistolla varustettujen ajoneuvojen osalta valmistajan ilmoittama kierrosnopeus tai, jos tätä tietoa ei ole saatavilla, kaksi kolmasosaa ruiskutuksen katkaisun kierrosnopeudesta. Tämä voidaan todentaa esimerkiksi seuraamalla moottorin nopeutta tai antamalla kaasupolkimen ensimmäisen painamisen ja päästämisen välillä kulua riittävä aika, jonka olisi luokkiin M₂, M₃, N₂ ja N₃ kuuluvien ajoneuvojen osalta oltava vähintään kaksi sekuntia. 4. Ajoneuvo on hylättävä ainoastaan siinä tapauksessa, että vähintään viimeisten kolmen vapaan kiihdytyksen syklin aritmeettinen keskiarvo ylittää raja-arvon. Keskiarvo voidaan laskea siten, ettei huomioon oteta sellaisia mahdollisia mittauksia, joiden tulokset poikkeavat huomattavasti mitatusta keskiarvosta, tai käyttämällä muuta tilastolaskentamenetelmää, jossa otetaan huomioon mitattujen arvojen hajonta. Jäsenvaltiot voivat määrätä testisykliä enimmäismäärän.	c) Anturimittaus osoittaa merkittävää vaatimustenvastaisuutta.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
	5. Tarpeettoman testauksen välttämiseksi jäsenvaltiot voivat hylätä sellaiset ajoneuvot, joiden osalta alle kolmen vapaan kiihdytyksen syklin tai puhdistussyklin jälkeen on mitattu arvoja, jotka ylittävät huomattavasti raja-arvot. Niin ikään tarpeettoman testauksen välttämiseksi jäsenvaltiot voivat hyväksyä sellaiset ajoneuvot, joiden osalta alle kolmen vapaan kiihdytyksen syklin tai puhdistussyklin jälkeen on mitattu arvoja, jotka alittavat huomattavasti raja-arvot. Vaihtoehtoisesti mittaukset voidaan tehdä anturilaitteella ja tulokset voidaan varmentaa standardoiduilla testausmenetelmillä.				
8.4 Muut ympäristöön liittyvät kohteet					
8.4.1 Nestevuodot		Mikä tahansa muu liiallinen nestevuoto kuin vesivuoto, joka voi vahingoittaa ympäristöä tai aiheuttaa vaaraa muille tiellä liikkujille. Tasainen tippojen muodostus, joka aiheuttaa hyvin vakavan vaaran.		X	X
9. LISÄTARKASTUKSET M ₂ - JA M ₃ -LUOKAN AJONEUVOILLE, JOILLA KULJETETAAN MATKUSTAJIA					
9.1. Ovet					
9.1.1 Sisään- ja uloskäynnit	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Puutteellinen toiminta.		X	
		b) Huono kunto.	X		
		Voivat aiheuttaa vammoja.		X	
		c) Hätäkäyttö viallinen.		X	
		d) Ovien kauko-ohjaus tai varoituslaitteet viallisia.		X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
9.1.2 Hätäuloskäynnit	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu (jos asianmukaista).	a) Puutteellinen toiminta.		X	
		b) Hätäuloskäynnin kyltit eivät ole luettavissa. Hätäuloskäynnin kyltit puuttuvat.	X	X	
		c) Ikkunan särkemiseen tarkoitettu työväline puuttuu.	X		
		d) Pääsy estetty.		X	
9.2 Huurun- ja huurteenpoistojärjestelmä (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Virheellinen toiminta. Vaikuttaa ajoneuvon toimintaturvallisuuteen.	X	X	
		b) Myrkyllisiä kaasuja tai pakokaasuja pääsee kuljettajan tilaan tai matkustajatilaan. Vaarantaa ajoneuvossa olevien henkilöiden terveyden.		X	X
		c) Huurteenpoisto puutteellinen (jos pakollinen).		X	
9.3 Ilmanvaihto- ja lämmitysjärjestelmä (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	a) Puutteellinen toiminta. Riski ajoneuvossa olevien henkilöiden terveydelle.	X	X	
		b) Myrkyllisiä kaasuja tai pakokaasuja pääsee kuljettajan tilaan tai matkustajatilaan. Vaarantaa ajoneuvossa olevien henkilöiden terveyden.		X	X
9.4. Istuimet					
9.4.1 Matkustajien istuimet (mukaan luettuina oppaan istuin ja tarvittaessa lasten turvalaitteet)	Silmämääräinen tarkastus.	Taittuvat istuimet (jos sallittuja) eivät toimi automaattisesti. Tukkipuut häätäuloskäynnin.	X	X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
9.4.2 Kuljettajan istuin (lisävaatimukset)	Silmämääräinen tarkastus.	a) Puutteelliset erityislaitteet, kuten häikäisy suojaus. Näkökenttä supistunut.	X	X	
		b) Kuljettajan suojaus puutteellisesti kiinnitetty. Voi aiheuttaa vammoja.	X	X	
9.5 Sisävalaistus ja linjakilvet (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Laite puutteellinen. Ei toimi lainkaan.	X	X	
9.6 Käytävät, seisomapaikat	Silmämääräinen tarkastus.	a) Lattiapinta puutteellisesti kiinnitetty. Vaikuttaa vakauteen.		X	X
		b) Puutteelliset tartuntatangot tai -lenkit. Puutteellinen kiinnitys tai käyttökelvoton.	X	X	
9.7 Portaat ja askelmat	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu (jos asianmukaista).	a) Huono kunto. Vahingoittuneet. Vaikuttaa vakauteen.	X	X	X
		b) Sisään vedettävät askelmat eivät toimi asianmukaisesti.		X	
9.8 Kuulutusjärjestelmä (X) ²	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu.	Järjestelmä viallinen. Ei toimi lainkaan.	X	X	
9.9 Merkinnot (X) ²	Silmämääräinen tarkastus.	a) Merkinnot puuttuu, on virheellinen tai ei ole luettavissa. b) Väärää tietoa.	X	X	

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
9.10. Lasten kuljetukseen liittyvät vaatimukset (X) ²					
9.10.1 Ovet	Silmämääräinen tarkastus.	Ovia ei ole suojattu tätä kuljetusmuotoa koskevien vaatimusten ¹ mukaisesti.		X	
9.10.2 Merkinantolaitteet ja erityisvarusteet	Silmämääräinen tarkastus.	Merkinantolaitteet tai erityisvarusteet puuttuvat.	X		
9.11. Liikuntarajoitteisten henkilöiden kuljetukseen liittyvät vaatimukset (X) ²					
9.11.1 Ovet, luiskat ja nostimet	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu	a) Puutteellinen toiminta. Vaikuttaa toiminnan turvallisuuteen.	X		
		b) Huono kunto. Vaikuttaa vakauteen; voi aiheuttaa vammoja.	X		
		c) Vialliset käyttölaitteet. Vaikuttaa toiminnan turvallisuuteen.	X		
		d) Vialliset varoituslaitteet. Eivät toimi lainkaan.	X		
9.11.2 Pyörätuolin kiinnityspisteet	Silmämääräinen tarkastus ja toiminnan kokeilu, jos asianmukaista.	a) Puutteellinen toiminta. Vaikuttaa toiminnan turvallisuuteen.	X		
		b) Huono kunto. Vaikuttaa vakauteen; voi aiheuttaa vammoja.	X		
		c) Vialliset käyttölaitteet. Vaikuttaa toiminnan turvallisuuteen.	X		

Kohde	Menetelmä	Hylkäysperusteet	Puutteiden arviointi		
			Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
9.11.3 Merkinantolaitteet ja erityisvarusteet	Silmämääräinen tarkastus.	Merkinantolaitteet tai erityisvarusteet puuttuvat.		X	

- (¹) Jarrutusteho lasketaan jakamalla kokonaisjarruvoima jarrutettaessa ajoneuvon massalla tai, jos on kyse puoliperävaunusta, akselipainojen summalla ja kertomalla saatu tulos 100:lla.
- (²) Tämän direktiivin soveltamisalaan kuulumattomat ajoneuvoluokat on mainittu suuntaa-antavasti.
- (³) 48 % ajoneuvoilla, joissa ei ole ABS:ää tai jotka on tyyppihyväksytty ennen 1. lokakuuta 1991.
- (⁴) 45 % ajoneuvoilla, jotka on rekisteröity vuoden 1988 jälkeen tai vaatimuksissa vahvistetun ajankohdan jälkeen sen mukaan, kumpi on myöhempi.
- (⁵) 43 % perävaunuilla ja puoliperävaunuilla, jotka on rekisteröity vuoden 1988 jälkeen tai vaatimuksissa vahvistetun ajankohdan jälkeen sen mukaan, kumpi on myöhempi.
- (⁶) 2,2 m/s² luokkiin N₁, N₂ ja N₃ kuuluvissa ajoneuvoissa.
- (⁷) Tyyppihyväksytty direktiivin 70/220/ETY, asetuksen (EY) N:o 715/2007 liitteessä I olevan taulukon 1 (Euro 5 -päästörajat), direktiivin 88/77/ETY ja direktiivin 2005/55/EY mukaisesti.
- (⁸) Tyyppihyväksytty asetuksen (EY) N:o 715/2007 liitteessä I olevan taulukon 2 (Euro 6 -päästörajat) ja asetuksen (EY) N:o 595/2009 (Euro VI) mukaisesti.
- (⁹) Tyyppihyväksytty direktiivin 70/220/ETY, asetuksen (EY) N:o 715/2007 liitteessä I olevan taulukon 1 (Euro 5), direktiivin 88/77/ETY ja direktiivin 2005/55/EY mukaisesti.
- (¹⁰) Tyyppihyväksytty direktiivin 70/220/ETY liitteessä I olevassa 5.3.1.4. kohdassa olevan taulukon rivillä B annettujen raja-arvojen mukaisesti, direktiivin 88/77/ETY liitteessä I olevassa 6.2.1 kohdassa olevan taulukon rivillä B1, B2 tai C annettujen raja-arvojen mukaisesti taikka rekisteröity tai otettu ensimmäisen kerran käyttöön 1. heinäkuuta 2008 jälkeen.

HUOMAUTUKSET:

- ¹ "Vaatimukset" on asetettu ajoneuvon hyväksyntäpäivänä, ensirekisteröintipäivänä tai ensimmäisenä käyttöönottopäivänä voimassa olleissa tyyppihyväksyntävaatimuksissa ja jälkiasennusta koskevissa velvoitteissa tai rekisteröintimaan kansallisessa lainsäädännössä. Näitä hylkäysperusteita sovelletaan vain siinä tapauksessa, että vaatimustenmukaisuus on tarkastettu.
- ² Merkinnällä (X) on merkitty kohteet, jotka liittyvät ajoneuvon kuntoon ja sen soveltuvuuteen tieliikenteeseen, mutta joita ei pidetä katsastuksessa välttämättöminä.
- ³ Muutoksella, joka ei ole turvallinen, tarkoitetaan muutosta, joka heikentää ajoneuvon liikenneturvallisuutta tai jolla on kohtuuton kielteinen vaikutus ympäristöön.
- E Kohteen tarkastuksessa tarvitaan laitteita.

LIITE III

I Kuorman kiinnityksen periaatteet

1. Kuorman kiinnityksen on kestettävä seuraavat, ajoneuvon kiihdytyksistä / hidastuksista syntyvät voimat:

- ajosuunnassa: 0,8 kertaa kuorman paino, ja
- sivusuunnassa: 0,5 kertaa kuorman paino, ja
- ajosuuntaa vastaan: 0,5 kertaa kuorman paino,
- ja sen on yleisesti estettävä kuorman kallistuminen tai kaatuminen.

2. Kuorman sijoittamisessa on otettava huomioon suurimmat sallitut akselipainot samoin kuin tarvittavat pienimmät akselipainot ajoneuvon suurimman sallitun massan rajoissa ajoneuvojen painoa ja mittoja koskevien säännösten mukaisesti.

3. Kuormaa kiinnitettäessä on otettava huomioon sovellettavat vaatimukset, jotka koskevat eräiden ajoneuvon osien vahvuutta, kun näitä osia käytetään kuorman kiinnitykseen. Tällaisia osia ovat etuseinä, sivuseinä, takaseinä, pylvää ja kiinnityspisteet.

4. Kuorman kiinnittämiseksi voidaan käyttää yhtä tai useampaa seuraavista kiinnitysmenetelmistä taikka näiden yhdistelmää:

- lukitus
- tuenta (paikallinen/yleinen)
- suora sidonta
- peittäminen.

5. Sovellettavat standardit:

Standardi	Aihe
— EN 12195-1	Kiinnitysvoimien laskenta
— EN 12640	Kuormansidontapisteet
— EN 12642	Ajoneuvon korirakenne
— EN 12195-2	Tekokuituiset kiinnitysvälineet
— EN 12195-3	Kiinnityskettingit
— EN 12195-4	Kiinnitysvaijerit
— ISO 1161, ISO 1496	ISO-rahtikontit
— EN 283	Vaihtokorit
— EN 12641	Suojapeitteet
— EUMOS 40511	Pylväät
— EUMOS 40509	Kuljetuspakkaukset

II Kuorman kiinnityksen tarkastus

1. Puutteiden luokittelu

Puutteet luokitellaan johonkin seuraavista puuteluokista:

- Vähäinen puute: Kyseessä on vähäinen puute, jos kuorma on kiinnitetty asianmukaisesti mutta turvallisuusohjeistus saattaisi olla aiheellinen.
- Vakava puute: Kyseessä on vakava puute, jos kuormaa ei ole kiinnitetty riittävällä tavalla ja on mahdollista, että kuorma tai sen osa liikkuu merkittävästi tai kaatuu.
- Vaarallinen puute: Kyseessä on vaarallinen puute, jos liikenneturvallisuus on välittömästi vaarantunut syistä, jotka liittyvät kuorman tai sen osien irtoamisriskiin tai kuormasta välittömästi aiheutuvaan vaaraan tai ihmisten turvallisuuden välittömään vaarantumiseen.

Kun puutteita on useita, kuljetus luokitellaan vakavimman puuteluokan mukaisesti. Jos kuljetukseen liittyy useita puutteita, se on luokiteltava seuraavaksi vakavampaan puuteluokkaan, sillä on todennäköistä, että kyseisten puutteiden vaikutukset ovat yhdessä toisiaan vahvistavia.

2. Tarkastusmenetelmät

Tarkastusmenetelmänä on silmämääräinen arviointi, jossa tarkastetaan, että kuorman kiinnittämiseen liittyvät toimenpiteet on toteutettu asianmukaisesti ja riittävällä tavalla, ja/tai jännitevoimien mittaaminen, kiinnitystehokkuuden laskeminen ja tarvittaessa todistusten tarkastaminen.

3. Puutteiden arviointi

Taulukossa 1 esitetään säännöt, joita voidaan soveltaa kuorman kiinnityksen tarkastuksen aikana sen määrittelemiseksi, suoritetaanko kuljetus hyväksyttävissä oloissa.

Puutteet luokitellaan tämän luvun 1 jaksossa esitettyjen luokitusten perusteella tapauskohtaisesti.

Taulukossa 1 esitetyt arvot ovat suuntaa-antavia, ja niitä olisi pidettävä ohjeina puuteluokan määrittämiseksi ottaen huomioon erityiset olosuhteet, erityisesti kuorman luonteen ja tarkastajan harkinnan mukaan.

Jos kuljetus kuuluu neuvoston direktiivin 95/50/EY ⁽¹⁾ soveltamisalaan, voidaan soveltaa tarkempia vaatimuksia.

Taulukko 1

Kohde	Puutteet	Puutteiden arviointi		
		Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
A	Kuljetuspakkaus ei mahdollista asianmukaista kuorman kiinnitystä.	Tarkastajan harkinnan mukaan		
B	Yksi tai useampi kuormausyksikkö ei ole asianmukaisesti sijoitettu.	Tarkastajan harkinnan mukaan		
C	Ajoneuvo ei ole soveltuva lastatulle kuormalle (muu kuin kohdassa 10 lueteltu puute).	Tarkastajan harkinnan mukaan		
D	Ajoneuvon päällirakenteen ilmeiset puutteet (muu kuin kohdassa 10 lueteltu puute).	Tarkastajan harkinnan mukaan		
10.	Ajoneuvon soveltuvuus			

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 95/50/EY, annettu 6 päivänä lokakuuta 1995, yhtenäisestä menettelystä vaarallisten aineiden tiekuljetusten tarkastuksissa (EYVL L 249, 17.10.1995, s. 35).

Kohde	Puutteet	Puutteiden arviointi		
		Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
10.1	Etuseinä (jos käytetty kuorman kiinnitykseen)			
10.1.1	Osassa ruostevaurioita tai muotoepäilyitä Osa haljennut, mikä vaarantaa rahtitilan eheyden		x	x
10.1.2	Riittämätön lujuus (todistus tai merkintä, jos saatavana) Riittämätön korkeus suhteessa kuljetettavaan kuormaan		x	x
10.2	Sivuseinät (jos käytetty kuorman kiinnitykseen)			
10.2.1	Osassa ruostevaurioita, muotoepäilyitä, huonossa kunnossa olevia saranoita tai kahvoja Osa haljennut; puuttuvia tai toimimattomia saranoita tai kahvoja		x	x
10.2.2	Tuen riittämätön lujuus (todistus tai merkintä, jos saatavana) Riittämätön korkeus suhteessa kuljetettavaan kuormaan		x	x
10.2.3	Sivuseinien lautojen riittämätön kunto Osa haljennut		x	x
10.3	Takaseinä (jos käytetty kuorman kiinnitykseen)			
10.3.1	Osassa ruostevaurioita, muotoepäilyitä, huonossa kunnossa olevia saranoita tai kahvoja Osa haljennut; puuttuvia tai toimimattomia saranoita tai kahvoja		x	x
10.3.2	Riittämätön lujuus (todistus tai merkintä, jos saatavana) Riittämätön korkeus suhteessa kuljetettavaan kuormaan		x	x
10.4	Pylväät (jos käytetty kuorman kiinnitykseen)			
10.4.1	Osassa ruostevaurioita tai muotoepäilyitä tai kiinnitys ajoneuvoon on riittämätön Osa haljennut; kiinnitys ajoneuvoon epävakaa		x	x
10.4.2	Riittämätön lujuus tai rakenne Riittämätön korkeus suhteessa kuljetettavaan kuormaan		x	x
10.5	Kiinnityspisteet (jos käytetty kuorman kiinnitykseen)			
10.5.1	Riittämätön kunto tai rakenne Eivät kestä vaadittuja kuormaan vaikuttavia voimia		x	x

Kohde	Puutteet	Puutteiden arviointi		
		Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
10.5.2	Riittämätön määrä Riittämätön määrä suhteessa vaadittuihin kuormaan vaikuttaviin voimiin		x	x
10.6	Vaaditut erityisrakenteet (jos käytetty kuorman kiinnitykseen)			
10.6.1	Riittämätön kunto, vahingoittunut Osa haljennut; eivät kestä kiinnitysvoimia		x	x
10.6.2	Eivät sovellu kuljetettavalle kuormalle Puuttuvat		x	x
10.7	Lattia (jos käytetty kuorman kiinnitykseen)			
10.7.1	Riittämätön kunto, vahingoittunut Osa haljennut; ei kestä kuormaa		x	x
10.7.2	Riittämätön kuormaluokitus Ei kestä kuormaa		x	x
20.	Kiinnitysmenetelmät			
20.1	Lukitus, tuenta ja suora sidonta			
20.1.1	Kuorman suora kiinnitys (tuenta)			
20.1.1.1	Liian suuri etäisyys etuseinään, jos käytetty kuorman suoraan kiinnitykseen Yli 15 cm ja vaarassa lävistää seinän		x	x
20.1.1.2	Liian suuri etäisyys sivuseinään, jos käytetty kuorman suoraan kiinnitykseen Yli 15 cm ja vaarassa lävistää seinän		x	x
20.1.1.3	Liian suuri etäisyys takaseinään, jos käytetty kuorman suoraan kiinnitykseen Yli 15 cm ja vaarassa lävistää seinän		x	x
20.1.2	Kiinnityslaitteet, kuten sidontakiskot, tukipalkit, listat ja kiilat edessä, sivuilla ja takana			
20.1.2.1	Epäasianmukainen kiinnitys ajoneuvoon Riittämätön kiinnitys Ei kestä kiinnitysvoimia, löystynyt	x	x	x

Kohde	Puutteet	Puutteiden arviointi		
		Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
20.1.2.2	Epäasianmukainen kuorman kiinnitys	x		
	Riittämätön kuorman kiinnitys		x	
	Täysin tehoton			x
20.1.2.3	Kiinnitysvälineiden riittämätön soveltuvuus		x	
	Kiinnitysvälineet täysin soveltumattomia			x
20.1.2.4	Pakkauksen kiinnittämiseen valitun menetelmän epäoptimaalinen soveltuvuus		x	
	Valittu menetelmä täysin epäasianmukainen			x
20.1.3	Suora kiinnitys verkkojen ja peitteiden avulla			
20.1.3.1	Verkkojen ja peitteiden kunto (merkintä puuttuu/vahingoittunut mutta laite edelleen hyvässä kunnossa)	x		
	Kuorman kiinnityslaitteet vahingoittuneita		x	
	Kuorman kiinnityslaitteet pahoin vaurioituneita eivätkä enää soveltuvia käyttöön			x
20.1.3.2	Verkkojen ja peitteiden riittämätön lujuus		x	
	Kestävät alle 2/3 vaadituista kiinnitysvoimista			x
20.1.3.3	Verkkojen ja peitteiden riittämätön kiinnitys		x	
	Kiinnitys kestää alle 2/3 vaadituista kiinnitysvoimista			x
20.1.3.4	Verkkojen ja peitteiden riittämätön soveltuvuus kuorman kiinnittämiseen		x	
	Täysin soveltumattomia			x
20.1.4	Kuormayksiköiden tai niiden välien erottelu ja pehmustaminen			
20.1.4.1	Erottelun ja pehmustamisen soveltumattomuus		x	
	Liiallinen erottelu tai liian suuret välit			x
20.1.5	Suorasidonta (vaakasuuntainen sidonta, poikittaissuuntainen sidonta, ristikkäissidonta, silmukkasidonta ja valjassidonta)			
20.1.5.1	Vaaditut kiinnityslujuudet riittämättömiä		x	
	Alle 2/3 vaaditusta lujuudesta			x
20.2	Kitkavarmistus			
20.2.1	Vaadittujen kiinnityslujuuksien saavuttaminen			

Kohde	Puutteet	Puutteiden arviointi		
		Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
20.2.1.1	Vaaditut kiinnityslujuudet riittämättömiä Alle 2/3 vaaditusta lujuudesta		x	x
20.3	Käytetyt kuorman kiinnityslaitteet			
20.3.1	Kuorman kiinnityslaitteiden soveltumattomuus Täysin soveltumaton laite		x	x
20.3.2	Merkintä (esim. merkki/testitiedot) puuttuu/vahingoittunut, mutta laite on edelleen hyvässä kunnossa Merkintä (esim. merkki/testitiedot) puuttuu/vahingoittunut, mutta laite on selvästi vaurioitunut	x	x	
20.3.3	Kuorman kiinnityslaitteet vahingoittuneita Kuorman kiinnityslaitteet vakavasti vaurioituneita eivätkä enää soveltuvia käyttöön		x	x
20.3.4	Sidontavintturien virheellinen käyttö Vialliset sidontavintturit		x	x
20.3.5	Kuorman kiinnityslaitteiden virheellinen käyttö (esim. kulmasuojien puute) Kuorman kiinnityslaitteet viallisia (esim. solmuja)		x	x
20.3.6	Kuorman kiinnityslaitteiden kiinnitys epäasianmukainen Alle 2/3 vaaditusta lujuudesta		x	x
20.4	Lisävarusteet (esim. liukuestematot ja kulmasuojat)			
20.4.1	Käytetty soveltumattomia varusteita Käytetty väärä tai viallisia varusteita Käytetty täysin soveltumattomia varusteita	x	x	x
20.5	Irtotavaran, kevyen ja irtonaisen materiaalin kuljettaminen			
20.5.1	Irtotavara lentänyt ilmapirran mukana ajoneuvon liikennöidessä tiellä; häiritsee todennäköisesti liikennettä Aiheuttaa vaaran liikenteelle		x	x
20.5.2	Irtotavaraa ei ole kiinnitetty riittävällä tavalla Kuorman häviäminen; aiheuttaa vaaran liikenteelle		x	x

Kohde	Puutteet	Puutteiden arviointi		
		Vähäinen	Vakava	Vaarallinen
20.5.3	Kevyiden kuormien suojauksen puute Kuorman häviäminen; aiheuttaa vaaran liikenteelle		x	x
20.6	Pyöreän puutavaran kuljetukset			
20.6.1	Kuljetettu materiaali (tukit) on osittain irrallaan			x
20.6.2	Kuormayksikön kiinnityslujuudet riittämättömiä Alle 2/3 vaaditusta lujuudesta		x	x
30.	Kuorma täysin kiinnittämättä			x

LIITE IV

(etupuoli)

**TARKASTETTUIJEN KOHTEIDEN LUETTELOON SISÄLTÄVÄ YKSITYISKOHTAISEMPAA TIENVARSIKASTUKSIA
KOSKEVAN RAPORTIN MALLI**

1. Teknisen tienvarsitarkastuksen paikka
2. Päivä
3. Kellonaika
4. Ajoneuvon kansallisuustunnus ja rekisteritunnus
5. Ajoneuvon tunnistevä/valmistenumero (VIN)
6. Ajoneuvoluokka

a)	N ₂ ^(a) (3,5–12 t)	☐
b)	N ₃ ^(a) (yli 12 t)	☐
c)	O ₃ ^(a) (3,5–10 t)	☐
d)	O ₄ ^(a) (yli 10 t)	☐
e)	M ₂ ^(a) (> 9 istuinta ^(b) enintään 5 t)	☐
f)	M ₃ ^(a) (> 9 istuinta ^(b) yli 5 t)	☐
g)	T5	☐
h)	Muu ajoneuvoluokka (tarkennettava)	☐
7. Matkamittarin lukema tarkastushetkellä
8. Kuljetuksesta vastaava yritys
 - a) Nimi ja osoite
 -
 - b) Yhteisön liikenneluvan numero ^(c) (asetukset (EY) N:o 1072/2009 ja N:o 1073/2009)
9. Kuljettajan nimi

10. Tarkastetut kohteet

	Tarkastettu ^(d)	Ei vaatimustenmukainen ^(e)
0) Ajoneuvon tunnistus ^(f)	☐	☐
1) Jarrulaitteet ^(f)	☐	☐
2) Ohjaus ^(f)	☐	☐
3) Näkyvyys ^(f)	☐	☐
4) Valaisinlaitteet ja sähköjärjestelmä ^(f)	☐	☐
5) Akselit, pyörät, renkaat, pyöräntuenta ^(f)	☐	☐
6) Runko ja kori varusteineen ^(f)	☐	☐
7) Muut varusteet, mukaan luettuina ajopiirturi ja nopeudenrajoitin ^(f)	☐	☐
8) Ympäristöhaitat, mukaan luettuina päästöt ja polttoaine- ja/tai öljyvuodot ^(f)	☐	☐
9) Ylimääräiset tarkastukset luokkien M ₂ ja M ₃ ajoneuvoille ^(f)	☐	☐
10) Kuorman kiinnitys ^(f)	☐	☐

11. Tarkastuksen tulos:

Hyväksytty	☐
Ei vaatimusten mukainen	☐
Ajoneuvon käyttökielto tai -rajoitus ajoneuvon vaarallisten puutteiden vuoksi	☐

12. Muuta/huomautukset:

13. Tarkastuksen suorittanut viranomainen, virkailija tai tarkastaja

Allekirjoitus:

Toimivaltainen viranomainen/virkailija tai tarkastaja

Kuljettaja

.....

Huomautukset:

(a) Direktiivin 2014/47/EU 2 artiklan mukainen ajoneuvoluokka.

(b) Istuinten lukumäärä kuljettajan istuin mukaan luettuna (rekisteröintitodistuksen kohta S.1).

(c) Jos saatavilla.

(d) "Tarkastettu" tarkoittaa, että vähintään yksi direktiivin 2014/47/EU liitteissä II tai III luetelluista tämän ryhmän tarkastuskohteista on tarkastettu ja on todettu vain vähäisiä puutteita tai puutteita ei ole todettu lainkaan.

(e) Kohteet, jotka eivät ole vaatimustenmukaisia ja joihin liittyy vakavia tai vaarallisia puutteita, on ilmoitettu kääntöpuolella.

(f) Direktiivin 2014/47/EU liitteiden II tai III mukaiset menetelmät puutteiden tarkastamiseksi ja arvioimiseksi.

(kääntöpuoli)

0.	AJONEUVON TUNNISTUS	1.1.17	Kuormantunteva jarruventtiili	2.2	Ohjauspyörä, ohjauspylväs ja ohjaustanko	4.4.2	Kytkenät
0.1	Rekisterikilvet	1.1.18	Automaattisesti säätävät jarruvivut ja niiden ilmaisimet	2.2.1	Ohjauspyörän kunto	4.4.3	Vaatimustenmukaisuus
0.2	Ajoneuvon tunnistus-/valmiste-/sarjanumero	1.1.19	Hidastinjärjestelmä (jos asennettu tai vaadittu)	2.2.2	Ohjauspylväs ja ohjausvaimentimet	4.4.4	Vilkkimustaajuus
1.	JARRULAITTEET	1.1.20	Perävaunun jarrujen automaattinen toiminta	2.3	Ohjauksen välys	4.5	Etu- ja takasumuvälisimet
1.1	Mekaaninen kunto ja toiminta	1.1.21	Koko jarrujärjestelmä	2.4	Pyörien suuntaus	4.5.1	Kunto ja toiminta
1.1.1	Käyttäjarrupolkimen laakerointi	1.1.22	Mittausliittimet	2.5	Perävaunun ohjaavan akselin kääntöpöytä	4.5.2	Suuntaus
1.1.2	Jarrupolkimen kunto ja jarrun käyttölaitteen liike jarruttaessa	1.1.23	Työntöjarru	2.6	Sähkötoiminen ohjaustehostin (EPS)	4.5.3	Kytkenät
1.1.3	Alipainepumppu tai kompressorin ja painesäiliöt	1.2	Käyttäjarrun suorituskyky ja teho	3.	NÄKYVYYT	4.5.4	Vaatimustenmukaisuus
1.1.4	Paineen varoituslaite tai painemittari	1.2.1	Suorituskyky	3.1	Näkökenttä	4.6	Peruutusvälisimet
1.1.5	Käsi käyttöinen jarruventtiili	1.2.2	Teho	3.2	Lasin kunto	4.6.1	Kunto ja toiminta
1.1.6	Seisontajarru, sen käyttövipu, käyttövivun lukituslaite, sähköinen seisontajarru	1.3	Toisiojarrun (hätäjarrun) suorituskyky ja teho	3.3	Taustapeilit	4.6.2	Vaatimustenmukaisuus
1.1.7	Jarruventtiilit (poljinventtiilit, pikapoistiventtiilit, säätöventtiilit)	1.3.1	Suorituskyky	3.4	Tuulilasinpyyhkimet	4.6.3	Kytkenät
1.1.8	Perävaunun jarrujen letkujen liittimet (sähkö ja paineilma)	1.3.2	Teho	3.5	Tuulilasin pesulaite	4.7	Takarekisterikilven valaisin
1.1.9	Painevaraaja, painesäiliö	1.4	Seisontajarrun suorituskyky ja teho	3.6	Huurunpoistojärjestelmä	4.7.1	Kunto ja toiminta
1.1.10	Jarrutehostin, pääsylinteri (hydraulijärjestelmät)	1.4.1	Suorituskyky	4.	VALAISIMET, HEIJASTIMET JA SÄHKÖLAITTEET	4.7.2	Vaatimustenmukaisuus
1.1.11	Jarruputket	1.4.2	Teho	4.1	Ajovälisimet	4.8	Heijastimet, näkymistä parantavat merkinnät ja takahuomiokilvet
1.1.12	Jarruletkut	1.5	Hidastinjärjestelmän suorituskyky	4.1.1	Kunto ja toiminta	4.8.1	Kunto
1.1.13	Jarrupäälysteet ja -palat	1.6	Lukkiutumattomat jarrut	4.1.2	Suuntaus	4.8.2	Vaatimustenmukaisuus
1.1.14	Jarrurummut, jarrulevyt	1.7	Sähköinen jarrujärjestelmä (EBS)	4.1.3	Kytkenät	4.9	Valaisinlaitteiden pakolliset merkkivälisimet
1.1.15	Jarruvaijerit, tangot, vivut, jarrulaitteiden liitännät	1.8	Jarruneste	4.1.4	Vaatimustenmukaisuus	4.9.1	Kunto ja toiminta
1.1.16	Jarrujen toimilaitteet (mukaan lukien jousijarrut ja hydrauliset pyöräsiinterit)	2.	OHJAUS	4.1.5	Suuntauksensää- töjärjestelmä	4.9.2	Vaatimustenmukaisuus
		2.1	Mekaaninen kunto	4.1.6	Ajovälisimien pesulaite	4.10	Vetoauton ja perävaunun tai puoliperävaunun väliset sähkökytkenät
		2.1.1	Ohjausvaihteen kunto	4.2	Etu- ja takavälisimet, sivuvälisimet, äärivälisimet ja huomiovälisimet	4.11	Sähköjohdot
		2.1.2	Ohjausvaihteen kiinnitys	4.2.1	Kunto ja toiminta	4.12	Ei-pakolliset välisimet ja heijastimet
		2.1.3	Ohjausvivuston kunto	4.2.2	Kytkenät	4.13	Akku
		2.1.4	Ohjausvivuston toiminta	4.2.3	Vaatimustenmukaisuus		
		2.1.5	Ohjaustehostin	4.3	Jarruvälisimet		
				4.3.1	Kunto ja toiminta		
				4.3.2	Kytkenät		
				4.3.3	Vaatimustenmukaisuus		
				4.4	Suuntavälisimet ja hätävilkukytkentä		
				4.4.1	Kunto ja toiminta		

5.	AKSELIT, PYÖRÄT, RENKAAT JA PYÖRÄNTUENTA	6.1.7	Vaihteisto	7.5	Ensiapupakkaus	9.1	Ovet
5.1	Akselit	6.1.8	Moottorikiinnikkeet	7.6	Pyörän jarrukiilat	9.1.1	Sisään- ja uloskäynnit
5.1.1	Akselit	6.1.9	Moottorin suorituskyky	7.7	Äänimerkinantolaitte	9.1.2	Hätäuloskäynnit
5.1.2	Olka-akselit	6.2	Ohjaamo ja kuormakori	7.8	Nopeusmittari	9.2	Huurun- ja huurteenpoistojärjestelmät
5.1.3	Pyörän laakerit	6.2.1	Kunto	7.9	Ajopiirturi	9.3	Ilmanvaihto- ja lämmitysjärjestelmä
5.2	Pyörät ja renkaat	6.2.2	Kiinnitys	7.10	Nopeudenrajoitin	9.4	Istuimet
5.2.1	Pyörän napa	6.2.3	Ovet ja ovenkahvat	7.11	Matkamittari	9.4.1	Matkustajan istuimet
5.2.2	Pyörät	6.2.4	Lattia	7.12	Ajonvakautusjärjestelmä (ESC)	9.4.2	Kuljettajan istuin
5.2.3	Renkaat	6.2.5	Kuljettajan istuin	8.	YMPÄRISTÖH-AITAT	9.5	Sisävalaistus ja linjakilvet
5.3	Pyöräntuenta	6.2.6	Muut istuimet	8.1	Äänenvaimennusjärjestelmä	9.6	Käytävät, seisomapaikat
5.3.1	Jouset ja kallistuksenvakaajat	6.2.7	Hallintalaitteet	8.2	Pakokaasupäästöt	9.7	Portaat ja askelmat
5.3.2	Iskunvaimentimet	6.2.8	Ohjaamon askelmat	8.2.1	Ottomoottorin päästöt	9.8	Kuulutusjärjestelmä
5.3.3	Vääntösauvat, tukivarret ja reaktiotangot	6.2.9	Muut sisä- ja ulkovarusteet ja -laitteet	8.2.1.1	Pakokaasupäästöjen rajoituslaite	9.9	Merkinnät
5.3.4	Jousituksen nivelet	6.2.10	Roiskesuojat ja roiskeläpät	8.2.1.2	Kaasupäästöt	9.10	Lasten kuljetukseen liittyvät vaatimukset
5.3.5	Ilmajousitus	7.	MUUT VARUSTEET	8.2.2	Puristussytytysmoottorin päästöt	9.10.1	Ovet
6.	RUNKO JA KORI VARUSTEINEEN	7.1	Turvavyöt/lukot ja turvajärjestelmät	8.2.2.1	Pakokaasupäästöjen rajoituslaite	9.10.2	Merkinantolaitteet ja erityisvarusteet
6.1	Runko tai kori varusteineen	7.1.1	Turvavöiden/lukkojen kiinnityksen turvallisuus	8.2.2.2	Savutus	9.11	Liikuntarajoitteisten henkilöiden kuljetukseen liittyvät vaatimukset
6.1.1	Yleinen kunto	7.1.2	Turvavöiden/lukkojen kunto	8.4	Muut ympäristöön liittyvät kohteet	9.11.1	Ovet, luiskat ja nostimet
6.1.2	Pakoputkisto ja äänenvaimentimet	7.1.3	Turvavöiden voimajärjestelmät	8.4.1	Nestevuodot	9.11.2	Pyörätuolin kiinnityspisteet
6.1.3	Polttoainesäiliö ja -putket (myös lämmityslaitteen polttoainesäiliö ja -putket)	7.1.4	Turvavöiden esikierimet	9.	LISÄTARKASTUKSET M₂- JA M₃-LUOKAN AJONEUVOILLE, JOILLA KULJETETAAN MATKUSTAJIA	9.11.3	Merkinantolaitteet ja erityisvarusteet
6.1.4	Puskurit, sivusuojat ja takalajausuojat	7.1.5	Turvavyö				
6.1.5	Varapyörän teline	7.1.6	Turvajärjestelmät				
6.1.6	Kytkeä- ja hinauslaitteet	7.2	Palosammutin				
		7.3	Lukko- ja lukon estäjä laite				
		7.4	Varoituskolmio				

LIITE V

VAKIOLOMAKE KOMISSIOLLE RAPORTOINTIA VARTEN

Vakiolomake on laadittava tietokoneella käsiteltävässä muodossa ja toimitettava sähköisesti käyttäen tavanomaisia toimisto-ohjelmistoja.

Kunkin jäsenvaltion on laadittava

- yksi ainoa tiivistelmätaulukko; ja
- yksityiskohtaisemmassa tarkastuksessa tarkastettujen ajoneuvojen kunkin rekisteröintivaltion osalta erillinen yksityiskohtainen taulukko, joka sisältää tiedot tarkastetuista ja havaituista puutteista kunkin ajoneuvoluokan osalta.

L 127/212

European unionin virallinen lehti

29.4.2014

[illegible]

Ajoneuvoluokka:	N ₂		N ₃		M ₂		M ₃		O ₃		O ₄		T5		Muut luokat (ei pakollinen)		Yhteensä	
Rekisteröintimaa	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvojen määrä ⁽¹⁾	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä
Latvia																		
Liettua																		
Luxemburg																		
Unkari																		
Malta																		
Alankomaat																		
Itävalta																		
Puola																		
Portugali																		
Romania																		
Slovenia																		
Slovakia																		
Suomi																		
Ruotsi																		
Yhdistynyt kuningas- kunta																		
Albania																		
Andorra																		

Ajoneuvoluokka:	N ₂		N ₃		M ₂		M ₃		O ₃		O ₄		T5		Muut luokat (ei pakollinen)		Yhteensä	
	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvojen määrä ⁽¹⁾	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä
Armenia																		
Azerbaidžan																		
Valko-Venäjä																		
Bosnia ja Hertsegovina																		
Georgia																		
Kazakstan																		
Liechtenstein																		
Monaco																		
Montenegro																		
Norja																		
Moldovan tasavalta																		
Venäjän federaatio																		
San Marino																		
Serbia																		
Sveitsi																		
Tadžikistan																		
Turkki																		

Ajoneuvoluokka:	N ₂		N ₃		M ₂		M ₃		O ₃		O ₄		T5		Muut luokat (ei pakollinen)		Yhteensä	
Rekisteröintimaa	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvojen määrä ⁽¹⁾	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvo- jen mää- rä
Turkmenistan																		
Ukraina																		
Uzbekistan																		
entinen Jugoslavian ta- savalta Makedonia																		
Muut kolmannet maat (tarkennettava)																		

⁽¹⁾ Tarkastuksessa hylätyt ajoneuvot, joissa on liitteen IV mukaisia vakavia tai vaarallisia puutteita.

Yksityiskohtaisempien tarkastusten tulokset

Raportoiva jäsenvaltio: esim. Belgia

Raportoivan jäsenvaltion nimi

Rekisteröintivaltio: esim. Bulgaria

AJANJAKSO: mistä

01/vuosi [x]

mihin 12/ vuosi [x+1]

Ajoneuvon rekisteröintivaltion nimi

Ajoneuvoluokka:	N ₂		N ₃		M ₂		M ₃		O ₃		O ₄		T5		Muut luokat (ei pakollinen)		Yhteensä	
	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvojen määrä ⁽¹⁾	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä

Vikoja koskevat tiedot

	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukai- nen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen
(0) Tunnistus																		
(1) Jarrulaitteet																		
(2) Ohjaus																		
(3) Näkyvyys																		
(4) Valaisinlaitteet ja sähköjärjestelmä																		
(5) Akselit, pyörät, renkaat, pyörän- tuenta																		

Ajoneuvoluokka:	N ₂		N ₃		M ₂		M ₃		O ₃		O ₄		T5		Muut luokat (ei pakollinen)		Yhteensä	
	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylätty- jen ajo- neuvojen määrä ⁽¹⁾	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä	Tarkas- tettujen ajoneu- vojen määrä	Tarkas- tuksessa hylättyjen ajoneuvo- jen määrä
	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukai- nen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen	Tarkas- tettu	Ei vaa- timusten mukainen
3.1																		
3.2																		
...																		
20.6.2																		
30.																		
Puutteiden kokonais- määrä																		

⁽¹⁾ Tarkastuksessa hylätyt ajoneuvot, joissa on liitteen IV mukaisia vakavia tai vaarallisia puutteita.

ISSN 1977-0812 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-261X (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI